

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL CLUJ

SECȚIA PENALĂ ȘI DE MINORI

DOSAR NR. 1436/33/2015

(Nr. dosar vechi 4228/117/2009 a Tribunalului Cluj)

DECIZIA PENALĂ NR.197/A/2017

Ședința publică din 13 februarie 2017

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE : ANA COVRIG judecător

JUDECĂTOR : MONICA ȘORTAN

GREFIER : MARIANA BODEA

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Î.C.C.J. – Direcția Națională Anticorupție -
Serviciul Teritorial Cluj - reprezentat prin procuror: ANCA MĂRINCEAN

Pe rol fiind pronunțarea asupra **apelurilor declarate de către Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Cluj și inculpații M.P., S.I.C., R.G.M., R.G.T., C.C. și C.V. - împotriva sentinței penale nr. 242/20.07.2015 pronunțată de Tribunalul Cluj în dosar nr.4228/117/2009, privind pe inculpații M.P., S.I.C., C.O.M., R.G.M., R.G.T., O.D., N.P., C.C. și C.V., fiind trimiși în judecată astfel:**

- inc. *R.G.M.* pentru săvârșirea infracțiunilor de : abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată, prev. de art. 248 Cp., art.248¹ Cp., raportat la art.17 lit.d din Legea nr.78/2000 modificată și completată, cu aplicarea art.41 alin.2 Cp.; luare de mită, prev. de art.254 alin.1 și 2 Cp. raportat la art.6 din Legea nr.78/2000, modificată și completată cu aplicarea art.41 alin.2 Cp.; spălare de bani, prev. de art.23 liT. din Legea nr.656/2002 raportat la art.17 lit.e din Legea nr 78/2000, modificată și completată, cu aplicarea art.41 alin.2 Cp.; totul cu aplicarea art.33 liT. din Cp;

- inc. *S.I.C.* pentru săvârșirea infracțiunii de: abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată, prev. de art.248 Cp., art.248¹ Cp., raportat la art.17 lit.d din Legea nr.78/2000, modificată și completată, cu aplicarea art.41 alin.2 Cp.

- inc. *M.P.* pentru săvârșirea infracțiunilor de: abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată, prev. de art.248 Cp., art.248¹ Cp. raportat la art.17 lit.d din Legea nr.78/2000, modificată și completată cu aplicarea art.41 alin.2 Cp.; luare de mită, prev. de art.254 alin.1 și 2 Cp. raportat la art.6 din Legea nr.78/2000, modificată și completată, cu aplicarea art.41 alin.2 Cp.; spălare de bani, prev. de art.23 liT. din Legea nr.656/2002, raportat la art.17 lit.e din Legea nr.78/2000, modificată și completată, cu aplicarea art.41 alin.2 Cp.; totul cu aplicarea art.33 liT. din Cp.

- inc. *C.V.*, pentru săvârșirea următoarelor infracțiuni: complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată, prev. de art.26 C.p., art.248 Cp., art.248¹ Cp., raportat la art.17 lit.d din Legea nr.78/2000, modificată și completată, cu aplicarea art.41 alin.2 Cp.; dare de mită, prev. de art.255 alin.1 Cp., raportat la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000, modificată și completată, cu aplicarea art.41 alin.2 Cp.; concurență neloială, prev. de art.5 lit.g din Legea nr. 298/2001 de modificare și completare a Legii nr.1/1991, cu aplicarea art.41 alin.2 Cp.; spălare de bani, prev. de art.23 liT. din Legea nr.656/2002, raportat la art.17 lit.e din Legea nr.78/2000, modificată și completată, cu aplicarea art.41 alin.2 Cp.; totul cu aplicarea art.33 liT. din Cp.

- inc. *C.O.M.*, pentru săvârșirea infracțiunilor de: complicitate la infracțiunea de luare de mită, prev. de art.26 Cp., art.254 alin.1 și 2 Cp., raportat la art.6 din Legea nr.78/2000, modificată și completată, cu aplicarea art.41 alin.2 Cp.; complicitate la infracțiunea de spălare de bani, prev. de art.26 Cp. raportat la art.23 liT. din Legea nr.656/2002, raportat la art. 17 lit.e din Legea nr.78/2000, modificată și completată, cu aplicarea art.41 alin.2 Cp.; totul cu aplicarea art.33 liT. din Cp.

- inc. *R.G.T.* pentru săvârșirea infracțiunilor de: complicitate la infracțiunea de luare de mită, prev. de art.26 Cp., art.254 alin.1 și 2 Cp. raportat la art.6 din Legea nr.78/2000, modificată și completată, cu aplicarea art.41 alin.2 Cp.; complicitate la infracțiunea de spălare de bani, prev. de art.23 liT. din Legea nr.656/2002 raportat la art.17 lit.e din Legea nr.78/2000, modificată și completată, cu aplicarea art.41 alin.2 Cp.; totul cu aplicarea art.33 liT. din Cp.;

- inc. *O.D.* pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, prev. de art.23 liT. din Legea nr.656/2002 raportat la art.17 liT. din Legea nr.78/2002;

- inc. *N.P.*, pentru săvârșirea infracțiunii de: complicitate la infracțiunea de spălare de bani, prev. de art.26 Cp., art.23 liT. din Legea nr.656/2002 raportat la art.17 lit.e din Legea nr.78/2000, modificată și completată;

- inc. *C.C.* pentru săvârșirea infracțiunilor de: complicitate la dare de mită, prev. de art.26 Cp., art.255 alin.1 Cp. raportat la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000, modificată și completată; spălare de bani, prev. de art.23 liT. din Legea nr.656/2002 raportat la art. 17 liT. din Legea nr.78/2002; totul cu aplicarea art.33 liT. din Cp.

S-a făcut referatul cauzei după care, se constată că mersul dezbaterilor și susținerile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 23 ianuarie 2017, încheiere care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

CURTEA

Prin sentința penală nr. 242/20.07.2015 pronunțată de Tribunalul Cluj în dosar nr.4228/117/2009,

S-au respins cererile de schimbare a încadrării juridice formulate de inculpații M.P., S.I.C., C.O.M. și C.V..

1. In temeiul art. 5 din Codul penal actual s-a constatat că potrivit criteriului aprecierii globale conform deciziei nr. 265/06.05.2014 pronunțată de Curtea Constituțională a României, legea penală mai favorabilă aplicabilă în prezenta cauză în privința inculpatului R.G.M. este Codul Penal de la 1969.

A fost condamnat inculpatul **R.G.M.**, fiul lui ... la pedepsele de :

- 3 (trei) ani închisoare și 3 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. lit. a teza II și b din Codul penal din 1969 pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice, prev. de art. 248 din Codul penal din 1969, art.248¹ din Codul penal din 1969, cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal din 1969 și cu art. 74 lit. a și art. 76 lit. b din Codul penal din 1969 .

- 2 (doi) ani și 6 (șase) luni închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza II și b din Codul penal din 1969 pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prev. de art.254 al. 1 și 2 din Codul penal din 1969 rap. la art.6 din Legea nr.78/2000, cu art. 74 lit. a și art. 76 lit. c din Codul penal din 1969 prin **schimbarea încadrării juridice** din infracțiunea de luare de mită, prev. de art.254 al. 1 și 2 din Codul penal din 1969 rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 al. 2 din Codul penal din 1969.

- 2 (doi) ani și 6 (șase) luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, prev. de art.23 liT. din Legea nr.656/2002, cu art. 74 lit. a rap. la art. 76 lit. c din Codul penal din 1969 **prin schimbarea încadrării juridice** din infracțiunea de spălare de bani, prev. de

art.23 lit. din Legea nr.656/2002, raportat la art.17 lit.e din Legea nr 78/2000 modificată și completată, cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal din 1969.

În baza art. 33 lit. b din Codul penal din 1969 s-a constatat că aceste infracțiuni sunt concurente și în baza art. 34 lit. b C.pen. s-a dispus contopirea pedepselor aplicate pentru acestea, inculpatul executând pedeapsa cea mai grea de 3 ani închisoare, sporită cu 6 luni închisoare, în total pedeapsa de:

- **3 (trei) ani și 6 (șase) luni închisoare cu executare în regim de detenție și 3 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. lit. a teza II și b din Codul penal din 1969.**

În baza art. 71 din Codul penal din 1969 s-au interzis inculpatului drepturile prev. de art. 64 lit. a teza II și b din Codul penal din 1969, începând cu data rămânerii definitive a hotărârii și până la terminarea executării pedepsei.

2. În temeiul art. 5 din Codul penal actual s-a constatat că potrivit criteriului aprecierii globale conform deciziei nr. 265/06.05.2014 pronunțată de Curtea Constituțională a României, legea penală mai favorabilă aplicabilă în prezenta cauză în privința inculpatului C.V. este Codul Penal de la 1969.

A fost condamnat inculpatul C.V., fiul lui ..., arestat în altă cauză, la pedepsele de:

- 5 (cinci) ani închisoare și 5 (cinci) ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. lit. a teza II și b din Codul penal din 1969 pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice, prev. de art.26 din Codul penal din 1969, art.248 din Codul penal din 1969, art.248¹ din Codul penal din 1969, cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal din 1969.

- 3 (trei) ani și 6 (șase) luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită, prev. de art. 255 al. 1 din Codul penal din 1969 raportat la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000 **prin schimbarea încadrării juridice** din infracțiunea de dare de mită, prev. de art. 255 al. 1 din Codul penal din 1969 raportat la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000 cu art.41 alin.2 din Codul penal din 1969;

- 4 (patru) ani și 6 (șase) luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, prev. de art.23 lit. din Legea nr.656/2002, cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal din 1969.

În baza art. 33 lit. b din Codul penal din 1969 s-a constatat că aceste infracțiuni sunt concurente și în baza art. 34 lit. b C.pen. s-a dispus contopirea pedepselor aplicate pentru acestea, inculpatul executând pedeapsa cea mai grea de 5 ani închisoare, sporită cu 2 ani, în total pedeapsa de:

- **7 (șapte) ani închisoare cu executare în regim de detenție și 5 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. lit. a teza II și b din Codul penal din 1969.**

În baza art. 71 din Codul penal din 1969 s-au interzis inculpatului drepturile prev. de art. 64 lit. a teza II și b din Codul penal din 1969, începând cu data rămânerii definitive hotărârii și până la terminarea executării pedepsei.

În baza art. 11 pct. 2 lit. b rap. la art. 10 lit. g din Codul penal din 1969 s-a dispus încetarea procesului penal împotriva inculpatului C.V. pentru săvârșirea infracțiunii de concurență neloială, prev. de art.5 lit.g din Legea nr. 298/2001 de modificare și completare a Legii nr.11/1991, cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal din 1969, urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale.

S-a constatat că inculpatul este arestat în altă cauză.

3. În temeiul art. 5 din Codul penal actual s-a constatat că potrivit criteriului aprecierii globale conform deciziei nr. 265/06.05.2014 pronunțată de Curtea Constituțională a României, legea penală mai favorabilă aplicabilă în prezenta cauză în privința inculpatului S.I.C. este Codul penal actual.

A fost condamnat inculpatul **S.I.C.**, fiul lui ... la pedeapsa de:

- 3 (trei) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art. 297 al. 1 Cod penal, raportat la art. 309 Cod penal cu aplicarea art.35 alin.1 Cod penal.

În baza art. 66 alin. 1 lit. a și b și al. 2 C.pen. rap. la art. 68 al. 2 C.pen. s-a interzis inculpatului ca pedeapsă complementară exercitarea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o perioadă de 3 ani de la rămânerea definitivă a prezentei hotărâri.

În baza art. 65 alin. 1 raportat la art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen. s-a interzis inculpatului ca pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, de la rămânerea definitivă a hotărârii și până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

În baza art.91 C.pen. s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere pe un termen de supraveghere de 3 ani, conform dispozițiilor art. 92 C.pen.

În baza art. 93 alin.1 C.pen. a fost obligat inculpatul ca pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Cluj la datele fixate de acesta;

b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;

c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;

d) să comunice schimbarea locului de muncă;

e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 93 alin. 2 lit. b C.pen. s-a impus inculpatului să execute următoarea obligație: să frecventeze un program de reintegrare socială în cadrul Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul Cluj.

În baza art. 91 alin.4 C.pen. s-a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 C.pen. privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

4. În temeiul art. 5 din Codul penal actual s-a constatat că potrivit criteriului aprecierii globale conform deciziei nr. 265/06.05.2014 pronunțată de Curtea Constituțională a României, legea penală mai favorabilă aplicabilă în prezenta cauză în privința inculpatului M.P. este Codul penal actual.

În temeiul art.396 al. 5 rap. la art. 16 lit. c C.p.pen. dispune achitarea inculpatului **M.P.**, fiul lui ... pentru săvârșirea infracțiunilor de luare de mită, prev. de art.289 al.1 C.pen., raportat la art.6 din Legea nr.78/2000, modificată și completată, cu art.35 alin.1 C.pen. și spălare de bani, prev. de art.29 al. 1 lit. din Legea nr.656/2002 cu art.35 alin.1 C.pen.

A fost condamnat inculpatul **M.P.**, fiul lui ... la pedeapsa de:

- 3 (trei) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art. 297 al. 1 C.pen. raportat la art. 309 C.pen. cu aplicarea art.35 alin.1 C.pen.

În baza art. 66 alin. 1 lit. a și b și al. 2 C.pen. rap. la art. 68 al. 2 C.pen s-a interzis inculpatului ca pedeapsă complementară exercitarea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o perioadă de 3 ani de la rămânerea definitivă a prezentei hotărâri.

În baza art. 65 alin. 1 raportat la art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen. s-a interzis inculpatului ca pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, de la rămânerea definitivă a prezentei hotărâri și până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

În baza art. 91 C.pen. s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere pe un termen de supraveghere de 3 ani, conform dispozițiilor art. 92 C.pen.

În baza art. 93 alin.1 C.pen. a fost obligat inculpatul ca pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Cluj la datele fixate de acesta;

b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;

c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;

d) să comunice schimbarea locului de muncă;

e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 93 alin. 2 lit. b C.pen. s-a impus inculpatului să execute următoarea obligație: să frecventeze un program de reintegrare socială în cadrul Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul Cluj.

În baza art. 91 alin.4 C.pen. s-a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 C.pen. privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

5. În temeiul art. 5 din Codul penal actual s-a constatat că potrivit criteriului aprecierii globale conform deciziei nr. 265/06.05.2014 pronunțată de Curtea Constituțională a României, legea penală mai favorabilă aplicabilă în prezenta cauză în privința inculpatei C.O.M. este Codul penal actual.

În temeiul art. 396 al. 5 rap. la art. 16 lit. c C.pr.pen. s-a dispus achitarea inculpatei **C.O.M.**, fiica lui ... pentru săvârșirea infracțiunilor de complicitate la luare de mită, prev. de art. 48 C.pen. rap. la art.289 al.1 C.pen, raportat la art.6 din Legea nr.78/2000, modificată și completată, cu art.35 alin.1 C.pen. și complicitate la spălare de bani, prev. de art. 48 C.pen. rap. la art.29 al. 1 liT. din Legea nr.656/2002 cu art.35 alin.1 C.pen.

6. În temeiul art. 5 din Codul penal actual s-a constă că potrivit criteriului aprecierii globale conform deciziei nr. 265/06.05.2014 pronunțată de Curtea Constituțională a României, legea penală mai favorabilă aplicabilă în prezenta cauză în privința inculpatului R.G.T. este Codul penal din 1969.

A fost condamnat pe inculpatul **R.G.T.**, fiul lui ..., la pedepsele de :

- 2 (doi) ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64

lit. lit. a teza II și b din Codul penal din 1969 pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la infracțiunea de luare de mită, prev. de art.26 C.pen., art.254 al. 1 și 2 C.pen., raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 cu art. 74 lit. a C.pen. și art. 76 lit. c C.pen. **prin schimbarea încadrării juridice** din infracțiunea de complicitate la infracțiunea de luare de mită, prev. de art.26 din Codul penal din 1969, art.254 al. 1 și 2 din Codul penal din 1969, raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 cu art. 41 al. 2 din Codul penal din 1969.

- 2 (doi) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la infracțiunea de spălare de bani, prev. de art.26 C.pen. rap. la art. 23 liT. din Legea nr.656/2002, cu art. 74 lit. a C.pen. și art. 76 lit. c C.pen. **prin schimbarea încadrării juridice** din infracțiunea de complicitate la spălare de bani, prev. de art.26 C.pen. rap. la art.23 liT. din Legea nr.656/2002, raportat la art.17 lit.e din Legea nr.78/2000, modificată și completată, cu aplicarea art.41 alin.2 C.pen.

În baza art. 33 lit. b din Codul penal din 1969 s-a constatat că aceste infracțiuni sunt concurente și în baza art. 34 lit. b C.pen. s-a dispus contopirea pedepselor aplicate pentru acestea, inculpatul executând pedeapsa cea mai grea de 2 ani închisoare, sporită cu 4 luni în total:

- **2 (doi) ani și 4 (patru) luni închisoare cu executare în regim de detenție și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. lit. a teza II și b din Codul penal din 1969.**

În baza art. 71 din Codul penal din 1969 s-a interzis inculpatului drepturile prev. de art. 64 lit. a teza II și b din Codul penal din 1969, începând cu data rămânerii definitive a prezentei hotărâri și până la terminarea executării pedepsei.

7. În temeiul art. 5 din Codul penal actual s-a constatat că potrivit criteriului aprecierii globale conform deciziei nr. 265/06.05.2014 pronunțată de Curtea Constituțională a României, legea penală mai favorabilă aplicabilă în prezenta cauză în privința inculpatului C.C. este Codul penal actual.

În temeiul art. 396 al. 5 rap. la art. 16 lit. c C.p.pen. s-a dispus achitarea inculpatului C.C., fiul lui ..., pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la dare de mită, prev. de art. 48 C.pen. rap. la art.290 al.1 C.pen, raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 modificată prin Legea nr. 187/2012.

A fost condamnat pe inculpatul C.C., fiul lui ..., la pedeapsa de:

- **3 (trei) ani închisoare** cu executare în regim de detenție pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, prev. de art.29 al. 1 lit. din Legea nr.656/2002 cu art. 35 al. 1 C.pen.

8. În temeiul art. 5 din Codul penal actual s-a constatat că potrivit criteriului aprecierii globale conform deciziei nr. 265/06.05.2014 pronunțată de Curtea Constituțională a României, legea penală mai favorabilă aplicabilă în prezenta cauză în privința inculpatului O.D. este Codul penal actual.

În temeiul art. 396 al. 5 rap. la art. 16 lit. c C.p.pen. s-a dispus achitarea inculpatului O.D., fiul lui ... de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii de spălare de bani, prev. de art.29 al.1 lit. din Legea nr.656/2002 cu art. 35 al. 1 C.pen.

9. În temeiul art. 5 din Codul penal actual s-a constatat că potrivit criteriului aprecierii globale conform deciziei nr. 265/06.05.2014 pronunțată de Curtea Constituțională a României, legea penală mai favorabilă aplicabilă în prezenta cauză în privința inculpatului N.P. este Codul penal actual.

În temeiul art. 396 al. 5 rap. la art. 16 lit. c C.p.pen. s-a dispus achitarea inculpatului N.P., fiul lui ... de sub învinuirea infracțiunii de complicitate la infracțiunea de spălare de bani, prev. de art.48 C.pen. rap. la art. art.29 al. 1 lit. din Legea nr.656/2002.

În temeiul art. 254 al. 3 C.pen. din 1969 s-a dispus confiscarea specială de la inculpații R.G.M. și R.G.T. a sumei de câte 75000 lei.

În temeiul art. 19, 397 C.p.pen. s-a admis acțiunea civilă a părții civile SC Filiala de Întreținere și Servicii Energetice „Electrica Serv” SA, cu sediul în București, Șoseaua Ștefan cel Mare nr.1A, sector 1, sens în care au fost obligați în solidar inculpații C.V., R.G.M., M.P. și S.I.C. la plata sumei de 4128969,65 lei plus TVA, reprezentând despăgubiri civile.

În temeiul art. 397 al. 1 C.p.pen. rap. la art. rap. la art. 25 al.5 C.p.pen. a fost lăsată nesoluționată acțiunea civilă formulată de partea civilă Siemens Aktiengesellschaft.

S-a constatat că SC Energo El Group SRL Timișoara și SC Gevco SRL Cluj-Napoca au fost radiate.

S-a menținut măsura sechestrului asigurator dispusă prin ordonanța procurorului nr. 25/P/2005 din data de 22.11.2007 în vederea recuperării prejudiciului cauzat părții civile SC Filiala de Întreținere și Servicii Energetice „Electrica Serv” SA, asupra următoarelor bunuri mobile și imobile:

- apartamentul ... aparținând inculpatului M.P. și soției sale M.R.;
- apartamentul ..., aparținând inculpatului R.G.M. și soției sale R.L.M.;
- imobil situat în ..., aparținând inculpatului S.I.C. și soției sale S.F.F.;
- autoturismul marca Dacia 1300 cu nr. de identificare ..., an de fabricație 1980 și autoturismul marca Renault Megane, an de fabricație 2002, cu nr. de identificare ..., ambele aparținând inculpatului M.P.;

- autoturismul marca Audi tip A4 cu nr. de identificare ..., an de fabricație 1995, autoturismul marca Skoda tip 311 Super, an de fabricație 2003, cu nr. de identificare ... și autoturismul marca Nissan, cu nr. de identificare ..., an de fabricație 2002, aparținând inculpatului S.I.C..

S-a menținut măsura sechestrului asigurator dispusă prin ordonanța nr. 25/P/2005 din data de 22.11.2007 în vederea confiscării speciale asupra apartamentului nr. 49, situat în ..., aparținând inculpaților R.G.M. și R.G.T..

În temeiul art. 112 lit. e C.pen. s-a dispus confiscarea specială în favoarea statului a bunurilor mobile la care se referă procesul verbal de aplicare a sechestrului întocmit în data de 23.11.2007 în privința inculpatei C.O.M..

S-a menținut măsura sechestrului asigurator dispusă prin ordonanța nr. 25/P/2005 din data de 22.11.2007 în vederea confiscării speciale, în privința inculpatei C.O.M., asupra bunurilor mobile la care se referă procesul verbal de aplicare a sechestrului întocmit în data de 23.11.2007.

S-a stabilit în favoarea Baroului de Avocați Cluj suma de 1600 lei reprezentând onorariile apărătorilor din oficiu (c convenite av. M.R., I.M., D.D.C. și P.C.) care se avansează din FMJ.

În temeiul art. 274 al. 1 C.p.pen. au fost obligați inculpații să plătească cheltuieli judiciare către stat după cum urmează:

- inculpatul R.G.M. suma de 11000 lei
- inculpatul R.G.T. suma de 6000 lei
- inculpatul C.V. suma de 11400 lei
- inculpatul S.I.C. suma de 11000 lei
- inculpatul M.P. suma de 11000 lei
- inculpatul C.C. suma de 6400 lei.

În temeiul art. 275 al. 3 C.p.pen. cheltuielile judiciare efectuate în privința inculpaților C.O.M., N.P. și O.D. au rămas în sarcina statului.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut următoarele:

La data de 23.09.2009 s-a înregistrat pe rolul Tribunalului Cluj, rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA- Direcția de Combatere a Infraacțiunilor Conexe Infraacțiunilor de Corupție nr. 124/P/2009 din data de 17.07.2014 prin care au fost trimiși în judecată inculpații:

R.G.M. pentru săvârșirea infraacțiunilor de : abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată, prev. de art. 248 C.pen., art.248¹ C.pen., raportat la art.17 lit.d din Legea nr.78/2000 modificată și completată, cu aplicarea art.41 alin.2 C.pen.; luare de mită, prev. de art.254 alin.1 și 2 C.pen., raportat la art.6 din Legea nr.78/2000, modificată și completată cu aplicarea art.41 alin.2 C.pen.; spălare de bani, prev. de art.23 liT. din Legea nr.656/2002, raportat la art.17 lit.e din Legea nr 78/2000. modificată și completată, cu aplicarea art.41 alin.2 C.pen.; totul cu aplicarea art.33 liT. din C.pen.;

S.I.C. pentru săvârșirea infraacțiunilor de: abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată, prev. de art.248 C.pen., art.248¹ C.pen., raportat la art.17 lit.d din Legea nr.78/2000, modificată și completată, cu aplicarea art.41 alin.2 C.pen.;

M.P. pentru săvârșirea infraacțiunilor de: abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată, prev. de art.248 C.pen., art.248¹ C.pen., raportat la art.17 lit.d din Legea nr.78/2000, modificată și completată cu aplicarea art.41 alin.2 C.pen.; luare de mită, prev. de art.254 alin.1 și 2 C.pen., raportat la art.6 din Legea nr.78/2000, modificată și completată, cu aplicarea art.41 alin.2 C.pen.; spălare de bani, prev. de art.23, liT.

din Legea nr.656/2002, raportat la art.17 lit.e din Legea nr.78/2000, modificată și completată, cu aplicarea art.41 alin.2 C.pen.; totul cu aplicarea art.33 liT. din C.pen.;

C.V., pentru săvârșirea infracțiunilor de: complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată, prev. de art.26 C.pen., art.248 C.pen., art.248¹ C.pen., raportat la art.17 lit.d din Legea nr.78/2000, modificată și completată, cu aplicarea art.41 alin.2 C.pen.; dare de mită, prev. de art.255 alin.1 C.pen., raportat la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000, modificată și completată, cu aplicarea art.41 alin.2 C.pen.; concurență neloială, prev. de art.5 lit.g din Legea nr. 298/2001 de modificare și completare a Legii nr.11/1991, cu aplicarea art.41 alin.2 C.pen.; spălare de bani, prev. de art.23 liT. din Legea nr.656/2002, raportat la art. 17 lit.e din Legea nr.78/2000, modificată și completată, cu aplicarea art.41 alin.2 C.pen.; totul cu aplicarea art.33 liT. din C.pen.;

C.O.M., pentru săvârșirea infracțiunilor de: complicitate la infracțiunea de luare de mită, prev. de art.26 C.pen., art.254 alin.1 și 2 C.pen., raportat la art.6 din Legea nr.78/2000, modificată și completată, cu aplicarea art.41 alin.2 C.pen.; complicitate la infracțiunea de spălare de bani, prev. de art.26 C.pen., raportat la art.23 liT. din Legea nr.656/2002, raportat la art. 17 lit.e din Legea nr.78/2000, modificată și completată, cu aplicarea art.41 alin.2 C.pen.; totul cu aplicarea art.33 liT. din C.pen.;

R.G.T. pentru săvârșirea infracțiunilor de: complicitate la infracțiunea de luare de mită, prev. de art.26 C.pen., art.254 alin.1 și 2 C.pen., raportat la art.6 din Legea nr.78/2000, modificată și completată, cu aplicarea art.41 alin.2 C.pen.; complicitate la infracțiunea de spălare de bani, prev. de art.23 liT. din Legea nr.656/2002, raportat la art.17 lit.e din Legea nr.78/2000, modificată și completată, cu aplicarea art.41 alin.2 C.pen.; totul cu aplicarea art.33 liT. din C.pen.;

O.D. pentru săvârșirea infracțiunii de: spălare de bani, prev. de art.23 liT. din Legea nr.656/2002, raportat la art.17 liT. din Legea nr.78/2002;

N.P., pentru săvârșirea infracțiunii de: complicitate la infracțiunea de spălare de bani, prev. de art.26 C.pen., art.23 liT. din Legea nr.656/2002, raportat la art.17 lit.e din Legea nr.78/2000, modificată și completată și

C.C. pentru săvârșirea infracțiunilor de: complicitate la dare de mită, prev. de art.26 C.pen., art.255 alin.1 C.pen., raportat la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000, modificată și completată; spălare de bani, prev. de art.23 liT. din Legea nr.656/2002, raportat la art. 17 liT. din Legea nr.78/2002; totul cu aplicarea art.33 liT. din C.pen.

Sub aspectul stării de fapt s-a reținut în actul de sesizare că aspectele redată în cuprinsul rechizitoriului sunt parte a unui fenomen existent și în alte zone ale țării, fenomen ce a îmbinat încălcarea atribuțiilor de serviciu de către funcționari ai statului cu recompensa materială remisă în schimbul nerespectării legii. Mai mult, faptele s-au petrecut, practic, în interiorul aceleiași instituții - S.C. ELECTRICA S.A. - cu același mod de operare, diferite fiind zonele de acțiune și intervalele de timp.

În esență s-a reținut că, un grup infracțional inițiat și condus de inculpatul C.V., în baza unui plan amănunțit, bine pus la punct, plan de amploare și cu mari sume de bani rulate, a furnizat în perioada 2002-2004, produse contrafăcute la S.I.S.E. Banat și S.I.S.E. Transilvania Sud, conducătorii acestor instituții încălcând normele referitoare la achizițiile publice în schimbul unor foloase materiale.

Pentru aceste fapte, prin rechizitoriul nr.16/P/2005 din data de 08.08.2005 al Serviciului Teritorial Timișoara din cadrul Parchetului Național Anticorupție, inculpații C.V., S.S.M., S.I.D., S.I., N.P. și alții, au fost trimiși în judecată pentru săvârșirea mai multor infracțiuni de corupție și infracțiuni asimilate infracțiunilor de corupție, reținându-se printre altele că au livrat componente electrice contrafăcute marca SIEMENS la Sucursala de întreținere și Servicii Energetice Banat (S.I.S.E.F.) din cadrul Electrica S.A.

Prin rechizitoriul nr.11/P/2005 din data de 04.12.2005 al Serviciului Teritorial Braşov din cadrul Departamentului Naţional Anticorupţie, inculpaţii C.V., S.S.M., S.I.D., O.D., C.C. şi alţii, au fost trimişi în judecată tot pentru vânzarea unor produse contrafăcute marca SIEMENS către S.I.S.E.E. Transilvania Sud, cu un prejudiciu de 250 mld. ROL.

În cele două dosare penale au fost cercetaţi şi trimişi în judecată şi directorii Electrica Banat şi Electrica Transilvania Sud pentru infracţiuni de abuz în serviciu şi luare de mită, în legătură cu achiziţia de produse contrafăcute şi la preţuri supraevaluate de la grupul infracţional condus de C.V..

1. Istoricul şi statutul juridic al S.C. ELECTRICA S.A.

Prin H.G. nr.627/13.07.2000, Compania Naţională de Electricitate CONEL S.A., a fost reorganizată în mai multe societăţi comerciale, cum ar fi Transelectrica S.A., Hidroelectrică S.A. şi Societatea Comercială de Distribuţie şi Furnizare a Energiei Electrice - Electrica S.A. (S.D.F.E.E.), capitalul social al acestor societăţi comerciale fiind deţinut în întregime de statul Român în calitate de acţionar unic, reprezentat de Ministerul Industriei şi Comerţului.

Prin H.G. nr. 1342/27.12.2001, S.D.F.E.E. Electrica S.A. a fost reorganizată prin înfiinţarea a 8 societăţi comerciale de distribuţie şi furnizare a energiei electrice: S.C. FDFEE MOLDOVA S.A., S.C. FDFEE Dobrogea S.A., S.C. FDFEE MUNTENIA NORD S.A., S.C. FDFEE Muntenia Sud S.A., S.C. FDFEE Oltenia S.A., **S.C. FDFEE Transilvania Nord S.A.**, S.C. FDFEE TRANSILVANIA SUD S.A. şi S.C. FDFEE BANAT S.A., având fiecare personalitate juridică iar conform art.2 din H.G. nr. 1342/2001 capitalul social al acestor societăţi era deţinut în totalitate de S.C. Electrica S.A., în calitate de acţionar unic.

Potrivit aceluiaşi act normativ - Anexa 1B, la nivelul fiecărei societăţi comerciale de distribuţie şi furnizare a energiei electrice a fost înfiinţată câte o sucursală de întreţinere şi servicii energetice Electrica (S.I.S.E.E.), fără personalitate juridică.

S.C. FDFEE Transilvania Nord S.A. este persoană juridică română cu obiect principal de activitate distribuţia şi furnizarea energiei electrice şi îşi desfăşoară activitatea conform legilor în vigoare, având statutul propriu şi 6 sucursale judeţene în componenţă la nivelul judeţelor Cluj, Maramureş, Bistriţa Năsăud, Sălaj, Bihor şi Satu Mare.

SISEE Transilvania Nord Cluj, ca sucursală a S.C. Electrica S.A. Bucureşti, are ca obiect de activitate principal întreţinerea şi repararea instalaţiilor energetice, achiziţionarea directă a echipamentelor, a materialelor şi pieselor de schimb, în limitele de competenţă date de S.C. Electrica S.A., conform Regulamentului de funcţionare şi are în componenţă 6 agenţii judeţene, la nivelul celor 6 judeţe arătate mai sus.

Conform art.2 alin.2 din H.G. nr. 1342/2001, filialele vor contracta servicii de întreţinere, reparaţii precum şi servicii-suport necesare desfăşurării activităţilor de bază ale Electrica S.A., prin sucursalele sale.

2. Relaţiile contractuale între S.C. FDFEE Electrica Transilvania Nord S.A. şi SISEE Electrica Transilvania Nord.

Cadrul acestor relaţii se regăseşte în cuprinsul contractului nr. 92/07.08.2002.

În esenţă, rezultă din cuprinsul clauzelor contractuale că SISEE Electrica Transilvania Nord, în calitate de prestator, urma să achiziţioneze produsele comandate de beneficiar (FDFEE Electrica Transilvania Nord S.A.), cu respectarea O.U.G. nr.60/2001, H.G. nr.461/2001, pe bază de comenzi ferme şi conform cu standardele, specificaţiile tehnice şi caietele de sarcini transmise de acesta din urmă.

Ulterior, prestatorul atesta calitatea produselor comandate prin intermediul declarației de conformitate, însoțită de documentele aparținând furnizorilor.

O obligație a prestatorului o reprezintă achiziționarea produselor la cele mai avantajoase prețuri, operațiunile putând fi supravegheate de reprezentanți ai beneficiarului, în cadrul comisiilor de licitație. În fine, recepția produselor achiziționate urma să se facă fie la prestator, fie la beneficiar, pe bază de proces-verbal.

În aplicarea contractului cadru, SISEE Electrica Transilvania Nord, a elaborat, la 11.03.2003 Procedura operațională - Achiziții produse din țară, fundamentată pe dispozițiile legale cuprinse de O.U.G. nr.60/2001, H.G. nr. 461/2001, privind aprobarea normelor de aplicare a O.U.G. nr.60/2001, O.M.F. nr. 1012/2001 - privind reprezentarea ofertei pentru achiziția publică de produse, lista furnizorilor de servicii și produse acceptați de S.C. Electrica S.A., Legea nr.212/2002 privind completarea și aprobarea O.U.G. nr.60/2001.(vol. XI UP, filele 8-25).

Cadrul legal și contractual descris mai sus, impunea pentru efectuarea achizițiilor publice următoarele obligații pentru autoritatea contractantă:

- aplicarea uneia din procedurile prevăzute la **art.9 din O.U.G. nr.60/2001** în activitatea de achiziții, respectiv:

- licitație deschisă;
- licitație restrânsă;
- negociere;
- cerere de ofertă.

- respectarea dispozițiilor **art.13 din același act normativ**, text conform căruia autoritatea contractantă are dreptul de a aplica procedura de cerere de ofertă numai în cazul în care valoarea estimată a contractului de achiziție publică este mai mică decât echivalentul în lei a următoarelor praguri:

- pentru contractul de furnizare - 40.000 EURO;
- pentru contractul de servicii - 40.000 EURO;
- pentru contractul de lucrări - 100.000 EURO.

De asemenea, conform **art.15 alin.2 din O.U.G. nr.60/2001**, autoritatea contractantă nu avea dreptul de a diviza contractul de achiziție publică în mai multe contracte distincte de valoare mai mică, în scopul de a evita aplicarea procedurilor de licitație deschisă sau restrânsă.

Obligațiile legale, precum și cele contractuale mai sus-arătate, constituiau, la data comiterii infracțiunilor de către învinuți, tot atâtea atribuții de serviciu, aceste prerogative fiind particularizate, după cum se va arăta mai jos.

3. Funcțiile deținute și atribuțiile de serviciu la momentul comiterii infracțiunilor

A. Inculpatul *R.G.M.*, director general al S.C. FDFEE Transilvania Nord, avea următoarele atribuții, conform contractului de performanță încheiat cu unitatea, la 01.04.2002:

- organizarea, conducerea și gestionarea activității FDFEE, reprezentând filiala în raporturile cu terții și purtând răspunderea pentru modul în care îndeplinește actele de administrare ale filialei;

- asigurarea monitorizării realizării prevederilor bugetului de venituri și cheltuieli aprobat, în condițiile încadrării în limitele programate (art.4 lit. a pct. 1 al contractului);

- încheierea de acte juridice în numele și pe seama filialei (art.4 lit. e pct.2);

- directorul filialei are obligația de a-și desfășura activitatea în interesul filialei ca un bun comerciant și i se interzice acestuia, soției și rudelor până la gradul III inclusiv, să desfășoare activități în beneficiul unor firme concurente, al unor firme din domeniul de

activitate al filialei, sau a unor firme care se află în relații comerciale cu filiala (art. 6 din contract).

B. Inculpatul *S.I.C.*, director al SISEE Transilvania Nord, avea drepturile și obligațiile funcționale prevăzute în „Procedura operațională” - Achiziții produse din țară, astfel:

- aprobă necesarul de achiziționat pentru echipamentele, materialele sau piesele de schimb întocmit de direcțiile din cadrul SISEE Transilvania Nord;
- semnează contracte de achiziții produse, utilaje, echipamente;
- aprobă deciziile de constituire a comisiilor de analiză a ofertelor, de negociere a clauzelor contractuale, comisiile de recepție, propuse de serviciile aprovizionare depozite;

De asemenea, au fost prevăzute în fișa postului următoarele atribuții:

- asigură conducerea activităților sucursalei (inclusiv AISE din componență) coordonarea și controlul acesteia, în ceea ce privește utilizarea resurselor financiare materiale și umane;

- asigură realizarea controlului tehnic, financiar și juridic al tuturor activităților din cadrul SISEE Transilvania Nord;

- administrează patrimoniul sucursalei, urmărește și controlează modul de gestionare a bunurilor aflate în patrimoniu;

- aprobă operațiunile de încasări și plăți;

- negociază, semnează și derulează contracte comerciale;

- răspunde de încadrarea în bugetul de venituri și cheltuieli alocat sucursalei;

- aprobă și semnează documentele de achiziții materiale produse și servicii.

C. Inculpatul *M.P.*, șef serviciu la Serviciul aprovizionare-depozite SISEE Transilvania Nord, avea responsabilități stipulate în Procedura operațională - Achiziții produse din țară, astfel:

- răspunde de activitatea achiziții produse;

- centralizează programele de aprovizionare primite de la SISEE, AISE, FDFEE, SDFEE din cadrul Electrica Transilvania Nord;

- contactează agenții economici potențiali furnizori în scopul cunoașterii produselor, a prețurilor și-i selectează în limitele sale de competență;

- emite cererile de oferte către furnizori;

- selectează furnizorii de produse și servicii atestați de Electrica S.A.;

- coordonează și răspunde de desfășurarea activității de achiziții bunuri și servicii și a activității de gestionare a stocurilor din SISE Transilvania Nord;

- răspunde de încadrarea în bugetul de venituri și cheltuieli (BVC) alocat domeniului propriu de activitate;

- propune strategia de dezvoltare în domeniul aprovizionării și depozitării și asigură aplicarea acesteia;

- propune deciziile de constituire a comisiilor de analiză a ofertelor/negocierea clauzelor contractuale și le supune vizării serviciului juridic și aprobării directorului SISEE Transilvania Nord;

- prin decizie negociază contractele de achiziție la nivelul SISEE Transilvania Nord;

- prin decizie participă în cadrul comisiilor de analiză a licitațiilor sau a comparațiilor de oferte organizate pentru achiziții de produse la SISE Transilvania Nord;

- verifică și răspunde de întocmirea caietului de sarcini (condiții comerciale) pentru licitații organizate de SISE Transilvania Nord;

- urmărește derularea contractelor cu furnizorii;

- verifică modul de respectare a normelor de stoc din SISEE Transilvania Nord;

- controlează modul în care sunt gestionate stocurile;

- asigură administrarea patrimoniului;

- propune avizarea documentațiilor privind activitatea de aprovizionare-depozitare care urmează să fie supuse aprobării conducerii sucursalei.

În mod schematic și având în vedere obligațiile funcționarilor autorității contractante, activitatea de achiziții publice se desfășura în următoarele etape:

- cele 6 sucursale ale FDFEE Transilvania Nord întocmeau necesarul de achiziții materiale;

- necesarul se centraliza la structura centrală a unității;

- se efectua comanda la SISEE Transilvania Nord, pe baza necesarului totalizat;

- se efectua activitatea propriu-zisă de achiziție, în funcție de procedura aleasă (licitație, cerere, ofertă, etc.);

- produsele achiziționate se livrau de SISEE Transilvania Nord către FDFEE Transilvania Nord, pe bază de factură, prețul final fiind compus din prețul de achiziție la care se adăugau cheltuielile proprii. Se mai impune precizarea că necesarul de materiale și servicii constituia baza întocmirii bugetului de venituri și cheltuieli, cu obligația reprezentanților autorității contractante de a se încadra în limitele acestuia.

STAREA DE FAPT REȚINUTĂ ÎN RECHIZITORIU

1. Constituirea grupului criminal organizat și modul de acțiune; infracțiuni comise anterior, pe raza teritorială a Serviciului Teritorial Brașov și Serviciului Teritorial Timișoara.

Întrucât infracțiunile comise în legătură cu activitatea „Electrica” la Cluj-Napoca și Oradea, au constituit doar o ramură a unei activități delictuoase ample, s-au efectuat anumite precizări vis-a-vis de începuturile operațiunilor :

Inițiatorul și totodată „creierul” activității infracționale cu extensii naționale a fost inculpatul C.V., care i-a racolat pe numiții S.S., S.I.D., N.P., O.D., C.C., S.I., C.O.M. (fostă M.), imediat după punerea sa în libertate, la sfârșitul anului 2002 (dosar nr.255/P/2002 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Brașov - arestat pentru evaziune fiscală, art. 13-14 din Legea nr.87/1994, prejudiciu de 11,7 miliarde ROL).

Modul de acțiune și împărțirea sarcinilor au fost opera aceluiași C.V., care a pus la cale toate elementele unui plan ce presupunea vânzarea de produse electrice inferioare calitativ, dar purtând fraudulos marca „Siemens”, către sucursale și filiale ale Electrica S.A., la prețuri supraevaluate.

Rapiditatea și succesul planului depindeau, însă, în mod determinant, de conduita funcționarilor ce conduceau, coordonau, respectiv aprovizionau aceste entități. Respectarea legislației achizițiilor publice și a regulamentelor interne ar fi împiedicat achiziția în condiții extrem de păgubitoare a unor astfel de produse. Din motivul arătat mai sus, inculpatul C.C. a încercat și a reușit să-i mituiască pe funcționari, în schimbul foloaselor materiale remise, aceștia încălcându-și atribuțiile de serviciu, cumpărând produsele la supraprețuri și achitând contravaloarea lor cu precădere.

a. În primă instanță, inculpatul C.C. a înființat mai multe societăți comerciale, la adăpostul cărora să desfășoare activități comerciale aparent legale, cu documente financiar-contabile care, la prima vedere, respectau condițiile legale.

Aceste societăți comerciale au fost:

S.C. ENERGO EL GROUP S.R.L. TIMIȘOARA - administrator inculpatul O.D. și S.C. COMETCOM S.R.L. CÎMPIA TURZII - administrator inculpatul S.I.

Recompensa materială promisă a constat în plata a 5% din volumul vânzărilor către administratorii firmelor.

b. A urmat achiziționarea de produse chinezești din Complexul DORALY din municipiul București, de către inculpații S.D., S.S. și C.C..

c. La domiciliul inculpatului C.C. din municipiul ..., cu ajutorul unui laptop și a unei imprimante, inculpatul S.S. a contrafăcut, apoi, etichete cu sigla „Siemens”, având drept model cataloagele de prezentare a produselor firmei mame. Operațiunea a fost urmată apoi de dezlipirea etichetelor chinezești și aplicarea celor inscripționate „Siemens”, pe fiecare produs în parte.

d. Achiziția de produse electrice de origine (conductorii bobinaj cupru, bare și șine din cupru, bride din același material, precum și papuci electrici), a fost următorul pas.

e. Atât produsele electrice contrafăcute (contactori, întrerupătoare, transformatoare, siguranțe automate, socluri pentru siguranțe și suporturi siguranțe), cât și cele de origine, au fost apoi, vândute succesiv și scriptic, între firme controlate de inculpatul C.V., pentru a li se majora artificial prețul prin adăugarea fictivă de adaos comercial.

Spunem fictiv, deoarece, în fapt, mărfurile erau livrate direct, de la furnizorul inițial în locurile de depozitare, după care ajungeau la cumpărător, respectiv la SISEE.

Prețurile de vânzare fiind mult supraevaluate (pe baza prețului de achiziție, „umflat” așa cum arătăm mai sus), încasarea efectivă de la Electrica a permis plata membrilor grupului, conform înțelegerii inițiale.

Din datele puse la dispoziție de autoritățile competente a rezultat că aceste firme-verigă nu aveau ca obiect de activitate comerțul cu produse electrice, nu figurau pe lista furnizorilor acceptați de S.C. ELECTRICA S.A. și nici nu dețineau autorizație de vânzare a unor astfel de produse, după cum nu aveau angajați, toate acestea, în condițiile în care activitatea lor exclusivă a constituit-o chiar comerțul produselor în speță.

f. În ceea ce privește plata produselor livrate, aceasta s-a făcut prin ordine de plată, file CEC și compensări.

Eliberarea în numerar a sumelor primite în contul bancar al firmelor create special de C.V. s-a făcut pe baza unor documente fictive de creditare a acestor societăți, sau de achiziție cereale și animale.

Această modalitate a permis inculpatului C.V. să-și recompenseze complicii și, totodată, să corupă factorii de decizie din cadrul Electrica.

2. Activitatea infracțională comisă la Oradea și Cluj-Napoca.

În luna ianuarie a anului 2003, inculpatul C.V. a remis foloase numitului M.L.I., director general al FDFEE ELECTRICA BANAT S.A.

Această din urma instituție, prin D.V., a cumpărat astfel de produse în valoare de 21.046.464.262 ROL de la firmele înființate și controlate de inculpatul C.V., în condițiile mai sus descrise.

Inculpatul C.V. adusese, însă, la Timișoara marfă în valoare de 100 miliarde ROL, diferența de piese rămânând, deci, nevândută. Astfel a ajuns inculpatul C.V. să contacteze conducerea S.C. ELECTRICA TRANSILVANIA NORD S.A., din dorința valorificării mărfii contrafăcute rămasă nevândută în Banat.

Aceste aspecte au rezultat din probele administrate în dosarul Serviciului Teritorial Timișoara al Direcției Naționale Anticorupție, ele având importanță și pentru speța de față, din cel puțin două motive: identitatea de mod de operare și caracteristicile pieselor - același lot - au dat posibilitatea valorificării probelor, în urma disjungerii operate de Serviciul Teritorial Timișoara.

De altfel, inculpatul C. V. a atestat, prin propriile declarații, evenimentele, astfel cum au fost descrise.

Astfel, în cursul verii anului 2003, C.V., prin intermediul martorului B. V., iar apoi, prin cel al lui B.T. - fost coleg de facultate cu inculpatul R.G.M. - a ajuns să-l cunoască pe acesta din urmă.

Prima discuție a avut loc la biroul inculpatului R.G.M., în cursul acesteia inculpatul C.V. relatând că a vândut produse la ELECTRICA BANAT, exprimându-și intenția de a vinde și la TRANSILVANIA NORD.

Inculpatul R.G.M. a fost de acord cu propunerea, sens în care i l-a prezentat pe inculpatul S.I., la biroul căruia inculpatul C.V. s-a deplasat împreună cu martorul B.T., ocazie cu care s-au pus la punct detaliile furnizării de piese, în concret.

Ulterior, legăturile între inculpatul R.G.M. și inculpatul C.V. s-au consolidat, între ei având loc mai multe întâlniri, ocazii cu care acesta din urmă a cunoscut și familia lui R.G.M., respectiv, pe soția și pe fiul acestuia, inculpatul R.G.T., inginer la ELECTRICA TRANSILVANIA NORD S.A.

Acesta din urmă avea să devină o piesă importantă în mecanismul ilegalităților ce urmau să se desfășoare mai cu seamă pe zona coruperii inculpatului R.G.M..

Astfel, încă de la primele discuții, inculpatul R.G.M. i-a pretins explicit lui C.V. suma de 1,5 miliarde ROL, în schimbul acceptului de achiziție produse electrice.

În vederea disimulării caracterului de folos primit în schimbul încălcării atribuțiilor de serviciu, inculpatul R.G.M., fiul său, inculpatul R.G.T. și inculpatul C.V. au conceput o stratagemă:

Conform înțelegerii, suma de 1,5 miliarde ROL urma să fie achitată de inculpatul C.V. în contul S.C. GEVCO S.R.L. Cluj-Napoca, firmă ai cărei asociați erau R.D.M. - soția inculpatului R.G.M. și D.V., subordonat al acesteia din urmă. De asemenea, inculpatul R.G.T. era director tehnic al S.C. GEVCO S.R.L., contrar clauzelor de incompatibilitate rezultată din calitatea de angajat al S.C. ELECTRICA SA.

Tot în schimbul unor foloase materiale a fost de acord cu înțelegerea frauduloasă inculpatul S.I., acesta acceptând, în urma discuțiilor cu inculpatul R.G.M., să facă o comandă să achiziționeze efectiv produsele aduse de inculpatul C.V..

În realizarea scopurilor mai sus-descrie, inculpatul C.V. a utilizat S.C. ENERGO EL GROUP S.R.L. TIMIȘOARA, firmă paravan înființată de inculpatul C.V. în anul 2002, pe numele inculpatului O.D., cumnatul său.

Societatea nu avea nici un angajat, în schimb deținea conturi la B.RD. Timișoara și Eurom Bank Timiș, pentru prima bancă având drept de semnătură inculpatul N.P..

C.V. a trimis, în zilele de 12.09.2003 și 16.09.2003, două mașini încărcate cu piese, la depozitul AISEE Oradea.

Este de subliniat că angajații acestui depozit au fost luați prin surprindere, ei nefiind anunțați de sosirea transportului de piese, iar comenzi sau oferte nu existau.

Martorul C.N.A., merceolog la depozit, l-a sunat pe inculpatul M.P., șef serviciu aprovizionare, informându-l că a sosit un transport cu piese, iar pe avizul de însoțire a mărfii apare SISEE TRANSILVANIA NORD în calitate de cumpărător (vol.II, filele 5-22).

Nici inculpatul M.P. nu avea cunoștință la acel moment despre situația creată, el nefiind cooptat ca parte la înțelegere. Dar, a fost contactat de inculpatul N.P., care l-a îndrumat să-l sune pe inculpatul R.G.M..

În cursul discuției dintre cei doi, inculpatul R.G.M. l-a asigurat pe M.P. că se va întocmi și comanda pentru acele produse și, totodată, îi va trimite o listă cu piesele. Ulterior, inculpatul M.P. l-a contactat pe inculpatul S.I., pe aceeași temă, ajungându-se de comun acord la ideea primirii în custodie a produselor, fără documente legale, până la „acoperirea din punct vedere scriptic”.

Din cele expuse mai sus, rezultă că, în urma înțelegerilor frauduloase între inculpatul C.V., pe de o parte și reprezentanții ELECTRICA, s-a ajuns la situația în care produsele au

fost depozitate la Oradea doar pentru a fi transferate de la Timișoara, aspect care subliniază intenția funcționarilor, cât și realizarea înțelegerii infracționale.

Activitatea propriu-zisă de achiziție a fost profund viciată, încălcările legilor și normativelor interne reprezentând regula în achiziția produselor, iar manoperele de corupere s-au întrepătruns cu acestea.

În cele ce urmează acestea au fost prezentate separat, chiar dacă, din punct de vedere cronologic, au existat suprapuneri între cele 2 categorii de activități infracționale.

A. Achiziția propriu-zisă a pieselor

Așa cum s-a arătat anterior, piesele au fost furnizate efectiv anterior întocmirii documentelor contabile primare. Este vorba despre transformatoare, întrerupătoare, siguranțe MPR, siguranțe automate, contactori, papuci cu stanați, bare de cupru, pentru care s-au emis 48 facturi fiscale cu o valoare totală de 50.003.894.802 ROL.

Adresa SISEE TRANSILVANIA NORD datează ulterior livrării (17.09.2003 - adresa nr.2434), incluzând necesarul de fonduri și posibilitatea de execuție a lucrărilor pentru perioada 2003-2004.

Abia la data de 15.09.2003 (nr.2235) se solicită SISEE TRANSILVANIA NORD, achiziționarea unor piese de schimb, conform anexei la comandă; de asemenea, cu adresa nr.335/09.10.2003 se emite o comandă în completarea celei dintâi.

În aceste comenzi nu se precizează valoarea pieselor, ci cantitatea pentru fiecare reper.

Ulterior, SISEE TRANSILVANIA NORD a emis 6 comenzi către SC ENERGO EL GROUP SRL Timișoara, datate între 19.09.2003-22.10.2003, cu precizarea că s-au identificat, încă 35 adrese-comandă, neînregistrate în Registrul de evidență a comenzilor, valoarea totalizată a acestor comenzi fiind de 42.020.079.660 ROL.

Din analiza specialiștilor Direcției Naționale Anticorupție, regăsită în Raportul de Constatare, rezultă printre altele că: - o parte din comenzi sunt emise la **19.09.2003** (ziua când s-a primit comanda de la FDFEE, cu nr.2235, cuprinzând necesarul de produse), - valoarea majorității comenzilor include o valoare mai mică de 40.000 EURO, - produsele coincid, ca tip și caracteristici, întocmai cu ce avea inculpatul C.V. de vânzare.

Rezultă, fără dubiu, așadar, **evitarea procedurii licitației deschise**, substituită cu 41 proceduri de cerere de ofertă, precum și divizarea intenționată a contractului de achiziție publică, în vederea evitării pragului de 29.000 EURO, prin emiterea a 41 de comenzi.

De asemenea, au rezultat din actele dosarului, grave încălcări ale legii în legătură cu analiza ofertelor firmelor:

- acționariate comune între unele din firme (ROMCOMAT S.A. și NITERM S.A.);
- inexistența codurilor aferente produselor electrice de joasă tensiune;
- S.C. ENERGO EL GROUP S.R.L. are ca obiect principal de activitate construcții de clădiri și lucrări de geniu;
- COMETCOM S.R.L. și ENERGO EL GROUP S.R.L. erau firme controlate de C.V.;
- la S.C. METCOM IMPEX S.R.L. ..., administrator și asociat era C. C., tatăl inculpatului C.V..

Toate aceste aspecte au fost trecute cu vederea de către inculpații funcționari ai S.C. ELECTRICA S.A.

În aceeași ordine de idei, s-a arătat că firmele furnizoare (ca și în cazurile Timișoara și Brașov), nu figurau pe lista furnizorilor acceptați de S.C. ELECTRICA S.A. și nu dețineau autorizație de comercializare pentru astfel de produse.

Mai mult decât atât, SISEE TRANSILVANIA NORD nu a încheiat contract de achiziție publică cu societatea câștigătoare (S.C. ENERGO EL GROUP).

Mai sunt de precizat următoarele elemente:

- notele de analiză a ofertelor nu au date și număr de înregistrare;
- nu a fost desemnat reprezentant din partea FDFEE;

- ofertele nu sunt datate și nu au număr de înregistrare, nici la societăți, nici la SISEE TRANSILVANIA NORD;

- unele oferte au semnătură, dar nu poartă ștampilă și viceversa.

Legat de calitatea și autenticitatea produselor livrate, arătăm că avizele de însoțire a mărfii au anexate situații centralizatoare din care rezultă că reprezentanții AISEE Oradea au considerat că o parte din produsele înscrise acolo nu pot fi utilizate în instituțiile Electrica, din pricina amperajului mare, imposibilității folosirii la instalațiile electrice; unele poartă mențiunea de returnare; se folosește sintagma „calitate îndoielnică”, etc.

Nu în ultimul rând, a rezultat că documentele de comandă **nu au fost trimise**, ambele exemplare fiind ridicate de la sediul unității ocazia anchetei.

Au fost, de asemenea, identificate mai multe facturi fiscale emise de S.C. ENERGO EL GROUP către SISEE TRANSILVANIA, datate 15.09.2003, deci cu patru zile înainte de prima comandă, anulate toate și ne semnate de primire de către reprezentanții SISEE TRANSILVANIA NORD. Este evident că la momentul lăsării în custodie a produselor facturile erau completate, iar ne semnarea lor se datorează inexistenței procedurii de achiziție.

A mai rezultat din analiza documentelor achiziției că SC ENERGO EL GROUP SRL Timișoara a solicitat emiterea de coduri noi pentru materiale (de unde rezultă neconcordanțe legate de caracteristicile tehnice sau preț de aprovizionare). De asemenea, facturile anulate de care vorbeam mai sus au fost achitate în contul ENERGO EL GROUP de la EUROM BANK din Cluj-Napoca.

Specialiștii Direcției Naționale Anticorupție au identificat un al treilea set de facturi emise de SC ENERGO EL GROUP SRL după anularea celor precedente, documente prezentând vicii de formă legate de data emiterii, semnăturile de primire sau lipsa ștampilelor.

Toate elementele mai sus-arătate indică, fără dubiu, nesincronizarea existentă între achiziționarea faptică a produselor și întocmirea documentelor aferente acestei operațiuni.

Se confirmă, astfel, înțelegerea frauduloasă, ilustrată mai cu seamă de anterioritatea unor documente și anularea acelor facturi ce depășesc pragul valoric de 40.000 EURO, urmată de remiterea altui set de facturi.

Documentele ridicate în cursul urmăririi penale și analizate au arătat că recepția efectuată de reprezentanții SISEE TRANSILVANIA NORD s-a efectuat fără verificarea caracteristicilor tehnice de performanță și securitate a produselor, aceste produse nefiind însoțite de acte legale de garanție, calitate și conformitate.

Astfel cum arătăm, produsele erau de calitate inferioară, achiziționate din Complexul DORALY București, de producție chinezească, purtând în mod fraudulos sigla SIEMENS.

Prețurile practicate în cursul operațiunilor de achiziție

Se impune o analiză separată a mecanismului de stabilire a valorii acesteia, ca element distinct al pagubei produse.

Astfel, SC Energo El Group SRL Timișoara apare ca achiziționând produsele de la două firme, respectiv S.C. COMETCOM S.R.L. Câmpia Turzii și S.C. BUSINESS FOR BUSINESS S.R.L. București.

Legat de această achiziție, se impun mai multe precizări;

- nu există contract de vânzare-cumpărare echipamente electrice între SC ENERGO EL GROUP și SC COMETCOM;

- toate facturile fiscale menționează același număr de înmatriculare al mijlocului de transport;

- pe facturi nu există data și ora;

- nu se precizează locul de livrare;
- nu este suficient prevăzută identitatea expeditorului, cu datele minime de stare civilă;
- nu se precizează instrumentul de plată;
- facturile SC COMETCOM, deși cumpărate în septembrie 2003,apar evidențiate abia în iunie 2004;
- facturile emise în octombrie 2003 nu au fost înregistrate în evidența contabilă;
- furnizorul SC COMETCOM achiziționase, la rândul său, produsele de la S.C. SIDERNEF INDUSTRIAL S.A. București, radiată încă din luna martie 2003.

Între aceste firme a existat doar un circuit scriptic, operațiunile neexistând în fapt, iar documentele au fost întocmite în scopul majorării artificiale a prețului de achiziție, în dauna ELECTRICA.

Mai mult, marfa aparent achiziționată de SC ENERGO EL GROUP de la COMETCOM nu a fost achitată de cumpărător, după cum nici către celălalt furnizor, S.C. BUSSINESS FOR BUSINESS S.R.L. București nu s-au identificat documente care să ateste efectuarea efectivă a plății.

Circuitul economic a fost, deci, unul în întregime fictiv.

Plata acestor produse de către SISEE TRANSILVANIA NORD s-a efectuat parțial prin ordine de plată (15.100.000.000 ROL), parțial prin operațiuni de compensare (34.903.894.802 ROL).

Perioada plăților prin ordine de plată a fost **23.09.2003 -17.01.2004**, în conturile SC ENERGO EL GROUP, de la B.R.D. Timișoara și EUROM BANK Cluj.

În circuitul de compensare a fost inclusă, pe lângă cele 2 părți contractante, AISEE Zalău, care a vândut țevi, oțel, beton și sârmă, achitate de ENERGO prin acest mecanism.

Legat de plățile efectuate de către SISEE către ENERGO, acestea au fost analizate de DGFP Cluj, o primă concluzie fiind aceea că o sumă de 18.791.329.253 ROL **a fost achitată de instituția statului înainte de termenul menționat pe facturi.**

Efectuarea plăților anticipate ilustrează, încă odată, acțiunile frauduloase ale inculpaților; la fel stau lucrurile și cu operațiunile de compensare, anticipate de asemenea.

Legat de operațiunile de compensare, se arată că obligațiile de plată ale SISEE TRANSILVANIA NORD față de ENERGO EL GROUP s-au stins în modul următor :

- 19.319.925.221 ROL prin compensare cu AISEE Zalău, de la care ENERGO achiziționase țevi, oțel, sârmă. ENERGO a vândut marfa, fără a evidenția sumele încasate în evidențele contabile;
- 11.699.598.017 ROL prin compensare cu S.C. SOMEȘ DEJ S.A. - nu s-au identificat documente care să ateste realitatea acestor obligații de plată, care sunt, deci, fictive.

Necesitatea, utilitatea și oportunitatea achiziționării produselor de la ENERGO.

Temeiul legal îl constituie actele normative și procedurale interne reglementate, care au fost prezentate anterior. Mecanismul achizițiilor și contractul cadru care particularizează procedurile a fost, de asemenea, descris.

Astfel, după efectuarea achizițiilor în condițiile redate mai sus, SISEE TRANSILVANIA NORD a refacturat mărfurile către FDFEE, pentru suma totală de 47.110.495.953 ROL.

Conform procesului-verbal nr.45406/25.09.2006 și anexelor acestuia, FDFEE Cluj a utilizat echipamente electrice în lucrările de reparații efectuate în perioada octombrie 2003-februarie 2005.

De asemenea, sucursalele Oradea, Baia Mare, Satu Mare, Bistrița și Zalău le-au folosit tot în activitatea de reparații, cu precizarea că la Bistrița, o parte se aflau încă în stoc.

Pe de altă parte, însă, este relevant faptul că, prin comparare, rezultă că, între produsele achiziționate de FDFEE TRANSILVANIA NORD și cele solicitate de sucursale, nu există corespondență, nici ca denumire, nici din punct de vedere al cantității.

De asemenea, pentru un număr de 28 tipuri de produse solicitate de FDFEE, pentru a fi achiziționate de SISEE TRANSILVANIA NORD, nu există deloc solicitări din partea sucursalelor din teritoriu sau FDFEE.

La baza acestei situații a stat nefundamentarea corectă a necesarului de aprovizionare, ceea ce a dus la depășirea bugetului venituri și cheltuieli cu 538 milioane ROL - respectiv 84% din acest buget, în ceea ce privește SISEE TRANSILVANIA NORD.

În ceea ce privește FDFEE TRANSILVANIA NORD, bugetul a fost depășit cu 44.433 milioane ROL - respectiv 20% din acesta, neaprobat, ca și în cazul SISEE TRANSILVANIA NORD.

Depășirea bugetului și neaprobarea acestuia arată intenția frauduloasă a inculpaților R.G.M., S.I. și M.P., bazată inclusiv pe actele de corupție comise de ei și care urmează a fi descrise mai jos. Reamintim, în context, intrarea în posesia produselor fără documente și plățile anticipate în favoarea ENERGO, alături de multitudinea de încălcări de fond și formă a legilor și regulamentelor interne.

Infrațiunile de luare de mită comise de inculpații M.P. și R.G.M..

Așa cum se arăta mai sus, încă de la primele discuții, inculpatul R.G.M. a pretins suma de 1,5 miliarde ROL, pentru a efectua achizițiile de produse în condițiile păgubitoare arătate; în acest cerc a fost atras și inculpatul M.P., șef al Serviciului Aprovizionare al SISEE TRANSILVANIA NORD. Practic încălcarea „pe față” a normelor incidente s-a făcut în urma discuțiilor purtate de inculpatul R.G.M. cu inculpatul S.I., iar mai apoi cu inculpatul M.P., discuții care au realizat conivența infracțională, favorabilă inculpatului C.V. și grupului său.

A. Utilizarea S.C. GEVCO S.R.L. Cluj-Napoca, urmare a pretinderii de foloase de către inculpatul R.G.M..

S.C. GEVCO S.R.L. a fost înființată prin încheierea nr. 290/26.01.2001, având ca obiect principal de activitate lucrări de instalații electrice. Controlată de familia R., apar ca asociați D.M., cu 50% și R.L.M., cu 50%, cele două având și calitatea de administratori ai societății.

În luna **ieunie 2003** (deși actul adițional de modificare este datat 28.03.2003), se adaugă la obiectul secundar de activitate distribuția și comercializarea energiei electrice, consultanță afaceri și management și activități de testări și analize tehnice. În luna ianuarie 2005, R.L.M. și-a cesionat părțile sociale către D.M., care devine, astfel, unic asociat și administrator al firmei.

Pentru a disimula originea bunurilor solicitate cu titlu de mită de inculpatul R.G.M. s-a încheiat **contractul nr.9/2003**, între S.C. GEVCO S.R.L. și ENERGO, act conform căruia prima societate se obliga să acorde asistență tehnică la **echipamentele energetice comercializate de contractant**. (vol. XIII UP. Filele1172-173)

Acest act juridic este în mod evident fictiv, întocmit „pro causa” și menit a masca mita cerută de R.G.M..

Astfel, „contractul” nu are număr de înregistrare nici la GEVCO, nici la ENERGO, inculpatul R.G.M. nu are nici o împuternicire valabilă să îl semneze, esențiale, cum ar fi detalierea obligațiilor părților, condițiile de livrare a (*în realitate actul a fost semnat*

de inculpatul R.G.T., procurorul reținând greșit că l-ar fi semnat tatăl acestuia), actul nu este datat. Nu în ultimul rând, el nu cuprinde clauze serviciilor, termenele și modalitățile de plată, garanții, clauze privind devalorizarea, riscul sau modul de soluționarea a unor eventuale litigii.

Este de subliniat faptul că obiectul de activitate al firmei a fost modificat cu 2 luni înainte de intrarea în vigoare a contractului 9/2003, adăugându-se prestări de activități de consultanță pentru afaceri și management.

S.C. GEVCO nu a justificat serviciile prestate. Așa-zisul „studiu de consultanță privind funcționarea sistemelor electromagnetice” întocmit în *iulie - octombrie 2004*, ce ar fi trebuit să fundamenteze plata acestei sume consistente - are un conținut aproape ilar, care include „Legea energiei electrice (în rezumat)”, „Principii privind dezvoltarea pieței de energie electrică”, „Defecte în instalații electrice”.

Departate de a fi un contract de consultanță, nu trebuie omis faptul că obiectul „contractului” era de asistență tehnică, practic neexistând, deci, nici o legătură cu obiectul acestui contract.

Prin prisma legislației în vigoare și a examinării „materialelor”, se mai impun unele precizări: - aspectele regăsite sunt exclusiv teoretice;

- rezumatul din Legea energiei electrice era accesibil la cel mai simplu mod;

- pct.2 din așa-zisul „Studiu (Principii)” este, de fapt, un proiect din data de 19 iulie 2004, existent pe site-ul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energetic, www.anre.ro;

- studiul a fost realizat la 7 luni după expirarea valabilității contractului (3 luni), respectiv în iulie 2004, deși „plățile” fuseseră deja efectuate de ENERGO;

- oferta de preț, în valoare de 50.000 EURO, la data de 15.09.2003, nu prezintă număr de înregistrare, iar lucrările enumerate în cuprinsul acesteia nici nu au fost cuprinse în contractul nr.9/2003, în studiu apărând doar Legea energiei electrice;

- facturile emise de GEVCO, cuprind mențiunea „asistență tehnică”, în vădită contradicție cu realitatea, fiind semnate de inculpatul R.G.M., cu mențiunea că au fost expediate prin poștă, de pe cele trei facturi lipsind ștampila;

- pentru cele 3 facturi fiscale nu există situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, contrar dispozițiilor H.G. nr.44/2004 de aprobare a Normelor metodologice de aplicare a Codului Fiscal.

Din banii astfel încasați, S.C. GEVCO a achiziționat, în luna *octombrie 2003*, un autoturism Volkswagen Passat 1,9 în leasing, valoarea totală fiind de 24.469,08 EURO, a achitat impozite și taxe la Trezoreria Cluj-Napoca, a plătit facturi, a cumpărat valută, etc.

Din analiza extraselor de cont ale SC ENERGO EL GROUP, a rezultat că banii achitați în modalitatea descrisă provin de la SISEE TRANSILVANIA NORD ELECTRICA S.A., din contul acesteia de la B.C.R. Cluj.

Cu alte cuvinte, pentru achizițiile ilegale și păgubitoare permise de inculpatul R.G.M., pentru plățile exagerate nejustificate, prin intermediul inculpatului C.V., banii unității de stat au ajuns chiar la conducătorul acesteia, sub formă de mită.

Astfel cum rezultă din declarațiile date în cursul urmăririi penale de inculpați și martori, legăturile între familia R. și inculpatul C.V. au căpătat un caracter amical. Pe acest fundal, precum și în urma reușitei livrării produselor și a încasării prețului acestora, în mod indirect, prin intermediul aceleiași firme GEVCO, inculpatul R.G.M. a procurat foloase materiale necuvenite, în modalitățile care urmează a fi redate în cele ce urmează (vol.I):

În cursul lunii iunie 2004, inculpatul R.G.T. (în rechizitoriu este o eroare materială, referindu-se procurorul la inculpatul R.G.M.) a virat în contul bancar al SC GEVCO suma de 4 miliarde ROL, cu titlu „contravaloare contract împrumut nr.8/16.06.2004.

Cu această sumă, respectiv cu extrasul de cont, se dorea obținerea de către societate a licenței pentru furnizarea de energie. Aceasta, deoarece, conform art.22 alin.3 din Regulamentul pentru acordarea licențelor (H. G. nr. 540 / 2004), solicitantul trebuie să atașeze cererii documente din care să rezulte că valoarea depozitelor sale bancare și/sau disponibilului în linii de credite bancare" – este de cel puțin 100.000 EURO, la acel moment.

Analiza financiară efectuată de specialiștii Direcției Naționale Anticorupție, aferentă perioadei respective, arată că S.C. GEVCO nu avea sume suficiente pentru a atinge plafonul necesar.

Inculpatul R.G.T. a procedat de o manieră incorectă, vis-a-vis de condițiile legale deoarece el a transformat împrumutul în depozit de o zi (16.06.2004), cu prelungire automată tot de azi. La data de 22.06.2004, S.C. GEVCO a restituit împrumutul care fusese acordat de inculpatul C.V., la 15.06.2004 (cu o zi înainte), prin act autentic, termenul de restituire fiind 01.07.2004.

Rezultă fără dubiu caracterul de folos necuvenit reprezentat de deținerea licenței, prin eludarea dispozițiilor legale (un împrumut transformat în depozit nu dovedea potența financiară a firmei), iar împrumutul s-a acordat tot în contul afacerii păgubitoare încheiată cu SISEE și FDFEE.

Nu în ultimul rând, trebuie accentuat faptul că, firma privată GEVCO urma să opereze în domeniul în care inculpatul R.G.M. conducea o instituție de stat. De asemenea, este evidențiat acordarea împrumutului (în fapt, o inginerie bancară menită a completa un extras de cont), în condițiile activității frauduloase a inculpatului R.G.M., legat de atribuțiile sale de serviciu.

A.N.R.E. a emis licența nr.621/01.07.2004 firmei S.C. GEVCO S.R.L.

Actele de corupție săvârșite de inc. M.P. prin intermediul fiicei sale, inculpata C.O.M. și a Fundației Creștine de Ajutorare Cluj

Ca și inculpatul R.G.M., inculpatul M.P. a folosit membri ai familiei pentru perceperea foloaselor, mai exact pe fiica sa, inculpata C.O.M.. Reamintim că, în calitate de șef serviciu aprovizionare la SISEE TRANSILVANIA NORD, inculpatul M.P. a acceptat livrarea produselor de către inculpatul C.V., urmare a discuțiilor cu inculpații R.G.M. și S.I., șefii săi ierarhici, luarea în posesie a acestor produse reprezentând primul pas în săvârșirea abuzurilor în legătură cu atribuțiile de serviciu.

Precizăm că inculpații M.P. și R.G.M. se cunoșteau de peste 20 ani.

Astfel, după ce inculpații M.P. și C.V. s-au cunoscut, cu ocazia unei discuții nemijlocite (dar inițiată de inculpatul R.G.M.), cel dintâi a relatat că fiica sa nu are loc de muncă și este divorțată, are un copil, solicitându-i astfel sprijinul.

Inculpatul C.V. a contactat-o, urmare discuției, pe inculpata C.O.M., căreia i-a acordat drept de semnătură pentru contul ENERGO la Eurom Bank Cluj, atribuindu-i, în această modalitate, un rol însemnat în cadrul infracțional deja creat.

Mai mult decât atât și în sublinierea colaborării între inculpații R.G.M. și M.P., se arată că inculpata C.O.M. a semnat, alături de inculpatul R.G.T., contractul de asistență tehnică nr. 9/2003, despre care s-a făcut vorbire mai sus.

a. Operațiuni bancare frauduloase efectuate de inculpata C.O.M., în vederea perceperei foloaselor.

a.1. Inculpata C.O. a efectuat plata contractului fictiv de asistență tehnică, încheiat între GEVCO și ENERGO.

Circumstanțele încheierii și executării acestui contract au fost deja expuse.

a.2. Primirea sumei de 80.000.000 ROL de către inculpata C.O.M., de la inculpatul C.V., cu titlu de recompensă pentru ajutorul acordat, prin semnarea documentelor bancare fictive, prin care să „nască” circuitul fraudulos al sumelor bănești, în cursul afacerilor cu Electrica Transilvania.

a.3. din contul deschis la Eurom Bank, s-a transferat suma de 80 milioane ROL către Fundația Creștină de întraajutorare Cluj la 26.09.2003 și 15.12.2003.

Președinte al acestei fundații era M.R., soția inculpatului M.P., care, la rândul său, avea interese și implicare directe în activitatea acestei persoane juridice.

a.4. La 27.10.2003, inculpata C.O.M., din contul de la Eurom Bank Cluj, cu acceptul inculpaților C.V. și M.P., a achiziționat mobilier de bucătărie, living și dormitor în valoare de 87.631.600 ROL.

Rezultă din probele dosarului că inculpatul M.P. a fost cel care s-a ocupat efectiv de recepția mobilierului, de la S.C. TDN S.R.L. Cluj-Napoca, mobila fiind executată la comandă. Acest lucru a fost atestat de martorul T., administrator al S.C. TDN Cluj-Napoca, iar mobila a fost identificată în cursul efectuării percheziției domiciliare din 20.11.2007 (vol.II fila 224).

a. 5. Tot prin intermediul contului de la Eurom Bank, inculpata C.O.M. a achiziționat aparatură IT, de la firma S.C. A&T COMPUTERS S.R.L. Cluj-Napoca.

Este adevărat că inculpatul C.V. a ridicat această aparatură înainte de declanșarea cercetărilor la Serviciul Teritorial Cluj al Direcției Naționale Anticorupție, dar în contextul în care acte de corupție similare fuseseră identificate la Timișoara, operațiunea de ridicare având un caracter de clandestinitate, pentru a acoperi unele infracțiuni.

De asemenea, actul material era consumat la momentul primirii bunurilor, în baza înțelegerii infracționale anterioare.

Se impune precizarea că, faptele mai sus arătate au un element comun și anume că sumele de bani folosite erau rezultate din afacerea cu SISEE Transilvania Nord, contul ENERGO fiind alimentat în această modalitate.

b. Operațiuni financiare fictive efectuate de inculpata C.O.M. în contul ENERGO

Banii dobândiți prin săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu și luare de mită au fost „spălați” prin intermediul următoarelor manopere:

b.1. Suma de 3.031.600.000 ROL a fost ridicată, succesiv, în numerar, de către inculpații O.D. și C.O.M., care, cu ocazia ridicării banilor, au folosit documente fictive, din punct de vedere al justificării.

S-a menționat, astfel, în mod mincinos pe documentele bancare, că s-au achiziționat animale vii, cereale, s-au acordat premii, sau pur și simplu, s-a inserat cuvântul „diverse”.

Astfel cum rezultă din analiza efectuată de specialiștii Direcției Naționale Anticorupție, la Capitolul „Achiziție animale vii” și achiziții figurează, ca furnizor „M. Oana”, adică inculpata C.O.M. (numele anterior căsătoriei).

Predominantă ca justificare, însă, este explicația „diverse”. Reiterăm și ideea conform căreia Energo avea ca obiect de activitate principal „Construcții de clădiri și lucrări de geniu”.

b.2. La 25.09.2003, Energo virează în contul persoanei fizice B.L. suma de 800.099.000 ROL, cu titlu „contravaloare împrumut”.

Conform evidențelor contabile ale Energo, nu există dovada primirii împrumutului de către această societate.

b.3. În perioada septembrie 2003-ianuarie 2004, au fost virăți 13.580.000.000 ROL către METCOM S.R.L. ..., administrată de fratele inculpatului C.V., C.C. însă nu au fost găsite facturile invocate drept justificare, iar firma fost dizolvată de drept, conform Legii nr.359/2004, banii fiind utilizați de C.C. pentru activitatea convenită a firmei și pentru folos personal.

Ne aflăm în prezența unei bonificații între rude, virarea banilor neavând nicio acoperire economică.

b.4. La 30.09.2003, apare ca fiind virată suma de 295.000.000 ROL către S.C. COMETCOM S.R.L. Câmpia Turzii, al cărei administrator era învinuitul S.I..

Justificarea a reprezentat-o factura nr. 1452323 din 29.09.2003, care, conform informațiilor primite în cauză, nu figurează între facturile achiziționate de societate.

Operațiunea este fictivă și reprezintă o recompensă acordată lui S.I..

b.5. Din contul deschis de Energo la B.R.D. Timiș, au fost retrași în numerar 2.360.000.000 ROL, de către inculpatul O.D., cu titlu fictiv de „achiziții” și „salarii”.

De asemenea, suma de 1 miliard ROL a fost virată în contul S.C. METCOM, fără acoperire economică, pentru numitul C. C., tatăl inculpatului C.V..

În concluzie, astfel cum se întâmplă în cazul „banilor negri”, atât primirea, cât și folosirea lor au stat sub semnul disimulării, prin intermediul documentelor bancare și contabile false, precum și al transferurilor pe bază de operațiuni fictive, în strict interes personal.

Cu privire la infracțiunea de concurență neloială

Conform adresei S.C. SIEMENS S.R.L. București, produsele vândute de inculpatul C.V. nu prezintă design-ul SIEMENS (formă, culoare, aspect), forma constructivă și funcțională nu corespunde, logo-ul nu corespunde de asemenea, standardelor acceptate, lipsesc standardele CE; etichetele aplicate pe contactoare, sunt fabricate din hârtie, în timp ce, pe produsele SIEMENS veritabile se aplică autocolante metalizate și marcaje laser; diferă datele tehnice; lipsesc numerele de serie și lot de fabricație, iar ambalajul nu corespunde produselor originale SIEMENS.

Astfel cum arătam mai sus, lotul de produse livrate SISEE -FDSEE era parte a lotului mare expus la vânzare la Timișoara, parte a cărei vânzare nu a reușit.

Din acest motiv, au fost utilizate concluziile Raportului de expertiză tehnică nr.967/12.07.2005, întocmit în dosarul Serviciului Teritorial Timiș al Direcției Naționale Anticorupție care a stabilit că produsele nu sunt de proveniență SIEMENS; produsele sunt contrafăcute; aparatele electrice provin din Complexul Comercial Doraly București;

Despre caracteristicile calitative ale produselor, expertul a arătat că în intervalul cuprins între 2-12 luni, din 46 contactoare utilizate de SISEE Banat s-au defectat 18 bucăți (35%);

defecțiunile sunt generate de lipsa fiabilității, dată fiind nerespectarea condițiilor tehnice de fabricație (încercări de timp și de loc); aparatele electrice contrafăcute nu pot fi folosite în distribuirea energiei electrice, nefiind fiabile, iar rezistența lor la izolație nefiind verificată, nu asigură securitatea utilizatorilor de echipamente de joasă tensiune. Așadar, nu numai că produsele respective nu corespundeau brandului „SIEMENS”, mai mult, aceste produse erau, calitativ, sub media necesităților reflectate în fiabilitate și securitate în domeniul energetic.

Starea de fapt reținută în actul de sesizare a instanței, astfel cum a fost prezentată anterior, s-a confirmat parțial, mijloacele de probă administrate în faza de urmărire penală fiind readministrate parțial în faza cercetării judecătorești, când s-a dispus și efectuarea unei expertize contabile.

Declarații inculpați

1.În faza de urmărire penală inculpatul **R.G.M.** (vol. I filele 85-87,83-84) a susținut că între anii 2000-2006 a deținut funcția de director general al filialei SC Electrica

Transilvania Nord, al cărei obiect de activitate era distribuția și furnizarea energiei electrice celor 6 sucursale, în contextul în care SC Electrica SA avea 8 sucursale de întreținere și servicii în țară, în localitățile în care erau filialele, în concret între anii 2003 – 2004 SISEE Transilvania Nord Cluj, având ca director pe inculpatul S.I., asigurând serviciile amintite pentru filială.

În concret, conform unei hotărâri a C.A. al SC Electrica SA, FD FEE Transilvania Nord avea încheiate pe baza unui contract cadru, mai multe contracte cu SISEE Transilvania Nord pentru lucrări de întreținere și reparații, proiectare asigurarea parcului auto, reparații echipamente, contoare, achiziții de materiale, piese de schimb și gestiunea stocurilor, serviciile și echipamentele furnizate fiind plătite lunar de filială, pe parcursul scoaterii din magaziile SISEE al acestora.

Planul de aprovizionare al filialei începea cu întocmirea necesarului de către sucursale și centre de distribuție, acesta devenind operațional cu cca. 3 – 4 luni înainte de sfârșitul anului, pentru anul următor, devenind anexă a contractului cu SISEE.

A susținut inculpatul că în cursul anului 2003, inculpatul C.V. s-a prezentat la secretariatul FDFEE unde în prezența mai multor persoane l-a îndrumat să-și prezinte oferta de echipamente electrice la SISEE Transilvania Nord, care avea competență în acest sens, fără a fi contactat anterior de vreo altă persoană care să-i solicite să-l primească pe inculpatul C. și fără ca la rândul său, să solicite inculpatului S. să discute cu acest inculpat. A mai arătat inculpatul că abia ulterior a aflat că SISEE Transilvania Nord ar fi achiziționat echipament electric prin intermediul SC Energo El Group urmare a unui control al ANAF și că s-a încălcat procedura de achiziție, deoarece SISEE nu a solicitat FDFEE ca o persoană să participe în alcătuirea comisiei de achiziție. A mai arătat că, nu a primit informații în sensul că produsele astfel achiziționate ar fi fost necorespunzătoare.

În privința SC Gevco SRL Cluj a arătat că a fost înființată de soția sa și numita D.M. și că această societate la un moment dat, a fost interesată de obținerea licenței de furnizare a energiei electrice de la ANREF București însă a declarat că nu are cunoștință despre existența contractului de consultanță dintre firma amintită și SC Energo El Group SRL Timișoara și nici despre împrumutul în sumă de 4 miliarde ROL pe care l-ar fi obținut fiul său R.G.T. de la inculpatul C.C., fratele inculpatului C.V.. În același sens, a negat inculpatul R.G.M. că ar fi obținut vreun folos material urmare a activității infraționale desfășurată de grupul condus de inculpatul C.V..

În faza cercetării judecătorești inculpatul R.G.M. (vol.2 f.297-298), și-a menținut declarațiile date anterior, susținând că a condus activitatea de distribuție și furnizare a energiei electrice, relația cu SISEE Transilvania Nord fiind o relație contractuală vizând aprovizionarea de către aceasta din urmă cu materialele necesare desfășurării activității filialei. A arătat că în toamna anului 2003 a fost căutat de către inculpatul C.V. însoțit de o cunoștință de-a sa, martorul B.T., fiind interesat să vândă anumite produse electrice, situație în care l-a îndrumat la serviciul aprovizionare care se realiza prin intermediul SISEE Transilvania Nord al cărui director era inculpatul S.I. A susținut inculpatul că nu a avut cunoștință despre modalitatea concretă în care s-a derulat activitatea de achiziție cu produse electrice de la firma Energo și că abia cu ocazia audierilor a aflat că aceste ar fi contrafăcute. A precizat inculpatul R. că l-a văzut pe inculpatul C.V. abia anul următor 2004, acesta fiind însoțit de martorul G.L., director comercial al SISEE Transilvania Nord, acesta fiind de altfel persoana care i-a relatat despre împrejurarea că prețurile practicate de firma inculpatului C. sunt prea mari, sugerându-i să caute și alte oferte. Inculpatul R. a negat că ar fi avut cunoștință despre depozitarea mărfii la Oradea sau că ar fi dat dispoziție vreunei persoane în acest sens, după cum a susținut și că nu a avut cunoștință despre contractul de consultanță dintre Gevco și Energo El Group sau despre împrumutul acordat de inculpatul C. în sumă de 4 miliarde lei vechi. În același sens a susținut inculpatul că ar fi aflat de la subalternii săi că bunurile

achiziționate de la inculpatul C.V. ar fi încă în funcțiune și că nu au existat probleme în legătură cu acestea.

2.În faza de urmărire penală inculpatul S.I.C. (vol. 1 filele 90-96, 97-106), a declarat că în perioada 1.02.2002 – 4.04.2005, a deținut funcția de director al SISEE Transilvania Nord cu sediul în Cluj-Napoca, având printre altele sarcina achiziționării de produse pentru FDFEE pe baza comenzilor transmise către serviciul aprovizionare depozite din cadrul Direcției Comerciale a SISEE, în calitatea sa de director având obligația de a aproba documentele de achiziție.

În ceea ce privește achiziția de la SC Energo El Group SRL inculpatul S.I. a declarat că la sfârșitul lunii august 2003 – începutul lunii septembrie 2003 a fost informat de un subordonat din cadrul serviciului aprovizionare al SISEE că la agenția Oradea a sosit un camion cu echipament electric de la o firmă din Timișoara și că șoferul insistă să îl descarce la magazia din Oradea. A arătat că a transmis serviciului de aprovizionare Cluj să verifice dacă piesele au fost comandate de SISEE sau FDFEE și să hotărască în funcție de aceasta, pentru ca a doua zi să fie informat că materialele respective au fost primite în custodie la depozitul de Oradea în baza unui proces verbal de custodie. În continuare arată că la câteva zile după ce au ajuns materialele la Oradea a fost căutat la birou de către inculpatul C.V. în calitate de reprezentant al SC Energo El Group Timișoara și care i-a oferit spre vânzare produsele respective, context în care l-a îndrumat la serviciul de aprovizionare care se ocupau cu achiziția de produse electrice. A mai arătat inculpatul S. că ulterior a fost informat de către persoane din cadrul serviciului aprovizionare că au listele cu produse ale firmei Energo și că au primit și note de necesitate pentru astfel de produse de la FDFEE Cluj, însă a precizat inculpatul că aceste documente nu au trecut pe la el.

În același timp inculpatul S. a arătat că după ce a fost căutat de inculpatul C.V. l-a sunat inculpatul R.G.M. pentru a se interesa dacă l-a primit pe inculpatul C.V., pentru ca în luna octombrie 2003 inculpatul R. să revină cu un nou telefon întrebându-l dacă s-au făcut comenzi pentru produsele oferite de inculpatul C.V..

Despre inculpatul C.V. a arătat inculpatul S., că l-a mai contactat de cca. 3 – 4 ori în vederea achiziționării de produse în perioada septembrie – noiembrie 2003 și de asemenea în anul 2004, însă ofertele acestuia au fost refuzate.

A mai relatat inculpatul despre o discuție telefonică purtată cu inculpatul R.G.M. în ianuarie 2004 referitoare tot la inculpatul C.V., ocazie cu care i-a transmis că prețurile acestuia din urmă sunt foarte mari în comparație cu cele anterioare și cu piața și, că pe parcursul derulării achizițiilor de la SC Energo El Group inculpatul C.V. i-a solicitat să îi fie achitate mai repede produsele furnizate. A relatat inculpatul S. și despre faptul că ar fi aflat de la martorul G.L., director comercial SISEE care avea în subordine directă serviciul aprovizionare, că după demararea procedurii de achiziție prin cerere - ofertă de la SC Energo El Group au existat presiuni mari din partea FDFEE pentru a se achiziționa aceste produse de la inculpatul C.V.. În continuare, a susținut inculpatul că verificarea documentației cădea în sarcina serviciului aprovizionare și că aceștia trebuiau să verifice dacă SC Energo El Group era o societate autorizată de SC Electrica SA și că personal, a semnat doar comenzile către SC Energo El Group și că s-au efectuat plățile către această societate, iar despre existența mai multor facturi emise de societatea amintită anterior demarării procedurii de achiziție a arătat că nu are cunoștință, după cum a susținut că nu a obținut nici un fel de foloase materiale de la vreuna dintre persoanele implicate.

Inculpatul S.I.C. **cu ocazia audierii în fața instanței** (vol. 2 f. 299-301), a declarat că își menține declarațiile date anterior și că în perioade februarie 2002 – martie 2005 avea funcția de director al SISEE Transilvania Nord, o sucursală din cadrul Direcției de Întreținere și Servicii Energetice București care aparținea de SC Electrica SA, obiectul de activitate fiind

lucrări de întreținere la instalațiile energetice din cadrul filialei și aprovizionarea cu materiale și piese de schimb atât pentru activitatea proprie a SISEE cât și pentru entitățile afiliate. A precizat inculpatul în legătură cu modalitatea în care se desfășurau achizițiile de astfel de materiale, că de la FDFEE le parveneau două tipuri de documente în cadrul așa numitului program anual de aprovizionare , respectiv note de necesitate vizând materialele necesare pentru o anumită perioadă și care erau direcționate la serviciul aprovizionare din cadrul Direcției Comerciale care funcționa în cadrul sucursalei pe care o conducea și comenzi privind materiale suplimentare ocazionate de lucrări intempestiv apărute cum ar fi: diverse incidente sau avarii mai dese în perioada de toamnă iarnă, și care nu apăreau în planul de aprovizionare anual.

În legătură cu învinuirea adusă a declarat că în perioada august septembrie 2003 a fost informat de către serviciul aprovizionare că un transport de materiale electrice a ajuns în depozitul din Oradea, context în care a dispus efectuarea unor verificări. A doua zi a aflat că produsele au fost descărcate la Oradea, fiind întocmite procese verbale de custodie, iar după aproximativ 2-3 zile a fost căutat de către inculpatul C.V., care i-a relatat că produsele depozitate la Oradea aparțin firmei Energo și că intenționează să le comercializeze, context în care l-a îndrumat spre serviciul aprovizionare. A precizat inculpatul că i-a explicat inculpatului C.V. că pentru a putea fi achiziționate acele bunuri ar fi trebuit să fie solicitate de către cineva, ori, la acel moment nu exista o atare solicitare. Susține inculpatul că a aflat ulterior că, după cca. o săptămână, ar fi fost transmise de către filială note de necesitate privind produse de natura celor depozitate la Oradea, iar în luna octombrie 2003 în corespondență i s-au transmis comenzi din partea filialei pentru respectivele produse.

Totodată, a arătat inculpatul că din discuțiile purtate cu cei din serviciul aprovizionare a aflat despre lipsa documentelor privind calitatea și proveniența acestor produse și că s-ar fi primit mai multe oferte printre care și una din partea firmei Energo, în acest caz concret de achiziție folosindu-se procedura de cerere și ofertă. În mod obișnuit în astfel de situații de achiziție pe bază de cerere și ofertă, susține inculpatul, ofertele erau analizate fie de o persoană din cadrul serviciului aprovizionare, fie de un colectiv de persoane care alegeau oferta optimă din punct de vedere al prețului și al calității, după care se întocmea un proces verbal cu firma câștigătoare și se emiteau comenzile semnate de cel sau cei care au participat la analiza ofertelor, precum și semnătura șefului serviciului de aprovizionare și al directorului comercial după care se înaintau spre semnare directorului economic al sucursalei, martora M.R. și abia ulterior erau înaintate spre semnare inculpatului S.I.

Afirmă inculpatul că produsele au ajuns la Oradea în luna septembrie 2003 iar procedura de achiziție s-a desfășurat în octombrie 2003 ceea ce nu era o situație obișnuită. Mai arată inculpatul că ulterior furnizorii emiteau facturile aferente însă materialele achiziționate de SISEE pentru FDFEE se refacturau către aceasta la interval de 2-3 zile iar plata lor se făcea pe măsură ce se făceau încasările de la filială. Mai exact filiala vira banii în contul SISEE care făcea apoi plata către furnizori, termenul de plată fiind de regulă de 30 de zile, existând și situații când plata se făcea mai devreme cel mai adesea la insistențele anumitor furnizori.

A susținut inculpatul că nu a fost contactat de nici o persoană în legătură cu bunurile depozitate la Oradea după cum nici inculpatul C.V. nu i-ar fi spus că a fost trimis de cineva anume. În opinia inculpatului, s-a ales procedura cererii și ofertei dat fiind faptul că până la sfârșitul anului nu s-ar fi putut realiza procedura de licitație publică și că a aflat de la directorul comercial G.L. că prețurile produselor furnizate de firma Energo sunt superioare altor produse similare, drept pentru care ulterior astfel de produse s-au achiziționat prin intermediul bursei de mărfuri. A făcut vorbire inculpatul S. și despre alte încercări ale inculpatului C. de a vinde alte asemenea produse, însă a fost refuzat din cauza prețului prea mare.

În mod concret susține inculpatul, avea ca atribuții semnarea comenzilor fiind ultima persoană care semna documentele în timp ce sucursala avea și obligația de a urmări comportarea în exploatare a materialelor respective și că nu are cunoștință să fi avut probleme în legătură cu calitatea celor achiziționate de la firma Energo. A mai arătat că dat fiind faptul că pentru produsele respective, comanda acestora a provenit de la filială nu i s-a cerut nici un fel de aprobare și că nu își amintește să fi fost sunat de inculpatul R. în legătură cu aceste produse.

3. În declarația dată în faza de urmărire penală, inculpatul **M.P.** (vol. 1, filele 112-114, 115-129), a precizat că în perioada septembrie – octombrie 2003 a îndeplinit funcția de șef serviciu aprovizionare în cadrul SISEE Transilvania Nord, calitate în care se ocupa de asigurarea bazei materiale necesare pentru desfășurarea activității de distribuției și furnizare a energiei electrice.

În cursul lunii septembrie 2003, într-o zi de vineri, a susținut inculpatul că a fost sunat de o persoană care l-a informat că, venea de la Timișoara la Cluj cu un transport de aparataj electric, persoana respectivă solicitându-i să i-a legătura cu inculpatul R.G.M. care are cunoștință despre ce este vorba. Inculpatul M. a luat legătura cu inculpatul R.G.M. care i-a confirmat că produsele respective urmează a fi achiziționate de FDFEE. În continuare, a luat legătura cu inculpatul S.I. pe care l-a încunoștințat despre transportul respectiv și i-a propus ca produsele respective să fie depozitate la Oradea, la Cluj neexistând loc de depozitare. Având acceptul inculpatului S., inculpatul M. a dispus ca marfa respectivă să fie preluată în custodie la Oradea, urmând a fi verificată la începutul săptămânii viitoare, când a și primit de la Oradea avizele de însoțire a mărfii, constatând astfel scriptic, despre ce produse era vorba. Deși nu au fost primite și certificate de garanție, calitate și origine pentru produsele respective, au fost primite de la FDFEE comenzi ferme pentru achiziționarea produselor preluate în depozitul din Oradea. A precizat inculpatul că nu are cunoștință cine a decis, care anume procedură de achiziție să fie folosită și nici cine a întocmit documentația pentru procedura de cerere-ofertă aleasă, sau care sunt celelalte societăți care și-au depus ofertele, și nici nu a fost chemată vreo persoană de la FDFEE care să facă parte din comisia de analiză a ofertelor. În urma analizei de oferte, arată că a fost declarată câștigătoare SC Energo El Group căreia îi aparțineau produsele aflate în depozitul de la Oradea, iar după emiterea comenzilor au fost primite facturi de la această firmă care au fost înaintate spre plată Compartimentului economic din cadrul SISEE, care ulterior, emitea alte facturi către FDFEE. Ulterior încheierii procedurii de selecție i-a fost prezentat inculpatul C.V. de către directorul comercial G.L., iar după un interval de timp a fost contactat telefonic de către inculpatul R.G.M. pentru a-l însoți pe inculpatul C.V. la Combinatul Metalurgic Câmpia Turzii pentru a-l prezenta directorului acestei entități. Cu ocazia acestei deplasări, inculpatul M. și inculpatul C.V. și-au dat seama că au convingeri religioase apropiate, și preocupări pe linia întrajutorării celor nevoiași, astfel că în perioada următoare a organizat un transport de haine și biblii către o biserică indicată de inculpatul C.V., iar după acest moment acesta a donat Fundației creștine de Ajutorare Cluj, al cărei membru fondator era inculpatul M., în două tranșe suma de 80.000.000 ROL. Totodată, inculpatul M. i-a relatat inculpatului C.V. despre faptul că fiica sa nu ar avea un loc de muncă, astfel că după câteva zile inculpatul C.V. i-a spus într-o discuție telefonică că intenționează să deschidă o firmă la Cluj și ar dori ca fiica sa, să lucreze pentru el, astfel că i-a pus în legătură pe cei doi.

În declarația sa olografă inculpatul M.P. a făcut vorbire despre existența unei dispoziții de mai sus, în sensul achiziționării produselor electrice de la Energo El Group, deși ulterior s-a întocmit întreaga documentație aferentă procedurii de achiziție prin metoda selecției de oferte și că în perioada anterioară, SISEE Cluj nu a mai achiziționat produse identice sau

similare cu cele achiziționate de la SC Energo El Group și nici nu s-au efectuat achiziții în condițiile arătate anterior.

Cu ocazia audierii sale **în faza cercetării judecătorești** inculpatul M.P. (vol. 2 f. 302 – 303) a menținut declarațiile date anterior și a arătat că s-a pensionat la 1 decembrie 2003 din funcția șef serviciu aprovizionare, în cadrul SISEE Transilvania Nord. A arătat că aprovizionarea cu produse de la firma Energo a fost oarecum atipică deoarece nu a plecat de la un anume necesar de materiale și întocmirea documentelor aferente, deoarece marfa fusese deja depozitată la Oradea. Concret a arătat că într-o zi de vineri în cursul lunii septembrie 2003 a fost contactat telefonic de o persoană care i-a transmis că sosește de la Timișoara un transport de aparataje electrice, transport despre care are cunoștință inculpatul R.G.M., context în care l-a sunat pe acesta pentru a-l informa, după care l-a contactat și pe inculpatul S. pentru al întreba ce să facă cu acele produse în condițiile în care nu exista spațiu de depozitare în Cluj. Inculpatul S. i-a cerut să rezolva problema, motiv pentru care discutând cu magazionerul de la Oradea au stabilit ca marfa să fie depozitată în Oradea, urmând a vedea despre ce este vorba în ziua de luni. În cursul zilei de vineri, inculpatul M. discutând cu cei de la Oradea a primit confirmarea că marfa a fost descărcată și le-a solicitat trimiterea prin fax a documentelor de însoțire a mărfii, primind mai multe avize ce au fost analizate în cadrul serviciului de aprovizionare, ocazie cu care s-a constatat că o parte dintre acestea nu se aflau în gama de aprovizionare a sucursalei. Comunicându-se filialei lista produselor corespunzătoare, filiala a emis comenzi pentru bunurile respective iar luni dimineața discutând cu martorul B.T. de la depozitul din Oradea acesta l-ar fi informat că produsele erau foarte bune, fiind în mare parte produse Siemens. După primirea comenzii de la FDFEE s-au emis mai multe comenzi către furnizorul Energo El Group desfășurându-se între timp și procedura de achiziție prin cerere și ofertă, procedură care a fost agreată având în vedere că marfa urma să fie redistribuită. Are cunoștință inculpatul despre existența unor oferte provenind de la alte trei firme, fiind declarată câștigătoare firma inculpatului C.V.. În legătură cu această procedură a arătat inculpatul M. că a semnat analiza de oferte și comenzile, ulterior semnând și directorii celorlalte direcții din cadrul sucursalei și în final inculpatul S.I..

A mai arătat inculpatul că directorul G.L. a fost persoana care i l-a prezentat pe inculpatul C.V. în prezența și a martorului B.T. pentru ca în ziua următoare a acestei întâlniri la solicitarea inculpatului R.G.M., să-l însoțească pe inculpatul C.V. la Combinatul de la Câmpia Turzii, ocazie cu care au purtat discuții despre fiica sa și despre existența unei fundații de întraajutorare, oferindu-se să asigure un transport de haine și încălțăminte pentru persoane din zona unde locuia inculpatul C.V.. La un interval de timp a aflat inculpatul M. despre faptul că inculpatul C.V. ar fi donat fundației suma de 80.000.000 lei vechi, și totodată, acesta s-a oferit să o angajeze pe fiica sa deoarece intenționa să-și deschidă o firmă în Cluj.

Despre banii donați de inculpatul C.V. inculpatul a susținut că au fost folosiți în cadrul fundației fără a beneficia personal de pe urma acestei sume de bani.

În finalul declarației a precizat inculpatul M. în legătură cu telefonul pe care l-a dat inculpatului R.G.M. că l-a informat pe acesta că vine de la Timișoara o mașină cu produse electrice iar răspunsul acestuia a fost în sensul de a le prelua.

4. Inculpatul C.V. în declarațiile date în faza de urmărire penală (vol. 1 f. 136-137, 138-152), a arătat că SC Energo El Group SRL Timișoara a fost înființată la sfârșitul anului 2002, asociat unic fiind cumnatul său inculpatul O.D.. A susținut că firma a fost înființată la inițiativa sa, și că s-a ocupat faptic de activitatea desfășurată pe această firmă, pe relația cu SC Electrica SA. A arătat că l-a contactat pe directorul FDFEE inculpatul R.G. căruia i-a propus să cumpere piese electrice de la firma sa, context în care acesta l-a pus în legătură cu inculpatul S.I. de la SISEE care avea competența de a achiziționa piesele respective. A pretins inculpatul C.V. că a ajuns la directorul FDFEE prin intermediul unei persoane din

Cluj-Napoca, pensionar SRI. L-a începutul discuțiilor avute cu inculpatul R., susține inculpatul C.V., acesta i-a pretins în schimbul achiziționării pieselor electrice de la SC Energo, suma de 1.500.000.000 ROL în contul SC Gevco S.R.L. Cluj-Napoca, firmă aparținând fiului său R.G.T., contravaloarea unui contract de consultanță. A susținut că banii au fost achitați, și deși s-a încheiat acel contract de consultanță obiectul acestui contract nu a fost realizat. A mai arătat inculpatul C.V. că inculpatul R.G.T. i-a cerut un împrumut în sumă de 4.000.000.000 ROL în vederea obținerii licenței de furnizare a energiei electrice și că banii au fost împrumutați de fratele său inculpatul C.C. prin act notarial, fiind ulterior restituiți. În privința sumelor achitate inculpatei Caraba Ioana a arătat că acestea i s-a achitat un salariu pentru munca prestată, i-a cumpărat un calculator și niște mobilă, acestea fiind necesare desfășurării activității. A mai arătat inculpatul că l-a mai întâlnit de 2-3 ori și pe inculpatul S. pentru a discuta despre modalitatea concretă despre vânzare a pieselor electrice și modalitatea de plată, însă nu i-a furnizat acestuia nici un fel de foloase materiale.

Despre marfa depozitată la Oradea a arătat inculpatul C.V., că s-a aplicat pe acestea denumirea de Siemens de către numiții S.S. și C.C., fiind achiziționată de la Complexul Doraly București de la firme chinezești. În același timp a arătat că după câteva zile de la depozitarea mărfii la Oradea SISEE a organizat o procedură de achiziție publică la care au fost depuse mai multe oferte din partea altor societăți cu care colabora și la cererea sa, însă Energo a fost declarată câștigătoare, procedura fiind una formală pentru a da o „aparență legală”. În perioada septembrie – octombrie 2003, susține inculpatul a facturat către SISEE materiale electrice în valoare de cca. 5 miliarde ROL fiind depuse doar declarații de conformitate și buletinele de verificare metrologică. Modalitatea de plată a facturilor a fost prin OP sau file CEC ori prin compensare.

Inculpatul C.V. a dat o declarație **în faza de cercetare judecătorească** la data de 19.11.2012, (vol. 2 f. 445-447), și deși a susținut că și menține declarațiile date în faza de urmărire penală a revenit asupra unor aspecte esențiale ale acestora. Concret a precizat că la începutul anului 2003 a intrat în posesia unor oferte de la firma Doraly privind produse electrice, produse de fabricație chinezească, care însă erau produse de mari companii specializate în producția de echipamente electrice cum ar fi de ex. firma Siemens, cu mențiunea că acestea erau produse în China unde mâna de lucru era mai ieftină. A arătat inculpatul că respective componente electrice le-a prezentat Institutului de Proiectare și Verificare a aparatului Energetic de unde i s-a comunicat că pot fi folosite în sistemul energetic din țara noastră. În timp ce cetățeanul chinez care le comercializa i-a relatat că produsele respective poartă denumirea de Siemens însă scrisă în limba chineză, situație în care a achiziționat aceste produse pe care le-a transportat în două tiruri la locuința sa din ..., unde a procedat doar la înlocuirea etichetelor care au fost modificate în sensul traducerii denumirii Siemens. Concret de înlocuirea etichetelor mărfii achiziționate de la Complexul Doraly s-a ocupat numitul S. în prezența lui S.D.. Prima livrare a bunurilor a avut loc la Timișoara în ianuarie 2003, iar prin martie-aprilie 2003 a venit la Cluj, unde l-a căutat pe inculpatul R.G.M., la care a ajuns prin intermediul unui cunoscut al unui văr al său din Cluj, al cărui nume nu si-l amintește. Afirmă că i-a prezentat inculpatului R. oferta de produse iar acesta s-a declarat în principiu de acord, transmitând oferta mai departe la SISEE unde a luat legătura cu inculpatul S.I. Amândurora inculpatul C.V. le-a precizat că este vorba despre produse Siemens, inculpatul S. trimițându-l la inculpatul M.P., șef al serviciului aprovizionare pentru a se verifica dacă era nevoie de astfel de produse. Inculpatul C. a susținut că inculpatul R. nu i-a pretins nici o sumă de bani și că în nici un caz de a făcut astfel de plăți vreunei persoane dintre cele implicate în dosar. Arată inculpatul că după ce i s-a comunicat necesarul de produse, constatând că astfel de marfă avea în depozitul din Timișoara a dat dispoziție unor colaboratori ai săi să ducă marfa la Oradea la recomandarea inculpatului S.I., fiind lăsată în custodie, la acel moment nefiind emise încă comenzile pentru marfa respectivă, inculpatul

susținând că aceasta trebuia mai întâi să fie verificată din punct de vedere cantitativ și calitativ, fiind însoțită de toate documentele necesare. Arată inculpatul că aceste produse au fost verificate iar inculpatul S.I. i-a transmis că sunt în regulă, ulterior fiind trimise comenzile aferente și de asemenea facturile dintre care unele au fost refăcute conținând anumite erori sub aspectul cantității produselor. A mai arătat inculpatul că au fost depuse oferte și din partea altor firme, una dintre acestea fiind firma Cometcom deținută de numitul S.I., iar de întocmirea facturilor și a celorlalte acte s-ar fi ocupat numitul S.S..

În declarația sa inculpatul a făcut vorbire despre o comandă de transformatoare de cablu pe care le-a livrat la Electrica Cluj și în legătură cu care a încheiat un contract de consultanță tehnică cu firma Gevco, la recomandarea inculpatului R.G.M. care însă nu i-a spus că fiul său are vreo calitate în firma respectivă, context în care nici nu a discutat cu acesta ci cu o altă persoană, prețul contractului fiind achitat în contul firmei Gevco fără a constitui obiectul infracțiunii de dare de mită.

În ciuda susținerii sale, că anterior contractului de consultanță nu a discutat cu inculpatul R.G.T., inculpatul C.V. susține că în toamna anului 2004 acesta l-a sunat la telefon și i-a cerut împrumut suma de 4 miliarde lei vechi în vederea obținerii licenței de furnizare a energiei electrice, solicitare cu care a fost de acord, împrumutul fiind acordat în baza unui act notarial la mult timp după ce afacerea cu Electrica Cluj fusese finalizată. A mai susținut inculpatul că Electrica Cluj a făcut plata produselor pe care le-a furnizat la un interval de 60 de zile sau chiar mai mult, parțial prin file CEC și parțial prin compensare, o astfel de compensare având loc la Câmpia Turzii unde s-a deplasat însoțit de inculpatul M.P.. De la acesta a aflat că au aceeași orientare religioasă și se ocupă de activități caritabile, motiv pentru care a achitat suma de 80.000.000 lei vechi fundației deținute de soția inculpatului M.P. și s-a oferit să o angajeze pe fiica acestuia având în vedere că intenționa să deschidă un depozit la Cluj. În perioada ulterioară a propus fiicei inculpatului să lucreze împreună pe firma Eur Elektrik București, colaborarea cu aceasta și cu soțul său datând până în luna martie 2005 când firma a fost închisă, el fiind arestat preventiv.

În legătură cu contradicția referitoare la solicitarea inculpatului R. de a-i achita suma de un miliard și jumătate în contul SC Gevco despre care a făcut vorbire în declarația dată în faza de urmărire penală, în fața judecătorului inculpatul a susținut că își amintește că acest lucru s-a consemnat de către procuror și că l-a răndu-l său l-a lăsat pe acesta să consemneze ce dorește. Despre inculpatul R. G. M. a arătat că l-a vizitat pe acesta acasă și de asemenea că au ieșit împreună cu soția acestuia la restaurant. A mai precizat că înainte de depozitarea mărfi la Oradea nu a luat legătura cu inculpatul M.P., iar despre inculpatul C.O.M. a arătat că aceasta nu avea putere de decizie în firmă și că acționa în baza indicațiilor primite de la el sau de la inculpatul O.D..

5. Inculpatul R.G.T. (vol. 1 f. 160-167) a declarat **în faza de urmărire penală** că SC Gevco SRL a fost înființată în anul 2001 de către mama sa și familia D., însă de la un moment dat, împreună cu numitul V. D. au decis să-și desfășoare activitatea în domeniul instalațiilor electrice, personal având funcția de director tehnic al acestei societăți.

Despre inculpatul C.V. a arătat că l-a cunoscut în luna septembrie 2003, când s-a prezentat la sediul societății Gevco, spunând că a fost recomandat de un client al firmei și că se ocupă cu distribuția de echipamente electrice, ca reprezentant al firmei Siemens, scopul vizitei fiind demararea unui parteneriat în vederea construirii unei hale de producție în Cluj, firma Gevco urmând să asigure proiectarea fluxului tehnologic al halei. Contractul încheiat a avut în vedere acordarea de asistență tehnică și consultanță pentru construirea unei hale de producție echipamente electrice, prețul contractului fiind de 1.500.000.000 ROL cu TVA inclus, durata contractului era de 3 luni iar plata s-a realizat în trei tranșe egale. Contractul a fost redactat, susține inculpatul R., pe calculatorul firmei Gevco, inculpatul C. inducându-i

datele despre firma sa, după redactare contractul fiind înmănat acestuia, care l-a adus ulterior semnat și ștampilat.

Arată inculpatul în continuare că acest contract nu a fost unul fictiv, că și-au îndeplinit obligațiile asumate prin acesta și că au emis trei facturi fiscale înmănate personal inculpatului C.V. și că banii încasați au fost parțial, reinvestiți în firma Gevco, sub forma achiziționării în leasing a unui autoturism și parțial, au constituit profitul firmei.

A precizat inculpatul R.G.T. că în luna mai 2004, a împrumutat prin act autentificat la notar suma de 4.000.000.000 ROL de la inculpatul C.V., deoarece pentru obținerea licenței de energie electrică trebuia să facă dovada existenței unei garanții în sumă de 100.000 euro, banii fiind restituiți integral după două săptămâni. A susținut inculpatul că tatăl său nu a avut cunoștință de relațiile sale cu inculpatul C.V..

În fața judecătorului inculpatul R.G.T. (vol. 2 f.304), a declarat că menține declarațiile anterioare și că în perioada de referință infracțională era director tehnic al SC Gevco, obiectul principal de activitate al acesteia fiind lucrări de instalații electrice, iar din anul 2003 obiectul secundar de activitate viza și distribuția și comercializarea energiei electrice dat și activități de consultanță.

Arată că inculpatul C.V. s-a prezentat la biroul firmei afirmând că este reprezentantul firmei Siemens în România și că intenționează să deschidă o fabrică de echipamente electrice cu o sucursală în Cluj-Napoca, drept urmare s-a încheiat contractul de consultanță, în concret ocupându-se cu găsirea spațiului pentru fabrica respectivă și celelalte dotări necesare, din punctul său de vedere obiectul contractului fiind atins. Plata contractului s-a realizat în trei tranșe egale banii rămânând în firmă, fiind folosiți pentru achiziționarea unui autoturism dar și pentru achitarea de impozite și taxe. La începutul anului 2004 inculpatul C.V. l-a anunțat că renunță la acest demers, însă în contextul în care a aflat că erau interesați de obținerea licenței pentru furnizarea energiei electrice s-a oferit să îi ajute împrumutându-le suma de 4 miliarde lei, echivalentul a 100.000 euro, reprezentând garanția necesară pentru obținerea licenței.

Inculpatul R.G.T. a precizat să suma împrumutată a provenit de la inculpatul C.V., contractul de împrumut fiind semnat cu fratele acestuia iar împrumutul a fost restituit după 7-8 zile.

A mai susținut inculpatul că nu s-a întâlnit cu inculpatul C.V. în prezența tatălui său R.G.M., și că nu tatăl său i-a recomandat inculpatului C.V..

6. Inculpata C.O.M., a declarat **în faza de urmărire penală** (vol. 1 f. 169-172) că l-a cunoscut pe inculpatul C.V. prin intermediul tatălui său M.P. și că a aflat despre acesta că reprezintă SC. Energo El Group SRL Timișoara în relația cu SC Electrica Cluj-Napoca. Neavând loc de muncă iar inculpatul C.V. intenționând să deschidă un punct de lucru la Cluj a fost de acord să o angajeze sens în care a semnat un contract de colaborare cu firma Energo reprezentată de O.D., în calitate de administrator. A susținut că inculpatul C. a dat dispoziție în prezența inculpatului O.D. să participe la operațiunile de compensare, să semneze contracte și să efectueze operațiuni bancare. În perioada colaborării cu firma Energo de la finele lunii septembrie 2003, ulterior deschiderii unui cont al societății la Eurom Bank Cluj inculpata a fost împuternicită să efectueze încasări și plăți din acest cont având drept de semnătură. Ca atare, în perioada ulterioară, octombrie 2003 – iunie 2004 inculpata a dispus efectuarea de plăți cu Ordine de plată către diverse societăți, datele cuprinse în aceste ordine de plată fiindu-i furnizate telefonic de către inculpatul C.V.. De asemenea, a ridicat în numerar peste 3.000.000.000 lei din acest cont, banii fiind predați inculpatului C.V., aceștia provenind de la SISEE Transilvania Nord.

Susține că toate documentele întocmite în numele SC Energo conțineau date furnizate de inculpatul C.V. fiind trimise la sediul societății, fie prin poștă, fie prin intermediul lui O.D.. De asemenea, arată inculpata că a participat în perioada octombrie 2003 – iunie 2004 în

numele SC Energo la operațiuni de compensare, colaborarea fiind întreruptă cu această societate în iunie 2004, în condițiile în care nu i s-a întocmit carte de muncă. Colaborarea cu inculpatul C.V. a fost reluată în cursul lunii septembrie 2004, când a luat ființă SC EUR Electric Grup SRL București, societate la care a avut funcția de director de vânzări până în luna martie 2005 când inculpatul a fost arestat.

Pe parcursul colaborării cu firma Energo i s-a achitat un salariu lunar de 10.000.000 ROL.

Inculpata C.O.M. a precizat **în faza de judecată** că își menține declarațiile date anterior (vol. 2 f. 305-306), sens în care a arătat că inculpatul C.V. a contractat-o telefonic oferindu-i un loc de muncă, susținând că are numărul de telefon de la tatăl său. Inculpatul i-a relatat că intenționează să deschidă o fabrică de produse Siemens în Cluj-Napoca, sens în care intenționa să angajeze personal și căuta de asemenea un spațiu potrivit. Fiind de acord cu propunerea inculpatului, s-au achiziționat un calculator, imprimantă și mobilier pentru desfășurarea activității, care au fost depozitate la locuința inculpatei, deoarece inculpatului nu i-au convenit spațiile găsite.

Arată inculpata că nu a cunoscut de la început faptul că inculpatul O.D. era în realitate asociat și administrator al firmei Energo, însă că l-a cunoscut pe acesta la un moment dat, fiind persoana care i-a semnat o împuternicire pentru a desfășura în numele societății operațiuni bancare. În acest context a participat la activități de compensare în numele firmei Energo și a efectuat plăți în numele societății toate actele întocmite fiind trimise la Timișoara. Menționează inculpata că datele pe care le consemna în documentele întocmite erau comunicate de către inculpatul C.V., din dispoziția acestuia efectuând și ridicări de numerar din contul deschis la Cluj, toate sumele fiind predate lui C.V. . Despre bunurile achiziționate de firma Energo pentru desfășurarea activității la Cluj a arătat inculpata că au fost restituite inculpatului C.V. în posesia sa rămânând doar masa de birou. În legătură cu operațiunea de compensare la care a participat, inculpatul C.V. îi trimitea câte o împuternicire, în baza căreia se prezenta la Centru de Afaceri Transilvania și semna în numele firmei Energo procesele verbale de compensare. A confirmat inculpata faptul că i se plătea un salariu lunar de 10 milioane lei vechi.

7. Inculpatul N.P. cu ocazia audierii în faza de urmărire penală (vol. 1, f. 205-212 și 213-223) a arătat că l-a cunoscut pe inculpatul C.V. încă din anul 1998, pe care l-a reîntâlnit în Timișoara în luna octombrie 2002 , pentru ca, în luna ianuarie 2003, acesta să îi propună să înființeze o firmă pe numele său, motivul fiind acela că inculpatul C.V. era administrator în prea multe firme. Deși a refuzat această solicitare a fost angajat de inculpatul C.V., urmând a-și desfășura activitate pe numele SC COMETCOM SRL al cărei asociat era S.I., care l-a solicitat pe C.V. i-a predat ștampilele și documentele societății. Inculpatul arată modul de derulare a comercializării produselor electrice la SISEE Banat, iar în luna septembrie 2003 arată că a fost sunat de inculpatul C.V. care i-a cerut să închirieze un camion pentru a transporta o parte a produselor electrice depozitate la SISEE Banat la Electrica Cluj. Totodată, inculpatul C.V. i-a trimis inculpatului N.P. avize de expediție în alb care au fost completate în numele SC Cometcom SRL și ulterior a însoțit transportul la Oradea, conform indicațiilor primite de la același inculpat, luând legătura cu numitul A.C., marfa fiind în final depozitată în baza unui proces verbal de custodie în depozitul din Oradea. A arătat acest inculpat că cel care a coordonat livrarea de produse către SISEE Cluj a fost inculpatul C.V., care în perioada ulterioară i-a cerut să se deplaseze la Zalău, pentru a ridica o cantitate de țevă de la Silcotub Zalău în cadrul circuitului de compensarea țeava fiind livrată către altă firmă cu prețuri mai mici decât prețul de achiziție tot din dispoziția inculpatului C.V.. A declarat inculpatul că beneficiarul SC Continental SRL Zalău a plătit țeava furnizată prin file CEC predate inculpatului C.V. iar două file CEC în valoare de 320 milioane lei le-a încasat personal din

contul SC Cometcom Timișoara, finalmente această sumă fiind achitată în două tranșe inculpatului O.D.. A arătat inculpatul N.P. că a aflat despre contrafacerea produselor electrice de origine chinezească, abia după demararea cercetărilor.

În declarația dată **în faza de judecată** inculpatul N.P. a susținut că menține declarația anterioară (vol. 2f. 307), precizând că în perioada iulie – august 2003 l-a contactat inculpatul C.V., pe care îl cunoștea de mai mult timp și cu care colaborase pe firma Cometcom și pe relația cu SC Electrica Timișoara, cerându-i să vină la Cluj deoarece intenționează să deschidă o fabrică de aparatură Siemens. Cu acea ocazie inculpatul C.V. i-a cerut să se deplaseze la Silcotub Zalău în calitate de reprezentant al firmei Energo primind facturi în alb pe care ulterior le completa cu datele de pe facturile emise de Silcotub Zalău și le preda clienților firmei Energo la care ajungea în final marfa, obiect al compensării. Precizează inculpatul că facturile în alb primite de la inculpatul C.V. erau semnate și ștampilate cu ștampila firmei Energo El Group.

În legătură cu transportul mărfii la depozitul din Oradea arată inculpatul că a făcut acest lucru la solicitarea lui C.V. și că a însoțit transportul cu mașina personală iar conform indicațiilor primite de la susnumit a luat legătura la Oradea cu numitul K.A., care însă nu știa nimic despre acest transport, dar care după ce a efectuat mai multe apeluri telefonice i-a spus că poate descărca marfa fiind întocmit un proces verbal de custodie pe care l-a semnat în calitate de reprezentant al SC Cometcom . A mai arătat inculpatul că a încasat sumele provenite din vânzarea mărfii obținută în baza proceselor verbale de compensare de la Silcotub Zalău fiind sume în numerar sau file CEC și că personal a încasat două fila CEC în valoare de 320 milioane lei vechi din contul de la West Bank Timișoara aparținând societății Cometcom, banii fiind ulterior predați lui O.D..

8. Inculpatul C.C. audiat fiind în faza de urmărire penală (vol. 1 f. 248-251), a declarat că este fratele inculpatului C.V., care în cursul anului 2003 i-a cerut să-l însoțească pe numitul B. V. la Complexul Doraly din București pentru a duce o sumă de bani numiților S.D. și S.S., oameni de încredere a fratelui său. Aceștia au achiziționat cu banii respectivi produse electrice de la o firmă chinezească, care au fost transportate după câteva zile la domiciliu inculpatului C.V., unde numitul S.S. cu ajutorul unui laptop a confecționat etichete conținând sigla Siemens , cu care s-au înlocuit etichetele chinezești, la această operațiune participând și numitul S.D. și alte persoane. A arătat inculpatul că personal nu a participat la aceste activități și nici la încărcarea și transportarea acestor produse, nu a semnat nici un fel de documente și nu s-a întâlnit cu nici un reprezentant al firmei beneficiare Electrica A arătat inculpatul că singura societate în care a deținut vreo calitate a fost SC Eur Elektrik SRL București în care a fost asociat unic și administrator, având deschise două conturi personale, într-unul din acesta fiind rulați sume de bani provenite din afacerile fratelui său.

Despre firma Energo a precizat inculpatul că a fost înființată de fratele său însă pe numele inculpatului O.D. iar în cursul lunii iunie 2004 la solicitarea acestuia l-a împrumutat pe numitul R.G., din Cluj, cu suma de 4 miliarde ROL în baza unui act notarial, plata fiind efectuată prin transfer bancar, iar împrumutul fără dobândă a fost restituit în mai puțin de o lună. A susținut inculpatul că banii erau necesari pentru obținerea licenței pentru furnizarea energiei electrice, fratele său fiind prieten cu beneficiarii împrumutului.

În faza cercetării judecătorești inculpatul C.C. (vol. 2 f. 448), a declarat că nu recunoaște săvârșirea faptelor reținute în sarcina sa, însă a arătat că, l-a însoțit pe numitul B. V. la Complexul Doraly unde a înmânat numiților S.D. și S.S. banii înmânați de fratele său în vederea achiziționării de produse electrice și că acestea au fost transportate la ... unde li s-au aplicat etichete cu denumirea „Siemens” fără ca personal să aibă vreo legătură cu această activitate sau cu livrările ulterioare ce au avut loc. A negat inculpatul că firma Energo ar fi fost înființată de fratele său pe numele inculpatului O.D. arătând că procurorul i-a dictat ce să

scrie iar în legătură cu împrumutul de 4 miliarde lei a afirmat că fratele său i-a spus că trebuie să împrumute unui prieten suma respectivă cerându-i să facă el acest lucru prin act notarial, banii fiind restituiți la scurt timp, fără să cunoască proveniența acestor bani. În același timp a susținut că nu a avut acces la conturile societății Energo și nu a ridicat bani din aceste conturi.

9. Inculpatul O.D., a fost audiat în acest dosar **în faza de urmărire penală** (vol. 1, f. 176-187) , ocazie cu care a declarat că inculpatul C.V. prin vara anului 2002, i-a propus să înființeze o firmă pe numele său, în speță firma Energo El Group, cheltuielile de înființare a acestuia fiind suportate de inculpatul C.V., iar sediul a fost stabilit în Timișoara. Prin intermediul lui C.V. inculpatul O. l-a cunoscut pe inculpatul N.P., despre care i-a spus că va fi angajat la firmă, precum și pe martora D.M. care urma să fie contabilă firmei.

Odată cu înființarea firmei, s-a deschis un cont la BRD Timiș, unde inculpatul O. avea specimen de semnătură, iar după ce inculpatul C.V. a fost pus în libertate la sfârșitul anului 2002, l-a contactat pe inculpatul la începutul anului 2003, pentru a se întâlni la Timișoara cerându-i să vină împreună cu toate actele firmei. Deplasându-se la această întâlnire, inculpatul O. a aflat despre transportul de produse electrice către SISEE Banat și că acestea urmau să fie facturate în numele firmei Energo, context în care din dispoziția lui C.V. a achiziționat un facturier, un avizier și un chitanțier. După livrarea mărfii către Electrica Banat, inculpatul O. precizând că era vorba de produse purtând marca Siemens s-a mutat împreună cu familia în orașul ... în luna august 2003, lună în care inculpatul C.V. l-a contactat spunându-i că intenționează să livreze către SISEE Cluj produse electrice prin intermediu firmei Energo, oferindu-i pentru aceasta suma de 500 milioane lei. Acceptând această solicitare, inculpatul O. a achiziționat facturieri, aviziere, chitanțiere și între timp, la domiciliul lui C.V. au sosit două transporturi de produse electrice de origine chinezească ale căror etichete și ambalaje au fost înlocuite cu altele, marca Siemens. A arătat inculpatul că a semnat și ștampilat mai multe facturi, care au fost completate de numitul S.S. și care, atestau ca beneficiar pe SISEE Cluj. A arătat că, în cursul lunii septembrie l-a însoțit la Cluj pe inculpatul C.V., acesta din urmă fiind cel care a dus la SISEE Cluj facturile întocmite anterior la ... și care, însă, au fost refuzate datorită valorii mult prea mari. A mai susținut inculpatul că inculpatul C.V. le-a cerut ca valoarea unei facturi să nu depășească o anumită sumă, pragul fiind de maxim 1,5 miliarde ROL, sens în care s-a procedat la emiterea unui alt rând de facturi, inculpatul deschizând și un cont la Cluj, în care urmau să intre banii proveniți din relația cu SISEE Cluj, drept de semnătură fiind-i dat inculpatei C.O.M., despre care C. V. i-a spus că este "fata omului lor de încredere". Inculpatul a arătat că a ridicat din conturile societății diverse sume de bani, aceștia fiind predați în totalitate inculpatului C.V..

Inculpatul O. a descris în declarația sa, circumstanțele în care l-a cunoscut și pe inculpatul M.P. și discuțiile pe care acesta le-a purtat cu inculpatul C.V. legat de existența unei datorii dintre cei doi și, de asemenea, a relatat despre întâlnirea inculpatului C.V. cu doi bărbați, probabil tată și fiu, unul dintre aceștia fiind identificat de inculpatul O. în persoana inculpatului R.G.M.. A mai arătat inculpatul că o parte din contravaloarea mărfii încasate de la Cluj a fost încasată în contul Eurom Bank, iar o parte prin operațiuni de compensare, fiind efectuate ridicări de numerar de către inculpata C.O., care a achiziționat la un moment dat un calculator și mobilier pentru apartamentul său, spunându-i că sunt un cadou de la inculpatul C.V.. După demararea cercetărilor, fiindu-i solicitat contractul nr. 9/2003 încheiat de firma Energo cu firma Gevco, inculpatul O. a precizat că a cerut explicații inculpatei C.O., care i-a remis contractul respectiv, contract despre care inculpatul a arătat că nu are cunoștință, însă a arătat că s-a achitat suma de 1,5 miliarde ROL, reprezentând contravaloarea acestui contract. A precizat inculpatul că, urmare a operațiunilor de compensare și comercializării mărfii obținute pe această cale, a păstrat suma de 600 milioane lei conform înțelegerii avute cu inculpatul C.V..

La începutul anului 2004 ar fi primit inculpatul de la C.V. mai multe facturi, care atestau în mod nereal că, marfa livrată către SISEE provenea de la SC Cometcom SRL Câmpia Turzii, deși în realitate au fost achiziționate de la magazine chinezești din Complexul Doraly București.

Inculpatul O.D. nu a fost audiat în faza cercetării judecătorești, fiind plecat în străinătate de mai mulți ani.

La data de 21 martie 2013, după momentul începerii cercetării judecătorești, inculpații C.V. și C.C., fiind prezenți în fața instanței au depus cereri scrise solicitând aplicarea dispozițiilor art. 320/1 C.p.pen. vechi arătând în cuprinsul acestor cereri că recunosc în totalitate faptele descrise în actul de sesizare, cereri care au fost respinse conform celor expuse în încheierea de ședință din data de 13 martie 2014.

Declarații martori

Martorul **B. V.** (vol.1 UP f.1-2), a descris în declarația dată în faza de urmărire penală circumstanțele în care l-a reîntâlnit în Cluj-Napoca pe inculpatul C.V. undeva în vara anului 2003, acesta întrebându-l dacă nu cumva cunoaște pe vreunul dintre directorii de la Electrica li spunându-i că dorește să depună o ofertă de produse. Martorul l-a prezentat pe inculpat numitului B.T. cu rugămintea de a-l prezenta pe aceste directorului mare pe nume R., solicitare cu care acesta a fost de acord, astfel că împreună cu C.V. au intrat în sediul Electrica de pe str. Memorandumului din Cluj-Napoca. La puțin timp au revenit pentru a se deplasa pe str. Taberei la o secție ce aparține de Electrica pentru a lăsa oferta de produse numitul B.T. făcând vorbire despre faptul că urmează să aibă loc o licitație.

Afirmă martorul în faza cercetării judecătorești că într-adevăr a fost abordat de o persoană care l-a întrebat despre sediul Electrica însă a negat faptul că persoana respectivă s-ar fi prezentat cu numele V. sau că l-ar fi prezentat unchiului său B.T. cu rugămintea de a-l prezenta inculpatului R.G.M. afirmând că a semnat declarația de la urmărirea penală fără a o citi (vol. 2 inst. f. 381)

Martorul **B.T.** (vol. 2 UP f. 3-4), a declarat în legătură cu cele relatate de martorul anterior că a fost coleg de facultate cu inculpatul R.G.M. și că inculpatul C.V. i-a fost prezentat de numitul B. V., context în care a fost de acord să-l prezinte pe acesta directorului R.G.M., căreia i-a spus că dorește să-i facă o ofertă de produse electrice, l-a care directorul ar fi spus că oferta trebuie prezentată în altă parte, făcând vorbire și despre o persoană al cărui nume martorul nu l-a reținut. Cert este că martorul B. l-a însoțit pe inculpatul C. la persoana indicată de inculpatul R. căreia i-a făcut vorbire despre produsele pe care intenționa să le comercializeze, solicitându-i-se să prezinte o listă cu produsele oferite. La circa 3-4 săptămâni martorul B. T. l-a reîntâlnit pe C.V. însoțit și de această dată de martorul B. V., inculpatul spunându-i că a depus oferta scrisă și așteaptă un răspuns.

Martorul **K. N. A.** (vol. 2 UP f. 5-14) a declarat în faza de urmărire penală că începând cu anul 2002, după reorganizare SC Electrica SA, a activat în cadrul SISEE Transilvania Nord cu loc de muncă la AISE Oradea, actualmente Electrica SERV AISE Oradea pe postul de merceolog. A arătat martorul că, în data de 12.09.2003 a fost încunoștințat că la poartă s-a prezentat o mașină cu materiale din partea firmei Energo, delegatul acesteia prezentându-i un aviz de însoțire a mărfii nr. 6326590/12.09.2003. Delegatul firmei Energo a fost recunoscut de martor în persoana inculpatului N.P. care i-a spus că marfa este pentru Electrica. În condițiile în care AISE Oradea nu avea competența de a achiziționa astfel de produse și neștiind de existența vreunei comenzi iar din aviz reieșea că la rubrica cumpărător era menționat SISEE Transilvania Nord, martorul a luat legătura cu inculpatul M.P. care i-a spus că nu are cunoștință despre ce este vorba, însă după ce a efectuat anumite verificări i-a cerut să descarce materialele în depozitul din Oradea și să se

întocmească un proces verbal de custodie, martorul acționând întocmai, constatând cu acest prilej că ambalajul mărfii era deteriorat, nu existau certificate de garanție, certificate de conformitate, manuale de utilizare, schițe tehnice, informându-l pe inculpatul M. despre această situație.

În data de 16.09.2003, susține martorul, inculpatul N.P. s-a prezentat din partea firmei Energo cu un nou transport de produse electrice însoțite de un număr de 10 avize, date 15.09.2003, avize de pe care lipsea ștampila furnizorului, inculpatul N. susținând că, contabilă a uitat să aplice ștampila. Despre acest nou transport martorul arată că l-a informat pe inculpatul M.P. care părea a fi în cunoștință de cauză și care i-a cerut să preia marfa în aceleași condiții, în ciuda existenței aceluiași deficiente ca și în cazul primului transport. Avizele aferente au fost transmise prin fax inculpatului M.P. în data de 17.09.2003.

Ulterior, martorul a primit conform susținerilor sale mai multe telefoane de la persoane din cadrul SISEE Cluj printre care și M.P. în legătură cu detalii privind produsele respective, mai concret detalii tehnice și cantități ocazie cu care i-a încunostințat despre situația reală ale acestor produse, descrisă anterior. Mai arată martorul că nici o persoană din cadrul SISEE nu s-a deplasat la Oradea pentru a se verifica produsele furnizate de firma Energo, însă la 26.09.2003 le-a parvenit o repartiție a acestor produse pentru mai multe subunități, ceea ce s-a realizat, o parte din produse fiind însă ridicare de către inculpatul N.P., și mai târziu în luna martie 2005 de către numitul S.D., delegat tot din partea firmei Energo. A precizat martorul că marea majoritate a produselor furnizate de firma Energo, purtau marca Siemens.

Cu ocazia audierii în faza cercetării judecătorești, martorul a menținut declarațiile menționate anterior (vol. 1 inst. F.377-378).

Martorul **M.R.I.** (vol. 2 UP f. 23-26), inginer șef la AISE Oradea, în perioada 2001 – 2005 a arătat în faza de urmărire penală, că în luna septembrie 2003 a fost anunțat de către martorul K.A. că a sosit un camion cu marfa de la Timișoara și că a primit dispoziție de la inculpatul M.P. să o primească în custodie. Martorul a discutat personal cu inculpatul M.P. care i-a relatat că marfa respectivă face obiectul unui contract de aprovizionare și că înțelegerea cu firma respectivă a fost în sensul descărcării mărfii la Oradea. Același K.A. l-a informat despre starea mărfii preluate în custodie. Martorul M. a discutat telefonic cu inculpatul S.I. care i-a cerut să verifice în ce măsură materialele respective se pretează la lucrări de reparații pentru FDFEE, constatând și personal starea proastă a ambalajelor și faptul că unele dintre ele nu păreau a fi de proveniență bună și nu erau însoțite de certificate de calitate. A mai arătat martorul că a fost singura împrejurare în care s-au preluat în custodie în condițiile descrise anterior.

Audiat în fața instanței martorul a declarat că-și menține declarația dată anterior /vol. 3i f.79)

Martorul **B. E. F.** (vol. 2 UP f. 27-31), care în perioada 2002- iunie 2005 a ocupat în cadrul AIFE Oradea funcția de șef birou administrativ patrimoniu și activități conexe, a declarat că după preluarea în custodie a mărfii de la Energo a fost contactat telefonic de către inculpatul M.P. , care l-a rugat să verifice unele produse pentru a verifica posibilitatea utilizării lor în activitatea SC Electrica SA, moment în care a aflat despre existența acestor produse în depozitul AISE Oradea. Constatările sale au fost în sensul că produsele respective nu erau corespunzătoare sub diverse aspecte, fapt despre care l-a informat pe inculpatul M.P..

Martorul **P.C.** (vol. 2 UP f. 32-38), șef depozit în cadrul AISE Oradea, a declarat că a aflat în ziua de 13 septembrie 2003 de la martorul K.A. despre transportul de mărfuri sosit la depozit în data de 12.09.2003 acesta relatându-i că a primit ordin de la inculpatul M.P. pentru a primi produsele respective în depozit sub formă de custodie și că fiindu-i prezentat avizul de custodie a mărfii a aflat că firma furnizoare este Energo El Group Timișoara produsele purtând etichete cu sigla Siemens. Inventariind produsele respective a constatat că ambalajele erau deteriorate, o parte dintre acestea aveau amperaj mare și nu se foloseau în instalațiile

electrice și nu aveau nici un fel de certificate de calitate, buletine de verificare, cărți tehnice, concluzionând împreună cu martorul K.A. că nu pot fi utilizate în instalații. La câteva zile a sosit un nou transport de produse de la aceeași firmă, marfa fiind preluată ca și anterior, pe bază de procese verbale de custodie, martorul constatând aceleași aspecte privind calitatea îndoielnică și lipsa documentelor necesare. Inculpatul N.P. a fost persoana care a însoțit acest al doilea transport.. A mai arătat martorul că după cca. 2-3 săptămâni s-au primit de la SISEE Cluj repartiții scrise în baza cărora o parte din produse au fost trimise la Cluj iar o parte au rămas la Oradea până în primăvara anului 2004, martorul constatând că prețurile acestor produse erau uriașe în comparație cu produse similare pe care le aveau pe stoc, făcând chiar o serie de exemplificări concrete.

Martorul S.S. (vol. 2 UP f. 39-42) gestionar în cadrul AISE Oradea a declarat că a aflat de la colegul său K.A., că în data de 12.09.2003, a primit dispoziție de la inculpatul M.P. să rămână la serviciu peste program pentru a prelua un transport cu produse electrice de la Timișoara. Delegatul firmei Energo, în speță inculpatul N.P. a însoțit transportul prezentând un aviz de însoțire a mărfii, cu ocazia descărcării și depozitării martorul constatând lipsa ambalajelor sau faptul că acestea erau deteriorate. A arătat martorul că a sosit și un al doilea transport în data de 15.09.2003, același delegat N.P. prezentând mai multe avize de însoțire a mărfii, datate 15.09.2003. După descărcarea produselor, martorul susține că a constatat că o parte dintre acestea nu se foloseau în instalațiile electrice și că lipseau certificatele de calitate, buletine de încercare metrologică sau cărți tehnice.

Martorul a arătat că în legătură cu aceste chestiuni, l-a informat pe numitul B. E., șeful său, care i-a spus că marfa va fi repartizată către FDFEE. A mai arătat martorul, că colegul său K.A. a fost cel care a ținut legătura cu inculpatul M.P. pe parcursul preluării în custodie a mărfii aduse de la Timișoara și că a fost pentru prima oară când a primit dispoziție să **preia** în custodie produse electrice fără actele necesare și de o calitate îndoielnică.

Cu ocazia audierii sale, **martorul G.L.** (vol. 2 UP f.43-55) a arătat că în perioada 2001 august 2004 a fost director comercial în cadrul SISEE Transilvania Nord SA Cluj-Napoca, iar în vara anului 2003 aproximativ iulie – august 2003, inculpatul C.V. l-a căutat fiind însoțit de martorul B.T., inițial cei doi având o întrevedere cu inculpatul S.I., director al SISEE Transilvania Nord SA Cluj-Napoca, care i-a condus în biroul său pentru a discuta probleme privind achiziționarea produselor electrice, discuție la care l-a invitat și pe inculpatul M.P., șeful serviciului aprovizionare. Inculpatul C.V. s-a prezentat ca fiind reprezentant al firmei Siemens în România pentru o anumită categorie de produse acesta oferindu-se să depună un catalog cu produsele firmei pe care intenționa să le comercializeze, martorul explicându-i condițiile de efectuare a achizițiilor accentuând faptul că orice achiziție peste plafonul de 40.000 euro se face în baza unei licitații organizată fie la nivel de sucursală, fie la Bursa Română de Mărfuri. Susține martorul că în perioada 15.09-20.10.2003 s-a aflat în concediu de odihnă, însă la revenirea la muncă inculpatul M.P. i-a prezentat un set de comenzi emise de SISEE Transilvania Nord către SC Energo El Group SRL Timișoara, pentru a le contrasemna, constatând că acele comenzi nu erau datate, deși purtau semnăturile inculpatului S.I. și ale directorului economic M.R.. Inculpatul M. l-a informat cu acea ocazie că procedura de achiziție afusese loc, deoarece în caz contrar comenzile respective nu ar fi fost semnate de cei doi amintiți anterior. Mai mult, comenzile fuseseră înaintate furnizorului și se trimiseră facturile aferente care au și fost achitate în timp ce produsele achiziționate au fost vândute în totalitate la FDFEE și repartizate la sucursalele acesteia.

În ciuda reticenței martorului de a semna acele comenzi în condițiile în care nu participase la procedura de achiziție, a făcut acest lucru la insistența inculpatului M.P. și numai după ce acesta a înscris pe fiecare în parte data de 29.10.2003, dată la care Energo a emis facturi către SISEE. Mai mult, arată martorului că la solicitarea aceluiași inculpat M.P. în data de 09.10.2003 s-a prezentat la serviciu unde în lipsa inculpatului S.I. a semnat mai

multe adrese către agențiile SISEE din teritoriu comunicându-le că au la dispoziție o listă cu produse în vederea efectuării de lucrării, în scopul diminuării stocurilor existente.

A arătat martorul că l-a reîntâlnit pe inculpatul C.V. la sediul SISEE Cluj în luna noiembrie 2003 și că acesta i-a spus că are de primit niște bani. În luna decembrie 2003 după pensionarea inculpatului M.P. martorul a efectuat anumite verificări ale stocurilor de materiale constatând că procedura de achiziție a produselor de la Energo a fost încălcată deoarece nu s-a folosit metoda licitației publice în condițiile în care valoarea produselor se ridică la cca. 42 miliarde lei vechi fără TVA. În cursul lunii martie 2004, arată martorul, a fost căutat la birou de inculpatul C.V. care i-a oferit produse în valoare de cca. 250 miliarde lei vechi însă l-a refuzat deoarece nu existau comenzi pentru astfel de produse. La un interval de timp însă, s-a primit o comandă de la FDFEE pentru produse de genul celor oferite de C.V. în baza căreia s-a demarat procedura de achiziție prin bursă, efectuându-se adrese către furnizori pentru a se comunica prețurile acestora, primind o ofertă de preț și de la firma Energo. Ulterior, martorul l-a întâlnit pe inculpatul C.V. în biroul directorului R.G.M. căruia i-a comunicat că va onora comanda primită prin procedura de achiziție prin bursă pentru ca la ieșirea din biroul directorului inculpatul C.V. să insiste pe lângă martor pentru a se realiza achiziția fără licitație insistând ulterior și telefonic în același sens.

Același martor afirmă că produsele lăsate în custodie în depozitul din Cluj aveau prețuri mari comparativ cu alte produse similare. În același timp martorul a relatat o întâlnire a sa cu inculpatul M.P. pe care l-a întrebat care a fost motivul pentru care a achiziționat produsele acelea de la firma Energo, inculpatul spunându-i că a primit dispoziție în acest sens de la inculpatul S.I..

În legătură cu Autorizația de comercializare nr. 2474 din 13.03.2001 emisă de Electrica SA pe care martorul a pus-o la dispoziția organelor de anchetă, acesta a arătat că a găsit-o într-un dosar din seiful serviciului aprovizionare și nu a verificat dacă firma Energo se află pe lista furnizorilor agreați de SC Electrica SA, conform acestei autorizații.

Martorul G.L., cu ocazia audierii în fața instanței (vol.1 inst. f.379-380) a menținut cele declarate anterior accentuând că, în opinia sa pentru achiziționarea produselor de la firma Energo era obligatorie organizarea unei licitații în conformitate cu OG 60/2001 și că a aflat despre procedura aleasă respectiv cererea de ofertă de la inculpatul M. care a acționat pe propria răspundere la acel moment, deși arată martorul în perioada anchetei întâlnindu-l pe acesta și discutând despre cele întâmplate inculpatul a dat de înțeles că a acționat de o atare manieră deoarece a primit dispoziție în acest sens .

Martorul D.Ș. (vol. 2 UP f. 56-62) a arătat că din anul 2002 a lucrat ca merceolog în cadrul serviciului aprovizionare al SISEE Transilvania Nord iar în toamna anului 2003 a primit dispoziție de la șeful serviciului, inculpatul M.P. să întocmească mai multe comenzi și note de analize pentru achiziționarea unor produse de la firma Energo El Group și pe baza unor avize de însoțire a mărfii și a unor oferte de preț de la mai multe firme, documente primite de la inculpatul M.P.. A precizat martorul că ofertele erau astfel întocmite încât prețul cel mai mic era cel de pe oferta SC Energo Group SRL. Tot din dispoziția inculpatului M.P. comenzile au trebuit să fie astfel întocmite încât să nu depășească valoarea de 1.500.000.000 ROL/comandă. S-au dat numere de înregistrare fiecărei comenzi însă conform declarațiilor martorului acestea au fost ulterior modificate pentru a nu apărea mai multe comenzi emise cu aceeași dată. În opinia martorului, pentru o astfel de achiziție trebuia organizată licitație publică, martorul afirmând că a aflat ulterior că prețurile produselor erau exagerat de mari iar în aceeași perioadă din dispoziția inculpatului M.P. martorul l-a condus pe delegatul firmei Energo numitul S.D. la magazinele societății din Cluj pentru a preda produse electrice.

Martorul D. D. a declarat în faza de urmărire penală (vol. 2 UP f. 63-71) că a fost angajat în cadrul SISEE Transilvania Nord din 1.07.-2003 ca inginer în cadrul serviciului aprovizionare depozite. În cursul lunii septembrie 2003, susține martorul, șeful serviciului

inculpatul M.P. a venit în biroul său cu mai multe avize de însoțire a mărfii emise în numele firmei Energo pentru a verifica materialele înscrise pe acestea, martorul arătând că s-a realizat aceasta deoarece materialele urmau a fi selectate în funcție de posibilitatea utilizării acestora în instalațiile electrice. Și acest martor a declarat că a participat în zilele următoare la întocmirea comenzilor către furnizorul Energo pe baza avizelor de însoțire a mărfii sub respectul tipului și cantității produselor și a notelor de analiză în baza unor oferte de preț, puse la dispoziției de inculpatul M.P.. Primul set de comenzi a fost anulat inculpatul M. solicitând refacerea acestora pentru valori mai mici sub pragul de 40.000 euro, prag până la care era aplicabilă procedura cereri – ofertă. Unele comenzi au fost înregistrate cu numere bis, având în vedere existența altor înregistrări sau altor comenzi pentru data respectivă. Arată martorul că întreaga acțiune a fost coordonată de inculpatul M.P., fără efectuarea de verificări ale firmelor care depuseseră oferte și fără a se verifica dacă furnizorul Energo era sau nu atestat de Electrica. În aceleași condiții s-au mai întocmit un set de comenzi către același furnizor în cursul lunii octombrie 2003. A precizat martorul că în cursul anului 2004, directorul comercial G.L. s-a opus efectuării unei noi achiziții de la aceeași firmă și a acelorași produse, ulterior martorul aflând și că prețurile de achiziție au fost mult mai mari decât cele de pe piață.

Aceleași împrejurări legate de întocmirea comenzilor din dispoziția inculpatului M.P. au fost relatate de martora S.V. (vol.2 UP f. 42-79) aceasta precizând că în opinia sa, demersurile astfel efectuate au urmărit ca firma Energo să fie declarată câștigătoare iar comenzile au fost întocmite din dispoziția inculpatului M.P. astfel încât să nu depășească peste 40.000 euro, martora afirmând și că s-a discutat între colegi că prețurile de achiziție erau mai mari decât cele ale pieței.

În același sens este și declarația **martorului C.P.** (vol.2 UP f. 80-92) angajat în cadrul aceleiași serviciu aprovizionare care a confirmat că la momentul când inculpatul M.P. a primit avizele de însoțire pentru marfa depozitată la Oradea nu existau comenzi din partea FDFEE Cluj și că a participat la întocmirea acestora ulterior în baza avizelor respective cu prețurile din ofertele puse la dispoziție de același inculpat. A mai arătat martorul că după cca. 2 zile numitul S.S. s-a prezentat la serviciul aprovizionare cu un set de facturi emise în numele Energo pentru produsele la care se refereau comenzile întocmite anterior, facturi care depășeau pragul valoric de 40.000 euro, și care în opinia martorului au fost anulate, în zilele următoare aceeași persoană prezentând un alt set de facturi cu valori sub 40.000 euro, în baza cărora și din dispoziția lui M.P. întocmindu-se un alt set de comenzi și note de analiză. Martorul a făcut vorbire despre exercitarea unor presiuni din partea lui M.P. în vederea urgentării întocmirii documentelor, pe motivul că marfa trebuie plătită în regim de urgență, fragmentarea facturilor și a comenzilor sub pragul de 40.000 euro realizându-se din dispoziția aceleiași inculpat pentru a se evita organizarea unei licitații, în mod similar s-a procedat și în cursul lunii octombrie 2003. Martorul a precizat că are cunoștință că firma Energo și celelalte societăți pe numele cărora s-a emis oferte de preț, nu se regăseau în listele cu furnizori atestați de SC Electrica SA.

Martora **I.E.**, primitor distribuitor în cadrul serviciului aprovizionare depozite a SISEE Transilvania Nord (vol.2 UP f. 93-97), a declarat că în 10.10.2003, a fost anunțată despre sosirea unui transport de marfă de la firma Energo El Group Timișoara și că numitul D.D. i-a spus că produsele electrice aduse urmează a fi preluate pe bază de proces verbal de custodie, care a fost redactat de către delegatul firmei Energo S.S., și semnat de celălalt delegat pe nume S.D.. Marfa nu a fost însoțită de facturi și certificate de calitate, fiind prima oară când s-a primit marfă în custodie, martora precizând că a aflat de la numitul D.D. că așa este dispoziția conducerii.

Martorul **M.G.** (vol. 2 UP f. 98-104), șef depozit la SISEE Transilvania Nord, a arătat în faza de urmărire penală, că în toamna anului 2003 inculpatul M.P. l-a informat că la

depozitul AISE Oradea există produse electrice care trebuie recepționate, pentru ca la scurt timp inculpatul să-i aducă facturi emise în numele firmei Energo, solicitându-i să facă recepția acestora, fiind vorba de siguranțe MPR și siguranțe automate. Inculpatul M.P. i-a înmânat procesele verbale de custodie emise de AISE Oradea, martorul întocmind notele de intrare recepție pe baza doar a facturilor emise de furnizor la solicitarea expresă a inculpatului M., note pe care le-a predat ulterior la serviciul aprovizionare. A urmat o altă tranșă de produse electrice constând în transformatori de curent, furnizate de aceeași firmă care au fost preluate de colega sa I.E. care l-a înlocuit în concediul de odihnă și pentru care a întocmit note de recepție în baza unor facturi emise de Energo și pe care i le-a pus la dispoziție inculpatul M.P.. Notele de recepție, susține martorul, au fost întocmite la solicitarea inculpatului M. astfel încât să coincidă cu data facturilor emise de SC Energo El Group SRL.

Martorul **U.M.D.** (vol. 2 UP f. 105-119) care la data faptelor a lucrat ca inginer principal în cadrul serviciului aprovizionare, a declarat că avea atribuții de serviciu pe linia achiziției de produse electrice și materiale pentru nevoile proprii ale SISEE cât și pentru FSDFEE Cluj pe bază de comandă, metoda cel mai des utilizată fiind cererea de ofertă, deoarece achizițiile nu depășeau plafonul de 40.000 euro care impunea organizarea de licitație publică conform OG 60/2001. Martorul susține că la mijlocul lunii septembrie 2003 inculpatul M.P. l-a informat că urmează să sosească produse electrice din import pentru FDFEE de la care urmează să se primească comenzi. A arătat martorul că în zilele următoare s-a aflat despre depozitarea produselor la AISE Oradea și că acestea urmează a fi livrate către FDFEE, fiind primite mai multe avize emise de firma Energo pentru diferite cantități de produse electrice, fără a se preciza prețul, fiind primită și o listă din partea FDFEE care „spre surprinderea martorului”, conținea aceleași produse și cantități ca și cele menționate în avizul de însoțire a mărfii, ulterior primind o comandă din partea FDFEE. La solicitarea inculpatului M.P. a verificat produsele înscrise pe avizele de însoțire a mărfii primite de la firma Energo pentru a constata care au aplicabilitate în SC Electrica SA, existând produse care nu puteau fi folosite în instalațiile electrice. Rezultatul verificărilor s-a consemnat în niște liste cu produse precizându-se utilitatea respectiv inutilitatea acestora. Confirmă martorul existența unor nemulțumiri din partea persoanelor responsabile din cadrul AISE Oradea cu privire la starea produselor și că la serviciul aprovizionare au apărut mai multe oferte de preț printre care și oferta firmei Energo care nu erau înregistrate și care conțineau produse la prețuri foarte mari context în care făcând observații cu privire la acest aspect, inculpatul M.P. i-a atras atenția că nu este căderea martorului să comenteze prețurile. Din dispoziția aceluiași inculpat martorul U. a participat la întocmirea comenzilor și a notelor de analiză, martorul confirmând și împrejurarea că din dispoziția inculpatului M. s-a ales metoda cererii de ofertă deși era obligatorie licitația publică având în vedere valoarea achiziției. Martorul a arătat că întreaga activitate de achiziție de la Energo a fost dispusă și coordonată de M.P. și că l-a cunoscut pe inculpatul C.V. în perioada octombrie - noiembrie 2003, când acesta s-a prezentat pentru a ridica comenzile emise către firma sa. Martorul a arătat că în perioada derulării acestei achiziții l-a întâlnit la sediul SISEE în zona de birouri a serviciului de aprovizionare pe inculpatul R.G.M. despre care știa că are o relație de prietenie cu inculpatul M.P..

Martorul **A.I.** (vol. 2 UP f. 120-128), a arătat că lucrează în cadrul SISEE Cluj ca șef depozit, având ca atribuție de serviciu primirea mărfii și depozitarea acesteia, în condiții de securitate, pe bază a aviz de însoțire sau factură, cu documente de calitate și buletine de verificare. În data de 16.10.2003, inculpatul M.P. l-a informat telefonic că la AISE Oradea se află produse constând în papuci din cupru și bare din cupru, care trebuie aduse la Cluj, urmând să primească procese verbale de custodie pe care să le semneze și să le transmită la serviciul aprovizionare. Martorul a realizat scriptic recepția produselor și a semnat un număr de trei facturi emise de firma Energo Group pentru ca după cca. 2 săptămâni să primească de

la AISE Oradea produsele respective dintre care unele au fost folosite în cadrul SISEE iar altele au fost vândute prin magazinele AISE Zalău.

Martorul **B.C.** (vol.2 UP f. 129-135) director tehnic în cadrul SISEE Transilvania Nord la data faptelor, a precizat în legătură cu achizițiile de produse electrice din perioada septembrie – octombrie 2003 de la firma Energo că în lipsa directorului comercial aflat în concediu i s-au adus spre semnare note de analiză întocmite în cadrul serviciului aprovizionare depozite privind achiziții de la firma Energo, odată cu formularele de comandă aferente. Documentele respective i-au fost prezentate în zile diferite pe măsura elaborării lor, în condițiile în care în conformitate cu Procedura Operațională – Achiziții Produse, șeful serviciului aprovizionare, inculpatul M.P., a ales ca metodă de achiziție cererea de oferte, fără ca martorul să pună la îndoială legalitatea acestei proceduri dat fiind experiența inculpatului M.P..

În aceeași perioadă, martorul a semnat unele comenzi în locul directorului SISEE Transilvania Nord după ce acestea erau anterior semnate de șeful serviciului aprovizionare, directorul comercial și directorul economic, a afirmat martorul că metoda comparației de ofertă adoptată în acest caz nu este identică cu cererea de ofertă reglementată de OG 60/2001, prima presupunând întocmirea de comenzi, nu de contracte, iar verificarea existenței furnizorului pe lista de firma atestate de Electrica SA intra în obligația persoanelor care făceau parte din comisia de analiză a ofertelor.

În fața instanței de judecată martorul a menținut declarația dată în faza de urmărire penală arătând că s-a ales procedura comparației de ofertă ceea ce era sarcina serviciului de aprovizionare. (vol. 3 I f.80)

Martorul **D.L.M.** (vol. 2 UP f. 136-138) inginer în cadrul serviciului aprovizionare al SISEE Transilvania Nord, cu atribuții pe linia implementării, exploatării și funcționării sistemului informat integrat a arătat în declarația dată, că la sfârșitul lunii septembrie 2003, i s-a cerut de către numitul C.P. din cadrul aceluiași serviciu să creeze coduri de materiale, fiindu-i prezentat un set de facturi emise în numele firmei Energo.

În fața instanței, martorul și-a menținut declarațiile date în faza de urmărire penală (vol.3 i, f.82).

Martorul **V.C.**, șef serviciul gestiune măsurarea energiei electrice din cadrul FDFEE Electrica Transilvania Nord, a precizat că achiziția produselor și serviciilor de către SISEE Transilvania Nord se făcea în baza unui contract cadru, iar referitor la achiziția de produse din septembrie – octombrie 2003, a fost alcătuită o situație centralizatoare pentru transformatoarele de curent, iar printr-o adresă nr. 284/12.09.2003, a fost transmis la SC Electrica SA – Direcția Furnizare Energie Electrică, necesarul pentru anul 2003 cu caracteristicile corespunzătoare și cu defalcarea pe sucursale (vol. 2 UP f. 139-142).

Și acest martor a menținut declarațiile date în faza de urmărire penală precizând că nu au existat reclamații referitoare la calitatea produselor achiziționate de la firma Energo (vol. 3i f.78).

Martorul **B. N.**, angajat ca șef serviciul exploatare în cadrul FDFEE Transilvania Nord, având ca atribuții de serviciu și centralizarea necesarului de materiale pentru buna desfășurare a activității de distribuție a energiei electrice a arătat că serviciile de exploatare din cadrul celor 6 sucursale aflate în subordinea FDFEE întocmeau anumite centralizatoare, achizițiile anului 2003, efectuându-se în baza unui contract cadru de către SISE Transilvania Nord pe baza unui necesar pus la dispoziție prin comenzi ale FDFEE și cu participarea unor delegați și reprezentanți din partea FDFEE la procedurile de achiziție. Cu privire la comanda FDFEE nr. 2235/19.09.2003 martorul a susținut că reprezintă un răspuns la o solicitare a SISEE Transilvania Nord nr. 2434/17.09.2003, cantitățile fiind comunicate de inculpatul M.P. – șef serviciul aprovizionare al acesteia din urmă. Arată martorul că toate comenzile de bunuri și produse trebuiau semnate de conducerea FDFEE în speță inculpatul R.G.M., care semna și

deciziile de participare la procedurile de achiziții publice prevăzute de OG nr. 60/2001. În privința documentației aferente comenzii nr. 2235/19.09.2003 inculpatul R.G.M. a solicitat martorului să colaboreze cu inculpatul M.P. în vederea stabilirii detaliilor fără însă a fi solicitat să participe efectiv la procedura de achiziție (vol. 2 UP f. 143-146).

Cu ocazia audierii sale în instanță, martorul a arătat că se ocupa cu centralizarea necesarului de materiale pentru cele 6 sucursale din subordinea FDFEE și că anterior anului 2003 nu avusese loc nici o achiziție, stocul fiind zero. În legătură cu comanda pe care a întocmit-o strict pentru materialele și utilajele aduse de firma Energo a precizat că având la dispoziție o listă de materiale și existând posibilitatea procurării acestora a constatat că produsele din lista respectivă se regăseau printre cele din necesar în acest context întocmind comanda 2235/19.09.2003, care mai apoi a fost transmisă la SISEE. Martorul a menținut celelalte aspecte declarate anterior (vol. 3 I f. 260).

Martora **M.R.**, director economic al SISEE Transilvania Nord din luna martie 2003 a declarat că nu avea atribuții concrete în privința procedurii de achiziție a bunurilor și servicii, însă după încheierea contractelor și comenzilor cu furnizorii se primeau facturile care atestau livrarea acestora, serviciu pe care îl conducea efectuând verificarea acestora și plata lor, în funcție de sumele de bani existente și de scadența, care era în mod obișnuit de 30 sau 60 de zile, existând și excepții. Arată martora că a acceptat plata facturilor emise de firma Energo în condițiile în care pe acestea la rubrica „primire a mărfurilor” exista semnătura inculpatului S.I., director SISEE și a inculpatului M.P., șef serviciul aprovizionare ceea ce a făcut-o să aibă încredere în legalitatea achiziției și în corectitudinea comenzilor făcute de FDFEE și față de împrejurarea că după ce se efectua plata avea loc refacturarea către FDFEE care a acceptat plata acestora, martora presupunând că marfa era recepționată la data plății facturilor tocmai în considerarea semnăturilor celor doi inculpați. A declarat martora că a aflat ulterior că facturile inițiale pentru care s-a efectuat plata au fost înlocuite cu alte facturi care cuprind alte sume de bani și alte tipuri de materiale electrice, iar fiica inculpatului M.P. era împuternicită firmei Energo pentru a participa la compensările acestei societăți cu SISEE și alte societăți comerciale. Aceeași martoră a declarat că prima plată către firma Energo s-a făcut la 23.09.2003, la aceeași dată fiind emisă și factura către beneficiarul achiziției, toate facturile fiind achitate până în luna ianuarie 2004. (vol. 2 UP f. 148-156).

Martora a menținut declarația dată în faza procurorului, susținând că în momentul efectuării plăților facturile în discuție purtau semnături persoanelor avizate în speță inculpatul M.P. sau martorul G.L., acesta din urmă având atribuții pe partea de achiziție, menționează că nu i s-a impus plata cu prioritate a facturilor și că a acționat în acest sens dat fiind sumele mari de achitat fără a putea să ofere informații despre prețul de achiziție (vol. 2 inst. f. 330).

Martora **R.C.** (vol. 2 UP f. 158-162), șef serviciu financiar în cadrul SISEE Transilvania Nord a declarat că în perioada 24.09 – 06.10.2003 a fost în concediu de odihnă, fiind înlocuit de martora M., ordinele de plată prin care s-au efectuat plățile către firma Energo fiind întocmite de angajați al serviciului financiar și aprobate de inculpatul S.I. și martori B.C. și M.R., din dispoziția acesteia din urmă, facturile fiind plătite către firma Energo fără să aibă vizele de control financiare preventiv, respectiv viza serviciului aprovizionare care certifica intrarea mărfurilor în gestiunea SISEE. A precizat martora că a fost singura situație în care inculpatul S.I. a semnat facturile transmise de Energo la rubrica „primire” pentru a se atesta primirea acestora și drept urmare a se efectua plata lor. A mai arătat martora că facturile în baza cărora s-a efectua plata au fost anulate și înlocuite cu alte facturi iar regula era ca plata să se facă la 30, 60 sau chiar 120 de zile, în acest caz plata efectuându-se în 23.09.2003. A mai arătat martora că au mai existat facturi emise de Energo cu scadența la 5 zile situație în care a anulat viza de control financiar-preventiv, stabilind scadența la 60 de zile.

Martora a declarat în faza cercetării judecătorești că menține declarațiile date anterior (vol. 3 i f.81).

Martora **M.**, șef serviciul contabilitate în cadrul SISEE Transilvania Nord, a declarat că plățile către firma Energo s-au efectuat începând cu 23.09.2003 înscriindu-se pe ordinele de plată contravaloarea unor facturi care nu se regăsesc în evidențele contabile ale SISEE Transilvania Nord. Facturile respective nu conțineau viza de control preventiv și nici viza serviciului aprovizionare care certifica efectuarea recepției mărfii însă în ciuda acestui fapt, plățile au fost efectuate, pe facturile respective, martora recunoscând semnăturile inculpaților S.I. și M.P. acesta fiind un caz singular, parte dintre facturi fiind achitate chiar la data emiterii lor , deși în mod obișnuit scadența era la 30, 60 sau 120 de zile, termenele de plată fiind stipulate în contracte sau comenzi, în cadrul acestor facturi fiind stabilită și scadența la 5 zile (vol. 2 UP f. 163-167).

Martorul **O.D.V.** (vol. 2 UP f.168-169), a confirmat că a întocmit ordinele de plată prin care se efectuau plăți către Energo, el fiind angajat ca și economist, în cadrul serviciului financiar al SISEE Transilvania Nord, primind dispoziții să întocmească acele ordine de plată fie de la directoarea M.R., fie de la R.C.. A precizat martorul că a recunoscut pe facturile emise de Energo la rubrica „primire” semnătura inculpatului S.I. și că i-a atras atenția faptul că plățile erau foarte mari și într-un termen foarte scurt.

Martorul a declarat în fața instanței că menține declarația anterioară precizând că a remarcat la momentul întocmirii ordinelor de plată că sumele de plătit erau mari iar termenul de scadență mai scurt (vol. 3 I f.77).

Martora **P.D. T.**, economist la serviciul contabilitate a fost una dintre persoanele care a întocmit ordine de plată pentru achitarea facturilor emise de firma Energo, deși aceste facturi nu erau completate, conform legii și nu aveau viza de control financiar preventiv și viza de certificare de la serviciul aprovizionare, în unele situații cerându-i-se să plătească unele facturi chiar în ziua emiterii lor, martora relatând că inculpatul S.I. a semnat unele dintre facturi la rubrica „primire” ceea ce nu se mai întâmplase anterior (vol. 2 UP f. 170-171).

Cu ocazia audierii în fața judecătorului martora a menținut declarația dată în faza de urmărire penală (v. 3 I f. 124).

Martora **D.M.** (vol. 2 UP f. 172- 177 și 178 – 187), a declarat că l-a cunoscut pe inculpatul C.V. în Timișoara în anul 2002, fiindu-i prezentat de inculpatul N.P., cu care ulterior s-a și căsătorit. După eliberarea lui C.V., martora a asistat la discuțiile dintre cei doi inculpați referitoare la înființarea un ei firme pe numele inculpatului N.P., acesta însă refuzând aceasta. Ulterior inculpatul C.V. i l-a prezentat pe inculpatul O.D., asociat și administrator al firmei Energo, inculpatul N. acceptând poziția de director. Inculpatul O. avea drept de semnătură la BRD Timiș, unde firma Energo avea cont deschis, societatea nefuncționând însă vreun moment la sediul declarat. A declarat martora că la un moment dat inculpatul N. i-a comunicat că se află la Cluj cu C.V. și că a aflat ulterior de la O.D. că inculpatul C.V. face afaceri pe firma Energo El Group, fiind nemulțumit de faptul că acesta nu îi pune la dispoziție actele contabile. A arătat martora că s-a oferit să-l ajute pe O.D. pentru a ține evidența contabilă a firmei Energo, sens în care i-a sugerat să recupereze actele contabile primare de la inculpatul C.V., primele astfel de acte martora primindu-le de la inculpatul O. în decembrie 2003. Valoarea facturilor primite fiind foarte mare, lipsind facturile care să ateste intrarea mărfii pe firma Energo. A precizat martora că facturile erau date septembrie - octombrie 2003, pentru ca la scurt timp inculpatul O. să îi remită facturi emise în numele SC Cometcom SRL Câmpia Turzii, conform cărora marfa livrată către SISEE Transilvania Nord provenea de la această societate, însă unele facturi avea data emiterii ulterioară facturii de livrare către SISEE. Susține martora că facturile de intrare marfă erau identice cu cele de ieșire, în sensul că erau tipărite la aceeași imprimată, iar bunurile înscrise în factura de intrare erau înscrise la aceeași poziție și în aceeași cantitate pe

factura de ieșire, inculpatul O. relatându-i că numitul S.S. se ocupa de întocmirea acestor facturi și că, inculpatul C.V. coordona și activitatea SC Cometcom SRL Câmpia Turzii.

Din relatările inculpatului O., martora a aflat că firma Cometcom a fost folosită de inculpatul C.V. pentru a majora artificial prețurile produselor livrate către SISEE TN și că produsele au fost achiziționate din București fiind de origine chinezească, fiind contrafăcute prin etichetare la domiciliul inculpatului C.V. din ..., etichetele respective fiind confecționate de S.S.. Același inculpat i-a relatat că a împuternicit-o pe C.O.M. să se ocupe de relațiile cu Eurom Bank – Sucursala Cluj, aceasta întocmind actele aferente activității derulate pe zona Cluj, fiind fiica lui M.P. care îl ajutase pe inculpatul C. în relația cu conducerea Electrica Transilvania Nord.

Despre inculpatul N.P., martora a arătat că acesta a fost implicat în relația cu AISE Zalău în cadrul operațiunilor de compensare și că după demararea anchetei C.V. i-a contactat telefonic pentru a stabili o întâlnire cu toți cei implicați, cerându-le să declare că O.D. a fost cel care a desfășurat activitatea pe firma Energo și că el doar l-a consiliat. Martora a arătat că după ce a intrat în posesia extraselor de cont ale firmei Energo deschise la BRD Timișoara și Eurom Bank Cluj a constatat că marea parte a sumelor au fost ridicate de inculpații O.D. și C.O., cel dintâi relatându-i că a predat banii inculpatului C.V.. A mai declarat martora că în luna martie 2004 a primit de la inculpatul C.V. trei facturi în valoare de aproximativ cinci sute milioane ROL fiecare emise de SC Gevco Cluj-Napoca, către firma Energo având ca obiect asistență tehnică iar ca delegat pe C.O. care a și achitat aceste facturi din contul societății de la Eurom Bank Cluj. Ulterior demarării controlului fiscal la firma Energo inculpatul O. a prezentat un contract încheiat cu firma Gevco care purta semnătura inculpatei C.O., contract care i-a fost trimis de inculpatul C.V.. În plus, martora a declarat că are cunoștință despre o factură în valoare de aproximativ 87 milioane ROL pentru achiziția unui mobilier destinat apartamentului inculpatei C.O..

Martora D.M. a declarat în fața instanței că menține declarațiile date în faza de urmărire penală, precizând în privința facturilor pentru plata contractului de consultanță încheiat cu firma Gevco, că a discutat ulterior cu inculpatul O.D. care nu avea cunoștință despre existența acestui contract și că i l-ar fi cerut acestuia, însă a fost refuzat. Tot O.D. i-ar fi relatat despre faptul că produsele livrate societății Electrica prin intermediul firmei Energo ar fi fost în realitate achiziționate din Complexul Doraly din București (vol. 4 I f. 136).

Martorul **M.G. A.**, (vol. 2 UP f. 193-201) care la nivelul anului 2003 – 2004 a ocupat funcția de inginer șef al AISE Zalău, parte a SISEE TN, a declarat că a intrat în contact cu firma Energo în cadrul unor circuite de compensare, în concret AISE cumpărând marfă de la mai multe societăți pe care a revândut-o către SC Energo El Group context în care l-a cunoscut pe inculpatul N. care s-a recomandat ca împuternicit al administratorului acestei firme. În același context martorul a declarat că a cunoscut-o pe inculpata C.O., care l-a însoțit pe inculpatul N. la Zalău, aceasta urmând a se ocupa în viitor pe linia relațiilor comerciale cu Industria Sârmei Câmpia Turzii. Același martor declară că după demararea anchetei a fost vizitat de inculpatul O. însoțit de inculpatul N. și martora D.M. cărora le-a înmănat o copie a ultimei facturi emise către firma Energo, aceștia informându-l să nu discute cu inculpatul C.V. care și-ar fi însușit mari sume de bani din firmă. În același timp martorul a relatat despre o solicitare telefonică din partea inculpatului S. sau a inculpatului R.G.M. pentru a accepta o tranzacție cu Combinatul Industria Sârmei Câmpia Turzii, fiind vorba despre marfă ce urma a fi livrată către firma Energo. Menționează martorul că la data faptelor competența de aprobare a circuitelor de compensare la nivelul SISEE TN revenea inculpatului S.I..

Cu ocazia audierii sale în fața instanței martorul a declarat că menține declarația anterioară, afirmând suplimentar că după ce a fost numit director al SISEE TN începând cu anul 2005, a găsit parte dintre produsele achiziționate de la firma Energo pe stoc și că acestea sunt în continuare în funcțiune fără nici un fel de dificultăți (v.3 i, f.258).

Martorul **D.V.** (vol. 2 UP f. 202 – 203, 204-208), a declarat că firma Gevco a fost înființată pe numele mamei sale D.M. și a mamei inculpatului R.G.T., în condițiile în care atât el cât și acesta din urmă, erau angajați ai Electrica După obținerea licenței de furnizare a energiei electrice pentru SC Gevco SRL a părăsit firma Electrica, fiind numit director în cadrul SC Gevco. Martorul nu a putut să ofere detalii despre contractul de consultanță încheiat cu firma Energo, arătând că l-a cunoscut pe C.V. ca reprezentant al acesteia, iar în privința sumei de 100.000 euro a precizat că a fost împrumutată de la acesta, suma fiind restituită într-un timp scurt.

Martorul a susținut în fața instanței că menține declarația dată anterior, afirmând că inculpatul C.V. s-a oferit să le împrumute suma de 100.000 euro necesară obținerii licenței de furnizare a energiei electrice (v.3 i f.259).

Martorul **L.R.** (vol. 2 UP f. 218-220) asociat și administrator al SC Continental Impex SRL Zalău, a arătat că la începutul lunii octombrie 2003 aflându-se la depozitul Silcotub Zalău pentru a încărca un camion cu țevă a fost abordat de inculpatul N.P., ca delegat al firmei Energo care i-a relatat că are bani de recuperat de la firma Electrica Zalău și că urmează să realizeze o compensare cu SC Silcotub, sens înc are l-a întrebat dacă dorește să cumpere o cantitate de țevă. Inițial martorul a refuzat oferta însă după câteva zile cei doi s-au reîntâlnit, martorul acceptând să emită o comandă către Energo iar după obținerea acceptului din partea Silcotub, au negociat prețul și termenele de plată, martorul obținând un discount de 18-20% la vânzarea țevii, plata urmând a se efectua cu fila CEC scadent la 30 de zile. A precizat martorul că în prealabil inculpatul N. a obținut acordul patronilor săi cu care a discutat în mod repetat la telefon. Tranzacția a fost realizată, fiind emise facturi și emise file CEC, care au fost ridicate de inculpatul N. într-o împrejurare martorul achitându-i numerar suma de 30 milioane ROL, conform chitanței nr. 6700750/21.11.2003.

Martorul **T.** (vol. 2 UP f. 224-228) a arătat că în cursul lunii octombrie 2003 a realizat mobilierul comandat de inculpata C.O., instalat în apartamentul acesteia și achitat de firma Energo, în sumă de 86.631.600 ROL în baza unui contract încheiat de această firmă cu firma SC TDN SRL a cărui asociat și administrator este.

În faza cercetării judecătorești au fost audiați la solicitarea inculpatului M.P. martorii D.L., P.M. și R.G.C., pentru inculpata C.O. s-a încuviințat audierea martorului C.C. C. iar pentru inculpatul R.G.M. audierea martorilor C.D.D., R.I. și F.D..

Martora **D.L.** (vol.3 I f. 125) director economic al Fundației Creștine de Ajutorare Cluj a declarat că unul dintre membrii fondatori al acesteia este numita M. R., soția inculpatului M.P. care este președintele fundației. A conformat martora că în perioada septembrie – decembrie 2003 în contul fundației a fost depusă suma totală de 80 milioane lei vechi, folosiți integral în interesul fundației, martora susținând că există documente doveditoare în acest sens. Banii obținuți astfel, au fost înregistrați în contabilitate, depunerea fiind făcută de firma Energo El Group SRL.

Martorul **P.M.** (vol. 3 I f. 126) a arătat că a colaborat cu inculpatul M.P. , firma Pragmatic Comprest SRL Cluj al cărui director comercial este, câștigând mai multe licitații organizate de Electrica. A arătat martorul că pe parcursul colaborării cu inculpatul M. a remarcat o deosebită transparență pe parcursul derulării licitațiilor, fără ca acesta să fi pretins vreodată vreun beneficiu material sau alte avantaje.

Martorul **R.G.C.** (vol. 3 I f. 127) a susținut cu ocazia audierii că a fost coleg de muncă cu inculpatul M. la nivelul anului 2003 având funcția de inginer șef la sucursala de distribuție iar din anul 2009 fiind director al sucursalei fără ca pe parcursul desfășurării activității sale să aibă cunoștință despre existența unor probleme legate de buna funcționare a produselor achiziționate.

Martorul **C.C. C.** (vol. 3 I f. 128) soțul inculpatei C.O.M. a relatat împrejurarea în care a demarat colaborarea soției sale cu inculpatul C.V., respectiv prin intermediul tatălui

său, inculpatul M.P., context în care aceasta a desfășurat pentru inculpat activități de secretariat la domiciliul său sens în care C.V. i-a cumpărat un calculator și o imprimantă și a avansat suma de 8.000 lei pentru mobilier. Arată martorul că soția sa a colaborat cu inculpatul cca. Două luni și că aceasta acționa doar în baza dispozițiilor date de inculpatul C.V..

Martorul **C.D.D.** (v. 3 I f. 256) a declarat că în perioada 2003 – 2004 a fost director comercial în cadrul FDFEE TN cu atribuții în cadrul procedurilor de achiziție publică în sensul analizei necesarului de produse al sucursalelor și de introducere în aceste liste, de achiziții care să compatibilizeze activitatea cu legislația în vigoare . Arată că listele privind necesarul se întocmeau anula, iar în legătură cu comanda 2235/19.09.2003 a precizat că la momentul respectiv existau de la sucursale un necesar pentru anul 2003 și că probabil achizițiile ce au avut loc în luna septembrie 2003 s-au realizat în contextul anului următor rectificării bugetare. Arată că după înaintarea comenzii către SISEE nu era obligat să urmărească modalitatea de desfășurare a procedurii de achiziție însă un reprezentant al filialei trebuia să facă parte din comisia de analiză. A mai arătat martorul în legătură cu produsele achiziționate nu cunoaște să fi existat incidente privind buna funcționare a acestora.

Martorul **R.I.** (vol. 3 I f. 257), director în cadrul Direcției de Distribuție a FDFEE TN între anii 2003 – 2004, a precizat că comanda 2235/19.09.2003 s-a întocmit de către filială fiind transmisă către SISEE TN urmare a unei ședințe care a avut loc între reprezentanți ai filialei și ai SISEE din perspectiva sosirii anotimpului rece, existând un așa numit program de iarnă, care presupunea întocmirea unui necesar de materiale destinate efectuării unor lucrări de interior, stabilindu-se cu ocazia acelei ședințe ca SISEE să transmită bugetul alocat sucursalelor componente pentru efectuarea acestor lucrări iar în baza adresei transmise de SISEE s-a întocmit comanda respectivă. A afirmat martorul că urmare a demarării anchetei în acest dosar, la nivelul anului 2005 a avut loc un inventar al produselor achiziționate de la firma Energo, susținând că până la acel moment nu fuseseră semnalate nici un fel de incidente în legătură cu acestea.

Martora **F.D.** (vol. 4 I f. 39), a declarat că la data faptelor avea funcția de director economic în cadrul FDFEE TN iar despre relația acesteia cu SISEE TN a declarat că era o relație contractuală, fiind vorba despre entități separate, iar plățile pentru marfa achiziționată de SISEE pentru FDFEE se efectuau în baza unui contract cadru, cu clauze prestabilite, termenul de plată a produselor către SISEE fiind de 10 zile. Arată că SISEE factura produsele achiziționate de la furnizori către FDFEE iar viza de plată finală a acestora îi aparținea martorei, însă anterior existau mai multe proceduri care impuneau viza de control tehnic și viza de control financiar preventiv iar neacordarea acestora duce automat la neînregistrarea în contabilitate a acestor documente și neefectuarea plății facturilor cu posibilitatea restituirii către furnizor a produselor. În opinia martorei nu exista posibilitatea ca plata facturilor să aibă loc din dispoziția conducerii filialei în lipsa celor două vize menționate anterior.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII INFRAȚIONALE

I. Infrațiunile de abuz în serviciu și complicitate la abuz în serviciu

Analizând starea de fapt reținută prin actul de sesizare, prin prisma materialului probator administrat pe tot parcursul procesului penal, **tribunalul a constatat** că activitatea infrațională din prezentul dosar este continuarea aceleia care a făcut obiectul altor dosare instrumentate de structuri teritoriale ale DNA în care la acest moment s-au pronunțat hotărâri definitive de condamnare, punctul de plecare constituindu-l intenția inculpatului C.V. de a obține beneficii financiare din derularea unor relații comerciale frauduloase cu sucursale și filiale din cadrul SC Electrica SA, cu concursul unor persoane cu funcții de conducere în

cadrul FDFEE Transilvania Nord respectiv în cadrul SISEE Transilvania Nord și cu sprijinul unor persoane din familia sau anturajul său.

În concret, inculpatul C.V. a intuit posibilitatea obținerii de avantaje materiale consistente prin furnizarea de produse electrice de slabă calitate, contrafăcute sub marca SIEMENS și la prețuri supraevaluate prin cointeresarea materială a funcționarilor cu atribuții de conducere din cadrul filialelor și sucursalelor SC Electrica SA, care și-au exercitat în mod defectuos atribuțiile de serviciu, asigurând inculpatului foloase materiale necuvenite în detrimentul bunei funcționări a entităților unde erau angajați.

Inculpatul C. V. a pus la cale întreg planul infracțional, având și concursul unor membri ai familiei sau persoane apropiate, înființând mai multe societăți comerciale tip paravan, dintre care SC Energo El Group SRL Timișoara a fost înființată pe numele inculpatului O.D. și folosită ulterior de inculpatul C.V. pe relația cu SC Electrica SA Cluj și SC Cometcom SRL Cîmpia Turzii aparținând învinutului Spiridon Ioan, atragerea acestor persoane în activitatea infracțională fiind rezultatul oferirii unui procent de 5 % din vânzările ce urmau a se realiza prin intermediul societăților respective, aceștia acceptând să predea inculpatului C.V. ștampilele, facturi fiscale, chitanțe, avize de însoțire, etc dar și dreptul de semnătură pentru persoanele indicate de acesta, pentru a avea acces nemijlocit la conturile societăților în discuție.

Apropiatii inculpatului C.V. au acționat în permanență sub controlul și îndrumarea acestuia, începând de la momentul achiziționării echipamentelor electrice, pe parcursul operațiunilor de contrafacere și până la momentul livrării lor către SISEE TN și încasarea contravalorii lor.

Pentru început, au fost achiziționate de către învinuții S.D., S.S. și inculpatul C.C., fratele inculpatului C.V. echipamente electrice de proveniență chineză din complexul Doraly București (produse constat în: contactori, întrerupătoare, transformatoare, siguranțe automate, socluri pentru siguranțe și suporturi siguranțe), acestea fiind transportate la locuința acestuia din urmă din ..., str. Viei nr. 1, unde inculpatul C.C., a pus la dispoziția învinutului S.S.M. un laptop și o imprimantă cu ajutorul cărora acesta a confecționat etichete cu sigla SIEMENS, folosind ca model cataloagele de prezentare ale produselor și echipamentelor electrice fabricate de concernul german, aceste etichete fiind ulterior lipite pe produsele electrice achiziționate din Complexul Dorely, consecutiv dezlipirii etichetelor chinezești originale.

S-a procedat de o atare manieră pentru a se conferi produselor respective aparența unei calități superioare, în acest fel găsind justificare și prețul foarte mare cu care urmau să fie valorificate, în același sens fiind achiziționate și produse electrice de origine, cum ar fi conductori bobinaj din cupru, bare și șine din cupru, bride din cupru și papuci electrici pe care ulterior le-a vândut de asemenea la prețuri supraevaluate.

Concomitent procesului de contrafacere a produselor chinezești, realizat la locuința inculpatului C.V. din ..., a avut loc și înstrăinarea succesivă a acestora între firmele controlate de C.V., în acest fel având loc o majorare a artificială a prețului acestora și pentru asigurarea folosului promis de inculpat colaboratorilor săi direcți, administratori ai firmelor implicate în circuitul fictiv al documentelor.

În realitate, marfa nu a intrat niciodată în gestiunea acestor societăți, care de altfel nici nu aveau ca obiect de activitate actele de comerț cu produse electrice, nu au avut sedii reale și nici angajați, singura activitate desfășurată fiind tocmai vânzarea acestor produse către sucursalele Electrica din țară, deși nu figurau pe lista furnizorilor acceptați de SC Electrica SA și nu aveau autorizație de vânzare a produselor electrice din partea SC Electrica SA. Mai mult, marfa respectivă a fost transportată, cu mașini închiriate, de la furnizorul inițial în locurile de depozitare și apoi la SISE.

Transportul efectiv și livrarea echipamentelor electrice s-a realizat tot sub conducerea inculpatului C.V. care a coordonat și încasarea sumelor de bani, unitățile SISE făcând plata prin ordine de plată, file CEC sau compensări, scopul inculpatului C.V. fiind de a obține sume mari de bani în numerar și pentru acest lucru s-au încheiat contracte fictive de împrumut cu societățile comerciale pe care le controla, contracte fictive de vânzare-cumpărare de cereale și animale, etc.

Toți cei implicați au declarat că sumele astfel obținute au ajuns la inculpatul C.V., care le-a folosit în interesul său, i-a plătit și pe ei pentru activitatea desfășurată, dar a corupt și factorii de decizie din conducerea SC Electrica SA pentru a beneficia de sprijinul acestora în livrarea echipamentelor electrice la prețuri supraevaluate și pentru încasarea contravalorii acestora în mod preferențial, în detrimentul altor furnizori.

Odată finalizată operațiunea de contrafacere a produselor chinezești prin aplicarea de etichete cu marca Siemens primul popas în activitatea infracțională preconizată a fost la la FDFEE Electrica Banat SA, în ianuarie 2003 unde în schimbul unor foloase materiale necuvenite, inculpatul C.V. și-a asigurat concursul unor factori de decizie și a reușit să vândă produse electrice de joasă și medie tensiune în valoare totală de 21046464262 ROL, intenția inculpatului fiind aceea de a vinde la SISEE Banat produse contrafăcute sub marca SIEMENS și altele supraevaluate, în valoare de aproximativ 100 miliarde ROL.

În condițiile în care nu a reușit să vândă către SISEE Banat întreaga cantitate de produse depozitată la Timișoara inculpatul C.V. a fost nevoit să se reorienteze către SC Electrica Transilvania Nord cu sediul la Cluj.

Undeva în vara anului 2003, inculpatul C.V. a accesat la directorul SC FDFEE TN Cluj, inculpatul R.G.M., prin intermediul martorului B. V. care i l-a prezentat pe martorul B.T., colonel în cadrul Serviciului Român de Informații Cluj și fost coleg de facultate cu inculpatul R.G.M..

Deplasându-se la biroul inculpatului R.G.M. martorul B. T. i l-a prezentat pe inculpatul C.V., care și-a manifestat intenția de a vinde produse electrice către Electrica TN făcând vorbire despre faptul că a vândut produse electrice la Electrica Banat, inculpatul R.G.M. punându-l pe inculpatul C.V. în legătură cu inculpatului S.I., directorul SISEE Transilvania Nord, instituție prin intermediul căreia se realiza achiziția de produse pentru FDFEE.

Rezultă din probele dosarului că inculpatul C.V. a avut mai multe întâlniri cu inculpatul R.G.M. în biroul acestuia, în trei rânduri, o dată au luat masa împreună și cu soția directorului, l-a vizitat pe acesta acasă unde i-a fost prezentat și inculpatul R.G.T., ...,

Astfel după cum a precizat inculpatul C.V., încă de la începutul discuțiilor purtate cu inculpatul R.G.M., acesta i-a pretins suma de 1,5 miliarde ROL pentru a fi de acord cu achiziția produselor de la inculpatul C.V., însă pentru realizarea acestei achiziții a fost necesară pentru început, cooptarea inculpatului S.I., director general al SISEE TN și apoi și a inculpatului M.P., șeful serviciului aprovizionare, cu atribuții directe pe linia achiziției de produse pentru FDFEE.

Probele dosarului nu au conturat teza unei cointeresări materiale a inculpatului S.I., care în opinia noastră, a acceptat să-și dea concursul la această achiziție înafara legii doar în virtutea relațiilor stabilite cu conducerea FDFEE și în concret cu inculpatul R., fără ca aceasta să influențeze răspunderea sa pentru încălcarea atribuțiilor de serviciu.

Cu prilejul întâlnirilor ce au avut loc între ei, și după ce inculpatul C.V. a acceptat să furnizeze inculpatului R. folosul material pretins, cei doi au stabilit modalitatea concretă de furnizare a mitei, în concret au stabilit ca suma respectivă să fie plătită, în contul SC GEVCO SRL Cluj-Napoca ca și contravaloare a unui contract de consultanță.

În acest context, inculpatul R.G.M. a fost de acord să cumpere produse electrice prin intermediul SISEE, cooptându-l și pe inculpatul S.I., pe care l-a asigurat că o să facă comandă și o să cumpere produsele livrate de C.V. către SISEE.

Cum întreaga activitate infracțională se desfășura sub controlul și la indicațiile inculpatului C.V., odată ce acesta a obținut acordul de principiu al inculpatului R.G.M. care la rândul său îl redirecționase către inculpatul S.I., inculpatul C.V. a luat hotărârea să folosească SC Energo El Group SRL Timișoara pentru furnizarea produselor contrafăcute și a celor de origine la un preț supraevaluat către SISEE Transilvania Nord.

În acest sens a dat dispoziție inculpatului N.P. ca în data de **12.09.2003** și în data de **16.09.2003** să transporte cu două mașini închiriate la depozitul AISEE Oradea, parte componentă a SISEE Transilvania Nord, marfa depozitată la Timișoara.

Angajații Depozitului AISEE Oradea au fost luați prin surprindere de sosirea transportului din data de **12.09.2013**, context în care martorul K. N. A. l-a contactat telefonic pe inculpatul M.P., șeful serviciului aprovizionare în cadrul SISEE Transilvania Nord, și i-a adus la cunoștință că transportul cu produse electrice este însoțit de un aviz de însoțire a mărfii completat la rubrica cumpărător cu denumirea SISEE Transilvania Nord.

Se impune precizarea că până la acest moment, inculpatul M.P. nu fusese cooptat în activitatea infracțională inițiată de inculpatul C.V., astfel că după ce a fost sunat de către inculpatul N.P. care i-a cerut să ia legătura cu directorul R.G.M. care știe despre ce e vorba, a telefonat inculpatului R.G.M. care i-a relatat că SC FDFEE va face comandă către SISEE pentru produsele livrate de Energo El Group, după ce îi va furniza o listă cu acestea.

Inculpatul M.P. a luat legătura și cu inculpatul S.I. căruia i-a relatat despre sosirea transportului cu produse electrice la Oradea și având acceptul și al acestuia din urmă, a dispus ca acestea să fie lăsate în custodie la AISEE Oradea, procedura de achiziție fiind demarată ulterior, fapt nemaîntâlnit în activitatea Electrica Transilvania Nord.

Deși fiecare dintre cei trei inculpați cu funcții de conducere în cadrul filialei și sucursalelor Electrica Cluj și-au susținut nevinovăția, fie prin prisma faptului că nu aveau atribuții sub aspectul achiziției de produse electrice, fie pentru aceea că doar au semnat anumite documente întocmite de persoane abilitate, au fost totuși de acord că modalitatea aleasă nu a fost corectă și mai mult, a fost pentru prima oară când s-au achiziționat piese deja livrate, în absența unor comenzi ferme și a unui necesar de asemenea produse, cu nerespectarea prevederilor OG 60/2001 și a pașilor stabiliți de Procedura Operațională Achiziții Produse din Țară adoptată de SC Electrica SA SISSE TN, în vigoare din 11.03.2003.

În urma analizării documentelor în baza cărora SISEE Transilvania Nord a achiziționat produsele electrice de la SC Energo El Group Timișoara s-a stabilit că s-au achiziționat transformatoare, siguranțe MPR, siguranțe automate, contactori, papuci cu stanași, bare de cupru, întrerupătoare, în valoare totală de 50.003.894.802 ROL.

Cu toate că s-a comunicat de către angajații depozitului AISEE Oradea ca ambalajul produselor lăsate în custodie este deteriorat, că acestea nu sunt însoțite de certificate de garanție, certificate de calitate, manuale de utilizare, schițe tehnice și că multe nu se puteau utiliza în sistemul energetic din țară, inculpații S.I. și M.P. au hotărât să le cumpere, având în vedere interesul manifestat de inculpatul R.G.M. pentru achiziția lor, acesta spunându-i textual inculpatului M.P. că FDFEE va face o comandă pentru aceste produse.

Potrivit documentelor ridicate de la AISEE Oradea, în perioada 12-15.09.2003 SC Energo EL Group a livrat produse cu un număr de 11 avize de însoțire a mărfii și acestea au fost transmise prin fax în data de 17.09.2003 către SISEE Transilvania Nord.

AISEE Oradea a preluat marfa în baza a 5 procese verbale de custodie, pe baza dispozițiilor primite de la inculpații S.I. și M.P. iar în baza avizelor transmise prin fax, angajații SISEE la solicitarea expresă a inculpatului M.P. au întocmit un număr de 30 de

comenzi către SC Energo El Group, care nu sunt datate și nu au mai fost înaintate furnizorului. Ulterior, în perioada 19.09. 22.10.2003 au fost emise alte 41 de comenzi către Energo El Group semnate de inculpații S.I., M.P., directorul economic M.R., directorul comercial G.L..

În acest sens sunt declarațiile martorilor D.Ș., D.D., S.V. și C.P., angajați ai Serviciului Aprovizionare din cadrul SISEE TN și care au întocmit acele comenzi la solicitarea inculpatului M.P. și care au evidențiat și faptul anulării acestora și realizării unui set de alte comenzi, astfel încât acestea să nu depășească plafonul de 40000 euro care ar fi impus organizarea unei licitații.

După preluarea în custodie a produselor la AISEE Oradea la data de **12.09.2003** și transmiterea prin fax a listei cu produse și a avizelor de însoțire a mărfii, prin adresa SISEE nr. **2434/17.09.2003** înregistrată la FDFEE cu nr. 235/17.09.2003 s-a comunicat necesarul de fonduri determinat de fiecare AISEE pentru anul 2003 și posibilitățile de execuție a lucrărilor ce urmează să fie realizate de către SISEE pe perioada de iarnă 2003-2004.

În data de **19.09.2003** prin adresa FDFEE nr. **2235/ 19.09.2003** s-a solicitat SISEE achiziționarea unor piese de schimb prevăzute într-o anexă la adresă, piesele solicitate fiind identice cu cele lăsate de SC Energo El Group în custodie la AISEE Oradea și care nu se regăseau în necesarul trimis de sucursalele FDFEE pe anul 2003 și iarna 2003-2004. Comanda nr. 2235 este semnată de inculpatul R.G.M. și avea anexată situația centralizată pentru toate cele 6 sucursale, cu toate că această comandă nu se baza pe necesarul comunicat de aceste sucursale. Prin adresa FDFEE nr. **335/09.10.2003** se emite o nouă comandă către SISEE, tot pentru produsele pe care le avea în stoc Energo El Group.

Ceea ce caracterizează ambele comenzi și este relevant, este faptul că acestea nu precizează valoarea pieselor solicitate, ci doar cantitatea, care era identică cu cantitățile de produse depozitate la Oradea.

Relevantă sub aceste aspecte este declarația martorului B. N., angajat ca șef serviciul exploatare în cadrul FDFEE Transilvania Nord, având ca atribuții de serviciu și centralizarea necesarului de materiale pentru buna desfășurare a activității de distribuție a energiei electrice care a arătat cu privire la comanda FDFEE nr. 2235/19.09.2003 că reprezintă un răspuns la o solicitare a SISEE Transilvania Nord nr. 2434/17.09.2003, cantitățile fiind comunicate de inculpatul M.P. – șef serviciul aprovizionare și că toate comenzile de bunuri și produse trebuiau semnate de conducerea FDFEE în speță, de inculpatul R.G.M., care semna și deciziile de participare la procedurile de achiziții publice prevăzute de OG nr. 60/2001. În același sens, martorul a precizat în privința documentației aferente comenzii nr. 2235/19.09.2003 că inculpatul R.G.M. i-a solicitat să colaboreze cu inculpatul M.P. în vederea stabilirii detaliilor fără însă a fi solicitat să participe efectiv la procedura de achiziție.

Ca atare, toate aceste elemente demonstrează fără dubiu faptul că la data primirii echipamentelor electrice -12.09.2013- la depozitul din Oradea, SISEE TN nu desfășurase nici o procedură în sensul achiziționării acestor produse, fapt confirmat de trimiterea comenzilor de către FDFEE către SISEE abia în 19.09.2003.

Tot în sensul existenței unei înțelegeri infracționale între inculpatul C.V. și persoanele cu atribuții de decizie în Electrica Cluj este, dincolo de emiterea comenzilor de maniera prezentată anterior, strict pentru produsele firmei Energo, și faptul că această societate a emis în data de 15.09.2003 un set de facturi către SISEE, care ulterior au fost anulate, întrucât la acel moment nu se organizase încă procedura de achiziție, urmate de emiterea unui număr de alte 50 de facturi fiscale, pe majoritatea acestora figurând semnăturile inculpaților S.I. și M.P. la rubrica de primire a mărfii, lucru care nu se mai întâmplase până în acel moment.

Și aceste facturi au fost însă anulate, considerentul fiind ca și în cazul comenzilor întocmite, depășirea plafonului de 40 000 Euro, care ar fi impus organizarea unei licitații publice. În ciuda anulării acestor facturi unele dintre ele au fost achitate, chiar în ziua emiterii

lor cu ordine de plată, seturile de facturi anulate fiind puse la dispoziție de către inculpatul O.D., întrucât nu s-au mai găsit în arhiva SISEE.

În final, au fost întocmite de angajații Serviciului aprovizionare la indicațiile și solicitarea inculpatului M.P. un număr de 41 de comenzi emise de SISEE către SC Energo El Group care emite un al treilea set de 48 facturi fiscale cu data emiterii în perioada **19.09.2003 - 23.10.2003**.

În sensul, în care s-a reținut existența unei înțelegeri între inculpații R.G.M., S.I. și M.P. în vederea achiziționării produselor oferite de inculpatul C.V. cu eludarea tuturor dispozițiilor legale, comenzile fiind întocmite de o atare manieră, redactate în așa fel încât să corespundă cu produsele depozitate la Oradea și să nu depășească un anumit plafon, este de observat, și faptul că s-a emis în data de 19.09.2003 comanda FDFEE cu nr. 2235 către SISEE și în aceeași zi SISEE emite comanda nr. 1049 în valoare de 15.996.485.000 ROL către Energo El Group și aceasta, la rândul său, emite facturi de furnizare a produselor în aceeași zi, ceea ce nu ar fi fost posibil în situația, în care s-ar fi respectat procedura de achiziție publică.

Ceea ce a permis și favorizat achiziționarea de produse electrice de la firma inculpatului C.V. a fost tocmai împrejurarea că SISEE Transilvania Nord **a aplicat în mod nelegal procedura de cerere de oferte** în detrimentul aplicării unei singure proceduri de licitație deschisă și a divizat, formal, achiziția emițând un număr de 41 de comenzi.

Mai mult, se poate susține că **nu a fost respectată nici procedura de achiziție prin cerere de ofertă**, care a fost „aleasă”, fiind evident faptul că nu au fost respectate termenele de ofertare, de depunere a ofertelor, de analiză a acestora, etc., ofertele depuse aparținând SC Romcomat SA București, SC Uniterm SA București, SC Metcom Impex SRL ..., SC Cometcom SRL Câmpia Turzii și SC Energo El Group Timișoara, care nu aveau ca obiect de activitate vânzarea de produse electrice și se aflau sub controlul inculpatului C.V. care în acest fel, a aranjat lucrurile de o atare manieră încât oferta cea mai avantajoasă să fie a SC Energo El Group Timișoara.

Așa cum s-a arătat anterior, inculpații R.G.M., S.I. și M.P. nu și-au asumat în vreun fel responsabilitatea pentru achiziția defectuoasă realizată, însă în opinia instanței, se poate susține cu deplin temei că, **fiecare dintre ei și-a încălcat obligațiile de serviciu, în principal prin încălcarea prevederilor OUG 60/2001** prin aceea că, au ales procedura de achiziție publică prin cerere de ofertă, în ciuda valorii produselor achiziționate, totodată **au încălcat procedura operațională** prin faptul că au achiziționat produse preluate deja în depozitul din Oradea, fără a efectua minime verificări cu privire la furnizor, în sensul de a stabili dacă făcea parte din lista furnizorilor acceptați de SC Electrica SA și dacă dispuneau de autorizații de comercializare pentru produse electrice destinate utilizării în această unitate.

În același timp, s-a mai reținut și faptul că **s-a încălcat și contractul cadru 92/2002**, în condițiile în care la desemnarea ofertelor câștigătoare nu a participat un reprezentant din partea FDFEE și mai mult, au fost achiziționate produse care nu erau însoțite de certificate de garanție și de calitate și cu privire la care cei care le-au preluat în custodie, au precizat fie că nu se puteau folosi în activitatea Electrică, fie erau de o calitate îndoielnică (conform declarațiilor martorilor M.R.I., P.C., B. E. F., K. N. A. și S.S.).

În același sens, rezultă din procedura operațională de achiziții adoptată de SISEE TN că alegerea metodei de achiziție era de competența șefului serviciului de aprovizionare (pct. 6.1.4), în speță inculpatul M.P., persoana care de altfel, a coordonat întreaga achiziție, evident din dispoziția inculpatului R.G.M. și cu concursul inculpatului S.I., fiecare dintre ei fiind pe deplin conștienți de alegerile făcute, cu mențiunea că dacă, în privința inculpatului R., încălcarea atribuțiilor de serviciu de maniera prezentată anterior a fost intens motivată financiar, în privința celorlalți doi inculpați, nu se susține teza cointeresării materiale, de altfel inculpatul S.I. fiind trimis în judecată doar pentru abuz în serviciu.

Potrivit aceleiași proceduri operaționale, șeful serviciului aprovizionare, în speță M.P. avea obligația „ de a propune deciziile de constituire a comisiilor de analiză a ofertelor/negociere (pct. 54.23) iar directorul SISEE TN respectiv inculpatul S.I. avea obligația „de a aproba deciziile de constituire a Comisiilor de analiză a ofertelor” (pct. 5.1.6.).

Mai departe, rezultă din probele administrate că, pentru a eluda programul de evidență informatică SAP inculpatul M.P. a dispus emiterea de coduri noi pentru produsele furnizate de SC Energo El Group, (vol. XIV UP fila 71), deși fiind vorba despre produse ce făceau parte din produsele de bază, ale activității SISEE TN cu care se aproviziona frecvent și pentru care existau coduri SAP, înseamnă că solicitarea emiterii de noi coduri, se justifică tocmai prin existența unor neconcordanțe cu privire la caracteristicile tehnice sau diferențe majore la prețurile de achiziție, comparativ cu prețurile, la care s-au efectuat achizițiile anterioare.

Este de precizat în acest context, și că SC Energo El Group, înființată în anul 2002, a depus la SISEE autorizația de comercializare nr. 2474 /2001 (vol. XIV UP fila 1) și care a fost invocată în apărarea inculpaților, însă în realitate autorizația cu acest număr a fost eliberată de Electrica pentru SC Business For Business SRL București, conform comunicării SC ELECTRICA SA București, ceea ce înseamnă că aceasta a fost contrafăcută (vol. XVI UP fila 126).

În legătură cu proveniența mărfii comercializate ulterior către SISEE TN, documentele aflate la dosar ar conduc la concluzia că SC Energo El Group SRL Timișoara a achiziționat-o de la două societăți comerciale SC COMETCOM SRL Câmpia Turzii în baza unui număr de 44 de facturi, pe care sunt trecute ca date de emisie perioada septembrie-octombrie 2003, în valoare de 49.613.772.425 ROL și SC BUSINESS FOR BUSINESS SRL București, în baza unei facturi în valoare de 11.074.646 ROL emisă în data de 9.10.2003. Mai departe, din punct de vedere scriptic, ar rezulta că marfa vândută de SC COMETCOM SRL către SC Energo El Group a fost achiziționată de la SC Sidernef Industrial SA București, administrată de numitul F.D..

În realitate, însă, bunurile respective au fost achiziționate, în parte, din Complexul Doraly București, fiind ulterior contrafăcute sub marca Siemens, existând un circuit fictiv al acestora, prin folosirea societăților controlate de inculpatul C.V. în scopul majorării artificiale a prețului produselor și pentru a se ascunde contrafacerea acestora. În același sens, a în cadrul acestui circuit fictiv de documente nu au fost identificate certificate de calitate sau garanție ale produselor, iar în privința celor 44 de facturi emise de SC COMETCOM SRL acestea au fost achiziționate în luna decembrie 2003, astfel că nu aveau cum să fie emise în perioada septembrie - octombrie 2003, în timp ce SC Sidernef Industrial SA București a fost radiată în luna martie 2003.

Întreg acest circuit fictiv al documentelor referitor la „proveniența” bunurilor a fost evidențiat în cuprinsul unui Raport de constatare întocmit de către specialiști din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, concluziile fiind în sensul că relațiile comerciale derulate între SC Sidernef Industrial SA București și SC Cometcom SRL Câmpia Turzii, respectiv între Sc Cometcom SRL Câmpia Turzii și Sc Energo el Group SRL Timișoara nu sunt reale fiind vorba despre un circuit al documentelor, cu scopul de a crea o aparență de legalitate (vol. III filele 16-106). Totodată, s-a stabilit că un număr de 10 tipuri de produse furnizate de SC Energo El Group către SISEE Transilvania Nord sunt contrafăcute sub marca Siemens, iar 4 produse sunt fără marcă și s-a efectuat și o analiză comparativă a prețurilor de vânzare practicate de furnizorii de produse similare cu cele vândute de SC Energo El Group SRL Timișoara către SISEE Transilvania Nord, rezultatul fiind în sensul că prețurile au fost supraevaluate cu valori începând de la 7 ori mai mult, până la 125 de ori mai mult pentru anumite tipuri de produse electrice, cu o medie de 33,063 ori mai mari.

În continuare, odată „finalizată” procedura de achiziție prin cerere și ofertă, produsele depozitate la Oradea au fost achiziționate, valoarea totală a acestora fiind de 50.003.894.802 ROL, corespunzătoare celor 48 de facturi fiscale care finalmente au fost evidențiate în contabilitatea SISEE TN și care a fost achitată prin ordine de plată în valoare de 15.100.000.000 ROL și prin compensări pentru valoarea de 34.903.894.802 ROL.

Pentru achiziționarea produselor respective, SISEE TN nu a încheiat contracte de furnizare, iar facturile fiscale de livrare nu menționează numele persoanelor care au efectuat livrarea și nici locația de unde bunurile au fost expediate, încălcându-se prevederile art. 3 al. 1 și 2 din Ordinul 29/14.01.2003 pentru aplicarea HG 831/1997.

Pentru cele 48 de facturi s-au întocmit note de intrare recepție de către martorii C.P. și U. M., la solicitarea inculpatului M.P., care nu respectă cerințele prevăzute în procedura operațională Achiziții Produse din țară la care ne-am mai referit anterior, (vol. XI UP fila 23), neavând loc o recepție propriu zisă, întocmirea lor realizându-se scriptic pe baza listei cu produse și a avizelor transmise prin fax de la Oradea, fără verificarea caracteristicilor tehnice de performanță și securitate a produselor și fără ca acestea să fie însoțite de documente legale de garanție, calitate și conformitate, prevăzute de procedurile interne de lucru și reglementările legale în domeniu.

Existența unei înțelegeri frauduloase între inculpații cu funcții de conducere și C.V. rezultă, dincolo de modalitatea concretă de achiziție a produselor și care a fost intens viciată, din circuitul fictiv al documentelor, emiterea mai multor seturi de comenzi și facturi, și din plata preferențial și înainte de termenele scadente trecute pe facturi, a contravalorii pieselor către SC Energo El Group.

Analizând concluziile specialiștilor DNA din cuprinsul raportului de constatare întocmit prin coroborare cu declarațiile angajaților SISEE de la compartimentele financiar și contabilitate rezultă că termenele de plată erau cuprinse între 30, 60 și 120 de zile, însă furnizorul SC Energo El Group a avut termen de plată între 5 și 60 de zile, dar și acestea au fost încălcate, plățile efectuându-se anticipat, deși la momentul efectuării acestora SISEE avea furnizori restanți, suma de 18.791.329.253 ROL fiind achitată de SISEE înainte de termenul menționat pe facturi, conform procesului verbal nr. 33371/26.06.2006 al DGFP Cluj și întreaga valoare a produselor furnizate de Energo a fost achitată înaintea furnizorilor restanți.

Au existat și situații în care o factură a fost achitată la data emiterii sale, în considerarea faptului că semnaseră pentru recepția mărfii inculpații S.I. și M.P., în condițiile în care inculpatul R.G.M. a dat dispoziție să se plătească cu prioritate și de urgență produsele SC Energo El Group refacturate către SC FDFEE Transilvania Nord de către SISEE Transilvania Nord, mărfurile aflându-se încă în depozitul AISEE Oradea.

În mod similar, și compensările obligațiilor de plată ale SISEE TN s-au efectuat înainte de termenul de plată prevăzute pe facturile emise de Energo, în cuprinsul raportului de constatare întocmit de specialiștii DNA fiind evidențiate facturile fiscale, scadența acestora, modalitatea de plată (OP sau compensare) și desigur, data plății, cu evidențierea și a furnizorilor restanți. (vol. III UP filele 40-45), concluzia firească fiind aceea a achitării preferențiale a furnizorului Energo El Group.

În legătură cu circuitul de compensări ce a avut loc între SC FDFEE, SISEE, AISEE Zalău - parte componentă a SISEE Transilvania Cluj, Energo El Group, Silcotub Zalău, Industria Sârmei Câmpia Turzii, SC Someș SA Dej și SC Carbochim SA Cluj, s-a apelat la această modalitate de plată întrucât SC FDFEE Transilvania Nord și SISEE Transilvania Nord nu mai dispuneau de fonduri în conturile bancare, inculpatul C.V. fiind interesat să obțină în interval scurt sume de bani consistente din relația comercială frauduloasă cu Electrica, ceea ce dus la vânzarea sub preț a produselor, astfel obținute.

Operațiunile de compensare s-au realizat prin intermediul Bursei Transilvania SA Cluj-Napoca, SISEE achitând către Energo în această modalitate suma de 34.903.894.802 ROL conform procesului verbal nr. 33371/26.06.2006 al DGFP Cluj și anexelor la acesta pentru ca, ulterior, produsele achiziționate în cadrul circuitului de compensare să fie valorificate de Energo către diverși beneficiari, în acest fel, inculpatul C. asigurându-și sume de bani consistente.

În același raport al specialiștilor DNA s-a reținut că bugetul de venituri și cheltuieli al FDFEE Transilvania Nord pe perioada 1.01.2003-31.12.2003 a fost depășit cu suma de 44.433 milioane ROL, cu aproape 26% , iar al SISEE Transilvania Nord cu 56.538 milioane ROL, cu aproximativ 84,4% cu încălcarea normelor interne, neexistând aprobări pentru depășirea bugetelor, această situație datorându-se exercitării defectuoase a atribuțiilor de serviciu de către inculpații R.G.M., S.I. C. și M.P. în contextul relației comerciale frauduloase cu SC Energo EI Group, firma controlată de inculpatul C.V. și pe fondul cointeresării materiale a inculpatului R. și a acceptării, tacite , a situației din partea celorlalți doi factori de decizie.

În concluzie, s-a apreciat că achiziționarea de către SISEE TN a echipamentelor electrice de la SC Energo EI Group SRL Timișoara s-a realizat cu încălcarea OUG 60/2001 și prin încălcarea procedurii operaționale de achiziții adoptată de SISEE TN la data de 11.03.2003 prin nerespectarea dispozițiilor legale privind alegerea procedurii de achiziție, desemnarea ofertei câștigătoare a SC Energo, deși nu figura pe lista furnizorilor acceptați și nici pe lista firmelor care obținuseră autorizații de comercializare, prin acceptarea divizării contractului în 41 de comenzi, pentru a nu se recurge la licitație publică (conform art. 13 din OUG 60/2001), ceea ce denotă înțelegerea infracțională dintre inculpații cu funcții de conducere, inculpatul R. semnând comenzile FDFEE către SISEE, iar inculpatul S. pe cele către SC Energo, concomitent cu întocmirea acestora pe baza listelor cu produsele, care fuseseră deja preluate în custodie la Oradea și până la plata preferențială a acestor produse , pe baza unor facturi astfel întocmite, încât să nu depășească pragul valoric de 40000 euro, care permitea organizarea procedurii prin cerere de ofertă.

S-a invocat în apărarea inculpatului M.P. decizia civilă nr. 542/07.03.2007 a Curții de Apel Cluj dată în dosarul nr. 7718/117/2006, în care s-a reținut că, în opinia Curții OUG 60/2001 nu este aplicabil recurenței SC Electrica Serv SA SISEE TN, întrucât nu este o **autoritate publică** în sensul dispozițiilor art. 5 al. 1 lit. a din acest act normativ, având ca obiect de activitate activități de servicii, reparații, modernizări în instalații energetice de distribuție și la alte echipamente energetice, sens în care nu desfășoară activități relevante în sensul art. 5 al. 1 lit. d și art. 6 din OUG 60/2001, după cum s-a reținut și că achizițiile în discuție se încadrează în dispozițiile art. 8 al. 3 lit. a din același act normativ, care prevede că nu există obligația de a aplica OUG 60/2001 atunci când se achiziționează produse de o autoritate contractantă în scopul de a le revinde sau de a le închiria.

În realitate, în cazul de față, **instanța a considerat că are aplicabilitate** art.5 al. 1 lit. d din **OUG 60/2001** care stabilește că este **autoritate contractantă** în sensul prezentei ordonanțe „orice persoană juridică ce desfășoară activități relevante în unul dintre sectoarele de utilități publice-apă, energie, transporturi și telecomunicații și care se află direct sau indirect sub influența dominantă a uneia dintre persoanele juridice prevăzute la lit. a, b sau c ori care beneficiază de drepturi speciale sau exclusive pentru desfășurarea unor astfel de activități” iar în privința art. 8 al. 3 lit. a din OUG 60/2001, reținem că SISEE avea posibilitatea de a nu recurge la procedurile reglementate de această ordonanță, doar atunci când pe de o parte, produsele erau achiziționate în scop de revânzare și pe de altă parte, când nu beneficia de un drept special și exclusiv asupra acestora, condiție neîndeplinită în cazul de față atâta timp cât achiziția produselor s-a făcut urmare a solicitării acestora de la FDFEE,

singura autoritate contractantă în măsură să realizeze achiziția acestor produse fiind SISEE și doar printr-una dintre procedurile reglementate de această ordonanță.

De precizat este faptul că, și în celelalte dosare penale, în care au fost investigate fapte comise de inculpatul C.V. și persoane din conducerea celorlalte societăți comerciale de distribuție și furnizare a energiei electrice sau sucursale de întreținere și servicii energetice s-a reținut cu titlu definitiv încălcarea dispozițiilor OUG nr. 60/2001 în privința procedurilor de achiziție, de la firmele controlate de inculpatul C.V..

Această interpretare a apreciat-o corectă Tribunalul Cluj, cu precizarea că, dincolo de **încălcarea dispozițiilor OUG 60/2001**, este evidentă **încălcarea și a contractului cadru de prestări servicii și achiziții nr. 92/07.08.2002** încheiat de SISEE cu FDFEE (vol. VI UP 54-58) sub cel puțin următoarele aspecte: lipsa certificării calității produselor achiziționate (art. 10), achiziționarea lor la prețuri total neavantajoase (art. 11) și lipsa solicitării delegării unor participanți din partea FDFEE pentru a face parte din comisia de licitație (art. 12) pe considerentul că s-a ales procedura de cerere și ofertă.

Mai mult, potrivit pct. 6.1.14 din **Procedura Operațională Achiziții produse din țară** se arată că „achiziționarea produselor pentru nevoile proprii ale SDFEE se face numai pe bază de comandă fermă primită de la aceasta, în conformitate cu Contractul cadru de prestări servicii de achiziții de produse încheiat între FDFEE și SISEE TN”, însă în cazul de față, comanda fermă a fost ulterioară preluării produselor în custodie, existând deja la acel moment, înțelegerea frauduloasă între inculpații R.G.M. și C.V., fiind cooptați imediat și inculpații S.I. și M.P..

Oricum, la data faptelor inculpații nu au acționat având reprezentarea faptului că în situația dată, nu ar fi obligatorie alegerea uneia dintre procedurile reglementate de OUG 60/2001, ci aceștia au „ales” procedura cererii de oferte pe care oricum, nu au respectat-o.

Ca atare, pentru toate aceste considerente, s-a apreciat că vinovăția inculpaților sub aspectul infracțiunii de abuz în serviciu, respectiv, complicitate la abuz în serviciu, a fost pe deplin dovedită, aceștia urmând a răspunde penal.

II. Infracțiunile de luare de mită

Inculpatul R.G.M. a acceptat să-și încalce atribuțiile de serviciu și să îl sprijine pe inculpatul C.V. în demersul său infracțional, în contextul cointeresării sale materiale, pretinzând de la susnumit suma de 1.500.000.000 ROL în schimbul achiziționării de produse și echipamente electrice de la firma controlată de acesta.

În concret, asigurarea foloaselor pretinse s-a realizat prin intermediul SC Gevco SRL Cluj-Napoca, unde era asociată soția inculpatului R. G. M. iar fiul său, inculpatul R.G.T. era director tehnic, suma folosită pentru aceasta fiind plătită de inculpatul C.V. din banii intrați în conturile SC Energo El Group de la SISEE Transilvania Nord, drept contravaloarea contractului nr. **9/2003** privind asistență tehnică echipamente energetice prin care SC Gevco se obliga să acorde asistență tehnică la echipamente energetice comercializate de SC Energo începând cu data de 01.10.2003 și pe o perioadă de 3 luni.

Odată cu declanșarea cercetărilor la Timișoara, în cadrul refacerii contabilității SC Energo El Group Timișoara în anul 2005 a fost depus un **studiu de consultanță**, semnat în numele SC Gevco SRL de către inculpatul R.G.T., iar în numele SC Energo El Group SRL de către inculpata C.O.M..

În realitate, probele dosarului au confirmat faptul că nu a fost asigurată vreo asistență tehnică firmei Energo în condițiile în care societatea nu avea vreun angajat, singura activitate desfășurată fiind livrarea de produse electrice către Electrica, astfel că este greu de presupus că ar fi avut nevoie de o oarecare consultanță.

Oricum studiul de consultanță folosit pentru a se justifica îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractul nr. 9/2003 este alcătuit dintr-un rezumat al Legii energiei electrice, apoi cuprinde principii privind dezvoltarea pieței de energie electrică și defecte în instalații electrice, toate acestea fără vreo legătură cu obiectul contractului amintit. Mai mult, cercetările întreprinse au conturat faptul că punctul 2 din studiu intitulat „Principii privind dezvoltarea pieței de energie electrică” reprezintă un proiect din data de 19 iulie 2004 apărut pe situl Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei : www.anre.ro, de unde a fost luat cel mai probabil de inculpatul R.G.T..

Suma reprezentând folosul pretins de inculpatul R.G.M. disimulată în plata unui contract de consultanță, astfel cum am arătat anterior, urma a fi achitată în trei tranșe a câte 500.000.000 ROL fiecare, în lunile octombrie, noiembrie și decembrie 2003, cel mai probabil pe măsura efectuării plăților de către SISEE către firma Energo.

În legătură cu contractul nr. 9/2003 sunt de precizat următoarele aspecte care susțin fictivitatea acestuia: nu a fost înregistrat cu număr de intrare la nici una dintre cele două societăți; a fost semnat de către inculpatul R.G.T. fără a exista vreo împuternicire în acest sens, el având calitatea de director, contractul nu este datat, ci doar are mențiunea intrării în vigoare, **01.10.2003**, este lapidar sub aspectul conținutului său iar obiectul de activitate al SC Gevco a fost completat cu circa două luni înainte cu „activități de consultanță și management”. Nu este lipsit de critici nici studiul de consultanță folosit pentru justificarea plății sumei de 1.500.000.000 ROL care prezintă aspecte teoretice nu chestiuni practice care să aibă legătură cu obiectul contractului, fiind realizat la circa 10 luni după intrarea în vigoare a contractului, adică în **iulie 2004**, până la acest moment plata contractului fiind efectuată integral.

Mai exact, așa zisele servicii de asistență tehnică, obiect al contractului nr. 9/2003, au fost facturate de SC Gevco către Energo cu facturi fiscale datate 01.10.2003, 03.10.2003 și 03.02.2004, acestea fiind semnate de inculpatul R.G.T., lipsind însă ștampila SC Gevco. Primele două facturi din luna octombrie 2003 au fost achitate de Energo prin virament bancar din contul Energo deschis la Eurom Bank Sucursala Cluj astfel: prin OP nr. 12/02.10.2003 și prin OP nr. 18/03.10.2003, a treia factură fiind achitată printr-un cec emis în favoarea Energo, pe care Gevco l-a încasat la data de 28.05.2004. După cum se poate observa nu au fost respectate prevederile contractului privind termenele de plată.

În realitate, acest contract a fost modalitatea prin care inculpatul R.G.M. a luat mită suma de 1.500.000.000 ROL, fiind ajutat de fiul său inculpatul R.G.T., în condițiile în care sumele de bani avansate pentru plata acestui contract provin din sumele achitate de SISEE din contul său deschis la BCR Sucursala Cluj, potrivit extraselor de cont ale Energo pentru contul său deschis la Eurom Bank SA Sucursala Cluj.

Din banii astfel obținuți, firma Gevco a cumpărat valută ce a fost utilizată pentru plata facturii externe nr. 98937403/01.10.2003 beneficiar Porsche Bank AG în valoare de 9070,39 Euro pentru achiziționarea unui autoturism marca VW Passat în leasing, s-au efectuat plăți curente cum ar fi impozite și taxe la Trezoreria Cluj, plăți facturi, alimentări de card, plăți diverse și s-a cumpărat valută pentru plata ratelor de leasing ori s-au achitat facturi către diverși furnizori.

În legătură cu această stare de fapt, cei doi inculpați R. au adoptat o poziție de nerecunoaștere, susținând inculpatul R.G.M., că nu cunoaște nimic despre existența acelui contract, că nu a pretins vreo sumă de bani inculpatului C.V. și că nu a recomandat firma respectivă acestuia, și desigur că nu a obținut nici un folos material în acesta modalitate.

Susținerile inculpatului R. sunt contrazise de inculpatul C.V. care, în declarația dată în faza de urmărire penală și ulterior, asumată de acesta prin declarația scrisă, prin care recunoștea în totalitate învinuirea ce i se aduce, a precizat că, de la începutul colaborării cu inculpatul R.G.M., acesta i-a pretins suma amintită prin intermediul firmei fiului său, între

timp stabilind cu familia R. o relație apropiată, context în care l-a cunoscut pe inculpatul R.G.T..

Despre inculpatul C.V., inculpatul R.G.T. a arătat inițial că l-a cunoscut în luna septembrie 2003, când s-a prezentat la sediul societății Gevco, spunând că a fost recomandat de un client al firmei și că se ocupă cu distribuția de echipamente electrice, ca reprezentant al firmei Siemens, scopul vizitei fiind **demararea unui parteneriat în vederea construirii unei hale de producție** în Cluj, firma Gevco urmând să asigure proiectarea fluxului tehnologic al halei, contractul încheiat vizând acordarea de asistență tehnică și consultanță pentru construirea unei hale de producție echipamente electrice, prețul contractului fiind de 1.500.000.000 ROL cu TVA inclus.

În faza cercetării judecătorești, inculpatul R.G.T. a arătat că inculpatul C.V. s-a prezentat la biroul firmei afirmând că este reprezentantul firmei Siemens în România și că intenționează să deschidă o fabrică de echipamente electrice cu o sucursală în Cluj-Napoca, drept urmare s-a încheiat contractul de consultanță, în concret ocupându-se cu găsirea spațiului pentru fabrica respectivă și celelalte dotări necesare, din punctul său de vedere obiectul contractului fiind atins. Toate aceste declarații ale inculpatului R.G.T. vin în contradicție cu clauzele contractului nr. **9/2003** care privea acordarea de asistență tehnică **pentru echipamentele energetice comercializate** de SC Energo pe o perioadă de 3 luni și apoi cu conținutul studiului de consultanță întocmit, nefiind vorba în acestea despre construirea unei hale de producție.

Oricum, modalitatea de desfășurare a evenimentelor, perioada încheierii contractului nr. 9/2003 care coincide cu cea în care s-au achiziționat produse energetice de la firma inculpatului C.V., sursa sumelor de bani cu care s-a făcut plata contractului, nerespectarea termenelor de plată și realizarea aceluși studiu de consultanță de o calitate mai mult decât îndoielnică și la circa 10 luni de la data semnării lui, deși termenul de valabilitate era de doar trei luni, toate aceste împrejurări vin să confirme teza acuzării în sensul că prin intermediul acestui contract a fost disimulată mita pretinsă de inculpatul R.G.M..

În acest context, s-a considerat că *trebuie angajată răspunderea penală a inculpaților* R.G.M. și R.G.T. sub aspectul infracțiunii de luare de mită, respectiv, complicitate la luare de mită și a inculpatului C.V. pentru infracțiunea de dare de mită.

În rechizitoriu s-a reținut că un alt folos obținut de inculpatul R.-G. M. prin intermediul fiului său R.G.T., a fost suma de 4.000.000.000 ROL primită de la inculpatul C.V.,.

Astfel, potrivit extraselor de cont pentru contul curent al Gevco deschis la Alpha Bank SA Sucursala Cluj, contul societății a fost alimentat în cursul lunii iunie 2004 cu suma de 4 miliarde ROL, care a fost virată de inculpatul R.G.T. din contul său personal deschis la aceeași unitate bancară, cu OP nr. **1/16.06.2004** cu titlu contravaloare contract de împrumut nr. 8/16.06.2004.

De precizat este faptul că, SC Gevco SRL era interesată de obținerea licenței pentru furnizarea energiei electrice, suma de 4 miliarde ROL fiind necesară pentru a face dovada faptului că dispune de resurse financiare desfășurării acestei activități.

Cu alte cuvinte SC Gevco SRL trebuia să dovedească cu documente că. valoarea depozitelor sale este de cel puțin 100000 euro, potrivit Regulamentului pentru acordarea licențelor și autorizațiilor în sectorul energiei electrice, situație în care, lipsind fondurile necesare s-a recurs la un artificiu, respectiv la încheierea unui contract de împrumut pentru suma respectivă, împrumut care a fost transformat în depozit pe termen de 1 zi, în acest fel, societatea făcând dovada că dispune de resurse financiare necesare desfășurării activității de furnizare a energiei electrice, obținând de la ANRE licența respectivă. Specialiștii anticorupție în raportul întocmit au detaliat situația financiară a firmei Gevco, au reținut că,

potrivit balanței de verificare pentru luna martie 2004, societatea nu dispunea de sumele necesare.

Inculpatul R.G.T. a obținut acel împrumut de la inculpatul C.V., fiind semnat astfel, contractul de împrumut autentificat prin încheierea nr. 891/15.06.2004, termenul de restituire a împrumutului fiind 01.07.2004.(vol. XIII UP fila 265). După obținerea licenței, împrumutul a fost restituit integral.

În actul de sesizare a instanței s-a reținut că inculpatul R.G.M. ar fi pretins inculpatului C.V. în scopul încălcării atribuțiilor de serviciu suma de 5.500.000.000 ROL, din care suma de 4 miliarde sub forma împrumutului la care ne-am referit anterior, în privința inculpatului R.G.T. reținându-se că a înlesnit prin intermediul SC Gevco, tatălui său foloasele pretinse de acesta, respectiv suma de 1.500.000.000 ROL și suma de 4.000.000.000. ROL. Ar rezulta așadar că inculpatul R.G.M. ar fi pretins inculpatului C.V. mai întâi suma de 1.500.000.000 ROL și apoi suma de 4.000.000.000 ROL, ambele sume fiind pretinse în considerarea încălcării atribuțiilor de serviciu legate de achiziția de produse energetice de la firma Energo.

În privința celei dintâi sume, s-a concluzionat că s-a făcut dovada pretinderii ei de la inculpatul C.V. și a modalității concrete în care acesta a intrat în posesia ei, însă în privința celeilalte sume, s-a apreciat că nu există la dosar probe, care să susțină starea de fapt reținută de parchet.

În acest sens, s-a avut în vedere declarația inculpatului C.V., care a făcut vorbire doar despre suma de 1.500.000.000 ROL, care a fost pretinsă de inculpatul R.G.M., despre suma de 4 miliarde ROL susținând că a fost vorba despre un împrumut solicitat telefonic de inculpatul R.G.T.. În același sens, inculpatul R.G.T. și de asemenea, martorul D.V. au susținut că inculpatul C.V. s-a oferit să le împrumute suma respectivă, pentru a îndeplini condițiile de obținere a licenței de furnizare a energiei electrice.

Dincolo de incorectitudinea, de care au dat dovadă inculpatul R.G.T. și martorul D.V., în demersul lor vizând obținerea acestei licențe, nu există probe că acest folos l-ar fi pretins inculpatul R.G.M. sau că, pretinderea lui s-ar fi aflat în legătură cu îndeplinirea defectuoasă a sarcinilor sale de serviciu.

Este cert că nu s-a pus problema acordării acestui împrumut la începutul colaborării dintre inculpații C.V. și R.G.M., plasat undeva în perioada august-septembrie 2003 (când s-a realizat înțelegerea infracțională dintre aceștia), la acel moment atenția fiind concentrată pe disimularea mitei de 1.500.000.000 ROL pretinsă încă de la început și, care a fost achitată integral la data de 28.05.2004, iar pe de altă parte, deosebit de relevant este faptul că la momentul acordării împrumutului, **15 iunie 2004** toate sumele datorate de SISEE societății Energo fuseseră achitate, astfel că, nu se poate susține că inculpatul C.V. ar fi acționat de această manieră, pentru a menține interesul inculpatului R.G.M., obiectivul său fiind atins.

În acest context, raportat și la conținutul infracțiunii de luare de mită, din care rezultă că acțiunea de pretindere sau primire a foloaselor trebuie să fie anterioară sau cel mult concomitentă, neîndeplinirii sau îndeplinirii defectuoase a îndatoririlor de serviciu (sau ulterioară, dar cu condiția existenței unei înțelegeri anterioare), acest moment fiind plasat în perioada septembrie 2003-ianuarie 2004 (până la acest moment, toate produsele livrate de Energo au fost achitate de SISEE) or, înțelegerea referitoare la acordarea împrumutului a avut loc undeva în perioada anterioară acordării acestuia, deci prin luna iunie 2004, inculpații R.G.T. și C.V. confirmând că înțelegerea vizând acordarea împrumutului s-a realizat între ei,, fără participarea lui R.G.M. și fără vreo legătură cu îndeplinirea atribuțiilor de serviciu ale acestuia din urmă.

În acest context, apreciind că nu s-a făcut dovada unei înțelegeri frauduloase și în legătură cu îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu de către inculpatul R.G.M., **s-a înlăturat** actul material privind **acordarea împrumutului de 4 miliarde ROL**, consecința

fiind reținerea în privința inculpaților R.G.M. și R.G.T. a **formeii simple a infracțiunii de luare de mită**, respectiv complicitate la luare de mită, nu a formei continuate, iar în privința inculpatului C.V. a formei simple a infracțiunii de dare de mită, doar în legătură cu mita de 1.500.000.000 ROL.

În privința *inculpatului M.P.* s-a reținut în actul de sesizare că acesta ar fi pretins și primit prin intermediul fiicei sale și a Fundației Creștine de Întrajutorare Cluj mobilier, aparatura IT și suma de 80.000.000 ROL pentru îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu.

A reieșit din probele dosarului că, la un moment dat, directorul R. i-a cerut inculpatului M.P. să-l însoțească pe C.V. la Combinatul Metalurgic Câmpia Turzii pentru a-l prezenta directorului B., ocazie cu care acesta i-a povestit inculpatului C.V. că are o fată, care este divorțată, cu un copil și nu are loc de muncă.

În acest context, inculpatul C.V. a contactat-o telefonic pe inculpata C.O.M., fostă M., pentru a o angaja la SC Energo El Group, dându-i drept de semnătură pentru contul deschis la Eurom Bank - Sucursala Cluj, unde au fost virate sumele de bani plătite cu ordin de plată de către SISEE Transilvania Nord și din care aceasta a scos în numerar peste 3.000.000.000 ROL, pe care i-a predat inculpatului C.V.. Tot din acest cont, din dispoziția lui C.V., inculpata C.O. a plătit contravaloarea „contractului de consultanță” către SC Gefco SRL Cluj-Napoca.

Din același cont a fost ridicată suma de 87.631.600 ROL, cu care s-au achitat un mobilier de bucatărie, living și dormitor achiziționat de la SC TDN SRL Cluj-Napoca, de recepția acesteia ocupându-se inculpatul M.P.. Inculpata C.O.M. a mai achiziționat din aceleași fonduri și aparatură IT, de la SC A&T Computers SRL Cluj-Napoca în valoare de 162.354.128 ROL și pe parcursul colaborării cu inculpatul C.V., pentru activitatea desfășurată a primit de la C.V. suma de 80.000.000 ROL drept salariu.

În actul de sesizare s-a reținut infracțiunea de luare de mită în sarcina inculpatului M.P., complicitate la luare de mită în sarcina inculpatei C.O.M. și dare de mită în sarcina inculpatului C.V., însă Tribunalul a considerat că **nu s-a făcut dovada existenței vreunei înțelegeri infracționale** între inculpatul M.P. și C.V., anterioare sau concomitente, îndeplinirii defectuoase a atribuțiilor sale de serviciu, în condițiile în care, la momentul la care cei doi inculpați s-au cunoscut, avusese loc preluarea mărfii la depozitul din Oradea și inculpatul M. Petru acceptase deja să preia aceste bunuri în baza înțelegerii cu inculpatul R. și a relațiilor dintre aceștia, inculpatul M. fiind pus în imposibilitate de a-l refuza pe superiorul său, care își manifestase deschis opțiunea în sensul achiziționării pieselor respective de la firma Energo. În lipsa unor dovezi concrete, în sensul că inculpatul M.P. a pretins de la inculpatul C.V. aceste așa zise „foloase materiale” s-a considerat că nu se pot reține infracțiunile în discuție, atât C.V. cât și M.P., susținând că angajarea inculpatei C.O. M. a survenit pe fondul unei simple discuții legate de situația acesteia, inculpatul C. nu a susținut nicio clipă că inculpatul M. i-ar fi pretins ceva, vreo sumă de bani sau un alt serviciu, și mai mult, nici nu avea nevoie să „cumpere” bunăvoința inculpatului M.P., odată ce lucrurile se aranjaseră deja la un factor de decizie mult mai important, adică la inculpatul R.G.M.. Mai departe, inculpata C.O. a declarat că a avut reprezentarea faptului că inculpatul C.V. are nevoie de serviciile sale, aflând mai târziu că acesta nu i-a întocmit contract de muncă, iar despre suma de 80.000.000 ROL a arătat că, a fost salariul pentru munca prestată, iar obiectele de mobilier și aparatura IT au fost achiziționate la sugestia inculpatului C.V., în condițiile în care stabiliseră că, până la găsirea unui spațiu potrivit, își va desfășura activitatea la domiciliul său. În același timp, inculpata a precizat că toate actele au fost întocmite în numele Energo la sugestia și după indicațiile inculpatului C.V., tot așa cum, toate sumele de bani ridicate din contul societății au fost predate acestuia.

S-a mai susținut în rechizitoriu că **din contul deschis la Eurom Bank Cluj, în datele de 26.09.2003 și 15.12.2003 s-a transferat suma de 80.000.000 ROL în contul Fundației Creștine de Ajutorare Cluj**, acesta constituind un alt act material al infracțiunii de luare de mită reținut în sarcina inculpatului M.P. și respectiv, de dare de mită reținut în sarcina inculpatului C.V., cu precizarea că în actul de sesizare aceasta este singura mențiune cu privire la acest act material, lipsind cu desăvârșire orice referire la elementele constitutive ale infracțiunii în discuție, nu se indică modalitatea de săvârșire, nu se explică legătura inculpatului M. cu această fundație, sau când ar fi avut loc înțelegerea infracțională cu inculpatul C.V., nu se arată în ce modalitate a profitat această sumă de bani inculpatului, după cum lipsesc și orice alte detalii referitoare la înscrisurile întocmite, destinația banilor respectivi, etc., sau orice referire la probele administrate și care, susțin învinuirea, ceea ce face deosebit de dificilă misiunea judecătorului, pus în situația de a presupune și de a se substitui într-un fel, procurorului, aceasta nefiind o situație singulară, rechizitoriul fiind deosebit de „aerisit”, starea de fapt este tratată în multe părți sub formă de tabel cu liniuță, dincolo de faptul că, lipsesc cu desăvârșire orice referiri la probe, prin raportare la elementele constitutive ale infracțiunilor care fac obiectul acestui dosar.

Revenind la actul material vizând pretinderea și primirea sumei de 80.000.000 ROL prin intermediul fundației amintite mai sus, s-a reținut că președinte ale acesteia era M. R., soția inculpatului M.P.. Despre această învinuire, inculpatul M.P. a declarat că, cu ocazia deplasării la Câmpia Turzii împreună cu inculpatul C.V. și-au dat seama că au convingeri religioase apropiate, și preocupări pe linia întrajutorării celor nevoiași, astfel că în perioada următoare a organizat un transport de haine și biblii către o biserică indicată de inculpatul C.V., iar după acest moment acesta a donat Fundației creștine de Ajutorare Cluj, al cărei membru fondator era inculpatul M., în două tranșe suma de 80.000.000 ROL. În același timp, a fost audiată martora **D.L.**, director economic al Fundației Creștine de Ajutorare Cluj, care a declarat că unul dintre membrii fondatori al acesteia este numita M. R., soția inculpatului M.P., care este președintele fundației și a confirmat că, în perioada septembrie – decembrie 2003 în contul fundației a fost depusă suma totală de 80 milioane lei vechi, folosiți integral în interesul fundației, martora susținând că există documente doveditoare în acest sens. Banii obținuți astfel, au fost înregistrați în contabilitate, depunerea fiind făcută de firma Energo El Group SRL.

De altfel, inculpatul C.V. nu a susținut nici un moment pe parcursul procesului penal, că inculpatul M.P. i-ar fi pretins această sumă de bani și în rechizitoriu nu au fost indicate probele, din care ar rezulta această înțelegere infracțională între cei doi inculpați și legătura cu îndeplinirea defectuoasă de către M.P. a atribuțiilor de serviciu, mai ales că, aceștia s-au cunoscut abia după finalizarea procedurii de achiziție. Fără îndoială, infracțiunea de luare de mită se poate realiza și atunci când folosul este procurat vreunei alte persoane, în cazul de față fundației care, există dovezi în acest sens, a folosit banii respectivi, însă chestiunea nu are relevanță, atâta timp, cât nu s-a făcut dovada pretinderii sau primirii folosului material pentru altul în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor de serviciu ale inculpatului M.P., drept pentru care în privința și a acestui act material s-a vconsiderat că se impune a se pronunța o soluție de achitare.

III. Infracțiunea de spălare de bani

A reținut judecătorul de la Tribunal că această infracțiune presupune în fiecare dintre variantele pe care le-a cunoscut de-a lungul timpului ”schimbarea sau transferul de bunuri cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau disimulării

originii ilicite a acestor bunuri sau în scopul de a ajuta persoana, care a săvârșit infracțiunea, din care provin bunurile, să se sustragă de la urmărire, judecata sau executarea pedepsei” ; în prezentul dosar, s-a reținut învinuirea privind prima, dintre modalitățile avute în vedere de norma de încriminare, cu precizarea că în rechizitoriu, la capitolul stare de fapt, această infracțiune a fost tratată cu destulă ușurință, fiind indicate punctual, ridicări de sume de bani sau transferuri de sume de bani, dincolo de faptul că lipsesc cu desăvârșire orice referiri la activitatea infracțională a inculpatului N.P., trimis în judecată pentru infracțiunea de complicitate la spălarea de bani, la capitolul „în drept” reținându-se că „a ridicat de la West Bank Timișoara suma de 320.000.000 ROL provenită din relațiile frauduloase dintre SC Energo și Electrica Transilvania, disimulând adevărata natură a acesteia”, omisiune care, ar fi impus refacerea actului de sesizare al instanței, opinie care însă nu a fost agreată de Curtea de Apel, care a apreciat că rechizitoriul este complet și permite judecătorului și celorlalte persoane, asimilarea stării de fapt și drept urmare, judecarea cauzei.

În privința acestui inculpat, instanța a considerat că este în imposibilitate de a verifica învinuire, lipsind orice referire la activitatea infracțională a acestuia în tot cuprinsul rechizitoriului, pentru că, în caz contrar, judecătorul ar îndeplini simultan funcția de acuzare și judecată, ceea ce nu este corect, singura soluție fiind *achitarea sa*, odată ce nu au fost identificate probe, din care să rezulte temeinicia acuzațiilor și care, să poată fi supuse analizei instanței de judecată.

Infracțiunea de spălarea de bani presupune așadar, existența unor bunuri de proveniență ilicită cu, privire la care se desfășoară anumite operațiuni, în scopul creării unei aparențe de legalitate, infracțiunea de spălarea de bani fiind astfel, condiționată de existența unei infracțiuni premisă, din care să rezulte bunurile ilicite, bunuri supuse unei operațiuni de „spălarea”, în vederea disimulării originii ilicite a acestora, prin intermediul unor operațiuni legitime.

Din această perspectivă, în privința celorlalte persoane acuzate de spălarea de bani, respectiv, complicitate la spălarea de bani, altele decât N.P., în opinia instanței s-a ,G. T., C.V. și C.C..

Inculpatul R.G.M. a fost acuzat că a „disimulat adevărata natură și proveniență a sumei pretinse drept mită prin intermediul unor operațiuni bancare și conturi fictive”, în timp ce inculpatului R.G.T. i s-a reținut în sarcină că „a înlesnit procurarea foloaselor pretinse de tatăl său, prin mistificarea realității tranzacțiilor bancare, documentelor aferente și semnarea unui contract fictiv de consultanță”.

De precizat este faptul că instanța a reținut ca dovedită infracțiunea de luare de mită, respectiv, complicitate la mită reținută în sarcina celor doi inculpați menționați anterior, *doar sub aspectul mitei în sumă de 1.500.000.000 ROL* care a fost, disimulată într-un contract de consultanță cu caracter fictiv încheiat între SC Energo El Group și SC Gevco, suma de bani transferată în contul acestei din urmă societăți provenind din sumele achitate de SISEE TN, deci, se poate susține, cu deplin temei, existența infracțiunii de spălarea de bani, fiind îndeplinită cerința existenței unor bunuri de proveniență ilicită, adică a unor bunuri provenite din comiterea unei infracțiuni, respectiv, a infracțiunii de abuz în serviciu și luare de mită, inculpații cunoscând fără îndoială proveniența ilicită a acestor sume, sugestia privind disimularea sumei de bani pretinsă ca mită prin intermediul firmei Gevco, aparținând inculpatului R.G.M. (potrivit declarației inculpatului C.V.), care a beneficiat de sprijinul necondiționat al fiului său, inculpatul R.G.T., suma astfel obținută profitând finalmente, societății la care acesta era angajat și indirect, lui personal.

Materialul probator administrat în cauză a fost în măsură să dovedească așadar, că atât suma de bani pretinsă drept mită de către inculpatul R.G.M., cât și sumele de bani obținute de inculpatul C.V. au fost spălate pentru a li se pierde urma, acesta din urmă,

beneficiind de sprijinul necondiționat al fratelui său, care cunoștea proveniența banilor, în timp ce inculpații C.O.M. și O.D. și-au dat concursul, prin întocmirea documentelor necesare, au efectuat ridicări de numerar și au asigurat inculpatului C.V. folosința sumelor provenite din relația cu Electrica Transilvania, însă, în privința acestor inculpați nu s-a făcut dovadă că ar fi avut cunoștință despre proveniența ilicită a sumelor de bani.

S-a reținut în rechizitoriu că bani dobândiți prin săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu au fost spălați printr-un număr de cinci „manopere”, indicate punctual, cu referire la analiza specialiștilor DNA.

a. Mai întâi, în privința ridicării succesive a sumei totale de 3.031.600.000. ROL de către C.O.M. și O.D., care ar fi folosit documente fictive pentru justificarea acestora, rezultă din Raportul de constatare întocmit de specialiștii DNA că aceștia au ridicat în perioada 25.09.2013 -09.01.2004 din contul SC Eurom Bank Cluj suma amintită pentru avans salarii, achiziții persoane fizice animale vii, achiziții persoane fizice cereale, diverse plăți, premii sau diverse, dintre acestea inculpatul O. Dumitru figurând cu o singură ridicare din data de 25.09.2003

Inculpata C.O.M. a recunoscut că a întocmit documentele respective la solicitarea și indicațiile precise ale inculpatului C.V. și dacă aceasta a putut să constate că sumele aflate în contul deschis la Eurom Bank provin de la Electrica Transilvania, nu există nici un fel de dovezi despre faptul că aceasta ar fi cunoscut proveniența ilicită acestor sume, respectiv, săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu de către factorii cu putere de decizie în Electrica, pentru a avea reprezentarea faptului că în acest fel asigură inculpatului C.V. folosința unor „bani spălați”. Aceeași este situația inculpatului O.D., implicat de inculpatul C.V. în activitatea sa infracțională, acesta figurând ca administrator al SC Energo El Group, deși, în realitate, activitatea firmei era condusă de inculpatul C.V., inculpatul O. fiind un simplu pion, care a acționat sub îndrumarea și controlul acestuia din urmă.

b. În legătură cu virarea sumei de 800.099.000 ROL prin intermediul a două ordine de plată din data de 25.09.2003, în contul persoanei fizice B.L. cu titlu „contravaloare împrumut” se arată în raportul întocmit de specialiștii DNA că s-a prezentat un contract de împrumut datat 08.09.2003 încheiat de aceasta în calitate de împrumutător și SC „Energo El Group” în calitate de împrumutat, însă fără ca, în evidențele societății să existe dovada primirii acestui împrumut.

c. În privința virării în perioada septembrie 2003-decembrie 2003 a sumei totale de 3.580.000.000 ROL către SC Metcom Impex SRL ... al cărei administrator și asociat unic era tatăl inculpatului C.V., numitul C. C., prin intermediul unui număr de 12 ordine de plată se arată în același raport al specialiștilor DNA că, drept de semnătură la bancă aveau C. C. și inculpatul C.C., fratele inculpatului C.V., însă majoritar, ridicările de numerar, cu diverse justificări, le-a realizat C.C..

Nu au fost identificate facturile invocate drept justificare a acestora, ceea ce înseamnă că teza acuzării este corectă, în acest fel, procurându-se de către inculpatul C.V. foloase necuvenite membrilor familiei sale.

d. În privința virării sumei de 295.000.000.ROL către SC Cometcom SRL Câmpia Turzii al cărei administrator era un colaborator al inculpatului C.V., numitul S.I., prin ordin de plată nr.6/30.09.2003 reprezentând factura nr. 1452323/29.09.2003 rezultă din raportul întocmit de specialiștii DNA că aceasta nu figurează între seriile de facturi achiziționate de SC Cometcom, ceea ce înseamnă că respectiva factură nu reflectă obligații reale de plată, constituind în realitate un mijloc de compensare a lui S.I..

e. Din sumele încasate de la SISEE TN în contul deschis la Eurom Bank Cluj s-au transferat în contul societății la BRD Timiș, suma de 2.353.000.000 ROL în baza mai multor ordine de plată, inculpatul O.D. realizând ridicări de numerar cu titlu fictiv de achiziții și salarii , pe care le-a predat inculpatului C.V.. Potrivit declarațiilor sale din faza de urmărire

penală, a păstrat pentru sine suma de 600 milioane lei vechi, conform înțelegerii avute cu C.V..

S-a mai reținut în actul de sesizare faptul că s-a virat în contul SC Metcom Impex SRL ... suma de 1.000.000.000 ROL în baza a trei ordine de plată, suma fiind folosită prin ridicări de numerar, realizate de inculpatul C.C. și efectuarea unor plăți pentru societate, în acest fel, inculpatul C.V. procurând foloase materiale membrilor familiei sale.

Analizând cele expuse anterior, cu precizarea că sumele analizate (și avem în vedere aici și suma avansată drept mită inculpatului R.G.M. și sumele achitate pentru mobilier și aparatură IT) sunt mult inferioare, sumei care a fost achitată de SISEE TN și care a ajuns în mâinile inculpatului C.V., în raportul specialiștilor DNA fiind identificate mai multe operațiuni frauduloase privind transferuri și ridicări de sume, decât cele reținute în actul de sesizare, însă din nou, rechizitoriul nu conține vreo explicație a faptului că, au fost alese aceste operațiuni, și nu altele.

Cert este faptul că prin manopere bine puse la punct și printr-o coordonare perfectă a colaboratorilor săi, pe care i-a manipulat cu deosebită iscusință, inculpatul C.V. prin intermediul documentelor bancare și contabile false și al unor transferuri pe baza unor operațiuni fictive, a reușit să-și apropie sume considerabile de bani, pe care le-a folosit în coruperea inculpatului R.G.M., dar și în interesul său și al familiei sale, a răsplătit pe unii dintre colaboratorii săi, banii fiind scoși din conturile societății Energo în baza unor contracte fictive de împrumut, vânzare -cumpărare sau contract de consultanță, toate aceste acțiuni fiind circumscrise conținutului infracțiunii de spălare de bani.

Drept urmare, instanța a apreciat că sub aspectul infracțiunii în discuție, este dovedită vinovăția inculpaților C.V. și C.C., precum și a inculpaților R.G.M. și R.G.T., acesta din urmă pentru comiterea faptei în forma complicității (și ambii, doar pentru disimularea mitei sub forma unui contract de consultanță), în timp ce pentru inculpații M.P., C.O.M., N.P. și O.D. s-a adoptat o soluție de achitare, în temeiul art. 16 lit. c C.p.pen., neexistând probe că au săvârșit această infracțiune.

În privința inculpatului N. s-a considerat că lipsește efectiv descrierea faptei și a învinuirii adusă acestui inculpat, simpla mențiune de la încadrarea faptei "în drept" neputând suplini aceste lacune ale actului de sesizare, judecătorul fiind lipsit de posibilitatea reală de a verifica acuzațiile aduse, odată ce nu există referiri concrete la activitatea infracțională a acestui inculpat, la relațiile sale cu ceilalți inculpați și, în principal, cu inculpatul C.V., lipsind și orice referiri la probe.

În privința inculpatului M.P., odată ce nu s-a reținut ca dovedită infracțiunea premisă, aceea de luare de mită, nu subzistă nici infracțiunea de spălare de bani.

Soluția este aceeași și în privința inculpatei C.O.M., instanța reținând ca nedovedită săvârșirea infracțiunii de complicitate la luare de mită, ceea ce lipsește de consistență și acuzația de complicitate la spălare de bani, pentru actul material legat de primire a unor foloase materiale de către tatăl său; în schimb, cu privire la celelalte aspecte reținute, referitoare la ajutorul dat inculpatului C.V., prin semnarea contractelor fictive și efectuarea de operațiuni bancare, cu justificări nereale, s-a opinat că lipsesc probele, care să susțină această acuzație, deoarece nu s-a făcut dovada faptului că inculpata cunoștea proveniența ilicită a sumelor respective, (neputându-se prezuma aceasta din perspectiva legăturii de rudenie cu inculpatul M.P.), aceasta având reprezentarea că este angajata inculpatului C.V. și ca atare, a urmat întocmai instrucțiunile acestuia.

Despre inculpatul O.D. s-a reținut că, într-o perioadă, care excede activității infracționale ce face obiectul acestui dosar (2003-2004), a manevrat conturile SC Energo, ridicând sume de bani, pe care le-a predat inculpatului C.V., rămânând cu un folos de circa 600 milioane lei vechi, însă, starea de fapt este lacunară și în privința acestuia, în rechizitoriu, vorbindu-se despre ridicarea unor sume de bani din conturile societății, fără a se analiza

contribuția acestuia în concret, prin raportare la elementele infracțiunii de spălare de bani, pentru a se putea verifica, dacă acuzația adusă este întemeiată, în condițiile în care, rezultă date că acesta a acționat în virtutea relațiilor apropiate stabilite cu C.V. (acceptând solicitarea sa de a înființa o firmă pe numele său), care l-a asigurat de legalitatea operațiunilor desfășurate, toate încercările inculpatului O. de a se implica efectiv fiind sortite eșecului, martora D.M. descriind relațiile existente între cei doi inculpați, în sensul că O.D. era nemulțumit de colaborarea dintre ei, deoarece C.V. nu îi preda actele contabile, mai mult O.D. nu a participat la achiziționarea produselor din Complexul Doraly, fiind contactat de inculpatul C.V. în august 2003, acesta hotărând să vândă produsele către SISEE TN prin intermediul firmei Energo, al cărei administrator era inculpatul O., care a și fost „degrevat” de sarcini, fiind mai ușor pentru inculpatul C. să aibă un om de încredere, chiar în Cluj în persoana inculpatei C.O.M., căreia inculpatul O. i-a dat drept de semnătură.

Astfel, câtă vreme instanța nu și-a putut întemeia convingerea cu privire la vinovăția inculpatului O., pe baza unor probe certe, sigure, care să nu lase loc de îndoială, că acesta a cunoscut provenința ilicită a sumelor, pe care le-a ridicat din dispoziția inculpatului C.V., nefiind identificate probe în rechizitoriu în legătură cu participarea sa la demersurile anterioare depozitării mărfii la Oradea sau despre calitatea îndoielnică a produselor livrate de firma Energo, os-a pinat că, există un dubiu, care trebuie să profite acestuia, soluția de **achitare** fiind singura pertinentă.

Infracțiunea de concurență neloială

Activitatea infracțională a inculpatului C.V. a demarat prin achiziționarea de produse chinezești din Complexul DORALY din municipiul București, de către inculpații S.D., S.S. și C.C..

Ulterior, la domiciliul inculpatului C.C. din municipiul ..., ..., cu ajutorul unui laptop și a unei imprimante, inculpatul S.S. a contrafăcut, apoi, etichete cu sigla „Siemens”, având drept model cataloagele de prezentare a produselor firmei mame. Operațiunea a fost urmată apoi de dezlipirea etichetelor chinezești și aplicarea celor inscripționate „Siemens”, pe fiecare produs în parte, achiziționând și produse electrice de origine (conductori bobinaj cupru, bare și șine din cupru, bride din același material, precum și papuci electrici). Atât produsele electrice contrafăcute (contactori, întrerupătoare, transformatoare, siguranțe automate, socluri pentru siguranțe și suporturi siguranțe), cât și cele de origine, au fost apoi, vândute succesiv și scriptic, între firme controlate de inculpatul C.V., pentru a li se majora artificial prețul prin adăugarea fictivă de adaos comercial.

Faptul că așa zisele produse electrice marca Siemens (contactori, întrerupătoare automate) nu sunt originale, rezultă și din plângerea SC Siemens SRL București din care rezultă că : „aparatele nu prezintă designul Siemens (formă, culoare, aspect); forma constructivă și funcțională nu corespunde cu cea a produselor Siemens; logoul Siemens de pe produsele contrafăcute nu corespunde standardelor; lipsesc marcajele CE la majoritatea produselor contrafăcute; etichetele aplicate pe contactoare sunt din hârtie, iar pe produsele originale sunt autocolante metalizate și marcaje laser; codurile produselor sunt scrise cu alte caractere; datele tehnice sunt diferite; nu sunt prezente numerele de serie și lot de fabricație; ambalajul nu corespunde produselor originale;”

Totodată, este de observat că în raportul de expertiză tehnică nr. 967/12.07.2005 întocmit de expertul tehnic judiciar V.A. din cadrul Biroului de experți de pe lângă Tribunalul Timiș, dispus în dosarul instrumentat de DNA Timișoara, s-a stabilit că :

- produsele electrice livrate în cursul anului 2003 la SISEE Banat de către firmele controlate de C.V. nu sunt de proveniență Siemens și sunt contrafăcute;

- aparatele electrice provin de la diferiți comercianți din Complexul comercial Doraly din București;

- în intervalul cuprins între 2-12 luni din cele 46 contactoare utilizate de SISEE Banat s-au defectat 18 bucăți, un procent de 39% și în urma analizării defecțiunilor intervenite (contacte deteriorate, bobine arse, vibrații ale jugului magnetic) s-a stabilit că aceste contactoare nu îndeplinesc condițiile de fiabilitate, în sensul că defecțiunile tehnice nu se încadrează în prevederile actelor normative, fiind rezultatul nerespectării condițiilor tehnice care trebuiau să stea la baza fabricării, respectiv, a încercărilor de timp și de loc. În concluzie, aparatele electrice contrafăcute nu pot fi utilizate în sistemul de distribuție al energiei electrice, deoarece nu sunt fiabile și rezistența lor la izolație nefiind verificată, nu asigură securitatea utilizatorilor de echipamentelor de joasă tensiune.

Concluziile acestui raport de expertiză sunt relevante și în prezenta cauză sub aspectul infracțiunii în discuție, deoarece produsele vândute în numele SC Energo El Group la SISEE Transilvania Nord sunt din același lot cu cele vândute la SISEE Banat.

În prezentul dosar, a fost trimis în judecată pentru infracțiunea de concurență neloială prev. de art. 5 lit. g din Legea nr. 298/2001 de modificare și completare a Legii nr. 11/1991 cu aplicarea art. 41 al. 2 C.pen. inculpatul C.V. care a susținut că, nu a făcut altceva, decât să traducă etichetele în limba română, însă în realitate din dispoziția acestuia a avut loc aplicarea unor etichete necorespunzătoare adevărului cu privire la numele producătorului și originea mărfurilor în scopul de a induce în eroare persoanele cărora le-a oferit mărfurile spre vânzare, acesta susținând de altfel că comercializează produse ale firmei Siemens, fiind reprezentantul acestei firme în România. Mai mult, etichetele aplicate pe produsele respective nu conțin nici un cuvânt în limba română, ci doar sigla Siemens și niște cifre.

Probele administrate au confirmat așadar, atât modalitatea concretă în care s-a acționat din dispoziția acestui inculpat cât și faptul că Compania SIEMENS AKTIENGESELLSCHAFT este titulara dreptului asupra mărcii Siemens, drept ce conferă protecție asupra însă, că în privința acestei infracțiuni a intervenit *prescripția răspunderii penale*, chestiune care a fost tratată într-un alt capitol, privind aplicarea legii penale mai favorabile.

Cereri de schimbare a încadrării juridice formulate de inculpați

Inculpații S.I. și M.P. au solicitat instanței schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de abuz în serviciu prev. de art. 248 Codul penal din 1969, art.248/1 Codul penal din 1969 în infracțiunea de neglijență în serviciu prev. de art. 249 din Codul penal din 1969 (respectiv art. 298 C.pen.).

Totodată, inculpatul M.P. a solicitat schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de luare de mită prev. de art.254 alin.1 și 2 Codul penal din 1969, în infracțiunea de primire de foloase necuvenite prev. de art. 256 din Codul penal din 1969 sau înlăturarea aliniatului 2 al art.254 Codul penal din 1969.

Inculpata C.O.M. a solicitat schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de complicitate la luare de mită prev. de art. 26 din Codul penal din 1969 rap. la art. 254 alin. 1 și 2 Codul penal din 1969, în infracțiunea de complicitate la primire de foloase necuvenite prev. de art. 26 din Codul penal din 1969 rap. la art. 256 din Codul penal din 1969.

În susținerea cererilor de schimbare a încadrării juridice din infracțiunea de abuz în serviciu în neglijență în serviciu s-a susținut pe de o parte, de către inculpatul S.I.C. lipsa intenției care caracterizează cea dintâi infracțiune sub aspectul laturii subiective, iar pe de altă parte, de către inculpatul M.P. s-a invocat lipsa intenției, dar și împrejurarea că, nu s-a reușit pe parcursul procesului penal a se stabili, care anume atribuții au fost încălcate de către

inculpat și că, atribuțiile sale concrete nu vizau alegerea furnizorului, produselor ori prețului, alegerea aparținând beneficiarului produselor, adică FDFEE.

S-a arătat la momentul analizei infracțiunii de abuz în serviciu, atribuțiile de serviciu care în concret, au fost încălcate de către inculpați; în legătură cu lipsa intenției, instanța a arătat că nu se poate susține, raportat la întreg firul evenimentelor, astfel cum a fost redat anterior, că acești inculpați nu au prevăzut rezultatul faptelor lor și, dacă nu l-au urmărit, este cert, că cel puțin l-au acceptat, subzistând astfel *intenția indirectă* ca formă de vinovăție, odată ce aceștia au acceptat să procedeze de o manieră incorectă, deși, fiecare dintre ei a fost conștient de deciziile luate și astfel, și-au asumat consecințele faptelor lor.

În privința solicitării de schimbare a încadrării juridice din infracțiunea de luare de mită, respectiv complicitate la luare de mită - în primire de foloase necuvenite, respectiv, complicitate la primire de foloase necuvenite, s-a arătat că ceea ce diferențiază cele două infracțiuni este pe de o parte, momentul primirii de bani sau alte foloase, plasat de legiuitor după îndeplinirea unui act în virtutea funcției și la care, era obligat în temeiul acestuia, iar pe de altă parte, actul respectiv nu poate fi, decât un act licit. Așadar, atunci când făptuitorul a îndeplinit actul respectiv cu încălcarea îndatoririlor de serviciu, fapta nu constituie infracțiunea de primire de foloase necuvenite, ci de luare de mită, astfel că din perspectiva celor două elemente de diferențiere identificate, se poate observa cu ușurință că, teoretic, faptele reținute în sarcina inculpaților M.P. și C.O.M. se circumscriu infracțiunii de luare de mită, respectiv, complicitate la luare de mită, la nivel teoretic, deoarece în privința acestor infracțiuni instanța a adoptat soluții de achitare a inculpaților.

Inculpatul C.V. a susținut aplicabilitatea dispozițiilor art. 308 din Codul penal actual, cu motivarea că nu i se poate reține în sarcină infracțiunea de complicitate la abuz în serviciu, pentru că persoanele care ar fi săvârșit în calitate de autori faptele, nu au calitatea de funcționari publici potrivit legii în vigoare astăzi, formulând o cerere de schimbare a încadrării juridice în acest sens la termenul din data de 12.03.2015, referindu-se la cuprinsul deciziei nr. 1/2015 a ÎCCJ completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală și la un înscris provenind de la Agenția Națională a Funcționarilor Publici în care se susține că „personalul angajat în cadrul SC Electrica sau a Sucursalei de Întreținere și Servicii Electrica nu îndeplinește condițiile, pentru a fi numit într-o funcție publică în sensul Legii nr. 188/1999 și că persoanele asupra cărora solicită informații nu figurează ca având calitatea de funcționar public, în sistemul informatic integrat de management al funcțiilor și funcționarilor publici”

În opinia instanței, aceste susțineri nu puteau fi primite, odată, pentru că, decizia invocată nu vizează interpretarea calității de funcționar public, iar pe de altă parte, art.308 C.pen. are în vedere persoanele, care exercită permanent sau temporar, cu sau fără remunerație o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane fizice, dintre cele prevăzute la art. 175 al.2 C.pen. ori în cadrul oricărei persoane juridice.

Or, în privința inculpaților R.G.M., S.I.C. și M.P. rezultă din fișele postului acestora că, în calitatea lor, de director general al FDFEE, director general al SISEE TN și respectiv, șef serviciu aprovizionare în cadrul acesteia din urmă, aveau calitatea de funcționari publici în sensul art.175 al. 1 lit. c C.pen., SC Electrica fiind o persoană de interes public, cu capital integral de stat, cei în cauză având atribuții de control și coordonare a activității de achiziție echipamente, materiale și servicii, după cum s-a precizat anterior, iar atribuțiile legate de realizarea obiectivului de activitate al acesteia, au fost încălcate de către persoanele, care au comis faptele în calitate de autori, ceea ce face ca, în cazul de față să nu fie aplicabile dispozițiile art. 308 C.pen.

Pentru aceste considerente, instanța a respins ca neîntemeiate cererile inculpaților de schimbare a încadrării juridice.

Aplicarea legii penale mai favorabile

Toate infracțiunile reținute în sarcina inculpaților din prezentul dosar s-au comis sub imperiul Codului penal din 1969, ceea ce a impus analiza incidenței art. 5 C.pen. privind aplicarea legii penale mai favorabile până la judecarea definitivă a cauzei.

În abordarea chestiunii în discuție, punctul de plecare l-a constituit dispozițiile deciziei nr. 265 din 6 mai 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 C.pen., prin care Curtea Constituțională a decis că *acestea sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile*. Cu alte cuvinte, în aplicarea legii penale mai favorabile se aplică mecanismul aprecierii globale și nu cel al instituțiilor autonome, adică se analizează în concret, care dintre cele două legi în întregul ei, creează pentru inculpat o situație mai ușoară.

Drept urmare, prin aprecierea globală a dispozițiilor de drept substanțial s-a constatat că *legea nouă* este mai favorabilă inculpaților S.I.C., M. P., C.O.M., C.C., O.D. și N.P., toate infracțiunile reținute în actul de sesizare având corespondent în legea penală nouă, după cum se va preciza în cele ce urmează.

Astfel, inculpații au fost trimiși în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată prev. de art. 248 din Codul penal din 1969 rap. la art. 248/1 din Codul penal din 1969 și art. 17 lit. d din Legea nr. 78/2000 modificată și completată, cu art. 41 al. 2 din Codul penal din 1969 (inculpații R.G.M., S.I.C. și M.P.);
- complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată prev. de art. 26 din Codul penal din 1969 rap. la art.248 din Codul penal din 1969 rap. la art. 248/1 din Codul penal din 1969 și art. 17 lit. d din Legea nr. 78/2000 modificată și completată, cu art. 41 al. 2 din Codul penal din 1969 (inculpatul C.V.) ;
- luare de mită, prev. de art. 254 alin.1 și 2 din Codul penal din 1969 rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 modificată și completată cu art. 41 alin.2 din Codul penal din 1969 (inculpații R.G.M. și M.P.);
- complicitate la infracțiunea de luare de mită, prev. de art. 26 din Codul penal din 1969 rap. la art. 254 alin.1 și 2 din Codul penal din 1969 rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 modificată și completată cu art. 41 alin.2 din Codul penal din 1969 (inculpații C.O.M. și R.G.T.);
- dare de mită, prev. de art. 255 alin.1 din Codul penal din 1969 rap. la art. 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000 modificată și completată cu art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969 (inculpatul C.V.);
- complicitate la infracțiunea de dare de mită prev. de art. 26 din Codul penal din 1969 rap. la art. 255 alin.1 din Codul penal din 1969 rap. la art. 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000 modificată și completată (inculpatul C.C.)
- spălare de bani, prev. de art. 23 lit. a din Legea nr. 656/2002 rap. la art. 17 lit. e din Codul penal din 1969 din Legea nr. 78/2000 modificată și completată cu art. 41 alin.2 din Codul penal din 1969 (inculpații R.G.M., M.P., C.V.);
- spălare de bani prev. de art. 23 lit. a din Legea 656/2002 rap. la art. 17 lit. e din Legea nr. 78/2000 modificată și completată (inculpatul O.D. și C.C.);
- complicitate la infracțiunea de spălare de bani, prev. de art. 26 din Codul penal din 1969 rap. la art.23 lit. a din Legea 656/2002 rap. la art. 17 lit. e din Legea nr. 78/2000 modificată și completată cu art. 41 alin.2 din Codul penal din 1969 (inculpații C.O.M. și R.G.T.);

- complicitate la infracțiunea de spălare de bani, prev. de art. 26 din Codul penal din 1969 rap. la art.23 lit. a din Legea nr. 656/2002 rap. la art. 17 lit. e din Legea nr. 78/2000 modificată și completată (inculpatul N.P.);
- concurență neloială, prev. de art. 5 lit. g din Legea nr. 298/2001 de modificare și completare a Legii nr. 11 /1991 cu aplic. art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969.

În ceea ce privește *încadrarea juridică a faptelor* reținute în sarcina inculpaților, -a reținut că de la data săvârșirii faptelor și până la soluționarea cauzei, a intrat în vigoare Legea nr.187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal, analiza legilor penale succesive mai sus menționate, evidențiind faptul că art. 17 lit. d și e din Legea nr.78/2000 au fost abrogate prin art.79 din Legea nr.187/24 octombrie 2012, intervenind dezincriminarea, astfel că instanța a înlăturat din încadrările juridice reținute în sarcina inculpaților, aceste texte de lege.

Potrivit art. 4 din Codul penal actual „legea penală nouă nu se aplică faptelor săvârșite sub legea veche dacă nu mai sunt prevăzute de legea nouă” însă potrivit art. 3 alin.2 din Legea 187/2012 „dispozițiile art. 4 din Codul penal nu se aplică în situația în care fapta este incriminată de legea nouă sau de o altă lege în vigoare, chiar sub o altă denumire”.

Potrivit art. 309 din Codul penal actual (corespondent al art. 248/1 Codul penal vechi) „dacă faptele prevăzute de articolele 295, 297, 298 300 303, 304, 306 sau 307 au produs consecințe deosebit de grave, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege se majorează cu jumătate” iar potrivit art. 183 din Codul penal actual, „prin consecințe deosebit de grave se înțelege o pagubă materială mai mare de 2.000.000. lei”.

Infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată este incriminată în legea nouă în art. 297 alin. 1 rap. la art. 309 Cod penal cu o pedeapsă cuprinsă între 3 ani și 10 ani și 6 luni închisoare, față de vechea reglementare care prevedea o pedeapsă de la 5 la 15 ani închisoare.

Infracțiunea de luare de mită este incriminată în legea nouă în art. 289 Cod penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și este sancționată cu o pedeapsă cuprinsă între 3 și 10 ani închisoare, față de vechea reglementare care prevedea o pedeapsă de la 3 la 15 ani închisoare

Infracțiunea de spălare de bani este reglementată actualmente de dispozițiile art. 29 lit. a din Legea nr. 656/2002 fiind sancționată cu o pedeapsă cuprinsă între 3 și 10 ani închisoare, față de vechea reglementare care prevedea o pedeapsă de la 3 la 12 ani închisoare.

Infracțiunea de concurență neloială a suferit la rândul său, modificări sub aspectul regimului sancționator, în reglementarea actuală fiind sancționată cu pedeapsa închisorii de la 3 luni la 2 ani sau amendă, față de vechea reglementare care prevedea o pedeapsă de la 6 luni la 2 ani sau amendă.

Infracțiunea de dare de mită este prevăzută în legea nouă în art. 290 alin.1 Cod penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, fiind sancționată cu pedeapsa închisorii de la 2 la 7 ani închisoare, în timp ce în vechea reglementare pedeapsă prevăzută de lege era de la 6 luni la 5 ani închisoare, maximul fiind majorat cu 2 ani în raport de dispozițiile din legea specială.

Potrivit legii noi au intervenit modificări și în privința *formei continuate a infracțiunii*, instanța având în vedere dispozițiile art. 35 din Codul penal, fiind introdusă condiția unicității subiectului pasiv, condiție îndeplinită în cazul de față, sub aspectul sancțiunii dispozițiile art. 36 al. 1 din Codul penal actual fiind în sensul că infracțiunea continuată se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, al cărei maxim se poate majora cu cel mult 3 ani în cazul pedepsei închisorii.

Dispozițiile art. 33 - 34 din Codul penal din 1969 referitoare la *concurusul de infracțiuni* au corespondent în dispozițiile art. 38 - 39 din Codul penal, însă legea nouă stabilește un tratament sancționator mai sever, câtă vreme reglementarea actuală instituie cumulul juridic cu un spor fix și obligatoriu, spre deosebire de vechea reglementare, care prevedea un spor facultativ.

Totodată, s-a constatat, față de noile *limite de pedeapsă și termenele de prescripție* a răspunderii penale, astfel cum sunt reglementate în dispozițiile art. 153-156 din Codul penal în raport de data săvârșirii faptelor, că a intervenit prescripția specială a răspunderii penale pentru infracțiunea de concurență neloială prev. de art. 5 lit. g din Legea nr. 298/2001 de modificare și completare a Legii 11/1991 reținută în sarcina inculpatului C.V., cu mențiunea că instituția în discuție este incidentă și potrivit dispozițiilor din Codul penal anterior. Pedeapsa pentru infracțiunea de concurență neloială în ambele reglementări nu depășește 5 ani închisoare, termenul de prescripție fiind astfel de 5 ani, iar în condițiile în care a intervenit întreruperea acesteia, termenul special de prescripție mai lung stabilit potrivit legii noi, ar fi de 10 ani, împlinit în raport de data comiterii faptelor (septembrie 2003).

Urmare a aprecierii globale a dispozițiilor de drept substanțial, legea nouă este mai favorabilă inculpaților S.I.C., M.P., C.O.M., C.C., O.D. și N.P., în schimb în privința inculpaților C.V., R.G.M. și R.G.T. este mai favorabilă legea veche, având în vedere tratamentul sancționator mai sever al concursului de infracțiuni prevăzut de legea nouă.

În drept, instanța a stabilit că:

1. Fapta inculpatului **R.G.M.**, care, în calitate de director general al S.C. FDFEE TRANSILVANIA NORD, în perioada septembrie - octombrie 2003, și-a încălcat, cu știință atribuțiile de serviciu, prin nerespectarea contractului de performanță în sensul neorganizării și gestionării frauduloase a activității unității, precum și prin reprezentarea dăunătoare a instituției în raport cu terții, acțiuni ce au cauzat o pagubă patrimoniului acesteia cu suma de 4128969,65 lei, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice, prev. de art. 248 din Codul penal din 1969, art.248¹ din Codul penal din 1969, cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal din 1969.

Fapta inculpatului R.G.M., care a pretins și primit suma de 150.000 lei, pentru a-și încălca atribuțiile de serviciu, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită, prev. de art.254 al. 1 și 2 din Codul penal din 1969 rap. la art.6 din Legea nr.78/2000, cu art. 74 lit. a și art. 76 lit. c din Codul penal din 1969 prin **schimbarea încadrării juridice** din infracțiunea de luare de mită, prev. de art.254 al. 1 și 2 din Codul penal din 1969 rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 al. 2 din Codul penal din 1969 (urmare a înlăturării actului material constând în pretinderea sumei de 400000 lei drept împrumut).

Fapta inculpatului R.G.M. de a disimula adevărata natură și proveniență a sumei de 150.000 lei pretinse ca mită, prin intermediul unui contract fictiv de consultanță, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani, prev. de art.23 lit. din Legea nr.656/2002, cu art. 74 lit. a rap. la art. 76 lit. c din Codul penal din 1969 **prin schimbarea încadrării juridice** din infracțiunea de spălare de bani, prev. de art.23 lit. din Legea nr.656/2002, raportat la art.17 lit.e din Legea nr. 78/2000 modificată și completată, cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal din 1969 (urmare a înlăturării actului material constând în disimularea primirii sumei de 400000 lei drept împrumut).

2. Fapta inculpatului C.V. care, în mod repetat, cu intenție, în perioada septembrie - octombrie 2003, i-a sprijinit pe inculpații R.G.M., S.I.C. și M.P. să-și exercite în mod defectuos atribuțiile de serviciu în cadrul S.C. FDFEE TRANSILVANIA NORD și SISEE TRANSILVANIA NORD și în acest mod, să se producă un prejudiciu de 4128969,65 lei, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice, prev. de art.26 din Codul penal din 1969, art.248 din Codul penal din 1969, art.248¹ din Codul penal din 1969, cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal din 1969.

Fapta inculpatului C.V. care, în scopul determinării inculpatului R.G.M. de a accepta, prin încălcarea legii și a atribuțiilor de serviciu, achiziția în condiții păgubitoare de produse

electrice, a remis acestuia suma de 150000 lei, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de dare de mită, prev. de art. 255 al. 1 din Codul penal din 1969 raportat la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000 **prin schimbarea încadrării juridice** din infracțiunea de dare de mită, prev. de art. 255 al. 1 din Codul penal din 1969 raportat la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000 cu art.41 alin.2 din Codul penal din 1969 (urmare a înlăturării actelor materiale privind foloasele pretins a fi procurate inculpatului M.P. și acordarea împrumutului de 400000 lei inculpatului R.G.M.).

Fapta inculpatului C.V. de a opera în conturi bancare cu justificări nereale, de a semna contracte fictive sau un contract de consultanță fără acoperire reală, toate acestea pentru a masca actele de corupție și a disimula proveniența și destinația banilor - obiect al infracțiunii de dare și luare de mită, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani, prev. de art.23 liT. din Legea nr.656/2002 cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal din 1969.

Fapta inculpatului C.V. de a vinde către SISEETRANSILVANIA NORD produse chinezești, inscripționate cu marca SIEMENES, în septembrie 2003, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de concurență neloială, prev. de art.5 lit.g din Legea nr.298/2001 de modificare și completare a Legii nr.11/1991, cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal din 1969 în privința căreia s-a dispus încetarea procesului penal, urmare a intervenirii prescripției speciale a răspunderii penale.

3. Fapta inculpatului **S.I.** care, în calitate de director general al SISEE TRANSILVANIA NORD, în perioada septembrie - octombrie 2003 și-a exercitat atribuțiile de serviciu prin încălcarea obligațiilor ce-i reveneau - ignorarea necesarului de materiale, semnarea contractului de achiziție, aprobarea deciziilor de constituire a comisiilor de analiză a ofertelor, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art. 297 al. 1 Cod penal, raportat la art. 309 Cod penal cu aplicarea art.35 alin.1 Cod penal.

4. Fapta inculpatului **M.P.** care, în calitate de șef serviciu aprovizionare SISEE TRANSILVANIA NORD, în perioada septembrie - octombrie 2003 și-a exercitat defectuos atribuțiile de serviciu, respectiv - încălcarea procedurii de achiziții, a programului de aprovizionare, a selecției agenților economici furnizori atestați de Electrica, nesocotirea obligațiilor prevăzute în fișa postului - întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art. 297 al. 1 Cod penal, raportat la art. 309 Cod penal cu aplicarea art.35 alin.1 Cod penal.

4.Fapta inculpatului **R.G.T.** care în perioada septembrie 2003 - iunie 2004, prin intermediul S.C. GEVCO S.R.L. Cluj-Napoca, a primit de la inculpatul C.V., suma de 150000 lei pretinsă de inculpatul R.G.M., sub forma plății unui contract de consultanță fictiv, pentru a-i înlesni acestuia perceperea foloaselor pretinse, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la infracțiunea de luare de mită, prev. de art.26 din Codul penal din 1969, art.254 al. 1 și 2 din Codul penal din 1969, raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 prin schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de complicitate la infracțiunea de luare de mită, prev. de art.26 din Codul penal din 1969, art.254 al. 1 și 2 din Codul penal din 1969, raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 cu art. 41 al. 2 din Codul penal din 1969.

Fapta inculpatului R.G.T., care a înlesnit procurarea foloaselor pretinse de inculpatul R.G.M. prin mistificarea realității tranzacțiilor bancare, a documentelor aferente și semnarea unui contract fictiv de consultanță, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la infracțiunea de spălare de bani, prev. de art.26 C.pen. rap. la art. 23 liT. din Legea nr.656/2002 **prin schimbarea încadrării juridice** din infracțiunea de complicitate la spălare de bani, prev. de art.26 C.pen. rap. la art.23 liT. din Legea nr.656/2002, raportat la art.17 lit.e din Legea nr.78/2000, modificată și completată, cu aplicarea art.41 alin.2 C.pen.

6. Fapta inculpatului C.C. care în perioada 2003-2004 a obținut din conturile bancare ale S.C. ENERGO EL GROUP S.R.L. Timișoara sume de bani rezultate din săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu și concurență neloială, sub forma restituirii unor împrumuturi fictive, la solicitarea inculpatului C.V., sume de bani pe care le-a predat acestuia, dar de care a profitat și personal, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare bani, prev. de art.29 al. 1 lit. din Legea nr.656/2002 cu art. 35 al. 1 C.pen.

Drept urmare, inculpații R.G.M., R.G.T., C.V., S.I.C., Mortar Petru și C.C. s-a concluzionat că trebuie să răspundă penal pentru faptele reținute anterior, la stabilirea pedepselor aplicate, instanța având în vedere recomandarea instanței europene a drepturilor omului de organizare a sistemului judiciar al fiecărui stat de o așa manieră, încât să asigure respectarea garanțiilor impuse de un proces echitabil, una dintre acestea fiind judecarea cauzei *într-un termen rezonabil*, în caz , să asigure anumite remedii efective, Curtea confirmând caracterul adecvat al remediei constând în reducerea în mod expres a cuantumului pedepsei aplicate ca urmare a *duratei excesive a procedurii*.

Pentru considerentele expuse la secțiunea dedicată fiecărei infracțiuni, tribunalul a dispus, soluțiile de *condamnare* și, respectiv, *achitare*, conform dispozitivului hotărârii apelate.

La individualizarea judiciară a pedepselor aplicate inculpaților, s-au avut în vedere pe de o parte, dispozițiile cuprinse în art. 72 din Codul penal anterior, cu privire la inculpații C.V., R.G.M. și R.G.T. și anume, limitele de pedeapsă stabilite de lege, gradul de pericol social a faptelor săvârșite, persoana infractorilor și împrejurările ce atenuează sau agravează răspunderea penală, sub aceste aspecte instanța reținând gravitatea deosebită a faptelor comise, prin prisma modalității concrete în care inculpații au acționat, valoarea deosebită a prejudiciului creat, indiferența manifestată de inculpatul R. pentru siguranța și bunul mers al activității societății pe care o conducea, natura infracțiunilor deduse judecării, suma consistentă pretinsă ca mită și manoperele anticipate pentru obținerea folosului material pretins, modul de concepere a planului infracțional de către inculpatul C.V., numărul persoanelor și societăților comerciale implicate pentru asigurarea succesului infracțional și nu în ultimul rând, atitudinea neșincărită a inculpaților R. pe tot parcursul procesului penal.

În ciuda acestui fapt, instanța a considerat că este oportună reținerea în favoarea acestor doi inculpați a circumstanței atenuante prevăzute de art. 74 lit. a din Codul penal vechi, odată ce aceștia au dat dovadă până la data faptelor de o bună conduită, dincolo de faptul că judecarea acestui dosar a parcurs mai mulți ani (probațiunea fiind una deosebit de amplă, au avut loc demersuri pentru identificarea locului unde se află inculpatul O.D. și s-a efectuat o expertiză contabilă, ce a necesitat o perioadă mai mare de timp), sens în care, instanța a considerat că este justificată aplicarea unor pedepse sub limita minimă specială prevăzută de lege, la stabilirea pedepselor având în vedere și jurisprudența instanței europene, care a apreciat că judecarea unui dosar la mult timp, de la data faptelor, permite aplicarea unor pedepse în quantum mai redus.

Nu aceeași este situația inculpatului C.V., care dincolo de faptul că a avut o atitudine oscilantă pe parcursul acestui proces penal , are antecedente penale, fiind condamnat definitiv în mai multe dosare la pedeapsa închisorii, acesta solicitând asemenea inculpatului C.C., efectuarea operațiunilor de contopire a pedepselor cu pedepsele aplicate pentru celelalte infracțiuni concurente, fiind în așteptarea motivării deciziei penale nr. 330/2015 a ÎCCJ, relevantă sub aspectul aplicării legii penale mai favorabile.

În concret, tribunalul a aplicat pentru fiecare dintre inculpații R.G.M., C.V. și R.G.T. și, fiecare infracțiune, pedepele menționate în dispozitiv, cu operațiunile, acolo menționate.

În privința inculpaților *S.I.C., M.P. și C.C.* în legătură cu care s-a apreciat că legea penală mai favorabilă este legea nouă, instanța s-a raportat în procesul de individualizare judiciară a pedepselor aplicate acestora, la dispozițiile art.74 din Codul penal actual, și anume împrejurările și modul de comitere a infracțiuni, mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produse, scopul urmărit, antecedentele penale conduita ulterioară săvârșirii infracțiunii și în cursul procesului penal, precum și nivelul de educație, vârsta sănătatea, situația familială și socială.

În acest context, s-a reiterat gravitatea deosebită a infracțiunilor reținute în sarcina inculpaților, în special a celor cu funcții de conducere în cadrul SISEE TN, care din motive nemateriale ca și în cazul inculpatului R.G.M., au acceptat la solicitarea acestuia să-și încalce atribuțiile de serviciu, cauzând un prejudiciu considerabil, și mai departe, nu au înțeles să își asume conduita negativă astfel cum a fost reținută anterior, și responsabilitatea faptelor. În același timp, aceștia au acționat la ordinul inculpatului R.G.M., nu au obținut foloase materiale, în privința inculpatului S. nici nu au existat bănuieli în acest sens, au fiecare dintre ei o vârstă înaintată și până la data faptelor au avut o conduită conformă cu legea și cu regulile de conviețuire socială, având familii legal constituite și studii superioare. Toate aceste argumente, coroborate cu durata deosebită a procesului, s-a apreciat că justifică aplicarea unor pedepse orientate înspre minim și cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei, fiind îndeplinite cerințele art. 91 din Codul penal nou, chiar dacă instanța nu a impus acestora, datorită vârstei lor, să presteze muncă în folosul comunității.

În privința inculpatului *C.C.*, s-a remarcat faptul că acesta a fost atras în câmpul infracțional de la o vârstă tânără de către fratele său, inculpatul *C.V.*, contribuind din plin la a asigura acestuia sumele de bani provenite din tranzacțiile realizate cu Electrica Cluj, a dat dovadă de inconsecvență în declarațiile date, fiind condamnat definitiv și în alte dosare penale pentru infracțiuni similare, alături de fratele său.

În concret, tribunalul a aplicat inculpaților *S.I.C., M.P. și C.C.* pedepsele menționate în dispozitiv.

În privința inculpaților *S.I.C. și M.P.* s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere cu obligațiile și măsurile de supraveghere, acolo menționate.

Latura civilă

În actul de sesizare a instanței s-a reținut că SC Electrica SA s-a constituit parte civilă în cauză cu suma de 234,8 miliarde ROL, stabilindu-se că prejudiciul efectiv cauzat este în sumă de 41.289.696.509 ROL fără TVA, fiind compus din:

- suma de 24.149.043.059 ROL reprezentând diferența între prețurile practicate de Energo și prețurile practicate la produse similare de alte societăți comerciale, prețurile fiind supraevaluate până la de 125 de ori și

- suma de 17.140653450 ROL reprezentând suma plătită pentru cele 14 produse (din care 10 contrafăcute sub sigla Siemens) pentru care nu s-a putut stabili valoarea de piață la momentul achiziției. La această concluzie s-a ajuns prin aceea că produsele achiziționate chiar slabe din punct de vedere calitativ, au fost totuși folosite de societate, concluzie corectă și în opinia noastră, răspunderea civilă urmând a fi angajată pentru suma de 41.289.696.509 ROL

În legătură cu calitatea de parte civilă în prezentul dosar, s-a arătat că, potrivit mențiunilor din rechizitoriul DNA calitatea de parte civilă a fost atribuită SC Electrica SA cu sediul în București, Șoseaua Ștefan cel mare nr. 1, de unde aceasta a fost citată, însă printr-o adresă s-a comunicat că la sediul respectiv se află SC Filiala de Întreținere și Servicii Energetice Electrica Serv SA, iar adresa corectă a SC Electrica SA este București str. Grigore Alexandrescu nr. 9, Sector 1, pentru termenele de judecată ulterioare fiind citată la ambele

adrese, până la un moment dat, când au primit termenul în cunoștință în condițiile art. 291 al. 3 din Codul penal din 1969, modificat prin Legea nr. 202/2010.

Plângerea inițială în acest dosar (vol. V UP fila 5) a fost formulată de către SC Filiala de Întreținere și Servicii Energetice Electrica Serv SA cu adresa în București, șos. Ștefan cel Mare nr.1A. în numele SC ELECTRICA SA, pentru prejudiciul produs societății Electrica SA.

În acest context, au fost efectuate o serie de demersuri în vederea stabilirii entității, căreia îi corespunde calitatea de parte civilă, sens în care prin adresa din 10 septembrie 2014, (vol. VI filele 258-260) s-a comunicat că această calitate revine **SC Filiala de Întreținere și Servicii Energetice Electrica Serv SA** cu adresa în București, șos. Ștefan cel Mare nr.1A, deoarece s-a subrogat în drepturile SC Electrica SA în temeiul dispozițiilor art.4 din HGR nr. 74/2005 de reorganizare a acesteia din urmă, acesta fiind motivul pentru care a și formulat plângere la data de 23.02.2006 în numele SC Electrica SA. Prin același înscris, această societate a menținut constituirea de parte civilă în cauză pentru suma stabilită în raportul de expertiză contabilă depus la dosar.

În legătură cu prejudiciul cauzat prin achiziționarea echipamentelor electrice de la SC Energo El Group SRL Timișoara, s-a reținut în cuprinsul raportului de constatare întocmit de specialiștii DNA faptul că acesta se compune din suma de 24.149.043.059 ROL reprezentând diferența între prețurile practicate de Energo și prețurile practicate la produse similare de alte societăți comerciale, fiind avute în vedere SC Development Consulting Business SRL București și SC Business For Business SRL București și suma de 17.140.653.450 ROL reprezentând suma plătită pentru cele 14 produse (din care 10 contrafăcute sub sigla Siemens) pentru care nu s-a putut stabili valoarea de piață la momentul achiziției.

În faza cercetării judecătorești s-a dispus efectuarea unei expertize contabile, ale cărei concluzii se regăsesc în raportul depus la filele 3-29 ale vol. V I, care au confirmat cele constatate de specialiștii antifraudă sub aspectul operațiunilor comerciale derulate cu SC Energo, a documentelor justificative în baza cărora aceste operațiuni s-au derulat, stabilindu-se că procedura de achiziție folosită a contravenit OUG 60/2001 și Procedurii Operaționale de Achiziții Produse din țară, fiind indicate modalitatea de plată a produselor achiziționate de la Energo, fiind confirmată valoarea prejudiciului stabilit și reținut prin rechizitoriu.

Dincolo de existența a numeroase declarații de martor cu privire la diferența de valoare între prețurile practicate de alți furnizori și prețurile, la care s-a făcut achiziția de la SC Energo, expertiza a confirmat că acestea din urmă erau de peste 33 ori mai mari, fiind așadar, corect stabilită această componentă a prejudiciului, impunându-se recuperarea acestei diferențe de la persoanele vinovate.

Ca atare, această primă componentă a prejudiciului, este urmarea directă a activității ilicite a inculpaților cu atribuții de conducere și control din cadrul FDFEE și SISEE TN pentru că, dacă aceștia nu și-ar fi îndeplinit defectuos atribuțiile de serviciu și ar fi organizat licitație sau selecție de oferte, în condițiile legii, ar fi avut posibilitatea reală a achiziționării pieselor la prețuri diminuate.

Pe de altă parte, în legătură cu cea de a doua componentă, s-a considerat, de asemenea, că stabilirea drept prejudiciu a valorii achitate pentru produsele contrafăcute sau cele neidentificate, a căror valoare de piață nu a putut fi stabilită, este corectă, în condițiile în care fiind vorba despre produse contrafăcute sau necunoscute care nu aveau ce căuta în sistemul energetic național, singurul mijloc de stabilire a prejudiciului este la valoarea de achiziție.

Și în acest caz, producerea prejudiciului este în legătură directă cu modul defectuos în care inculpații și-au îndeplinit atribuțiile, prin nerespectarea procedurii de achiziție publică, prin neverificarea furnizorului pentru a se stabili dacă figurează pe lista furnizorilor autorizați

de Electrica, ceea ce ar fi constituit o garanție a calității produselor oferite spre comercializare, printr-o recepție a mărfii deficitară, care a creat premiza recepționării unor mărfuri contrafăcute și de o calitate îndoielnică, deși recepția faptică a indicat probleme sub acest aspect încă de la început, însă niciunul dintre factorii de decizie implicați nu a dorit să-și asume responsabilitatea refuzării mărfii, ci dimpotrivă au ales să dea curs solicitărilor inculpatului R.G.M., persoana care a acceptat colaborarea cu inculpatul C.V., condiționat de obținerea unor beneficii materiale după cum s-a stabilit anterior.

În opinia instanței, deși inculpații au susținut contrariul, propunând martori în acest sens, nu are nici o relevanță faptul că produsele respective au fost folosite și că, nu s-au înregistrat incidente în legătură cu utilizarea lor, odată ce s-a plătit un preț pentru niște produse, care nu erau în realitate, ceea ce se presupunea că ar trebui să fie, adică produse Siemens, iar împrejurarea că folosirea lor nu a determinat incidente este singurul fapt pozitiv din acest dosar, pentru că altfel exista posibilitatea reținerii și a altor infracțiuni în sarcina inculpaților.

Drept urmare, în condițiile în care produsele au fost achiziționate de la SC Energo prin încălcarea legislației în vigoare, înafara oricăror reguli concurențiale, fără a se dovedi strict necesitatea achiziționării acestora, la prețuri supraevaluate, parțial, produsele fiind contrafăcute, s-a considerat că acțiunea civilă este întemeiată și drept urmare, a fost admisă, în temeiul art. 19, 397 C.p.pen., sens în care au fost obligați, în solidar, inculpații C.V., R.G.M., M.P. și S.I.C. la plata sumei de 4128969,65 lei plus TVA, reprezentând despăgubiri civile.

În rechizitoriu s-a reținut de asemenea că a formulat plângere penală și partea civilă SIEMENS AKTIENGESELLSCHAFT care a solicitat suma de 1 milion de euro, demersurile întreprinse stabilind că aceasta a formulat o singură plângere pentru toate dosarele instrumentate de DNA, însă în acest dosar, față de soluția dispusă sub aspectul infracțiunii de concurență neloială reținută în sarcina inculpatului C.V., în temeiul art. 397 al.1 C.p.pen. rap la art. 25 al.5 C.p.pen. instanța a lăsat nesoluționată acțiunea civilă a acesteia.

Având în vedere soluțiile adoptate pe latura penală a cauzei și obligarea în solidar a inculpaților C.V., R.G.M., M.P. și S.I.C. la plata sumei de 4128969,65 lei plus TVA, reprezentând despăgubiri civile, instanța a apreciat că se impune menținerea măsurii sechestrului asigurator dispusă prin ordonanța procurorului nr. 25/P/2005 din data de 22.11.2007 **în vederea recuperării prejudiciului** cauzat părții civile SC Filiala de Întreținere și Servicii Energetice „Electrica Serv” SA, după cum se impune a se menține măsura sechestrului asigurator dispusă prin ordonanța nr. 25/P/2005 din data de 22.11.2007 **în vederea confiscării speciale** asupra apartamentului nr. ..., aparținând inculpaților R.G.M. și R.G.T., însă doar până la concurența sumei de 150.000 lei, reprezentând mita pretinsă inculpatului C.V..

În temeiul art. 254 al. 3 din Codul penal din 1969 s-a dispus confiscarea specială de la inculpații R.G.M. și R.G.T. a sumei de, câte 75000 lei.

În temeiul art. 112 lit. e C.pen. s-a dispus confiscarea specială în favoarea statului a bunurilor mobile, la care se referă procesul verbal de aplicare a sechestrului întocmit în data de 23.11.2007 în privința inculpatei C.O.M..

Instanța a menținut măsura sechestrului asigurator dispusă prin ordonanța nr. 25/P/2005 din data de 22.11.2007 în vederea **confiscării speciale**, în privința inculpatei C.O.M., asupra bunurilor mobile la care se referă procesul verbal de aplicare a sechestrului întocmit în data de 23.11.2007.

Instanța a dispus confiscarea specială a acestor bunuri mobile în considerarea faptului că acestea au fost achiziționate din sumele de bani obținute de la SISEE TN, sume care au fost spălate prin intermediul operațiunilor bancare desfășurate, chiar dacă în privința inculpatei C.O.M. soluția adoptată a fost aceea de achitare.

Pe parcursul urmăririi penale, s-a stabilit că ceilalți inculpați din dosar nu figurează cu bunuri în proprietate, astfel că față de aceștia nu au fost dispuse măsuri asiguratorii.

Împotriva acestei hotărâri, în termen legal au declarat apel - Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Cluj și inculpații M.P., S.I.C., R.G.M., R.G.T., C.C. și C.V..

Parchetul a solicitat desființarea hotărârii apelate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să se dispună :

- condamnarea inculpaților M.P., C.O.M., O.D., N.P. și C.C. pentru toate infracțiunile, pentru care au fost trimiși în judecată, la pedepse cu închisoarea, cu executare în detenție;
- înlăturarea circumstanțelor atenuante reținute în favoarea inculpaților R.G.M. și R.G.T.;
- modificarea modalității de executare a pedepsei aplicate inculpatului S.I.C., respectiv, în detenție;

- majorarea pedepselor aplicate inculpatului C.V..

În susținerea apelului au fost expuse pe larg, motivele arătate în încheierea, în care s-au consemnat dezbaterile pe fond, în esență, arătându-se că:

În primul rând, este nelegală soluția de *achitare* a inculpaților M.P. și C.O.M. – pentru infracțiunile de luare de mită și spălare de bani și, respectiv, complicitate la luare de mită și complicitate la spălare de bani; C.C. – pentru infracțiunea de complicitate la dare de mită; O.D. și N.P. – pentru spălare de bani și, respectiv, complicitate la spălare de bani, această soluție fiind rezultatul unei greșite aprecieri a probatoriului administrat în cauză.

S-a făcut în cauză dovada existenței înțelegerii infracționale dintre inculpații M.P. și C.V., concomitent cu îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu ale inculpatului M.P., precum și implicarea inculpatei C.O. (fostă M.) - prin însăși declarațiile inculpatului S.I.C., și chiar ale inculpatului M.P. și, mai ales, prin declarația relevantă a inculpatului C.V., care a descris amănunțit derularea achiziției, a indicat persoanele cu care a intrat în contact, indicând totodată, care au fost persoanele cu ajutorul cărora a realizat întreaga operațiune. Aceste declarații se coroborează cu declarațiile martorilor audiați în cauză, precum și cu depozițiile inculpatului O.D. și ale inculpatului N.P. de la urmărirea penală.

Activitatea infracțională a inculpatului N.P. este dovedită de probele de la dosar, care relevă că acesta a ridicat de la West Bank Timișoara suma de 320.000.000 ROL provenită din relațiile comerciale frauduloase dintre SC Energo El Group SRL Timișoara și Electrica Transilvania, disimulând adevărata natură a acesteia.

Materialul probator administrat în cauză a fost în măsură să dovedească că, atât suma de bani pretinsă drept mită de către inculpatul R.G.M., cât și sumele de bani obținute de inculpatul C.V. au fost disimulate din perspectiva provenienței, acesta din urmă, beneficiind de sprijinul necondiționat al fratelui său, care cunoștea originea banilor, iar inculpații C.O.M. și O.D. și-au dat concursul, prin întocmirea documentelor necesare, au efectuat ridicări de numerar și au asigurat inculpatului C.V. folosința sumelor provenite din relația cu Electrica Transilvania. Rezultă cu evidență faptul că inculpații C.O.M. și O.D. au avut cunoștință despre provenința ilicită a sumelor de bani, fiind greu de primit ipoteza, potrivit căreia aceștia s-au angajat în aceste demersuri fără să știe că participă la conferirea unei aparențe de legalitate, sumelor de bani ce fac obiectul infracțiunii de spălare de bani.

Pe de altă parte, sunt la dosar date și probe că inculpatul O.D. a manevrat conturile SC Energo ridicând sume de bani, pe care le-a predat inculpatului C.V., rămânând cu un folos de circa 600 milioane lei vechi, în condițiile în care s-a dovedit că acesta a acționat în virtutea relațiilor stabilite de C.V. cu SISEE prin intermediul firmei Energo, al cărei administrator era.

În al doilea rând, s-a apreciat netemeinică reținerea de circumstanțe atenuante față de inculpații R.G.M. și R. T., în condițiile, în care, aceștia nu au recunoscut comiterea faptelor, iar odată cu intrarea în vigoare a noul Cod penal a fost înlăturată circumstanța atenuantă privitoare la conduita buna a infractorului anterior săvârșirii infracțiunii. Nu s-au identificat împrejurări reale, privitoare la fapte și nici privitoare la conduita inculpaților, în măsură a înlătura sau diminua consecințele infracțiunilor, care să caracterizeze faptele în asemenea manieră, încât să reclame reducerea limitelor de pedeapsă.

În al treilea rând, s-a arătat că se impune schimbarea modalității de executare a pedepsei aplicate inculpatului S.I. Petru – în regim de detenție, ținând seama de atitudinea adoptată după săvârșirea faptelor, de nerecunoaștere și neasumarea vinovăției, perspectiva reeducării inculpatului și a corijării conduitei acestuia fiind improbabilă, în lipsa unei sancțiuni care, prin fermitate, să determine atingerea scopurilor legale ale pedepsei, o pedeapsă neprivativă de libertate având ca rezultat lipsirea de efecte a întregului proces penal și a demersului susținut, de combatere a fenomenului corupției.

Apoi, s-a mai arătat că majorarea pedepselor aplicate inculpatului C.V. se impune pentru a se răspunde nevoii de instituire a unor sancțiuni cu adevărat punitive, prin raportare la elementele ce caracterizează conduita infracțională a acestui inculpat, care a fost coordonatorul activităților ilicite, în care s-au angrenat și ceilalți inculpați ai cauzei, apreciind în același timp, că o astfel de soluție prezintă garanția posibilității reeducării inculpatului în mod real.

Inculpatul C.V. a solicitat desființarea, în parte, a hotărârii apelate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să se procedeze la reindividualizarea judiciară a pedepsei aplicate de prima instanță, în sensul reducerii pedepselor aplicate pentru fiecare infracțiune și a sporului aplicat pedepsei rezultante.

S-a avut în vedere poziția inculpatului pe parcursul procesului - de recunoaștere a faptelor, situația obiectivă prezentată de acesta cu privire la acuzațiile, care i s-au adus, precum și situația sa juridică - a fost condamnat la 7 ani închisoare într-un alt dosar, din care a executat 5 ani, că în speță este vorba de funcționari asimilați funcționarilor publici.

Inculpatul C.C. a solicitat desființarea, în parte, a hotărârii apelate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să se dispună reducerea pedepsei aplicate, până la limita minimă prevăzută de lege, având în vedere că inculpatul a executat până la acest moment aproximativ 5 ani închisoare (dintr-o pedeapsă pronunțată într-un alt dosar, pentru fapte similare), a avut o atitudine sinceră și nu a avut nici un contact cu persoanele, în sarcina cărora, s-a reținut infracțiunea de dare de mită.

Inculpatul S.I.C. a solicitat desființarea hotărârii apelate și pronunțând o nouă hotărâre, să se dispună, în principal, achitarea sa, pentru infracțiunea de abuz în serviciu, în temeiul art. 16 alin.1 lit. C.pr.pen., iar în subsidiar, schimbarea încadrării juridice a faptei pentru care a fost trimis în judecată din infracțiunea de abuz în serviciu în infracțiunea de neglijență în servicii ori, reducerea pedepsei aplicate sub minimul special prevăzut de lege, urmare a reținerii de circumstanțe atenuante în favoarea sa. Sub aspectul latuii civile, s-a solicitat respingerea acțiunii civile formulate în cauză.

În privința acuzației, care i se aduce, inculpatul a arătat că din materialul probator administrat în cauză nu rezultă că ar fi săvârșit vreo faptă obiectivă, că și-a încălcat vreo atribuție de serviciu. Indiferent de starea de fapt ce se va stabili, oricum, nu se poate reține că

a acționat cu intenția prevăzută de lege, în sarcina sa putându-se, eventual, reține o vinovăție sub forma culpei, astfel că, ar putea fi vorba, eventual, de o neglijență în serviciu.

Așa cum a reținut și instanța, nu a solicitat și nu a beneficiat de nicio recompensă pentru aprobarea achiziționării de produse de la firma inculpatului C.V., a respectat întrutotul procedurile legale de achiziție, de care, nu s-a ocupat direct, neavând competențe în această direcție, el doar semnând comenzile, deja întocmite, cu toate verificările prealabile.

Sub aspectul solicitării subsidiare, s-a arătat că, dacă totuși se va dispune condamnarea sa, să se aplice o pedeapsă sub minimul special prevăzut de lege, urmare a reținerii de circumstanțe atenuante în favoarea sa, și a cărei executare să fie suspendată, având în vedere că a avut o atitudine procesuală corespunzătoare, nu are antecedente penale, este în vârstă.

Acțiunea civilă formulată în cauză se impune a fi respinsă, întrucât nu s-a probat existența vreunui prejudiciu cert, cauzat, printre altele, și prin fapta ce i se impută; în cauză nu s-a identificat persoana vătămată, în al cărei patrimoniu s-ar fi cauzat paguba; probele dosarului relevă că Ordonanța nr.60/2001, nu era aplicabilă în speță.

Inculpatul M.P. a solicitat desființarea hotărârii apelate și pronunțând o nouă hotărâre, să se dispună, schimbarea încadrării juridice a faptei pentru care a fost condamnat din infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice în forma calificată, în infracțiunea de neglijență în serviciu, și în principal, achitarea sa pentru această infracțiune, în temeiul art.16 al.1 lit.b sau c C.pr.pen., iar în subsidiar, în situația în care se va reține totuși existența infracțiunii de neglijență în serviciu, a se constata că legea mai favorabilă inculpatului este legea veche și, în consecință, a se dispune încetarea procesului penal în baza art.16 lit.f C.pr.pen., întrucât a intervenit prescripția specială a răspunderii penale. Sub aspectul laturii civile, s-a solicitat respingerea acțiunii civile formulate în cauză.

În motivarea apelului, inculpatul a arătat, în esență, că nu se face vinovat de comiterea niciuneia din infracțiunile, pentru care a fost trimis în judecată, pentru două dintre ele - luare de mită și spălare de bani - fiind, de altfel, în mod corect, achitat și de către prima instanță.

Cu privire la infracțiunea de abuz în serviciu, s-a arătat că în speță, acțiunile ilicite, care i se impută, în primul rând, nu sunt dovedite și, apoi, nu se circumscriu tipicității reglementării legale, în concordanță cu Decizia Curții Constituționale nr.405 din 15 iunie 2016, în sensul că ar fi „îndeplinit cu încălcarea legii” atribuțiile de serviciu. Nu s-a dovedit că inculpatul a încălcat atribuții de serviciu prevăzute într-unul din actele normative precizate de Curtea Constituțională.

Chiar dacă rechizitoriul face vorbire de încălcarea dispoz. OUG nr. 60/2001 priviind achizițiile publice, s-a stabilit cu autoritate de lucru judecat printr-o hotărâre civilă - Decizia civilă nr. 542/07.03.2007 a Curții de Apel Cluj - că această ordonanță nu este aplicabilă autorității, instituției în cadrul căreia își desfășura activitatea inculpatul.

Nefiind aplicabile dispozițiile OUG nr.60/2001, relația contractuală dintre SISEE și firma inculpatului C.V. se putea desfășura după regulile comune ale comerțului, factura ținând loc de contract, neexistând nici o normă, care să împiedice convenirea verbală a unei tranzacții și întocmirea ulterioară a documentelor.

Așa fiind, reținerea de către instanță a aplicabilității procedurii de achiziție prevăzute de OUG nr.60/2001 pe motiv că s-a aplicat și în celelalte dosare penale ale inculpatului C., nu are temei legal .

Atribuțiile de serviciu ale inculpatului au fost de execuție, la dispoziția directorului S.I. și nu de decizie, alegerea furnizorului, a produselor și a prețului, venind de la cei competenți, directorul FDFEE și directorul SISEE.

În ce privește latura subiectivă a infracțiunii, s-a arătat că în speță, nu s-a dovedit că inculpatul a avut cunoștință de vreo înțelegere între ceilalți inculpați, sau că s-ar fi înțeles cu

ei, că a știut că a fost sau nu, vorba de produse Siemens sau că a știut de posibilitatea producerii unei pagube.

În ce privește latura civilă, s-a arătat că nu s-a dovedit în cauză producerea vreunei pagube în dauna FDFEE, pentru stabilirea căreia era necesar a se dovedi că produsele achiziționate de SISEE erau inferioare calitativ, celor similare, achiziționate în trecut și că, produse identice calitativ puteau fi achiziționate la un preț mai mic, ceea ce nu s-a dovedit.

Mai mult, expertiza întocmită în cauză reia datele raportului de control al organelor fiscale, calculând prejudiciul ca diferență între prețul de achiziție al SC Energo și cel de vânzare către SISEE.

Inculpatul R.G.T. a solicitat desființarea hotărârii apelate și pronunțând o nouă hotărâre, să se dispună achitarea sa, în temeiul art.16 alin.1 lit. C.pr.pen. pentru săvârșirea infracțiunilor de complicitate la infracțiunea de luare de mită, prev. de art.26 Cp., art. 254 alin. 1 și 2 Cp., raportat la art. 6 din Legea nr.78/2000, precum și de complicitate la infracțiunea de spălare de bani, prev. de art. 23 lit. a din Legea nr.656/2002 raportat la art.17 lit.e din Legea nr. 78/2000.

În susținerea apelului, s-a arătat că nu sunt întemeiate argumentele pe care se bazează instanța de fond în susținerea *fictivității* contractului încheiat între societățile Gevco SRL și Energo El Grup SRL.

În acest sens, s-a arătat că: toate contractele încheiate de către societatea Gevco SRL respectau tiparul contractului nr. 9/2003, fiind relativ lapidare în ceea ce privește obiectul acestora; majoritatea contractelor încheiate de societatea Gevco, anterioare sau ulterioare contractului nr. 9/2003 nu au număr de înregistrare de la societățile cocontractante și niciunul dintre acestea nu are număr de înregistrare de la societatea Gevco S.R.L. ; niciunul nu are dată, ci doar mențiunea de intrare în vigoare; sunt semnate de către R.G.T., în calitate de director tehnic, fără a avea împuternicire în acest sens de la societatea Gevco S.R.L.

Se poate reține, eventual, o culpă sau o neglijență a conducerii societății Gevco SRL în ceea ce privește redactarea și încheierea contractelor, dar nu se poate reține caracterul fictiv al acestor contracte, societatea îndeplinindu-și obligațiile asumate, așa cum acestea au fost stabilite inițial în scris și ulterior, modificate consensual de către părți.

Realitatea relației contractuale rezultă și din faptul că banii încasați au fost cheltuiți de către firma Gevco, sub forma achiziționării în leasing a unui autoturism, pentru achitarea impozitelor și a taxelor, a diverselor facturi și a salariilor.

Sub aspectul infracțiunii de luare de mită și, respectiv, complicitate la luare de mită, reținută în sarcina inculpaților R.G.M. și R.G.T., deși instanța a reținut că foloasele au fost asigurate prin încheierea contractului de consultanță între societatea Gevco SRL și Energo El Grup, contravaloarea acestui contract fiind de fapt foloasele dobândite de către Rugă G. M., cu ajutorul inculpatului R.G.T., nu a analizat dacă aceste foloase au ajuns la inculpatul R.G.M. și dacă da, modalitatea în care aceste foloase au ajuns de la societatea Gevco SRL la inculpatul R.G.T. și apoi, la inculpatul R.G.M..

Nu sunt îndeplinite, deci, condițiile de existență a infracțiunii de luare de mită, care presupun pretinderea și primirea unor foloase *pentru sine*.

În cauză nu este îndeplinită nici condiția ca actul, pentru a cărui îndeplinire, neîndeplinire se pretinde, se primește, se acceptă sau nu se respinge promisiunea unor foloase, să facă parte din sfera atribuțiilor de serviciu ale funcționarului, nici acuzarea, nici instanța neprecizând care sunt pretinsele atribuții de serviciu încălcate de către inculpatul R.G.M., ulterior presupusei pretinderi a sumei de 150.000 lei de către inculpat.

Nu în ultimul rând, de observat că singura proba directă, în susținerea acuzației de luare de mită de către inculpatul R.G.M. este declarația inculpatului C.V. din faza de urmărire penală, care însă a fost însă schimbată de către inculpat, astfel că, această probă,

necoroborată cu alte probe din dosar, nu poate conduce la concluzia certă a existenței luării de mită și deci, implicit, nici a complicității la luarea de mită.

Existând deci, un dubiu vădit cu privire la săvârșirea luării de mită, acest dubiu trebuie să profite și complicei la luarea de mită, simpla legătură de rudenie dintre inculpat și R.G.M. neputând conduce, automat, la concluzia existenței unei înțelegeri infracționale între cei doi, în sensul acuzării.

Așa fiind, nu poate fi reținută în sarcina inculpatului nici infracțiunea de spălare de bani, suma de 150.000 lei provenind dintr-o relație comercială reală și licită.

Inculpatul R.G.M. a solicitat desființarea hotărârii apelate și pronunțând o nouă hotărâre, să se dispună achitarea sa, pentru infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice prev. de art. 248 C.pen., art. 248/1 C.pen. 1969 rap la art. 17 lit. d din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. - în temeiul art. 16 alin. 1 lit. b C.proc.pen și, pentru infracțiunile de luare de mită, prev. de art. 254 alin. 1 și 2 C.pen. 1969 rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 și spălare de bani prev. de art. 23 lit. a din Legea nr. 656/2002 rap. la art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 - în temeiul art. 16 alin. 1 lit. a C.pr.pen.; respingerea acțiunii civile formulată de SC Electrica SA și ridicarea sechestrului asigurator instituit asupra bunurilor inculpatului.

În susținerea apelului s-a arătat, *în primul rând*, că nu a comis *infracțiunea de abuz în serviciu* pentru că : nu există nicio probă care să dovedească înțelegerea inculpatului cu coinculpații S. și M. pentru achiziționarea de produse de la firma inculpatului C.V., cu eludarea dispozițiilor legale, coinculpații fiind direct responsabili, de modul în care s-a realizat achiziția, ei au dat dispoziții în legătură cu recepția, depozitarea, plata produselor, întocmirea documentelor; nu și-a încălcat atribuțiile de serviciu, pentru că : instituția, al cărei director era, nu avea competențe în domeniul achizițiilor de produse sau servicii, nu s-a dovedit că ar fi fost păgubită în vreun fel în urma achiziției de produse în discuție, neformulând pretenții civile în acest proces și, mai mult, activitatea acesteia a fost evaluată până în 2005 cu rezultate bune, conform Hot. AGA și raportului de audit extern, depuse la dosar; nu a fost încălcat contractul nr.92/2002 de către FDFEE, în speță, de inculpatul R.G.M. (participarea la achiziție a unui reprezentant al FDFEE nu a fost solicitată de SISEE; verificarea existenței certificatelor de garanție și calitate a produselor nu era atribuția vreunei persoane de la FDFEE; iar calitatea îndoielnică a produselor achiziționate s-a stabilit exclusiv prin declarații de martori) ; achiziția în discuție nu trebuia făcută în baza dispozițiilor O.U.G. nr. 60/2001 și, oricum, s-a făcut de SISEE, ca atare, nu poate fi atrasă responsabilitatea FDFEE, beneficiarul produselor. Instanța, reinterpretează hotărârea civilă cu privire la neaplicabilitatea OUG nr. 60/2001 a încălcat principiul securității raporturilor juridice.

Sub aspectul laturii civile, s-a arătat că prejudiciul stabilit de instanță nu a fost calculat corespunzător și nu este cert, expertiza efectuată în cauză preluând, practic, concluziile raportului de control al organelor fiscale. Mai mult, în cauză nu s-a făcut o constituire de parte civilă, în condițiile legii, respectiv, anterior citirii actului de sesizare a instanței.

Nici *infracțiunea de luare de mită* nu poate fi reținută în sarcina inculpatului, deoarece probele, pe care se bazează acuzația nu sunt concludente - declarația coinculpatului C.V., coroborată cu încheierea contractului de asistență nr.9/2003 dintre SC Gevco SRL și SC Energo El Group SRL.

Inculpatul C.V. nu a avut o poziție constantă, el și-a schimbat declarația inițială, în sensul că, fie a arătat că ar fi stabilit o înțelegere infracțională inițial cu inculpatul R. și ulterior cu ceilalți doi, sens în care R. i-ar fi pretins plata unei mite de 150.000 lei în contul

SC Gevco SRL, fie a negat o asemenea implicare din partea celorlalți inculpați, asumându-și singur „reușita” de valorificare a produselor în cadrul SC Electrica SA.

Nu poate fi, deci, reținută această probă având în vedere caracterul inculpatului C.V., abilitatea sa în afaceri, trecutul infracțional deosebit, predispoziția de a denatura adevărul (caracterizare făcută de către cumnatul său O.D., persoană apropiată, de încredere și care îl cunoaște foarte bine).

Cu privire la contractul de consultanță dintre SC Energo El Group SRL și SC Gevco SRL, s-a dovedit că inculpatul R.G.M. nu a avut nicio legătură cu SC Gevco SRL, nu a semnat nici contractul și niciuna dintre facturi, nu a intrat în posesia niciunei sume de bani de pe urma contractului încheiat între cele două societăți.

În acest context, soluția instanței de fond privind confiscarea specială a sumei de 75.000 lei de la inculpatul R.G.M. este vădit nefondată.

Inculpatul nu acomis nici *infracțiunea de spălare de bani*, atât timp, cât nu a efectuat vreun transfer bancar, vreun retragere de bani dintr-un cont bancar, nu a fost implicat în vreun circuit financiar dintre cele două societăți, nu a primit nicio sumă de bani de la C.V. și, deci, nu există nicio sumă provenită dintr-o infracțiune, a cărei origine să fi fost disimulată.

Verificând hotărârea apelată în baza actelor și lucrărilor dosarului, prin prisma motivelor invocate și a reglementărilor în materie, în virtutea dispoz. art.417 alin.2 și art.420 lin.8 C.pr.pen., Curtea constată fondate apelurile formulate în cauză (cu excepția celui promovat de inculpatul C.C.), în limitele și pentru considerentele ce vor fi arătate în continuare.

Fără a reitera întreaga stare de fapt, corect reținută de judecătorul fondului, detaliat menționată în considerentele hotărârii apelate și, cu care suntem de acord, vom arăta în continuare, punctual, aspectele sub care criticile apelanților sunt întemeiate, considerentele pentru care, și limitele în care, acestea vor fi primite de către instanța de apel, procedând în acest scop, ca și instanța de fond, pentru o abordare mai eficientă, la o analiză *pe infracțiuni*.

1. Infracțiunile de abuz în serviciu și complicitate la abuz în serviciu

Infracțiunile au fost reținute în sarcina inculpaților:

R.G.M. care, în calitate de director general al S.C. FDFEE TRANSILVANIA NORD, în perioada septembrie - octombrie 2003, și-a încălcat, cu știință, atribuțiile de serviciu, prin *nerespectarea contractului de performanță* încheiat cu unitatea la 01.04.2002, constând în:

- neorganizarea și gestionarea frauduloasă a activității unității,
- reprezentarea dăunătoare a instituției în raport cu terții.

S.I. care, în calitate de director general al SISEE TRANSILVANIA NORD, în perioada septembrie - octombrie 2003 și-a exercitat atribuțiile de serviciu prin încălcarea obligațiilor ce-i reveneau, prevăzute în *fișa postului și în Procedura operațională-Achiziții produse din țară*, cu privire la:

- ignorarea necesarului de materiale,
- semnarea contractului de achiziție,
- aprobarea deciziilor de constituire a comisiilor de analiză a ofertelor

M.P. care, în calitate de șef serviciu aprovizionare SISEE TRANSILVANIA NORD, în perioada septembrie - octombrie 2003 și-a exercitat defectuos atribuțiile de serviciu, respectiv:

- a încălcat procedura de achiziții produse din țară

- a încălcat programul de aprovizionare, de selecție a agenților economici furnizori atestați de Electrica,

- a nesocotit obligații prevăzute în fișa postului

C.V. care, în mod repetat, cu intenție, în perioada septembrie - octombrie 2003, i-a sprijinit pe inculpații R.G.M., S.I.C. și M.P. să-și exercite în mod defectuos atribuțiile de serviciu (anterior menționate) în cadrul S.C. FDFEE TRANSILVANIA NORD și SISEE TRANSILVANIA NORD

prin toate aceste fapte, reținându-se ca s-a cauzat un prejudiciu în patrimoniul structurii centrale (la epoca respectivă - S.C Electrica S.A) de 41.289 69,65 lei.

În esență, s-a reținut, pe baza probelor de la dosar că:

- *s-a aplicat în mod nelegal procedura de cerere de oferte* în detrimentul aplicării unei singure proceduri de *licitație deschisă* și s-a divizat, formal, achiziția - fiind astfel, încălcate dispoz. **OUG nr.60/2001** (sub acest aspect având competențe M.P. și S.I.);

- *nici procedura de achiziție prin cerere de ofertă nu s-a desfășurat corect* (nu au fost respectate termenele de ofertare, de depunere a ofertelor, de analiză a acestora, etc., ofertele depuse aparținând unor societăți, care nu aveau ca obiect de activitate vânzarea de produse electrice și se aflau sub controlul inculpatului C.V. (la fel, sub acest aspect având competențe M.P. și S.I.);

- *s-a încălcat procedura operațională* prin faptul că: s-au achiziționat produse preluate deja în depozitul din Oradea, fără a efectua minime verificări cu privire la furnizor, în sensul de a stabili dacă făcea parte din lista furnizorilor acceptați de SC Electrica SA și dacă dispuneau de autorizații de comercializare pentru produse electrice destinate utilizării în această unitate; nu s-au făcut propuneri de decizii de constituire a comisiilor de analiză a ofertelor/negociere - Șeful serviciului Aprovizionare , inc. M. și nu s-au aprobat astfel de decizii - directorul SISEE Transivania Nord, inc. S.I.; s-au întocmit note de intrare-recepție la solicitarea inculpatului M.P., care nu respectă cerințele prevăzute în procedura operațională, neavând loc o recepție propriu-zisă, întocmirea lor realizându-se scriptic, pe baza listei cu produse și a avizelor transmise prin fax de la Oradea, fără verificarea caracteristicilor tehnice de performanță și securitate a produselor și fără ca acestea să fie însoțite de documente legale de garanție, calitate și conformitate, prevăzute de procedurile interne de lucru (inc. M. Petru);

- *s-a încălcat și contractul cadru 92/2002*, prin faptul că: la desemnarea ofertelor câștigătoare nu s-a solicitat participarea și nu a participat un reprezentant din partea FDFEE, pe considerentul că s-a ales procedura de cerere și ofertă; au fost achiziționate produse care nu erau însoțite de certificate de garanție și de calitate și cu privire la care, cei care le-au preluat în custodie, au precizat fie că nu se puteau folosi în activitatea Electrica, fie ca erau de o calitate îndoielnică (inc. S. și M.); emiterea de comenzi de către FDFEE către SISEE și semnarea lor de către inculpatul R.G.M. și, respectiv, întocmirea comenzilor de către SISEE către SC Energo El Group – inc M. și semarea lor - inc S., **ulterior** primirii și depozitării produselor la Oradea (pe baza solicitării SISEE, privind produse identice, ca și categorie și cantitate, celor deja aflate în depozitul de la Oradea și furnizate de SC Energo El Group);

- inculpatul M. a dispus emiterea de coduri noi pentru produsele furnizate de SC Energo El Group, de și era vorba de produse ce făceau parte din produsele de bază ale activității SISEE TN, cu care se aproviziona frecvent și pentru care existau coduri SAP, aceasta, pentru a acoperi neconcordanțele cu privire la caracteristicile tehnice sau diferențele majore la prețurile de achiziție, comparativ cu prețurile, la care s-au efectuat achizițiile anterioare, de produse similare;

- s-a dispus plata anticipată și preferențială a produselor furnizate de SC Energo El Group, înainte de scadență și înaintea furnizorilor restanți (inculpatul S.);

- nu s-au încheiat contracte de furnizare pentru produsele achiziționate de la SC Energo El Group (inculpatul S.), iar facturile fiscale de livrare nu menționează numele persoanelor care au efectuat livrarea și nici locația de unde bunurile au fost expediate, încălcându-se prevederile art.3 al.1 și 2 din **Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr.29/14.01.2003 pentru aplicarea HG 831/1997**;

- s-au emis mai multe rânduri de coemenzi și facturi, semante de incuțații M. și S..

Rezultă deci că, toți cei trei inculpați , fiecare, în virtutea funcției pe care o deținea, și-au încălcat atribuții de serviciu derivând, după caz, din:

- *fișa postului,*
- *contracte de performanță, încheiate cu unitatea angajatoare,*
- *contract cadru de prestări servicii de achiziții produse,*
- *procedura operațională-Achiziții produse din țară,*
- *dispoziții legale în materia achizițiilor publice - OUG nr.60/2001 și, respectiv, în domeniul activității financiar-contabile (modele formulare, întocmire și utilizare) - Ordinul nr.29/14.01.2003 pentru aplicarea HG 831/1997.*

Faptele, în materialitatea lor, au fost dovedite cu declarațiile inculpaților, coroborate cu ale martorilor, detaliate în considerentele hotărârii apelate.

În primul rând, înainte de a trece la analiza infracțiunii de abuz în serviciu, constatăm întemeiate și corect motivate, considerațiile instanței pentru care cererile de schimbare a încadrării juridice a faptei din infracțiunea de abuz în serviciu în infracțiunea de neglijență în serviciu nu au fost primite, rezultând cu evidență din modul de desfășurare a activității frauduloase că inculpații au acționat, cel puțin cu *intenție indirectă*, prevăzând rezultatul faptelor lor și, chiar dacă nu l-au urmărit, l-au acceptat, de vreme ce au acceptat să procedeze de o manieră incorectă, chiar ei recunoscând că a fost o achiziție atipică, care nu s-a desfășurat deloc, în condiții similare cu alte achiziții anterioare, de aceeași produse. Rezultă deci, că fiecare dintre ei a acționat conștient, responsabil de deciziile luate și astfel, și-au asumat consecințele propriilor acțiuni.

Revenind la abuzul în serviciu, după cum se știe, fapta ce se circumscrie acestei infracțiuni trebuie să fie săvârșită în exercitarea atribuțiilor de serviciu, *neîndeplinirea sau îndeplinirea defectuoasă* a unui act în exercitarea acestor atribuții, reprezentând modalități de realizare a elementului material al laturii obiective a infracțiunii.

Pentru a stabili însă, dacă acțiunile concrete, de care sunt acuzați inculpații, în materialitatea lor, se circumscriu elementului material al laturii obiective a infracțiunii de abuz în serviciu prev. de art.248 C.pen.1969, respectiv, art.297 alin.1 C.pen.- trebuie să avem în vedere reglementarea din cele două coduri, analizată din perspectiva constituționalității conținutului lor.

Aceasta, deoarece, Curtea Constituțională s-a pronunțat recent asupra constituționalității dispozițiilor legale care reglementează infracțiunea de abuz în serviciu – prin Decizia nr.405 din 15.06.2016 – constatând că: „*dispozițiile art.246 din Codul penal din 1969 și ale art.297 alin.1 din Codul penal sunt constituționale, în măsura în care prin sintagma - îndeplinește în mod defectuos - din cuprinsul acestora se înțelege - îndeplinește prin încălcarea legii*”.

Curtea Constituțională a apreciat că dispozițiile, anterior menționate, încalcă prevederile art.1 alin.5 din Constituție, potrivit cărora *în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie* - deoarece sintagma din cuprinsul acestora „îndeplinește în mod defectuos” nu prevede în mod expres elementul, în legătură cu care defectuoșitatea este analizată, ceea ce determină lipsa de claritate și previzibilitate a acestora.

Or, persoana care are calitatea de funcționar, în sensul legii penale, trebuie să poată determina, fără echivoc, care este comportamentul ce poate avea semnificație penală, mai ales în cazul *neîndeplinirii* unui act, știut fiind că în domeniul penal, o inacțiune dobândește semnificație ilicită doar dacă aceasta reprezintă o încălcare a unei prevederi legale exprese, care obligă la un anumit comportament într-o situație determinată.

În concluzie, a statuat CC că principiul legalității incriminării impune ca doar *legiuitorul primar* să poată stabili conduita, pe care destinatarul legii este obligat să o respecte, în caz contrar supunându-se sancțiunii penale, deci, comportamentul interzis trebuie impus de către legiuitor chiar **prin lege** (înțeleasă ca act formal adoptat de Parlament, precum și ca act material, cu putere de lege, emis de Guvern, în temeiul delegării legislative, respectiv, **prin ordonanțe și ordonanțe de urgență**). Așa fiind, neîndeplinirea sau îndeplinirea defectuoasă a unui act, afirmă Curtea, trebuie analizată *numai* prin raportare la atribuții de serviciu reglementate expres prin legislația primară - *legi și ordonanțe ale Guvernului*.

În speță, se poate observa că neîndeplinirea sau îndeplinirea defectuoasă a unui /unor acte de către inculpații R.G.M., M.P. și S.I. se raportează la atribuții de serviciu ale acestora prevăzute, în parte, într-o Ordonanță de Guvern, iar în parte, în acte de reglementară secundară: ordine de minister, hotărâri de guvern, instrucțiuni sau dispoziții ale organelor competente (fișa postului), reglementări interne - contracte cadru, proceduri operaționale.

Dacă la momemntul actual, în privința atribuțiilor de serviciu prevăzute în *actele de reglementară secundară*, nu se mai pot ridica niciun fel de probleme, prin prisma celor statuate de Curtea Constituțională, în sensul că încălcarea acestora (prin neîndeplinirea sau îndeplinirea defectuoasă a unui act din sfera lor) nu poate face obiectul infracțiunii de abuz în serviciu, fără încălcarea principiului legalității incriminării, se impune însă, analizarea încălcării de către inculpați, a atribuțiilor de serviciu reglementate prin *ordonanțe ale Guvernului, în speță, OUG nr.60/2001 privind achizițiile publice*.

Chestiunea aplicabilității OUG nr.60/2001 achiziției de produse de la SC Energo El Group a fost tranșată, cu titlu definitiv prin Decizia civilă nr.542 din 07.03. 2007 a Curții de Apel Cluj dată în dosarul nr. 7718/117/2006 (f.97-100 vol.V dos.fond), în care s-a reținut că, ordonanța nu era aplicabilă SC Electrica Serv SA prin SISEE TN, întrucât aceasta nu este o *autoritate publică* în sensul dispozițiilor art. 5 al. 1 lit. a din acest act normativ, iar obiectul de de activitate al acesteia și, implicit, al sucursalelor nu este acela al unei activități relevante în sensul art. 5 al. 1 lit. d și art. 6 din ordonanță și că achizițiile în discuție se încadrează în dispozițiile art. 8 al. 3 lit. a din același act normativ, care prevede că *nu există obligația de a aplica OUG 60/2001 atunci când se achiziționează produse de o autoritate contractantă în scopul de a le revinde sau de a le închiria*.

Cu toate acestea, Tribunalul Cluj a considerat, total neîntemeiat, apreciem noi, că în cadrul prezentei proceduri penale, achiziției de produse în discuție îi erau aplicabile dispoz. OUG nr.60/2001.

Indiferent de motivația avută în vedere de instanța civilă și, respectiv, de considerentele Tribunalului Cluj, acesta din urmă, revenind la o chestiune în litigiu - *aplicabilitatea OUG nr.60/2001*- care a fost deja soluționată și care a făcut obiectul unei decizii definitive și, în lipsa oricărui motiv nou, rezonabil și substanțial valabil - a încălcat principiul securității raporturilor juridice și, respectiv, dreptul la un proces echitabil al părților, în sensul art.6 par.1 din Convenția europeană a drepturilor omului (în aces sens, Hot. CEDO din 16.04.2013 în *cauza Bernd împotriva României*, dar și *cauza Brumărescu împotriva României* - în care se arată că principiul securității raporturilor juridice, ca element

fundamental al supremației dreptului, urmărește, între altele, ca o soluție definitivă pronunțată de instanțe într-un litigiu să nu mai fie pusă în discuție).

Faptul că - și în celelalte dosare penale, în care au fost investigate fapte comise de inculpatul C.V. și persoane din conducerea celorlalte societăți comerciale de distribuție și furnizare a energiei electrice sau sucursale de întreținere și servicii energetice, s-a reținut cu titlu definitiv încălcarea dispozițiilor OUG nr. 60/2001 în privința procedurilor de achiziție, de la firmele controlate de inculpatul C.V. – deci, faptul că pot exista mai multe opinii pe marginea unui subiect nu este un motiv suficient pentru a fi adusă atingere principiului securității raporturilor juridice (în acest sens Hotărârea CEDO din 21.10.2014 în *cauza Lungu și alții împotriva României*).

Totodată, putem aprecia *aplicabilitatea OUG nr.60/2001* ca o chestiune prealabilă soluționării cauzei sub aspectul existenței infracțiunii de abuz în serviciu, pe care instanța de fond a soluționat-o cu încălcarea dispoz. art.52 alin.3 C.pr.pen., conform căroră, *hotărârile definitive ale altor instanțe, decât cele penale, asupra unei chestiuni prealabile în procesul penal au autoritate de lucru judecat în fața instanței penale, cu excepția împreunărilor care privesc existența infracțiunii.*

În concluzie, pentru că dispozițiile art. 297 alin.1 din Codul penal, care reglementează abuzul în serviciu nu au fost puse în acord cu dispozițiile Constituției în 45 zile de la data publicării Deciziei nr.405 din 15.06.2016, ele sunt suspendate de drept, conform art.31 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

Așa fiind, pentru că atribuțiile de serviciu, pe care le-au încălcat inculpații din prezenta cauză nu sunt prevăzute într-o legislația primară (în accepțiunea constituțională a dispoz. art.246 din Codul penal din 1969 și ale art.297 alin.1 din Codul penal), faptele comise de aceștia, în concret, nu întrunesc elementele de tipicitate al infracțiunii de abuz în serviciu, ele nefiind prevăzute de legea penală.

2. Infracțiunile de luare de mită și complicitate la luare de mită

Aceste infracțiuni au fost reținute în sarcina inculpaților:

R.G.M. - constând în aceea că a pretins și primit de la inculpatul C.V. suma totală de 550.000 lei (150000 lei, sub forma plății unui contract de consultanță fictiv, iar 400.000 lei, sub forma unui contract de împrumut fictiv, ambele, prin intermediul S.C. GEVCO S.R.L. Cluj-Napoca, al cărei director tehnic era fiul său, R.G.T.), pentru a-și încălca atribuțiile de serviciu;

R.G.T. - constând în aceea că în perioada septembrie 2003 - iunie 2004, prin intermediul S.C. GEVCO S.R.L. Cluj-Napoca, a primit de la inculpatul C.V. suma de 150000 lei, sub forma plății unui contract de consultanță fictiv, iar prin intermediul inculpatului C.C. a primit suma de 400.000 lei, sub forma unui contract de împrumut fictiv, ambele sume pretinse fiind de inculpatul R.G.M., pentru a-i înlesni acestuia perceperea foloaselor pretinse;

M.P. - constând în aceea că, în calitate de șef serviciu aprovizionare SISEE Transilvania Nord, în perioada septembrie - octombrie 2003, pentru a-și încălca atribuțiile de serviciu, a pretins și primit de la inculpatul C.V., prin intermediul fiicei sale, C.O.M. și a Fundației Creștine de Ajutorare Cluj, mobilier, aparatură IT și suma de 8.000 lei;

C.O.M. - constând în aceea că, în perioada septembrie - octombrie 2003 a înlesnit tatălui său, M.P., să primească ceea ce a pretins de la inculpatul C.V., pentru încălcarea atribuțiilor de serviciu, respectiv, bani și bunuri (mobilier, aparatură IT) în sumă totală de 16.763, 16 lei.

1). Instanța de fond, în mod corect a stabilit existența infracțiunilor și comiterea lor doar de către inculpații R.G.T. și R.G.T. și, doar în parte, sub aspectul sumei de 150.000 lei, sub forma plății unui contract fictiv de consultanță pentru S.C. GEVCO S.R.L. Cluj-Napoca.

Astfel, s-a dovedit prin probele dosarului că :

- inculpatul R.G.M. a pretins și primit de la inculpatul C.V. suma de 150.000 lei , în schimbul achiziționării de către SISEE TN de produse și echipamente electrice de la firma controlată de acesta, asigurarea foloaselor pretinse realizându-se prin intermediul SC Gevco SRL Cluj-Napoca, unde era asociată soția inculpatului R.G.M.,

- inculpatul R.G.T. i-a înlesnit tatălui său, R.G.M., perceperea foloaselor pretinse, mai sus arătate, prin încheierea și semnarea, în calitate de director tehnic al SC Gevco SRL Cluj-Napoca, a contractului fictiv de consultanță cu SC Energo El Group.

Că lucrurile s-au întâmplat așa, o dovedește nu doar poziția inițială a inculpatului C.V. (așa cum au susținut, în apărare, inculpații R., că declarația inculpatului de la urmărire penală ar fi singura probă în acest sens), aceasta coroborându-se și cu înscrierile de la dosar referitoare la contractul de consultanță, ce a constituit „acoperirea” pentru suma plătită cu titlu de mită, dar și declarațiile coinculpaților M. și S., precum și declarațiile contadictorii ale inculpaților R..

Astfel, avem în vedere următoarele aspecte, rezultând din probele dosarului:

- *declarația inculpatului C.V. de la urmărire penală în care*, într-un moment mai apropiat perioadei infracționale (12 septembrie 2007 - vol.1 dos. u.p., f. 136-137, 138-152) a arătat că inculpatul R. i-a pretins în schimbul achiziționării pieselor electrice de la SC Energo, suma de 150.000 lei în contul SC Gevco S.R.L. Cluj-Napoca, firmă aparținând fiului său R.G.T., contravaloarea unui contract de consultanță; că banii au fost achitați, și deși s-a încheiat acel contract de consultanță, obiectul acestui contract nu a fost realizat.

Nu pot fi reținute ca reale, revenirile inculpatului asupra poziției procesuale, din etapele ulterioare, dat fiind că justificarea acestora s-a făcut cu explicații neverosmile, nelogice și nedovedite.

A afirmat în fața instanței de fond că își menține declarațiile de la urmărire penală și, cu toate acestea, nu a mai susținut pretinderea sumei de bani de către R.G.M., afirmând că își amintește că s-a consemnat acest lucru de către procuror și că nu a obiectat, „lăsându-l pe procuror să consemneze ce dorește” – lucru deloc credibil, în condițiile în care, la audiere a fost asistat de un avocat și, în condițiile în care, această susținere îi agrava situația din dosar, adăugându-se și acuzația de dare de mită.

De asemenea, nu este logică și nu poate fi primită nici explicația revenirii, din nou, asupra poziției procesuale spre finalul judecății în primă instanță – 21 martie 2013, când a arătat că recunoaște faptele și dorește judecarea în procedura simplificată (explicație dată cu ocazia audierii în fața instanței de apel) – în sensul că a făcut aceasta pentru că dorea finalizarea judecății, care dura deja, de prea mult timp – întrucât, cum arătam, pe de o parte, aceasta i-ar fi agravat situația juridică, iar pe de altă parte, putea să facă acest lucru chiar de la debutul judecății, dacă dorea într-adevăr urgentarea procedurii, ținând seama că însăși urmărirea penală durase deja foarte mult;

-*înscrierile de la dosar referitoare la contractul de consultanță nr. 9/2003 încheiat între SC Energo El Group și SC Gevco SRL*

Astfel , *fictivitatea contractului* (având ca obiect acordarea de către SC Gevco de asistență tehnică la echipamente energetice comercializate de SC Energo începând cu data de 01.10.2003, pe o perioadă de 3 luni) rezultă din următoarele împrejurări: perioada încheierii contractului coincide, în mod bizar, cu cea în care s-au achiziționat produse energetice de la

firma inculpatului C.V.; contractul nu a fost înregistrat cu număr de intrare la nici una dintre cele două societăți; a fost semnat de către inculpatul R.G.T. fără a exista vreo împuternicire în acest sens, el având calitatea de director; contractul nu este datat, ci doar are mențiunea intrării în vigoare, 01.10.2003; este lapidar sub aspectul conținutului său, iar obiectul de activitate al SC Gevco a fost completat cu circa două luni înainte cu „activități de consultanță și management”; societatea beneficiară SC Energo El Group nu avea vreun angajat, singura activitate desfășurată fiind livrarea de produse electrice către Electrica, iar în cazul produselor comercializate anterior către Electrica, se pare că nu a avut nevoie de nicio consultanță, această nevoie născându-se brusc, la câteva zile după aceste livrări; așa zisele servicii de asistență tehnică au fost facturate de SC Gevco către Energo cu facturi fiscale date 01.10.2003, 03.10.2003 și 03.02.2004, acestea fiind semnate de inculpatul R.G.T., lipsind însă ștampila SC Gevco; nu au fost respectate prevederile contractului privind termenele de plată, ultima plată către SC Gevco fiind făcută la data de 28.05.2004; plata acestui contract s-a realizat de către SC Energo El Group din sumele achitate de SISEE din contul său deschis la BCR Sucursala Cluj, (potrivit extraselor de cont ale Energo pentru contul său deschis la Eurom Bank SA Sucursala Cluj); realizarea unui *studiu de consultanță* în vederea executării contractului (singura justificare, de altfel, a S.C. Gevco a primirii sumei de 150.000 lei) abia la circa 10 luni de la data semnării lui, până la acest moment plata contractului fiind deja efectuată integral, deși durata contractului era de doar trei luni, studiu care, în plus, prezintă aspecte teoretice, nu chestiuni practice care să aibă legătură cu obiectul contractului (conține doar un rezumat al Legii energiei electrice, apoi principii privind dezvoltarea pieței de energie electrică și defecte în instalații electrice, care nu sunt altceva, decât o preulare a unui proiect din data de 19 iulie 2004 apărut pe situl Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei : www.anre.ro).

-*declarațiile inculpatului R.G.T.*, sunt în același sens, al încheierii contractului doar formal, ca acoperire pentru primirea mitei.

Deși inițial, la urmărire penală, R. T. a arătat că inculpatul C.V. s-a prezentat la sediul societății Gevco, spunând că a fost *recomandat de un client al firmei* și dorind demararea unui parteneriat în *vederea construirii unei hale de producție* în Cluj, firma Gevco urmând să asigure proiectarea fluxului tehnologic al halei, contractul încheiat vizând *acordarea de asistență tehnică și consultanță pentru construirea unei hale* de producție echipamente electrice, ulterior, în faza cercetării judecătorești, a arătat că inculpatul C.V. s-a prezentat la biroul firmei ca reprezentantul firmei Siemens în România și intenționând să deschidă o fabrică de echipamente electrice cu o sucursală în Cluj-Napoca, drept urmare s-a încheiat contractul de consultanță, în concret, ocupându-se cu *găsirea spațiului pentru fabrica* respectivă și celelalte dotări necesare, din punctul său de vedere obiectul contractului fiind atins.

Cu ocazia audierii în apel (f. 28 vol.II dos. apel) inculpatul revine la prima poziție, din cursul urmăririi penale, în sensul că obiectul contractului l-a constituit *asistență tehnică și consultanță pentru construirea unei hale* de producție tablouri electrice – ambele poziții fiind în contradicție cu clauzele contractului nr.9/2003 care privea acordarea de asistență tehnică *pentru echipamentele energetice comercializate de SC Energo*, nefăcându-se vorbire în acestea despre construirea unei hale de producție.

Oricum, cert este că niciunul din reprezentanții celor două părți contractuale, nici R.G.T. (semnatarul contractului din partea S.C.Gevco), nici C.V. (care, ce-i drept, nu a semnat contractul, acesta fiind semnat de inculpata C.O., despre care însă, a afirmat că nu făcea altceva, decât să execute dispozițiile sale), deci, niciunul nu cunoaște obiectul contractului, deși se susține că s-a executat, atât asistența tehnică, cât și plata contractului, inculpatul C., în niciuna din declarațiile sale nefăcând vorbire despre obiectul concret al contractului, ci afirmând, generic, că era un „contract de consultanță”.

-*declarațiile inculpatului R.G.M.*, oscilante, pornind de la infirmarea cunoașterii vreunei informații, vreunui detaliu cu privire la existența acestui contract (în cursul urmăririi penale și în primă instanță) și, până la a afirma în fața instanței de apel (f. 25 vol.II dos. apel) că, fără a avea vreo legătură, „Știe că s-a încheiat acest contract și că, le-a confirmat celor de la S.C. Gevco că inculpatul C.V. are atestat pentru comercializare produse electrice, pentru că a livrat astfel de produse și către Electrica”.

Faptul că majoritatea contractelor de consultanță încheiate de S.C. Gevco, anterior sau ulterior contractului încheiat cu S.C. Energo El Group prezintă aceleași deficiențe, pentru că firma era la începutul activității în domeniu (apărare invocată de inculpatul R. T.) nu are relevanță sub aspectul fictivității contractului, pentru că maniera de lucru a societății și celelalte contracte invocate nu fac obiectul prezentului dosar, iar pe de altă parte, nu doar modul de redactare a contractului ci, și celelalte aspecte, mai sus menționate, privind studiul de consultanță, executarea contractului, plata acestuia și sursa plății, poziția de totală necunoaștere a obiectului contractului de reprezentanții părților contractante, etc. vin să dovedească caracterul fictiv al contractului.

S-a mai invocat în apărare că inculpatul R. G. M. nu putea comite infracțiunea de luare de mită pentru că nu s-a arătat și dovedit, care sunt atribuțiile de serviciu încălcate de către acesta, ulterior presupusei pretinderi a sumei de 150.000 lei de la inculpatul C.C..

Nici această apărare nu poate fi primită pentru că s-au arătat în secțiunea privind infracțiunea de abuz în serviciu, activitățile frauduloase concrete ale inculpatului - neorganizarea și gestionarea frauduloasă a activității unității, reprezentarea dăunătoare a instituției în raport cu terții, sub acest din urmă aspect, relevantă fiind emiterea de comenzi de către FDFEE către SISEE și semnarea lor de către inculpatul R. G. M. **ulterior** primirii și depozitării produselor la Oradea (înainte deci, de a se verifica dacă sunt garanții cu privire la calitatea produselor, dacă firma furnizoare era sau nu, atestată pentru furnizarea de astfel de produse, agreată de S.C. Electrica).

De altfel, în contra negării constante a inculpatului R. M. că ar fi avut vreo altă implicare în achiziționarea de produse electrice de către SISEE de la S.C Energo El Group, decât că l-a trimis pe C.V. la S.I., sunt *declarațiile inculpatului S.I.* - care a arătat că, după ce a fost căutat de inculpatul C.V., l-a sunat inculpatul R.G.M. pentru a se interesa dacă l-a primit pe inculpatul C.V., pentru ca în luna octombrie 2003 inculpatul R. să revină cu un nou telefon, întrebându-l dacă s-au făcut comenzi pentru produsele oferite de inculpatul C.V.; că a fost informat de către persoane din cadrul serviciului aprovizionare **că au deja** listele cu produse ale firmei Energo și că, **au primit și note de necesitate pentru astfel de produse de la FDFEE Cluj; că** i-a explicat inculpatului C.V. că pentru a putea fi achiziționate acele bunuri ar fi trebuit să fie solicitate de către cineva, ori, la acel moment **nu exista o atare solicitare**, aflând ulterior că, **după cca. o săptămână**, ar fi fost transmise de către filială **note de necesitate** privind produse de natura celor depozitate la Oradea, iar în luna octombrie 2003 în corespondență i s-au transmis **comenzi** din partea filialei pentru respectivele produse); *declarațiile inculpatului M.P.* (care, după ce a fost informat despre produsele ce urmau a fi depozitate la Oradea a luat legătura cu inculpatul R.G.M., care i-a confirmat că produsele respective urmează a fi achiziționate de FDFEE; că aprovizionarea cu produse de la firma S.C.Energo a fost oarecum atipică, deoarece nu a plecat de la un anume necesar de materiale și întocmirea documentelor aferente, deoarece marfa fusese deja depozitată la Oradea; că le-a solicitat celor de la Oradea remiterea prin fax a documentelor de însoțire a mărfii, primind mai multe avize ce au fost analizate în cadrul serviciului de aprovizionare, ocazie cu care s-a constatat că o parte dintre acestea nu se aflau în gama de aprovizionare a sucursalei; că a

comunicat la FDFEE lista produselor corespunzătoare, și **abia apoi**, filiala a emis comenzi pentru bunurile respective).

Deasemenea, nu ste justificată nici critica privind împrejurarea că instanța nu ar fi analizat dacă foloasele pretinse de inculpatul R. M. au ajuns la el și dacă da, modalitatea în care aceste foloase au ajuns de la societatea Gevco SRL la inculpatul R.G.T. și apoi, la inculpatul R.G.M..

Aceasta, deoarece, chiar dacă în reglementarea anterioară (art.254 din C.penal 1969, legea mai favorabilă inculpatului) legiuitorul nu a prevăzut expres ca pretinderea sau primirea de bani, foloase să fie „pentru sine sau pentru altul”, cum a înțeles să o facă în actuala reglementare - art.289 C.pen., nefăcându-se nicio distincție, această posibilitate s-a subînțeles și a fost asimilată, ca atare, de jurisprudență, care a dovedit că obiectul mitei poate fi reprezentat și de foloase care numai indirect îmbunătățesc situația funcționarului public (acestea pot fi pretinse pentru prieteni, rude, membri de familie, etc.). Esențial este ca banii sau foloasele remise să reprezinte o contraprestație pentru activitatea care se cere funcționarului public în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, întârzierea îndeplinirii sau efectuarea unui act contrar îndatoririlor de serviciu. **Nu este de esența** infracțiunii de luare de mită, cui se remit efectiv banii sau foloasele, dar funcționarul public trebuie să cunoască natura retributivă a acestora și scopul pentru care au fost date sau promise (V.Dobrinou, Norel Neagu. Drept penal. Partea specială, p.485, Ed. Universul Juridic, oct. 2014).

Curtea constată însă că, în mod corect instanța a **înlăturat** din conținutul infracțiunilor de luare de mită și, respectiv, complicitate la luare de mită - *actul material privind pretinderea și primirea de către R.G.M. de la inculpatul C.V. a sumei de 400.000 lei* - sub forma unui contract de împrumut fictiv, prin intermediul S.C. Gevco S.R.L. Cluj, cu ajutorul fiului său, R.G.T., director tehnic la această firmă, pentru a-și încălca atribuțiile de serviciu – neexistând la dosar probe, care să susțină și acest act material, respectiv, nu s-a făcut dovada unei înțelegeri frauduloase cu inculpatul C.V. și, în legătură cu îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu, de către inculpatul R.G.M..

Aceasta, deoarece, în niciuna din declarațiile sale inculpatul C.V. nu a făcut vorbire despre pretinderea acestei sume, ci doar despre pretinderea sumei de 150.000 lei, despre suma de 400.000 lei susținând că a reprezentat un împrumut solicitat telefonic de inculpatul R.G.T., iar acesta din urmă, împreună cu martorul D.V. au susținut că inculpatul C.V. s-a oferit să le împrumute suma respectivă, pentru ca firma lor să îndeplinească condițiile de obținere a licenței de furnizare a energiei electrice.

Nu sunt probe în cauză, deci, că acest folos l-ar fi pretins inculpatul R.G.M. sau că, pretinderea lui s-ar fi aflat în legătură cu îndeplinirea defectuoasă a sarcinilor sale de serviciu, în concret, în legătură cu sprijinirea comercializării produselor firmei lui C. Vasiel către SISEE TN.

Apoi, de observat că la momentul acordării împrumutului, 15 iunie 2004 toate sumele datorate de SISEE societății Energo fuseseră achitate, astfel că, inculpatul C.V. nu ar mai fi avut niciun interes, în sensul ca produsele firmei sale să fie achiziționate decâtre SISEE cu spriinul inculpatului R.G.M., obiectivul său fiind deja atins.

Totodată, nici dintr-o altă perspectivă a reglementării infracțiunii de luare de mită (respectiv, aceea că presupune – vechiul cod penal, stabilit ca fiind legea mai favorabilă inculpatului - cum corect arăta și judecătorul fondului, ca acțiunea de pretindere sau primire a foloaselor să fie anterioară sau cel mult concomitentă, neîndeplinirii sau îndeplinirii defectuoase a îndatoririlor de serviciu sau chiar ulterioară, dar cu condiția existenței unei înțelegeri anterioare), nu s-a comis acest act material, pentru că în speță înțelegerea referitoare

la acordarea împrumutului a avut loc în perioada imediat anterioară lunii iunie 2004, deci, cu mult ulterior finalizării livrării produselor și achitării acestora și, oricum, fără participarea lui R.G.M. și fără vreo legătură cu îndeplinirea atribuțiilor de serviciu ale acestuia – așa cum, concordant, au susținut părțile convenției de împrumut, C.V. și R.G.T..

În ceea ce privește *pedepsele aplicate celor doi inculpați R.G. M. și R.G. T.* – pentru luare de mită și, respectiv, complicitate la luare de mită, Curtea constată că este întemeiată critica parchetului, sub aspectul individualizării acestora, apreciind că nu s-au valorificat eficient criteriile prev. de art.72 C.pen. 1969. Neîntemeiat, apreciem că s-au reținut în favoarea lor circumstanțele atenuante prev. de art.74 lit. a din Codul penal 1969 și, nu pentru că (așa cum a susținut apelantul) odată cu intrarea în vigoare a noului Cod penal a fost înlăturată circumstanța atenuantă privitoare la conduita buna a infractorului anterior săvârșirii infracțiunii (întrucât legea mai favorabilă aplicabilă inculpaților este tocmai vechiul Cod penal, care prevede această circumstanță) ci, pentru că, chiar și având în vedere jurisprudența instanței europene, în sensul că judecarea unui dosar la mult timp, de la data faptelor, permite aplicarea unor pedepse în quantum mai redus – totuși, în raport de toate circumstanțele concrete ale cauzei și personale ale inculpaților, pedepsele aplicate nu sunt apte a satisface cerințele prev. de art.52 C.pen.1969 privind realizarea scopului pedepsei.

Astfel, faptul că inculpații au avut o conduită ireproșabilă anterior prezentelor fapte, reprezintă, în contextul concret al cauzei, o împrejurare normală, firească, ce trebuie să caracterizeze orice persoană de bună credință și, nicidecum, un comportament ce trebuie recompensat, în lipsa unor aspecte excepționale ale conduitei, care să impună cu necesitate reducerea pedeselor sub minimul special și, care să prevaleze în fața celorlați factori – gravitatea deosebită a faptelor comise, prin prisma modalității concrete în care inculpații au acționat, natura infracțiunilor deduse judecării, importanța valorilor sociale lezate, suma consistentă pretinsă și primită ca mită și manoperele anticipate pentru obținerea folosului material pretins, atitudinea nesinceră a inculpaților R. pe tot parcursul procesului penal.

Acestea sunt motivele, pentru care apreciem că se justifică majorarea pedepselor, urmare a înlăturării circumstanțelor atenuante reținute în favoarea lor.

2). Cât privește infracțiunile de luare de mită și complicitate la luare de mită, reținute în sarcina inculpaților **M.P. și C.O.M.** (fostă M.), și respectiv, dare de mită (o parte din actele materiale) reținută în sarcina inculpatului C.V., corect a dispus instanța achitarea primilor doi, pe motiv că nu există probe, care să susțină acuzarea și, respectiv, înlăturarea actelor materiale în discuție din conținutul infracțiunii continuate, de dare de mită, de care este acuzat C.V..

Cu privire la acuzația adusă inculpatului *M.P.* (că ar fi pretins și primit prin intermediul fiicei sale, C.O. și a Fundației Creștine de Întraajutorare Cluj mobilier, aparatura IT și suma de 80.000.000 ROL pentru îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu) - probele de la dosar nu dovedesc *existența vreunei înțelegeri infracționale* între inculpatul M.P. și C.V., anterioare sau concomitente, îndeplinirii defectuoase a atribuțiilor sale de serviciu, în condițiile în care, la momentul la care cei doi inculpați s-au cunoscut, avusese loc preluarea mărfii la depozitul din Oradea și inculpatul M. Petru acceptase deja să preia aceste bunuri în baza înțelegerii cu inculpatul R. și a relațiilor dintre aceștia (chiar dacă, nu de subordonare, dar cu un anume ascendent al inculpatului R., director al unei unități, în a cărei structură intra și unitatea, la care lucra M.); în fapt, inculpatul M. neputând refuza preluarea produselor și achiziționarea lor de către SISEE , în contextul în care R. a fost cel care a inițiat

tranzacția, manifestându-și (chiar dacă, nu direct, ci voalat) opțiunea în sensul achiziționării pieselor respective de la firma Energo, trimitându-l pe C. să discute cu directorul S., iar acesta, la rândul său, punându-l pe M. să se ocupe de tranzacție.

Nu s-a dovedit acțiunea concretă de „pretindere” din partea inculpatului M.P. și, chiar dacă o acțiune de „primire” de foloase a avut loc, această primire s-a realizat de către alte două persoane - C.O.M. și Fundația Creștină de Întrajutorare Cluj (ipoteză posibilă, de altfel, pentru subzistența infracțiunii – primirea indirectă), însă, esențial, nu s-a dovedit că această primire de foloase reprezintă o contraprestație pentru activitatea care s-ar fi solicitat lui M. de către C., în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea sau întârzierea îndeplinirii unui act ce intra în îndatoririle sale de serviciu, de vreme ce o astfel de solicitare, o astfel de înțelegere, s-a dovedit că a existat la un moment anterior, doar între inculpatul C. și inculpatul R. M., ceilalți doi factori de decizie implicați – M. și S., achiesând doar la intervenția voalată, sugestia directorului R. de achiziționare a produselor, bineînțeles, și aceștia, prin încălcarea atribuțiilor de serviciu.

Declarațiile inculpaților C. și M. au fost concordante sub acest aspect (că ultimul nu a pretins vreo sumă de bani sau un alt serviciu în schimbul achiziționării produselor de la firma lui C., arătând că angajarea inculpatei C.O.M. s-a realizat în urma unei discuții legate de situația acesteia, lipsa unei slujbe.

Cocordante sunt declarațiile inculpatului C. și cu ale inculpatei C.O., în sensul că aceasta a înțeles că inculpatul C.V. are nevoie de serviciile sale, aflând mai târziu că acesta nu i-a întocmit contract de muncă; că suma de 8.0000 lei a fost salariul pentru munca prestată, iar obiectele de mobilier și aparatura IT au fost achiziționate la sugestia inculpatului C.V., în condițiile în care stabiliseră că, până la găsirea unui spațiu potrivit, își va desfășura activitatea la domiciliul său; că toate actele au fost întocmite în numele S.C. Energo El Group, la sugestia și după indicațiile inculpatului C.V., tot așa cum, toate sumele de bani ridicate din contul societății au fost predate acestuia, în afară de cea cu titlu de salariu.

În mod corect a stabilit instanța, în sensul lipsei probelor și cu privire la actul de luare/ dare de mită constând în pretinderea și primirea de către inculpatul M. a *sumei de 8.000 lei ROL pentru Fundația Creștină de Ajutorare Cluj.*

Argumentele detaliate în cazul actului anterior sunt valabile și, mult mai evidente pentru acest act material, deoarece actul de sesizare a instanței nu indică probele și, nici ulterior, nu s-a produs vreo probă din care să rezulte vreo înțelegere infracțională între cei doi inculpați și legătura cu îndeplinirea defectuoasă de către M.P. a atribuțiilor de serviciu, în schimbul folosului, ce se susține că a fost pretins pentru Fundație (de altfel, niciunul dintre ei nu au recunoscut că s-ar fi pretins vreun folos pentru Fundație) și, ce este cel mai important, nu s-a făcut dovada că așa-zisa pretindere/ primire s-a făcut în schimbul/ în legătură cu îndeplinirea/neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu ale inculpatului M.P., la dosar existând probe (declarațiile inculpaților M. și C., coroborate cu declarațiile martorei D.L., director economic al Fundației Creștine de Ajutorare Cluj), care atestă doar că în perioada septembrie – decembrie 2003 în contul fundației a fost depusă suma totală de 8000 lei , folosiți integral în interesul fundației, martora susținând că există document doveditoare în acest sens, banii obținuți astfel, au fost înregistrați în contabilitate, depunerea fiind făcută de firma Energo El Group SRL.

Așa fiind, pentru că luarea și darea de mită, sub aspectul celor două acte materiale, mai sus analizate, nu s-au dovedit, pe cale de consecință, nici infracțiunea de complicitate la luare de mită în sarcina inculpatei C.O. nu poate fi reținută.

Nici în cazul acestor doi inculpați, nu se mai impune analizarea problemei schimbării încadrării juridice a faptelor din infracțiunea de luare de mită, respectiv complicitate la luare

de mită - în primire de foloase necuvenite, respectiv, complicitate la primire de foloase necuvenite, fiind perfect valabile considerațiile instanței de fond, în sensul că, ceea ce diferențiază cele două infracțiuni este pe de o parte, momentul primirii de bani sau alte foloase, plasat de legiutor după îndeplinirea unui act în virtutea funcției și la care, era obligat în temeiul acestuia, iar pe de altă parte, actul respectiv nu poate fi, decât un *act licit*, ipoteză ce nu se regăsește în speță, în care s-a dovedit că făptuitorul a îndeplinit actele imputate cu încălcarea îndatoririlor de serviciu.

3. Infracțiunile de dare de mită și complicitate la dare de mită

În sarcina inculpatului C.V. s-a reținut că, în scopul determinării inculpaților R.G.M. și M.P. de a accepta, prin încălcarea legii și a atribuțiilor de serviciu, achiziția în condiții păgubitoare de produse electrice de către SISEE, a remis acestora, primului, prin intermediul S.C. Gevco S.R.L. Cluj-Napoca, al cărei director tehnic era fiul său, R.G.T. suma de 550.000 lei, iar celui de al doilea, prin intermediul fiicei sale, C.O. și a Fundației Creștine de Întraajutorare Cluj - mobilier, aparatura IT și suma de 8.000 lei .

În mod corect, instanța a stabilit în baza probelor de la dosar că s-a dovedit doar actul material privind remiterea sumei de 150.000 lei inculpatului R. G. M. pentru S.C. Gevco S.R.L. Cluj-Napoca, al cărei director tehnic era fiul său, R.G.T. sub forma plății unui contract fictiv de consultanță pentru această firmă, reținându-se deci, forma simplă a infracțiunii de dare de mită - prev. de art. 255 al. 1 din Codul penal din 1969 - raportat la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000, urmare a înlăturării actelor materiale privind foloasele pretins a fi remise inculpatului M.P. și a sumei de de 400.000 lei inculpatului R.G.M. pentru S.C. Gevco S.R.L. Cluj-Napoca, sub forma unui contract de împrumut în favoarea acestei firme.

Argumentele pentru această soluție sunt, pe larg, descrise în secțiunea în care s-au analizat infracțiunile corelative de luare de mită, așa încât, nu se impune a fi reiterate.

Cu toate acestea, Curtea observă că nu poate fi antrenată răspunderea penală a inculpatului pentru această infracțiune deoarece a intervenit **prescripția specială a răspunderii**.

Astfel, fapta a fost comisă în perioada sptembrie 2003 – iunie 2004, fiind epuizată deci, la finele lunii iunie 2004, iar termenul prescripției speciale a răspunderii penale conform legii vechi (legea penală stabilită ca fiind cea favorabilă inculpatului), este de 12 ani (8 ani+ 4 ani- conf. art.122 alin.1 lit. c și art.124 C.pen.1969 - acesta, din urmă, înainte de modificarea prin Legea nr.63/2012), astfel că **s-a împlinit în iunie 2016**.

În sarcina inculpatului C.C. s-a reținut că în luna iunie 2004, din dispoziția și cu înputernicirea fratelui său C.V., l-a ajutat pe acesta, să remită suma de 400.000 lei (prin încheierea unui contract în formă autentică cu R.G.T.) sub forma unui contract de împrumut , care în realitate, reprezenta mita pentru R.G.M., în schimbul exercitării defectuoase a atribuțiilor de serviciu, în legătură cu achiziționarea de produse electrice de la firma inculpatului C.V..

Deoarece, acest act material din conținutul infracțiunii continuate de dare de mită, reținută în sarcina inculpatului C.V., a fost în mod întemeiat înlăturat de instanță, nedovedindu-se comiterea lui (pentru argumentele descrise în secțiunea privind infracțiunea de luare de mită comisă de inculpatul R. G. M.), pe cale de consecință, nici complicitatea la darea de mită relativ la acest act material nu poate fi reținută în sarcina inculpatului C.C., fiind justificată și legală, soluția de achitare pronunțată de prima instanță, pentru această infracțiune, de care a fost acuzat C.C..

4. Infracțiunile de spălare de bani

Infracțiunea (în varianta constând în *schimbarea sau transferul de bunuri cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau disimulării originii ilicite a acestor bunuri*), s-a reținut în sarcina inculpaților:

N.P. - în forma complicității, constând în aceea că a ridicat de la West Bank Timișoara suma de 32.000 lei provenită din relațiile frauduloase dintre SC Energo și Electrica Transilvania, disimulând adevărata natură a acesteia.

În mod corect a reținut instanța de fond că, în actul de sesizare lipsesc orice referiri la starea de fapt, la acțiunile concrete, ce s-ar circumscrie acestei infracțiuni, singura trimitere la activitatea acestui inculpat regăsindu-se la capitolul „ în drept”. Drept urmare, întemeiat a concluzionat că nu poate fi verificată învinuirea adusă acestui inculpat, nici măcar pe baza probelor (cele câteva, identificate, care fac referire la acest inculpat).

Aceasta, deoarece, și Curtea observă că nu clarifică cu nimic învinuirea adusă acestui inculpat,

- *declarațiile inculpatului C.V.* (care a arătat că S.C. Energo nu a avut angajați cu carte de muncă; că N.P. a desfășurat activități pentru societate ca și șofer și delegat; că el sau S. - nu mai reține exact - a transportat produsele achiziționate de SISEE TN la Oradea; că plata acestor produse s-a făcut prin O.P., file CEC sau compensări, respectiv, plata de către SISEE a unor mărfuri achiziționate de S.C. Energo de la Silcotub Zalău, care au fost vândute de N.P. unei societăți din Timișoara; că banii obținuți din vânzarea de produse electrice către SISEE , încasați prin Eurom Bank au fost folosiți pentru plata creditorilor, care au împrumutat S.C. Energo și pentru plata persoanelor care au prestat servicii pentru S.C. Energo);

- *declarațiile inculpatului N.* (care a arătat că a refuzat să deschidă o firmă pe numele său, la solicitarea inculpatului C.V., dar că a desfășurat activități, pe numele SC COMETCOM SRL, al cărei asociat era S.I.; că a însoțit transportul la Oradea, conform indicațiilor primite de la C., care, de altfel, a coordonat livrarea de produse către SISEE Cluj; că a ridicat o cantitate de țevă de la Silcotub Zalău în cadrul circuitului de compensare, țeva fiind livrată ulterior către altă firmă cu prețuri mai mici, decât prețul de achiziție, tot din dispoziția inculpatului C.V., plata fiind realizată prin file CEC predate inculpatului C.V., iar două file CEC în valoare de 320 milioane lei, le-a încasat personal din contul SC Cometcom Timișoara, finalmente această sumă fiind achitată în două tranșe inculpatului O.D.; că a aflat despre contrafacerea produselor electrice de origine chinezească, abia după demararea cercetărilor);

- *declarațiile martorei D.M.* (care, în privința inculpatului N., știe doar că au avut loc discuții între acesta și C.V., referitoare la înființarea unei firme pe numele inculpatului N.P., dar că acesta a refuzat; că inculpatul C.V. coordona și activitatea SC Cometcom SRL Câmpia Turzii; că acesta a fost implicat în relația cu AISE Zalău în cadrul operațiunilor de compensare; și că, după demararea anchetei C.V. i-a contactat telefonic, pentru a stabili o întâlnire cu toți cei implicați, cerându-le să declare că O.D. a fost cel care a desfășurat activitatea pe firma Energo și că el doar l-a consiliat);

- *declarațiile inculpatului O.D.* (audiat doar în faza de urmărire penală și care, relativ la inc. N. a arătat doar că l-a cunoscut prin intermediul lui C.V., care i-a spus că va fi angajat la firmă - S.C. Energo – iar martora D.M., ..., care urma să fie contabilă firmei).

Atât timp, cât nu s-a dovedit cu certitudine că banii ridicați de acest inculpat de la West Bank Timișoara au ajuns în posesia inculpatului C.V., că l-a ajutat deci, pe acesta să *disimuleze originea ilicită a acestor bunuri* (în sarcina lui s-a reținut complicitatea), pentru că nu s-a dovedit că N. a cunoscut caracterul fraudulos (sau, în orice caz, în totalitate, caracterul fraudulos al acțiunilor premisă, ale inculpatului C., din care să fi provenit banii încasați) – nu se poate reține în sarcina lui, complicitatea la spălare de bani.

O.D. - constând în aceea că, *în perioada anilor 2003-2004, a manevrat conturile SC Energo El Goup S.R.L. Timșoara, pentru care avea drept de semnătură, ridicând sume de bani, provenite din săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu și concurență neloială (de către C.V.), pe care le-a predat inculpatului C.V., rămânând cu un folos de circa 600 milioane lei vechi.*

În privința acestui inculpat s-a apreciat, întemeiat, că, existând un dubiu, ce poartă asupra elementelor esențiale subzistenței infracțiunii de spălare de bani, singura soluție corectă, nu poate fi decât achitarea.

Astfel, sub aspectul cunoașterii provenienței banilor din comiterea complicității la abuz în serviciu (de către C.V.), nu există nicio probă că inculpatul ar fi cunoscut modalitatea concretă, în care C.V. a ajuns să-și vândă produsele la SISEE TN, cum a ajuns la conducerea acesteia, cum s-a derulat achiziția, etc., nefiind identificate probe sau măcar indicii de la urmărire penală, dar nici ulterior, în cursul judecății, în legătură cu participarea sa la demersurile anterioare depozitării mărfii la Oradea.

Rezultă din declarațiile inculpatului C., dar și ale inculpatului O., că acesta a acționat în virtutea relațiilor apropiate stabilite cu C.V. (acceptând solicitarea sa de a înființa o firmă pe numele său), care l-a asigurat de legalitatea operațiunilor desfășurate, toate încercările inculpatului O. de a se implica efectiv fiind sortite eșecului, martora D.M. descriind relațiile existente între cei doi inculpați, în sensul că O.D. era nemulțumit de colaborarea dintre ei, deoarece C.V. nu îi preda actele contabile; mai mult, O.D. nu a participat la achiziționarea produselor din Complexul Doraly, fiind contactat de inculpatul C.V. în august 2003, acesta hotărând să vândă produsele către SISEE TN prin intermediul firmei Energo, al cărei administrator era inculpatul O., care a și fost „degrevat” de sarcini, fiind mai ușor pentru inculpatul C. să aibă un om de încredere, chiar în Cluj în persoana inculpatei C.O.M., căreia inculpatul O. i-a dat drept de semnătură.

Dincolo de faptul că inculpatul a cunoscut anumite aspecte ale activității frauduloase a inculpatului C.V. (că au fost achiziționate produse electrice de la Complexul Doraly din București, că acestea au fost contrafăcute cu etichete având sigla „Siemens”, că s-au întocmit facturi, care atestau nereal, proveniența acestor bunuri de la SC Cometcom SRL Cîmpia Turzii, că a semnat și ștampilat facturi către SISEE TN cu anumite valori ale mărfii, indicate de C. V., că a ridicat din conturile SC Energo anumite sume de bani, pe care le-a predat inculpatului C. V., că și-a reținut și el suma de 600 milioane lei vechi, conform înțelegerii cu C., pentru că a acceptat ca operațiunile comerciale să se desfășoare prin firma Energo El Group, pe care a acceptat să o înființeze) – nu s-a arătat în concret, care sunt actele materiale, care s-ar circumscrie infracțiunii, de vreme ce el însuși a arătat că nu are cunoștință despre lotul de produse electrice transportate în cursul lunii septembrie 2003 la depozitul Oradea, produse care au fost facturate pe SC.Energo către SISEE, nefăcându-se, deci, dovada că a cunoscut că produsele livrate la SISEE sunt aceleași, pentru care s-au făcut operațiunile ilicite, mai sus menționate.

Nici modalitatea de comitere a infracțiunii, la care s-a oprit acuzarea - *schimbarea sau transferul de bunuri* – nu s-a descris în actul de sesizare și, nici nu rezultă din probele dosarului.

După cum se știe, înțelesul juridic, dar și curent, la noțiunii de **schimbarea bunului** este acela de *transformare fizică*, de a schimba prima înfățișare, păstrând, de regulă, valoarea intrinsecă a obiectului; un al înțeles este acela de *înlocui* lucrul produs al infracțiunii, cu un lucru deținut legal de o altă persoană. Nu identificăm nicio acțiune de acest fel, în conduita inculpatului O., relativ la activitatea S.C. Energo.

În ceea ce privește **transferul** de bunuri, prin această noțiune se înțelege, în general, acțiunea de *mutare* a bunului dintr-un loc, unde s-ar deduce ușor proveniența ilicită, într-un alt loc, unde bunul ar avea o aparență de proveniență legală – operațiune care, iarăși, nu o regăsim printre activitățile imputate inculpatului O..

El nu a făcut decât să ridice niște sume de bani din conturile SC Energo, pe care le-a predat inculpatului C. V. și să-și rețină și el suma de 600 milioane lei vechi, conform înțelegerii cu C., în schimbul activității prestate pentru firma Energo El Group, pe care a acceptat să o înființeze.

Nu este stabilit cu certitudine că el a avut reprezentarea faptului că această din urmă operațiune (ridicare de bani) se face în scopul *ascunderii* sau *disimulării* originii ilicite a sumelor ridicate, pentru că el nu a avut cunoștință că, obținerea acestor sume a fost rezultatul manoperelor frauduloase al inculpatului C.V. de determinare a SISEE să achiziționeze aceste produse (contrafăcute) și, că deci, ar avea o proveniență ilicită. Oricum, nu sunt dovezi în acest sens, existând un dubiu evident.

După cum se știe, acest scop trebuie să poată fi dedus din *circumstanțele de fapt obiective*, atât ale producerii bunului, cât și ale *schimbării* sau *transferului* efectiv al acestuia (art.6 pct.2 lit. f din Convenția Națiunilor Unite), însemnând că numai acele operații de schimb sau transfer, ce conțin elemente de fapt obiective, din care rezultă scopul *ascunderii* sau *disimulării* originii ilicite, pot constitui elementul material al laturii obiective a infracțiunii de spălare de bani.

M.P. – constând în aceea că *în perioada septembrie-octombrie 2003 „a mascat” prin acte bancare false și contracte de sponsorizare fictive natura și proveniența sumelor pretinse ca mită.*

Referitor la acuzația adusă inculpatului, corect a stabilit instanța că, de vreme ce nu s-a reținut ca dovedită infracțiunea premisă, aceea de luare de mită, nu subzistă nici infracțiunea de spălare de bani.

C.O.M. a contribuit nemijlocit la *disimularea adevăratei destinații a sumelor de bani, obiect al faptelor de corupție – prin semnarea contractelor fictive și prin efectuarea de operațiuni bancare cu justificări nereale.*

Deși, ca și în cazul altor fapte deduse judecății, actul de acuzare nu distinge, nu arată, concret, la ce acte de complicitate se referă operațiunile desfășurate de această inculpată, se deduce că a avut în vedere:

1. atât înlesnirea, ajutorul dat inculpatului M. de a „masca” sumele de bani provenite din mita, ce ar fi fost obținută de acesta de la inculpatul C.V., cât și
2. înlesnirea, ajutorul dat inculpatului C.V. de a disimula originea ilicită și destinația sumelor de bani plătite de acesta, cu titlu de mită (pentru că acuzarea se referă doar la sumele - *obiect al faptelor de corupție*).

Cât privește primul act material al infracțiunii în discuție, faptul că, așa cum arătam în secțiunile anterioare, nu s-a dovedit săvârșirea infracțiunii de complicitate la luare de mită (presupus autor al luării de mită – inculpatul M.), face ca nici complicitatea la spălarea de bani, reținută în sarcina inculpatei, pentru actul material legat de primirea unor foloase materiale de către tatăl său, să nu subziste.

Referitor la celelalte acuzații aduse inculpatei, relativ la ajutorul dat inculpatului C.V., prin semnarea contractelor fictive și efectuarea de operațiuni bancare, cu justificări nereale, corect a apreciat instanța că nu sunt probe în sensul vinovăției inculpatei, argumentele prezentate pentru susținerea nevinovăției în cazul analizării infracțiunilor de luare de mită, în secțiunile anterioare, fiind valabile și pentru spălarea de bani, aceste două infracțiuni fiind strâns legate între ele; cel mai important, însă, este faptul că nu s-a dovedit că inculpata cunoștea proveniența ilicită a sumelor respective, respectiv, că provin dintr-o posibilă complicitate la abuz în serviciu („posibilă”, având în vedere precizările, din precedent, privind existența la acest moment a acestei infracțiuni, urmare a deciziei CC) sau că, sunt destinate miturii inculpaților R., în schimbul acceptării tranzacției cu produse electrice de la firma coordonată de inculpatul C.V., rezultând din probe, la modul cert, doar că inculpata a avut reprezentarea că este angajata inculpatului C.V. și ca atare, a urmat întocmai instrucțiunile acestuia.

R.G.M. - constând în aceea că a *disimulat adevărata natură și proveniență a sumei pretinse drept mită prin intermediul unor operațiuni bancare și conturi fictive*, iar

R.G.T. - că a *înlesnit procurarea foloaselor pretinse de tatăl său, prin mistificarea realității tranzacțiilor bancare, documentelor aferente și semnarea unui contract fictiv de consultanță*.

Pentru că, în mod corect și, pentru motivele anterior precizate, s-a reținut ca dovedită infracțiunea de luare de mită, respectiv, complicitate la mită reținută în sarcina celor doi inculpați, *doar sub aspectul mitei în sumă de 150.000 lei*, care a fost disimulată într-un contract de consultanță cu caracter fictiv încheiat între SC Energo El Group și SC Gevco, doar în aceste limite trebuie analizate și infracțiunile de spălarea de bani și, respectiv, complicitate la spălarea de bani.

Rezultă din probele dosarului, menționate și evaluate în secțiunea dedicată infracțiunilor de luare/ complicitate la luare de mită – că suma de bani transferată în contul SC Gevco, drept contravaloare a contractului de consultanță provenea din sumele achitate de SISEE TN (urmare a manoperelor frauduloase întreprinse de C.V. pentru determinarea factorilor de decizie din SISEE și FDFEE să achiziționeze produse de la S.C.Energo), dar mai ales, că reprezenta o disimulare a mitei solicitate de inculpatul R.G.M., disimulare realizată cu sprijinul fiului său, inculpatul R.G.T., suma astfel obținută profitând finalmente, societății la care acesta era angajat.

Așa fiind, observăm întrunită în cauză atât *latura obiectivă* a infracțiunii de spălarea de bani, respectiv, aceea de schimbare a bunului, adică de înlocuire a lucrului, produs al infracțiunii de luare de mită – banii, cu un lucru deținut legal de o altă persoană – contravaloarea contractului de consultanță (inculpatul R. M. fiind inițiatorul acestei schimbări, înlocuiri, a sumei de bani pretinse cu titlu de mită, într-o sumă de bani cu justificare legitimă – contravaloarea unei prestații, chiar dacă această operațiune a avut loc prin indicarea orală și nu printr-o acțiune materială, concretă și, chiar înainte de remiterea efectivă, materială, tocmai pentru a nu fi identificată în stadiul de „mită”, iar inculpatul R. T. a înlocuit la modul direct, concret, această sumă de bani, pretinsă cu titlu de mită într-una cu aparență legitimă, prin semnarea efectivă a contractului fictiv de consultanță), cât și *latura subiectivă* a infracțiunii, reprezentată de intenția directă calificată prin scop, care presupune

întrunirea cumulativă a următoarelor elemente, regăsite în speță: *cunoașterea* de către inculpați a *provenienței ilicite a acestei sume*, care rezultă, în cazul inculpatului R.G.M., din faptul că el însuși a avut sugestia privind disimularea sumei de bani prin intermediul firmei Gevco, iar în cazul inculpatului R.G.T., prin însăși faptul dovedit că, activitatea de consultanță nu s-a realizat, contractul fiind unul fictiv (pentru argumentele arătate în secțiunile anterioare); *motivul* - rezultând din dorința de a folosi bunul produs al infracțiunii, direct sau indirect, fără riscul de a fi descoperit; *scopul* - disimularea originii ilicite a produsului infracțiunii principale, de luare de mită.

În concluzie, s-a reținut corect vinovăția inculpaților R. și în comiterea acesti infracțiuni, însă, pentru aceleași considerente, expuse pe larg, la capitolul privind infracțiunile de luare/complicitate la luare de mită, Curtea apreciază că nu se justifică reținerea de circumstanțe atenuante în favoarea inculpaților în cadrul individualizării judiciare a pedepselor și, deci, se impune aplicarea unor pedepse, cel puțin la nivelul minimului special prevăzut de legea veche (dar și legea nouă) apreciată ca fiind mai favorabilă inculpaților.

C.V. - care a operat în conturi bancare cu justificări nereale, a semnat contracte, prin persoane interpușe, fără acoperire reală, pentru a „masca” actele de corupție și a disimula proveniența și destinația reală a banilor – obiect al infracțiunilor de dare și luare de mită.

C.C. - care, în perioada 2003-2004 a obținut din conturile bancare ale SC Energo El Group SRL Timișoara, sume de bani rezultate din săvârșirea infracțiunilor de concurență neloyală și abuz în serviciu (chiar dacă, această din urmă infracțiune, în prezent, nu mai poate fi reținută, pentru motivele, mai sus arătate), sub forma restituirii unor împrumuturi fictive, la solicitarea inculpatului C.V., sume de bani, pe care, în parte, le-a predat acetuia și, în parte, le-a folosit personal.

A rezultat din probele dosarului, că banii dobândiți prin săvârșirea infracțiunii de concurență neloyală (aceasta fiind parte, din ansamblul manoperelor frauduloase, prin care inculpatul C.V. a determinat și perfectat tranzacția de produse electrice cu SISEE TN) au fost spălați prin mai multe „manopere”, descrise de instanța de fond, realizate prin persoane interpușe, dar exclusiv la indicațiile și instrucțiunile precise ale inculpatului C.V.:

- ridicări succesive de bani, în valoare totală de 3.031.600.000. ROL de către C.O.M. și O.D., din contul SC Eurom Bank Cluj folosindu-se documente fictive pentru justificarea acestora, în perioada 25.09.2003 -09.01.2004 pentru avans salarii, achiziții persoane fizice animale vii, achiziții persoane fizice cereale, diverse plăți, premii sau diverse, dintre acestea inculpatul O. Dumitru figurând cu o singură ridicare din data de 25.09.2003;

- virarea sumei de 800.099.000 ROL prin intermediul a două ordine de plată din data de 25.09.2003, în contul persoanei fizice B.L. cu titlu „contravaloare împrumut”, pentru justificarea căreia s-a prezentat un contract de împrumut datat 08.09.2003 încheiat de aceasta în calitate de împrumutător și SC „ Energo El Group” în calitate de împrumutat, însă fără ca, în evidențele societății să existe dovada primirii acestui împrumut;

- virarea în perioada septembrie 2003-decembrie 2003 a sumei totale de 3.580.000.000 ROL către SC Metcom Impex SRL ..., al cărei administrator și asociat unic, era tatăl inculpatului C.V., numitul C. C., prin intermediul unui număr de 12 ordine de plată, majoritar, ridicările de numerar, cu diverse justificări, realizându-se de către C.C.; nu au fost identificate facturile invocate drept justificare a acestora, în acest fel, procurându-se de către inculpatul C.V. foloase necuvenite membrilor familiei sale;

- virarea sumei de 295.000.000.ROL către SC Cometcom SRL Câmpia Turzii, al cărei administrator era un colaborator al inculpatului C.V., numitul S.I., prin ordin de plată nr.6/30.09.2003 reprezentând factura nr. 1452323/29.09.2003 - factură, care, însă, nu

figurează între seriile de facturi achiziționate de SC Cometcom, ceea ce înseamnă că respectiva factură nu reflectă obligații reale de plată, constituind în realitate un mijloc de compensare a lui S.I.;

- din sumele încasate de la SISEE TN în contul deschis la Eurom Bank Cluj s-au transferat în contul societății Energo de la BRD Timiș, suma de 2.353.000.000 ROL, în baza mai multor ordine de plată, inculpatul O.D. realizând ridicări de numerar cu titlu fictiv de achiziții și salarii, pe care le-a predat inculpatului C.V.;

- virarea în contul SC Metcom Impex SRL ... a sumei de 1.000.000.000 ROL în baza a trei ordine de plată, suma fiind folosită prin ridicări de numerar, realizate de inculpatul C.C. și efectuarea unor plăți pentru societate, în acest fel, inculpatul C.V. procurând foloase materiale membrilor familiei sale.

Dincolo de faptul că, în materialitatea lor, aceste manopere nu au fost contestate în apel de către cei doi inculpați (chiar dacă în declarațiile date pe parcursul procesului au nuanțat aceste acțiuni, pentru ca la finalul judecății să recunoască integral faptele), s-a dovedit că prin acțiuni bine puse la punct și printr-o coordonare perfectă a colaboratorilor săi, care, fără o intenție infracțională dovedită (cu excepția fratelui său – C.C.) au urmat instrucțiunile acestuia, inculpatul C.V., prin intermediul documentelor bancare și contabile false și al unor transferuri pe baza unor operațiuni fictive, a reușit să intre în posesia unor sume considerabile de bani, pe care le-a folosit în coruperea inculpatului R.G.M., dar și în interesul său și al familiei sale, a răsplătit pe unii dintre colaboratorii săi, banii fiind scoși din conturile societății Energo în baza unor contracte fictive de împrumut, vânzare-cumpărare sau contract de consultanță, toate aceste acțiuni fiind circumscrise conținutului infracțiunii de spălare de bani, respectiv, complicitate la spălare de bani, rezultând cu evidență că și fratele său, C.C. a cunoscut caracterul fictiv al justificării operațiunilor întreprinse la sugestia și sub coordonarea lui C.V., a cunoscut că banii retrași din conturile firmei Energo provin, printre altele, și din infracțiunea de concurență neloială, chiar la domiciliul său având loc operațiunile de contrafacere și lipire a etichetelor false pe produsele electrice achiziționate din complexul comercial Doraly și vândute ulterior către SISEE TN.

În ceea ce privește *individualizarea judiciară a pedepselor* aplicate inculpaților C.V. și C.C., Curtea constată că aceasta s-a realizat conform criteriilor prev. de art.72 C.pen1969 – pentru C.V., respectiv, prev. de art.74 C.pen.- pentru C.C., cuantumul și modalitatea de executare a pedepselor stabilite de instanță fiind corespunzătoare gravității faptelor și pericolozității inculpaților, astfel că nu se justifică intervenția instanței de apel, în sensul reducerii pedepselor.

În privința inculpatului C.V. s-a avut în vedere, pe lângă *amplourea activității infracționale* reținute în sarcina sa (independent de faptul că pentru unele dintre infracțiuni a intervenit prescripția răspunderii penale), *gravitatea deosebită a infracțiunilor* rezultând din importanța relațiilor sociale lezate, sumele consistente date cu titlu de mită, s-a mai avut în vedere, deci, și atitudinea sa oscilantă pe parcursul acestui proces, precum și antecedenta penală, el fiind condamnat definitiv în mai multe dosare la pedeapsa închisorii, pentru fapte similare celor din prezentul dosar.

Nu se impune, așadar, reducerea pedepsei pentru singura infracțiune ce se mai reține în sarcina sa, dar nici majorarea acesteia, dacă ne raportăm la timpul îndelungat ce a trecut de la data comiterii faptelor și care, justifică aplicarea unor pedepse într-un cuantum mai redus, pentru că, altfel, s-ar goli de conținut însăși scopul pedepsei care, se știe că își atinge finalitatea doar dacă este aplicată la un moment cât mai apropiat de cel al comiterii faptei.

De asemenea, Curtea apreciază că nici pedeapsa aplicată inculpatului C. C. nu se impune a fi redusă, ea fiind stabilită la nivelul minimului special prevăzut de legea nouă (

apreciată ca legea mai favorabilă), pentru reducerea ei fiind necesar a fi reținute circumstanțe atenuante în favoarea sa; ori, în speță nu se identifică nicio împrejurare reală sau persoană, ce s-ar putea circumscrie vreunui din cazurile prev. de art.75 C.pen.

Trebuie observat că inculpatul, departe de a fi lipsit de vinovăție, se pare că a fost atras în câmpul infracțional de la o vârstă tânără de către fratele său, inculpatul C.V., contribuind din plin la a asigura acestuia sumele de bani provenite din tranzacțiile realizate cu Electrica Cluj, a dat dovadă de inconsecvență în declarațiile date, fiind condamnat definitiv și în alte dosare penale pentru infracțiuni similare, alături de fratele său.

Pentru toate aceste considerente, Curtea constată întemeiate apelurile declarate împotriva sentinței penale nr.242 din 20.07.2015 pronunțată în dosar nr. 4228/117/2009 al Tribunalului Cluj de către *Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Cluj și inculpații M.P., S.I.C., C.V., R.G.M. și R.G.T.*, astfel că acestea vor fi admise în temeiul art. 421 pct.2 lit. C.pr.pen., iar hotărârea apelată va fi desființată, în parte, cu privire la: soluția de condamnare pentru infracțiunea de abuz în serviciu și, respectiv, de dare de mită; reținerea circumstanțelor atenuante față de inculpații R.G.M. și R.G.T.; soluționarea acțiunii civile formulate în cauză; dispozițiile privind măsurile asiguratorii.

Pronunțând o nouă hotărâre, în aceste limite, pentru fiecare din inculpații apelanți se vor dispune următoarele:

Pentru inculpatul R.G.M.

În baza art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.b teza I C.pr.pen. se va dispune achitarea - pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice prev. de art. 248 din Codul penal din 1969, art.248¹ din Codul penal din 1969, cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal și art.5 C.pen., nefiind întrunite elementele de tipicitate ale acestei infracțiuni, pentru considerentele prezentate în secțiunea 1.

Se vor înlătura circumstanțele atenuante prev. de art.74 lit. C.pen.1969 și se vor majora pedepsele aplicate inculpatului pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- luare de mită, prev. de art.254 al. 1 și 2 din Codul penal din 1969 rap. la art.6 din Legea nr.78/2000, prin *schimbarea încadrării juridice* din infracțiunea de luare de mită, prev. de art.254 al. 1 și 2 din Codul penal din 1969 rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 al. 2 din Codul penal din 1969 - de la 2 (doi) ani și 6 (șase) luni închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza II și b din Codul penal din 1969 la 3 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza II și b din Codul penal din 1969;

- spălare de bani, prev. de art.23 lit. din Legea nr.656/2002, prin *schimbarea încadrării juridice* din infracțiunea de spălare de bani, prev. de art.23 lit. din Legea nr.656/2002 raportat la art.17 lit.e din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal din 1969 - de la 2 (doi) ani și 6 (șase) luni închisoare la: 3 ani închisoare .

În baza art. 33 lit. b, art. 34 lit. b și art. 35 alin.1 C.pen.1969 se vor contopi cele două pedepse aplicate prin prezenta inculpatului R.G.M. în pedeapsa cea mai grea de 3 ani închisoare, alături de pedeapsa complementară aplicată pentru prima infracțiune, în final, pedeapsa de executat fiind 3 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. lit. a teza II și b din Codul penal din 1969.

Întrucât pedeapsa aplicată pentru concursul de infracțiuni nu este mai mare de 3 ani închisoare, inculpatul nu a mai fost anterior condamnat și se apreciază că pronunțarea condamnării constituie un avertisment serios pentru acesta și, chiar fără executarea pedepsei, nu va mai săvârși infracțiuni, ca modalitate de executare a pedepsei rezultante, se va dispune în baza art. 86/1-86/2 C.pen.1969 *suspendarea executării pedepsei sub supraveghere* pe durata termenului de încercare de 7 ani.

În baza art. 86/3 alin.1 C.pen.1969 va fi obligat inculpatul ca pe durata termenului de încercare să respecte următoarele măsuri de supraveghere: să se prezinte la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Cluj la datele fixate de acesta; să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare depășește 8 zile, precum și întoarcerea; să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă; să comunice informații de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

Datele, mai sus menționate, se comunică Serviciului de Probațiune Cluj.

În baza art.86/4 C.pen.1969 se va atrage atenția inculpatului asupra cazurilor de revocare a suspendării executării pedepsei sub supraveghere (săvârșirea unei noi infracțiuni în cursul termenului de încercare, neîndeplinirea cu rea credință a măsurilor de supraveghere stabilite de instanță, neîndeplinirea obligațiilor civile stabilite prin hotărâre - în același termen).

În baza art.71 alin.5 C.pen.1969 pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei închisorii se va suspenda și executarea pedepselor accesorii.

Pentru inculpatul C.V.

În baza art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.b teza I C.pr.pen. se va dispune achitarea - pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu contra intereselor publice, prev. de art.26 din Codul penal din 1969, art.248 din Codul penal din 1969, art.248¹ din Codul penal din 1969, cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal din 1969, art.5 C.pen.

În baza art.396 alin.6 rap. la art.16 alin.1 lit.f C.pr.pen. se va dispune încetarea procesului penal pornit împotriva inculpatului, urmare a intervenirii prescripției speciale a răspunderii penale - pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită, prev. de art. 255 al. 1 din Codul penal din 1969 raportat la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000 , *prin schimbarea încadrării juridice* din infracțiunea de dare de mită, prev. de art. 255 al. 1 din Codul penal din 1969 raportat la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000 cu aplic.art.41 alin.2 din Codul penal din 1969;

Se vor înlătura dispoz. art.33 - 35 C.pen.1969 față de acest inculpat, care va executa pedeapsa finală de *4 ani și 6 luni închisoare* (aplicată pentru infracțiunea de spălare de bani prev. de art.23 liT. din Legea nr.656/2002, cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal din 1969) *în regim de detenție.*

Pentru inculpatul S.I.C.

În baza art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.b teza I C.pr.pen. se va dispune *achitarea* - pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art. 297 al.1 Cod penal, raportat la art. 309 Cod penal cu aplicarea art.35 alin.1 Cod penal, art.5 C.pen.

Pentru inculpatul M.P.

În baza art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.b teza I C.pr.pen. se va dispune *achitarea* - pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art. 297 al.1 Cod penal, raportat la art. 309 Cod penal cu aplicarea art.35 alin.1 Cod penal, art.5 C.pen.

Pentru inculpatul R.G.T.

Se vor înlătura circumstanțele atenuante prev. de art.74 liT. C.pen.1969 și se vor majora pedepsele aplicate pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- complicitate la infracțiunea de luare de mită, prev. de art.26 C.pen., art.254 al. 1 și 2 C.pen., raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 *prin schimbarea încadrării juridice* din infracțiunea de complicitate la infracțiunea de luare de luare de mită, prev. de art.26 din Codul penal din 1969, art.254 al. 1 și 2 din Codul penal din 1969, raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 cu art. 41 al. 2 din Codul penal din 1969 - de la 2 (doi) ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza II și b din Codul penal din 1969 la: *3 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza II și b din Codul penal din 1969;*

- complicitate la infracțiunea de spălare de bani, prev. de art.26 C.pen. rap. la art. 23 liT. din Legea nr.656/2002, *prin schimbarea încadrării juridice* din infracțiunea de complicitate la spălare de bani, prev. de art.26 C.pen. rap. la art.23 liT. din Legea nr.656/2002, raportat la art.17 lit.e din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.41 alin.2 C.pen. - de la 2 (doi) ani închisoare la: *3 ani închisoare*.

În baza art. 33 lit. b, art. 34 lit. b și art. 35 alin.1 C.pen.1969 se vor contopi cele două pedepse aplicate prin prezenta în pedeapsa cea mai grea de 3 ani închisoare, alături de pedeapsa complementară aplicată pentru prima infracțiune, în final, pedeapsa de executat fiind *3 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. lit. a teza II și b din Codul penal din 1969*.

Și în cazul acestui inculpat, fiind îndeplinite condițiile prev. de art. 86/1-C.pen.1969 - respectiv, pedeapsa aplicată pentru concursul de infracțiuni nu este mai mare de 3 ani închisoare, inculpatul nu a mai fost anterior condamnat și se apreciază că pronunțarea condamnării constituie un avertisment serios pentru acesta și, chiar fără executarea pedepsei, nu va mai săvârși infracțiuni - se va dispune *suspendarea executării pedepsei sub supraveghere* pe durata termenului de încercare de *6 ani*.

În baza art. 86/3 alin.1 C.pen.1969 va fi obligat inculpatul ca pe durata termenului de încercare să respecte următoarele măsuri de supraveghere: să se prezinte la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Cluj la datele fixate de acesta; să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare depășește 8 zile, precum și întoarcerea; să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă; să comunice informații de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

Datele, mai sus menționate, se comunică Serviciului de Probațiune Cluj.

În baza art.86/4 C.pen.1969 se va atrage atenția inculpatului asupra cazurilor de revocare a suspendării executării pedepsei sub supraveghere (săvârșirea unei noi infracțiuni în cursul termenului de încercare, neîndeplinirea cu rea credință a măsurilor de supraveghere stabilite de instanță, neîndeplinirea obligațiilor civile stabilite prin hotărâre - în același termen).

În baza art.71 alin.5 C.pen.1969 pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei închisorii se va suspenda și executarea pedepselor accesorii.

Sub aspectul *laturii civile* a cauzei, în primul rând arătăm că sunt neîntemeiate criticile apelanților privind entitatea care are calitate de persoană vătămată în cauză și, respectiv, neformularea pretențiilor civile în termenul legal.

Așa cum a precizat și judecătorul fondului, plângerea inițială în acest dosar a fost formulată de către S.C. Filiala de Întreținere și Servicii Energetice Electrica Serv S.A. pentru *prejudiciul produs societății Electrica SA*, deoarece această entitate s-a subrogat în drepturile S.C. Electrica S.A. în temeiul dispozițiilor art.4 din HGR nr. 74/2005 de reorganizare a acesteia din urmă, acesta fiind motivul pentru care a și formulat plângere la data de 23.02.2006 în numele S.C. Electrica S.A., menținând, totodată, constituirea departe civilă în cauză pentru suma stabilită în raportul de expertiză contabilă depus la dosar.

Având în vedere însă, că pentru infracțiunile de abuz în serviciu, prin care se susține că s-a cauzat un prejudiciu S.C. Filiala de Întreținere și Servicii Energetice Electrica Serv S.A. s-a dispus achitarea inculpaților pe motiv că fapta nu este prevăzută de legea penală, în temeiul art.397 alin.1 rap. la art.25 alin.5 C.pr.pen. *se va lăsa nesoluționată acțiunea civilă* formulată în cauză de către partea civilă S.C. Filiala de Întreținere și Servicii Energetice „Electrica Serv” S.A.

În ceea ce privește *măsurile asiguratorii*:

- deoarece acțiunea civilă alăturată acțiunii penale privind infracțiunea de abuz în serviciu, a fost lăsată nesoluționată, în baza art.397 alin.5 C.pr.pen. *se va menține măsura*

sechestrului asigurator dispusă prin ordonanța procurorului nr.25/P/2005 din data de 22.11.2007 în vederea recuperării eventualei prejudicii cauzate părții civile S.C. Filiala de Întreținere și Servicii Energetice „Electrică Serv” S.A., asupra bunurilor mobile și imobile menționate în hotărârea apelată, precum și în vederea confiscării speciale dispuse față de inculpații R.G.M. și R.G.T., asupra imobilului menționat în hotărâre;

- deoarece inculpata C.O.M. a fost achitată pentru complicitate la luare de mită și complicitate la spălare de bani în temeiul art.16 lit.c C.pr.pen. (nu există probe că a săvârșit infracțiunile) și nu pentru un temei, care să fi reclamat lăsarea nesoluționată a unei eventuale acțiuni civile, derivând din aceste fapte și, totodată, nu sunt întrunite condițiile prev. de art.112 alin.1 lit.e C.pen. pentru a se dispune confiscarea (bunuri dobândite prin săvârșirea faptei prevăzute de legea penală – de vereme ce s-a apreciat că nu sunt probe de „săvârșire” a faptei penale) – în baza art.397 alin.5 C.pr.pen. *se va înlătura măsura confiscării speciale* în favoarea statului a bunurilor mobile, la care se referă procesul verbal de aplicare a sechestrului întocmit în data de 23.11.2007 în privința inculpatei C.O.M. și, drept urmare, se va dispune și *ridicarea măsurii sechestrului asigurator* dispusă prin ordonanța nr. 25/P/2005 din data de 22.11.2007 în vederea confiscării speciale, în privința inculpatei C.O.M., asupra bunurilor mobile la care se referă procesul verbal de aplicare a sechestrului întocmit în data de 23.11.2007.

Deoarece inculpații M.P. și S.I.C. au fost achitați pentru toate infracțiunile, pentru care au fost trimiși în judecată, în baza art.275 alin.3 C.pr.pen. *se va înlătura obligarea acestora* la cheltuieli judiciare către stat la fond, aceste cheltuieli rămânând în sarcina statului.

Se vor menține restul dispozițiilor hotărârii apelate.

Pentru motivele arătate în secțiunea privind infracțiunile de spălare de bani, referitoare la individualizarea pedepselor, apelul formulat de inculpatul C.C. împotriva aceleiași hotărâri se privește ca nefondat, urmând a fi respins, ca atare, în baza art. 421 pct.1 lit.b C.pr.pen.

În baza art.272 C.pr.pen. se vor stanili în favoarea Baroului Cluj sumele de *câte 520 lei* - onorarii integrale pentru apărătorii din oficiu (av. M.L. și av. M.O.) și, respectiv, sumele de *câte 400 lei*, onorarii parțiale pentru apărători din oficiu (av. M.S.A. și av. P.L.) și *câte 150 lei*, onorarii parțiale pentru apărătorii din oficiu (av. M.A., M.G.D., U.A.R., W.D., M.N.A.) - sume ce se vor plăti din FMJ.

Întrucât a fost respins doar apelul formulat de inculpatul C.C., acesta va fi obligat, în baza art.275 alin.2 C.pr.pen. să plătească 600 lei, cheltuieli judiciare către stat, restul cheltuielilor judiciare avansate de stat în apel rămânând în sarcina acestuia, în temeiul art. 275 alin.3 C.pr.pen.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE

I. În baza art. 421 pct.2 lit.T. C.pr.pen. **admite apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Cluj și inculpații M.P., S.I.C., C.V., R.G.M. și R.G.T.** - împotriva sentinței penale nr. 242 din 20.07.2015 pronunțată în dosar nr. 4228/117/2009 al Tribunalului Cluj, pe care o desființează, în parte, cu privire la:

- soluția de condamnare pentru infracțiunea de abuz în serviciu și, respectiv, de dare de mită;
- reținerea circumstanțelor atenuante față de inculpații R.G.M. și R.G.T. ;
- soluționarea acțiunii civile formulate în cauză;
- dispozițiile privind măsurile asiguratorii.

Pronunțând o nouă hotărâre, în aceste limite:

1). A. În baza art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.b teza I C.pr.pen. **achită** pe inculpatul

R.G.M. (fiul lui ...),

- pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice prev. de art. 248 din Codul penal din 1969, art.248¹ din Codul penal din 1969, cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal și art.5 C.pen.

B. Înlătură circumstanțele atenuante prev. de art.74 liT. C.pen.1969 și majorează pedepsele aplicate inculpatului R.G.M. pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- luare de mită, prev. de art.254 al. 1 și 2 din Codul penal din 1969 rap. la art.6 din Legea nr.78/2000, prin *schimbarea încadrării juridice* din infracțiunea de luare de mită, prev. de art.254 al. 1 și 2 din Codul penal din 1969 rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 al. 2 din Codul penal din 1969 - de la 2 (doi) ani și 6 (șase) luni închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza II și b din Codul penal din 1969 la

3 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza II și b din Codul penal din 1969;

- spălare de bani, prev. de art.23 liT. din Legea nr.656/2002, prin *schimbarea încadrării juridice* din infracțiunea de spălare de bani, prev. de art.23 liT. din Legea nr.656/2002 raportat la art.17 lit.e din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal din 1969 - de la 2 (doi) ani și 6 (șase) luni închisoare la:

3 ani închisoare .

În baza art. 33 lit. b, art. 34 lit. b și art. 35 alin.1 C.pen.1969 contopește cele două pedepse aplicate prin prezenta inculpatului R.G.M. în pedeapsa cea mai grea de 3 ani închisoare, alături de pedeapsa complementară aplicată pentru prima infracțiune, în final, pedeapsa de executat fiind **3 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. lit. a teza II și b din Codul penal din 1969.**

În baza art. 86/1-86/2 C.pen.1969 dispune **suspendarea executării pedepsei sub supraveghere** și pe durata termenului de încercare de **7 ani.**

În baza art. 86/3 alin.1 C.pen. 1969 obligă inculpatul ca pe durata termenului de încercare să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Cluj la datele fixate de acesta;

b) să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

d) să comunice informații de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

Datele, mai sus menționate, se comunică Serviciului de Probațiune Cluj.

În baza art.86/4 C.pen.1969 atrage atenția inculpatului asupra cazurilor de revocare a suspendării executării pedepsei sub supraveghere (săvârșirea unei noi infracțiuni în cursul termenului de încercare, neîndeplinirea cu rea credință a măsurilor de supraveghere stabilite de instanță, neîndeplinirea obligațiilor civile stabilite prin hotărâre - în același termen).

În baza art.71 alin.5 C.pen.1969 pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei închisorii suspendă și executarea pedepselor accesorii.

2). A. În baza art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.b teza I C.pr.pen. **achită** pe inculpatul

C.V. (fiul lui ...),

- pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu contra intereselor publice, prev. de art.26 din Codul penal din 1969, art.248 din Codul penal din 1969, art.248¹ din Codul penal din 1969, cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal din 1969, art.5 C.pen.

B. În baza art.396 alin.6 rap. la art.16 alin.1 lit.f C.pr.pen. **încetează procesul penal** pornit împotriva inculpatului C.V. (cu datele, de mai sus), urmare a intervenirii prescripției speciale a răspunderii penale,

- pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită, prev. de art. 255 al. 1 din Codul penal din 1969 raportat la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000 , *prin schimbarea încadrării juridice* din infracțiunea de dare de mită, prev. de art. 255 al. 1 din Codul penal din 1969 raportat la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000 cu aplic. art.41 alin.2 din Codul penal din 1969;

Înlătură dispoz. art.33 - 35 C.pen.1969 față de acest inculpat, care va executa pedeapsa finală de **4 ani și 6 luni închisoare** (aplicată pentru infracțiunea de spălare de bani prev. de art.23 liT. din Legea nr.656/2002, cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal din 1969) **în regim de detenție.**

3). În baza art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.b teza I C.pr.pen. **achită** pe inculpatul **S.I.C.** (fiul lui ...),

- pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art. 297 al.1 Cod penal, raportat la art. 309 Cod penal cu aplicarea art.35 alin.1 Cod penal, art.5 C.pen..

4). În baza art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.b teza I C.pr.pen. **achită** pe inculpatul **M.P.** (fiul lui ...),

- pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art. 297 al.1 Cod penal, raportat la art. 309 Cod penal cu aplicarea art.35 alin.1 Cod penal, art.5 C.pen..

5). Înlătură circumstanțele atenuante prev. de art.74 liT. C.pen.1969 și majorează pedepsele aplicate inculpatului **R.G.T.** (fiul lui ... , pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- complicitate la infracțiunea de luare de mită, prev. de art.26 C.pen., art.254 al. 1 și 2 C.pen., raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 *prin schimbarea încadrării juridice* din infracțiunea de complicitate la infracțiunea de luare de luare de mită, prev. de art.26 din Codul penal din1969, art.254 al. 1 și 2 din Codul penal din 1969, raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 cu art. 41 al. 2 din Codul penal din 1969 - de la 2 (doi) ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza II și b din Codul penal din 1969 la

3 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza II și b din Codul penal din 1969;

- complicitate la infracțiunea de spălare de bani, prev. de art.26 C.pen. rap. la art. 23 liT. din Legea nr.656/2002, *prin schimbarea încadrării juridice* din infracțiunea de complicitate la spălare de bani, prev. de art.26 C.pen. rap. la art.23 liT. din Legea nr.656/2002, raportat la art.17 lit.e din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.41 alin.2 C.pen. - de la 2 (doi) ani închisoare la *3 ani închisoare.*

În baza art. 33 lit. b, art. 34 lit. b și art. 35 alin.1 C.pen.1969 contopește cele două pedepse aplicate prin prezenta inculpatului R.G.M. în pedeapsa cea mai grea de 3 ani închisoare, alături de pedeapsa complementară aplicată pentru prima infracțiune, în final, pedeapsa de executat fiind **3 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. lit. a teza II și b din Codul penal din 1969.**

În baza art. 86/1-86/2 C.pen.1969 dispune **suspendarea executării pedepsei sub supraveghere** și pe durata termenului de încercare de **6 ani**.

În baza art. 86/3 alin.1 C.pen. 1969 obligă inculpatul ca pe durata termenului de încercare să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Cluj la datele fixate de acesta;

b) să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

d) să comunice informații de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

Datele, mai sus menționate, se comunică Serviciului de Probațiune Cluj.

În baza art.86/4 C.pen.1969 atrage atenția inculpatului asupra cazurilor de revocare a suspendării executării pedepsei sub supraveghere (săvârșirea unei noi infracțiuni în cursul termenului de încercare, neîndeplinirea cu rea credință a măsurilor de supraveghere stabilite de instanță, neîndeplinirea obligațiilor civile stabilite prin hotărâre - în același termen).

În baza art.71 alin.5 C.pen.1969 pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei închisorii suspendă și executarea pedepselor accesorii.

6). În temeiul art.397 alin.1 rap. la art.25 alin.5 C.pr.pen. **lasă nesoluționată acțiunea civilă** formulată în cauză de către partea civilă S.C. Filiala de Întreținere și Servicii Energetice „Electrica Serv” S.A. cu sediul în București, Șoseaua Ștefan cel Mare nr.1A, sector 1.

7). În baza art.397 alin.5 C.pr.pen. **menține măsura sechestrului asigurator** dispusă prin ordonanța procurorului nr.25/P/2005 din data de 22.11.2007 **în vederea recuperării eventualei prejudiciu cauzat părții civile S.C. Filiala de Întreținere și Servicii Energetice „Electrica Serv” S.A.**, asupra bunurilor mobile și imobile menționate în hotărârea apelată, precum și **în vederea confiscării speciale** dispuse față de inculpații R.G.M. și R.G.T., asupra imobilului menționat în hotărâre.

8). **Ridică măsura sechestrului asigurator** dispusă prin ordonanța nr. 25/P/2005 din data de 22.11.2007 în vederea confiscării speciale, în privința inculpatei C.O.M., asupra bunurilor mobile la care se referă procesul verbal de aplicare a sechestrului întocmit în data de 23.11.2007.

În baza art.397 alin.5 C.pr.pen. **înlătură măsura confiscării speciale** în favoarea statului a bunurilor mobile, la care se referă procesul verbal de aplicare a sechestrului întocmit în data de 23.11.2007 în privința inculpatei C.O.M..

9). În baza art.275 alin.3 C.pr.pen. **înlătură obligarea inculpaților M.P. și S.I.C.** la cheltuieli judiciare către stat la fond, aceste cheltuieli rămânând în sarcina statului.

10). **Menține restul dispozițiilor hotărârii apelate.**

II. În baza art. 421 pct.1 lit.b C.pr.pen. **respinge ca nefondat apelul** declarat de **inculpatul C.C.** (fiul lui ...) - împotriva aceleiași sentințe penale.

În baza art.272 C.pr.pen. stabilește în favoarea Baroului Cluj sumele de câte 520 lei - onorarii integrale pentru apărătorii din oficiu (av. M.L. și av. M.O.) și, respectiv, sumele de câte 400 lei, onorarii parțiale pentru apărători din oficiu (av. M.S.A. și av. P.L.) și câte 150

lei, onorarii parțiale pentru apărătorii din oficiu (av. M.A., M.G.D., U.A.R., W.D., M.N.A.)
- sume ce se vor plăti din FMJ.

În baza art.275 alin.2,3 C.pr.pen. obligă inculpatul C.C. să plătească 600 lei,
cheltuieli judiciare către stat, restul cheltuielilor judiciare avansate de stat în apel rămânând în
sarcina acestuia.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 13 februarie 2017.

PREȘEDINTE
ANA COVRIG

JUDECĂTOR
MONICA ȘORTAN

GREFIER
MARIANA BODEA

Anonimizat, conform Ecris
Expert Adrian Dănilă

WWW.JURL.ro